Co-funded by
the European Union

DX.sea

ACCELERATING DIGITAL TRANSFORMATION FOR HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS IN SOUTHEAST ASIA (DX.SEA)

Project: 101083265

Partner country report on accelerating digital transformation for higher education in Southeast Asia

Report prepared by:

University of Granada - *Spain*

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

1 Executive Summary 2
2 Introduction 4
3 Background 5
3.1 The Importance of Digital Transformation in Higher Education: 5
3.2 Current State of Digital Transformation in Southeast Asia 6
3.3 Framework for Digital Transformation in Higher Education: 6
4 Digital Transformation in Higher Education: A Regional Overview 8
4.1 Key Trends and Technologies: 8
4.2 Regional Challenges and Opportunities: 8
5 Country-Specific Insights 9
5.1 Current Landscape of Higher Education: 9
5.2 Digital Transformation Initiatives and Progress: 9
5.3 Challenges and Opportunities: 9
6 Comparative Analysis 10
6.1 Comparing Digital Transformation Efforts: 10
6.2 Lessons Learned and Best Practices: 13
7 Challenges in Accelerating Digital Transformation 15
7.1 Infrastructure Limitations: 15
7.2 Funding and Investment: 16
7.3 Digital Literacy and Skills Gap: 17
7.4 Policy and Regulatory Environment: 18
8 Strategies for Accelerating Digital Transformation 19
9 Case Studies 20
9.1 Digital Transformation Gap within Each Country 25
10 Recommendations 29
10.1 For Governments 29
10.2 For Higher Education Institutions: 31
10.3 For International Partners and Donors 32
11 Involvement and expectations 33
12 Conclusions 35
13 Acknowledgments 37
14 References 38

1 Executive Summary

Digital transformation has become a focal point for higher education institutions across Southeast Asia as they navigate the complexities of modernising educational practices. This region, renowned for its diversity in culture, language, and socioeconomic backgrounds, presents a dynamic landscape where traditional teaching methods intersect with cutting-edge technologies. In this summary, we delve into the evolving state of digital transformation in

higher education across Southeast Asia, shedding light on key trends and technologies that are shaping the educational landscape.

Across Southeast Asia, higher education institutions are undergoing a profound shift towards digitalization. This transformation is driven by a multitude of factors, including the increasing demand for accessible and flexible education, advancements in technology, and the need to remain competitive in the global academic arena. One of the most notable trends is the widespread adoption of digital learning platforms, which offer students a more personalised and interactive learning experience (Subramaniam, 2008). These platforms enable learners to access course materials, participate in discussions, and engage with instructors anytime, anywhere, fostering a more inclusive educational environment.

Furthermore, institutions are recognizing the value of data analytics (Ahmad, 2020) in enhancing student success and optimising administrative processes. By harnessing data analytics tools, universities and colleges can gain valuable insights into student performance, learning patterns, and institutional effectiveness. This data-driven approach allows institutions to tailor educational interventions, identify areas for improvement, and make informed decisions to support student success and institutional growth.

Moreover, the embrace of emerging technologies such as artificial intelligence and virtual reality is reshaping the landscape of higher education in Southeast Asia (Ahmad, 2020). Institutions are exploring innovative ways to integrate these technologies into teaching and learning practices, offering immersive learning experiences and expanding the boundaries of traditional education. From AI-powered adaptive learning platforms to virtual reality simulations, these technologies hold the potential to revolutionise the way students learn and engage with course material.

Despite the overarching trends in digital transformation, it is important to recognize the nuanced differences that exist among countries in Southeast Asia. Each country faces its own set of challenges and opportunities, shaped by factors such as technological infrastructure, government policies, and cultural norms (Hanna, 2010). Therefore, a one-size-fits-all approach to digital transformation is not applicable, and institutions must tailor their strategies to meet the unique needs of their respective contexts.

Considering these findings, several recommendations are proposed to support institutions in their digital transformation journey. Firstly, there is a need to prioritise investment in digital infrastructure to ensure robust and reliable technological systems. Collaboration among educational institutions, government agencies, and industry partners is essential to foster innovation and address common challenges. Additionally, promoting a culture of lifelong learning and providing continuous professional development opportunities for faculty and staff are critical to building digital capabilities and fostering innovation in teaching and learning. Finally, institutions should remain vigilant of policy developments related to digital education and advocate for supportive policies that facilitate the integration of technology into education delivery (Ariffin, & Mahdzir, 2021) (Apriliyanti, et al. 2021).

In conclusion, digital transformation presents both challenges and opportunities for higher education institutions across Southeast Asia. By embracing emerging technologies, leveraging data analytics, and fostering collaboration, institutions can position themselves at the forefront of educational innovation, equipping students with the skills and knowledge needed to thrive in the digital age.

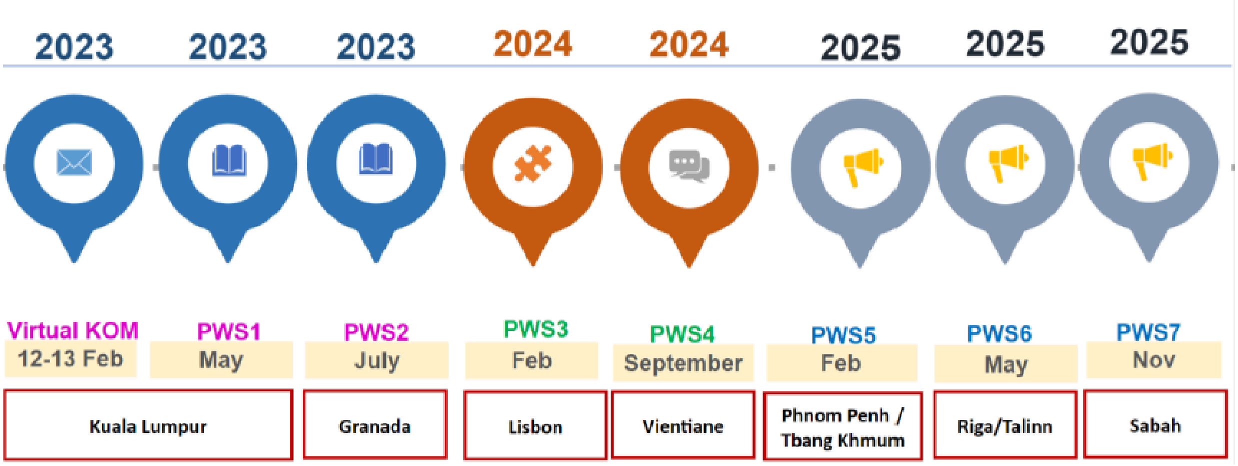

Figure 1: Overall Project Planning

2 Introduction

The DX.sea project consortium, a collaborative effort of 11 universities spanning across 8 European and Southeast Asian countries as outlined in Attachment 1, is dedicated to addressing the multifaceted challenges presented by the COVID-19 pandemic concerning educational quality in Lao PDR, Cambodia, and Malaysia. At its core, the project aims to foster the development of novel capacities tailored towards the efficient planning of campus digital infrastructure. By doing so, it seeks to guarantee the delivery of top-tier digital education while maintaining the standards expected of graduates. This comprehensive capacity-building endeavour in digital transformation specifically targets senior leaders, ICT managers, and faculty members, recognizing their pivotal roles in reshaping educational paradigms. Furthermore, the participating nations share a common aspiration to narrow the prevailing digital divide and empower their workforce for the demands of the digital economy, laying the groundwork at the university level for sustainable progress.

The direct beneficiaries of this initiative encompass the universities in Laos, Cambodia, and Malaysia, illustrating the project's significant impact across the region. Drawing insights from the outcomes of the DX.sea Project, the training program leverages materials collaboratively developed by an interdisciplinary team spanning partner countries and Malaysia, ensuring relevance and effectiveness.

The principal objective of the project revolves around enhancing digital transformation competencies within higher education institutions across Southeast Asia. This involves formulating a robust digital strategic plan and refining various aspects of learning quality, teaching methodologies, and pedagogical approaches to adapt seamlessly to the digital landscape. Key outputs of the project include institutional digital transformation plans and policies, comprehensive training resources, and specialised Train for Trainers (ToT) programs aimed at fortifying campus ICT infrastructure and digital learning management systems. Moreover, the initiative emphasises proficiency enhancement in crafting digital content for educational delivery, as well as fostering adeptness in digital teaching, assessment, monitoring, and quality assurance.

In conducting this project, a multifaceted research methodology was employed to gather comprehensive data on digital transformation within higher education institutions across Southeast Asia. Initially, extensive literature reviews were conducted to analyse existing studies, reports, and scholarly articles pertaining to digital transformation trends and

technologies within the region. Additionally, surveys were distributed among key stakeholders, including university administrators, faculty members, and students, aiming to gather insights into current practices, challenges, and aspirations regarding digitalization in higher education. Moreover, in-depth interviews were conducted with experts in the field to gain deeper insights and perspectives on the subject matter. Various data analysis techniques, encompassing both qualitative and quantitative methods, were utilised to analyse survey responses, interview transcripts, and relevant literature, thereby providing a comprehensive understanding of the state of digital transformation in Southeast Asian higher education.

This report delves into the realm of digital transformation initiatives within higher education institutions across Southeast Asia. It scrutinises various facets of digital transformation, including the adoption of digital learning platforms, the utilisation of data analytics in education, and the integration of emerging technologies like artificial intelligence and virtual reality. Furthermore, the report explores the challenges and opportunities inherent in digital transformation within the region, considering factors such as technological infrastructure, government policies, and cultural nuances. While offering a comprehensive overview of digital transformation trends and technologies, the report refrains from delving into specific institutional case studies or detailed technical implementations. Finally, it provides a broad analysis of the overarching trends and challenges shaping digital transformation within Southeast Asian higher education.

3 Background

3.1 The Importance of Digital Transformation in Higher Education:

In today's rapidly evolving digital landscape, the importance of digital transformation in higher education cannot be overstated. Beyond the immediate challenges posed by the COVID-19 pandemic, global trends such as the rise of remote work, the gig economy, and the increasing demand for lifelong learning underscore the urgent need for higher education institutions to embrace digitalization (Voinea, 2020). These trends reflect a fundamental shift in the way individuals access information, engage with content, and acquire new skills. As such, higher education institutions must adapt their approaches to teaching, learning, and research to remain relevant and competitive in a digital-driven world.

One of the primary reasons why digital transformation is critical for the future of higher education is its role in expanding access to education. Digital technologies have the power to break down barriers to education by offering flexible and accessible learning opportunities to individuals regardless of their geographical location, socioeconomic status, or physical abilities (Rana, et al. 2020). Online learning platforms, virtual classrooms, and digital resources enable students to pursue education at their own pace and convenience, overcoming traditional constraints such as time and distance. This democratisation of education not only fosters inclusivity and diversity but also empowers individuals to acquire new skills and knowledge to pursue their academic and professional aspirations.

Moreover, digital transformation enhances student engagement and learning outcomes by leveraging interactive technologies and multimedia resources. By incorporating elements such as gamification, virtual reality simulations, and interactive multimedia content into their teaching methodologies, educators can create immersive and dynamic learning experiences that captivate students' interest and stimulate their curiosity (Sharma, et al. 2024). These innovative pedagogical approaches not only promote active learning and critical thinking but also facilitate deeper understanding and retention of course material, ultimately leading to improved educational outcomes.

Furthermore, digital transformation plays a crucial role in preparing students for success in a digital-driven economy. As the Fourth Industrial Revolution unfolds, characterised by the convergence of digital, physical, and biological technologies, the demand for digital literacy, technical skills, and adaptability is higher than ever before. Higher education institutions have a responsibility to equip students with the knowledge, skills, and mindset needed to thrive in this rapidly changing landscape. By integrating digital technologies into their curricula and providing hands-on experiences with emerging technologies, institutions can prepare students to become agile problem solvers, innovative thinkers, and lifelong learners who are well-equipped to navigate the complexities of the digital age.

In summary, digital transformation is not just a technological imperative but a strategic imperative for the future of higher education. By embracing digitalisation, institutions can unlock new opportunities for innovation, collaboration, and student success, while also addressing the evolving needs and expectations of learners and society at large.

3.2 Current State of Digital Transformation in Southeast Asia

The current state of digital transformation in higher education across Southeast Asia reflects a diverse landscape shaped by varying levels of technological infrastructure, institutional capacity, and government support. In more developed economies such as Singapore, Malaysia, and Thailand, higher education institutions have made significant strides in embracing digital technologies and integrating them into their teaching, learning, and research practices. These institutions benefit from robust digital infrastructure, government investment in research and development, and a culture of innovation and entrepreneurship.

Conversely, in less developed economies such as Cambodia, Laos and Myanmar, higher education institutions face greater challenges in adopting digital transformation due to factors such as limited resources, infrastructure constraints, and institutional inertia. However, the COVID-19 pandemic has served as a catalyst for change, accelerating the adoption of digital technologies and online learning platforms across the region. Institutions that were previously hesitant to embrace digital transformation have been forced to adapt quickly to ensure the continuity of education in the face of unprecedented disruptions.

Despite the progress made, there is still much work to be done to achieve widespread digital transformation in higher education across Southeast Asia. Institutions must address issues such as digital literacy, accessibility, and affordability to ensure that all students have equitable access to quality education. Moreover, collaboration between governments, industry partners, and educational institutions is essential to drive innovation, address infrastructure gaps, and build digital capabilities at scale (Aung, & Aye, 2024).

3.3 Framework for Digital Transformation in Higher Education:

To guide and assess digital transformation efforts in higher education, institutions can leverage various theoretical frameworks or models that provide a structured approach to planning, implementing, and evaluating digital initiatives. One such framework is the ADKAR model, which focuses on the individual change process by addressing Awareness, Desire, Knowledge, Ability, and Reinforcement. By understanding and addressing the human aspects of change, institutions can facilitate successful digital transformation initiatives and overcome resistance to change (Inui, 2020).

Another framework that institutions may consider is the McKinsey 7S Framework, which assesses seven key elements – Strategy, Structure, Systems, Staff, Skills, Style, and Shared Values – to determine the readiness and effectiveness of digital transformation initiatives. By examining these interconnected factors, institutions can identify areas for improvement and

develop a holistic approach to digital transformation that aligns with their strategic objectives and organisational culture.

Additionally, the SAMR model (Substitution, Augmentation, Modification, Redefinition) provides a framework for evaluating the integration of technology in teaching and learning practices. By moving beyond mere substitution of traditional teaching methods with digital tools to redefining the learning experience through transformative uses of technology, institutions can maximise the impact of digital transformation on educational outcomes.

Overall, by adopting a theoretical framework or model, higher education institutions in Southeast Asia can navigate the complexities of digital transformation more effectively and ensure that their efforts are aligned with their goals, priorities, and the needs of their stakeholders. The discussion of which model to use for guiding and assessing digital transformation efforts in higher education institutions depends on various factors, including the institution's goals, culture, and specific needs. Let's briefly examine the three models mentioned: ADKAR, McKinsey 7S Framework, and SAMR:

- ADKAR Model (Boca, 2013): This model focuses on the individual change process, addressing Awareness, Desire, Knowledge, Ability, and Reinforcement. It's particularly useful for understanding and managing the human aspects of change, which are often crucial in successful digital transformation initiatives. By emphasising elements like awareness-building, fostering desire for change, providing necessary knowledge and skills, enabling ability, and reinforcing the change, institutions can effectively manage resistance and ensure smoother transitions.
- McKinsey 7S Framework (Singh, 2013): This framework assesses seven key elements - Strategy, Structure, Systems, Staff, Skills, Style, and Shared Values - to evaluate readiness and effectiveness in digital transformation initiatives. It offers a comprehensive approach by examining both organisational and cultural aspects. By analysing these interconnected factors, institutions can identify areas that need attention and alignment to support successful digital transformation efforts. This model is particularly helpful in ensuring that digital initiatives are integrated seamlessly into the institution's overall strategy and culture.
- SAMR Model (Romrell, et al., 2014): Unlike the previous two models, SAMR focuses specifically on evaluating the integration of technology in teaching and learning practices. It categorises technology integration into four levels: Substitution, Augmentation, Modification, and Redefinition. This model encourages educators to move beyond simply using technology as a substitute for traditional methods to redefining and transforming the learning experience. It's particularly relevant for institutions seeking to maximise the impact of technology on educational outcomes and innovate in their teaching practices.

When deciding which model to use, institutions should consider their specific context, objectives, and the stage of their digital transformation journey (Hashim & Leitner, 2014). For instance, if the primary focus is on addressing resistance to change and managing individual transitions, the ADKAR model may be most suitable. If the institution wants to assess its overall readiness and alignment for digital transformation, the McKinsey 7S Framework could be more appropriate. Meanwhile, if the main concern is optimising technology integration in teaching and learning, the SAMR model would be valuable. Ultimately, a combination of these models or adaptation to suit the institution's unique needs may provide the most comprehensive approach.

4 Digital Transformation in Higher Education: A Regional Overview

4.1 Key Trends and Technologies:

In recent years, online learning platforms have become indispensable tools for higher education institutions, providing a versatile and accessible means of delivering educational content to students. Platforms such as Moodle, Canvas, and Blackboard have gained widespread acceptance among educators and learners alike, offering a centralised hub for course materials, assignments, discussions, and assessments. These platforms enable students to access educational resources remotely, engage with course content at their own pace, and collaborate with peers and instructors in virtual environments.

4.2 Regional Challenges and Opportunities:

While digital transformation holds immense promise for higher education in Southeast Asia, institutions face several common challenges that must be addressed to realise its full potential. One of the most pressing challenges is the limited access to reliable internet connectivity and inadequate digital infrastructure, particularly in rural and remote areas where connectivity issues are more pronounced. To overcome this challenge, institutions must invest in improving digital infrastructure and expanding access to high-speed internet connectivity across the region.

Additionally, digital literacy remains a pervasive challenge, with many students and faculty members lacking the necessary skills to fully utilise and benefit from digital technologies. Addressing the digital skills gap through training and professional development programs is essential to ensure that all stakeholders can effectively navigate and leverage digital tools for teaching, learning, and research.

Furthermore, the cost of implementing and maintaining digital technologies can be prohibitive for some institutions, particularly smaller and less well-funded universities. Finding cost-effective solutions and securing funding for digital initiatives is crucial to ensure equitable access to digital resources and opportunities for all students.

Moreover, concerns about data privacy and security are becoming increasingly prominent as institutions collect and analyse large volumes of sensitive student data. Safeguarding student privacy and ensuring compliance with data protection regulations are paramount to maintaining trust and confidence in digital systems.

Despite these challenges, there are also significant opportunities for growth and improvement in digital transformation within higher education in Southeast Asia. Collaboration and partnerships with industry partners, government agencies, and other educational institutions can facilitate knowledge sharing, resource pooling, and innovation in digital transformation initiatives. Moreover, embracing a culture of innovation and experimentation allows institutions to explore new technologies, pedagogical approaches, and business models to drive continuous improvement and foster a culture of lifelong learning and innovation.

In conclusion, digital transformation presents both challenges and opportunities for higher education institutions in Southeast Asia. By addressing common challenges, leveraging opportunities for growth and improvement, and embracing digital technologies to enhance teaching, learning, and administrative processes, institutions can position themselves at the forefront of educational innovation and contribute to the advancement of higher education in the region.

5 Country-Specific Insights

5.1 Current Landscape of Higher Education:

In Kuala Lumpur, representatives from Laos, Cambodia, and Malaysia provided an in-depth analysis of the current state of higher education within their respective nations. Each country's presentation shed light on a diverse range of factors shaping the higher education landscape, including infrastructure, enrolment rates, governance frameworks, and quality assurance mechanisms (Sa-ngiamwibool, & Wisaeng, 2022).

Malaysia, being at the forefront of higher education development in the region, showcased a well-established system characterised by modern infrastructure, high enrolment rates, and stringent quality assurance measures. The country has strategically invested in building world-class universities and research institutions, attracting a diverse pool of students and scholars from across the globe. Malaysia's emphasis on quality assurance and accreditation has bolstered its reputation as a leading destination for higher education in Southeast Asia.

Conversely, Laos and Cambodia face significant challenges in their higher education sectors, stemming from limited resources, infrastructure deficits, and governance issues (Chaphichith, 2014) (Sen, 2013). Despite efforts to expand access to education and improve institutional quality, both countries continue to grapple with issues such as low enrolment rates, inadequate facilities, and disparities in educational outcomes (Madhur, 2014) (Un, & Sok, 2018). However, Laos and Cambodia have demonstrated resilience and determination in addressing these challenges, outlining ambitious plans for the development of their higher education systems.

5.2 Digital Transformation Initiatives and Progress:

Representatives from Laos, Cambodia, and Malaysia showcased various digital transformation initiatives aimed at revolutionising teaching, learning, and administrative processes in higher education.

In Malaysia, notable initiatives include the implementation of comprehensive digital learning platforms and online course development projects. These initiatives leverage cutting-edge technology to enhance educational access and foster interactive learning environments that cater to diverse student needs and preferences. Additionally, Malaysia has made significant strides in adopting blockchain technology for credentialing and certification processes, ensuring the integrity and portability of academic credentials in a digital age.

In Laos and Cambodia, despite facing infrastructure challenges, efforts to integrate digital technologies into higher education systems are underway. Initiatives such as AI-driven analytics tools and virtual classrooms aim to enhance pedagogical practices and expand educational opportunities, particularly in remote areas where access to traditional educational resources may be limited. While progress may be gradual, both countries are committed to harnessing the potential of technology to drive positive change in their higher education sectors.

5.3 Challenges and Opportunities:

While each country faces unique challenges in its digital transformation journey, there are also significant opportunities for growth and innovation. Laos and Cambodia confront obstacles such as limited infrastructure, funding constraints, and a shortage of skilled personnel particularly in the provincial universities far from the capital cities, which hinder the effective implementation of digital initiatives. However, these challenges present opportunities for

collaboration and knowledge-sharing, as well as the potential to leapfrog traditional development pathways and embrace cutting-edge technologies to drive rapid progress in higher education (Sol, 2021).

In Malaysia, while more advanced in digital transformation, challenges persist in ensuring equitable access to education and addressing governance issues. Nonetheless, the country's strong infrastructure and governance frameworks provide a solid foundation for further digital advancements in higher education. Malaysia can leverage its expertise and resources to support neighbouring countries in their digital transformation efforts, fostering regional cooperation and driving positive change in higher education across Southeast Asia (Yoshino, 2021) (Sapuan & Roly, 2021).

In conclusion, while Laos, Cambodia, and Malaysia face distinct challenges and opportunities in their digital transformation journeys, they share a common vision of leveraging technology to enhance higher education outcomes and foster socio-economic development. By addressing key challenges collaboratively and seizing opportunities for innovation and partnership, these countries can unlock the full potential of digital transformation in higher education and pave the way for a brighter future for their citizens.

6 Comparative Analysis

6.1 Comparing Digital Transformation Efforts:

In January 2023, a researcher from Universiti Teknologi Malaysia (UTM) conducted a comparative analysis of digital transformation initiatives in Laos, Cambodia, and Malaysia. This nuanced examination revealed a multitude of similarities and differences in their approaches and levels of success.

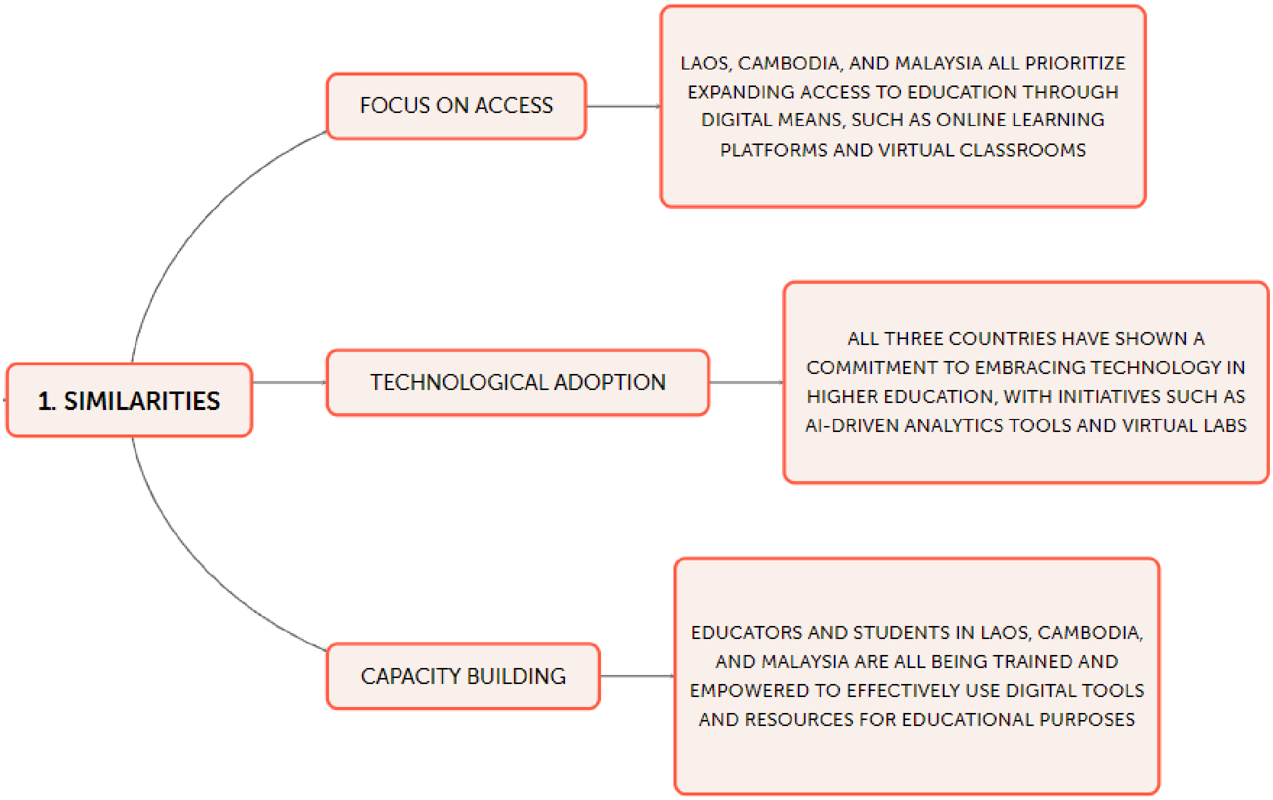

Figure 2: Similarities in digital transformation for Cambodia, Laos and Malaysia

6.1.1 Similarities:

i. **Focus on Access:** Across the board, Laos, Cambodia, and Malaysia share a common objective of expanding access to education through digital means. Online learning platforms, virtual classrooms, and digital libraries are among the initiatives implemented to overcome geographical barriers and ensure educational inclusivity, particularly in remote and underserved areas.

ii. **Technological Adoption:** Despite variances in digital infrastructure, all three nations have demonstrated a commitment to embracing technology to enrich teaching, learning, and administrative processes in higher education. Noteworthy initiatives such as AI-driven analytics tools, virtual labs, and digital assessment platforms underscore a collective effort to harness digital solutions for educational advancement and innovation.

iii. **Capacity Building:** Each country recognizes the pivotal role of digital literacy and skills development in driving successful digital transformation. Robust training programs, workshops, and professional development opportunities are being deployed to enhance the digital competencies of educators and students alike, empowering them to leverage digital tools and resources effectively for educational purposes.

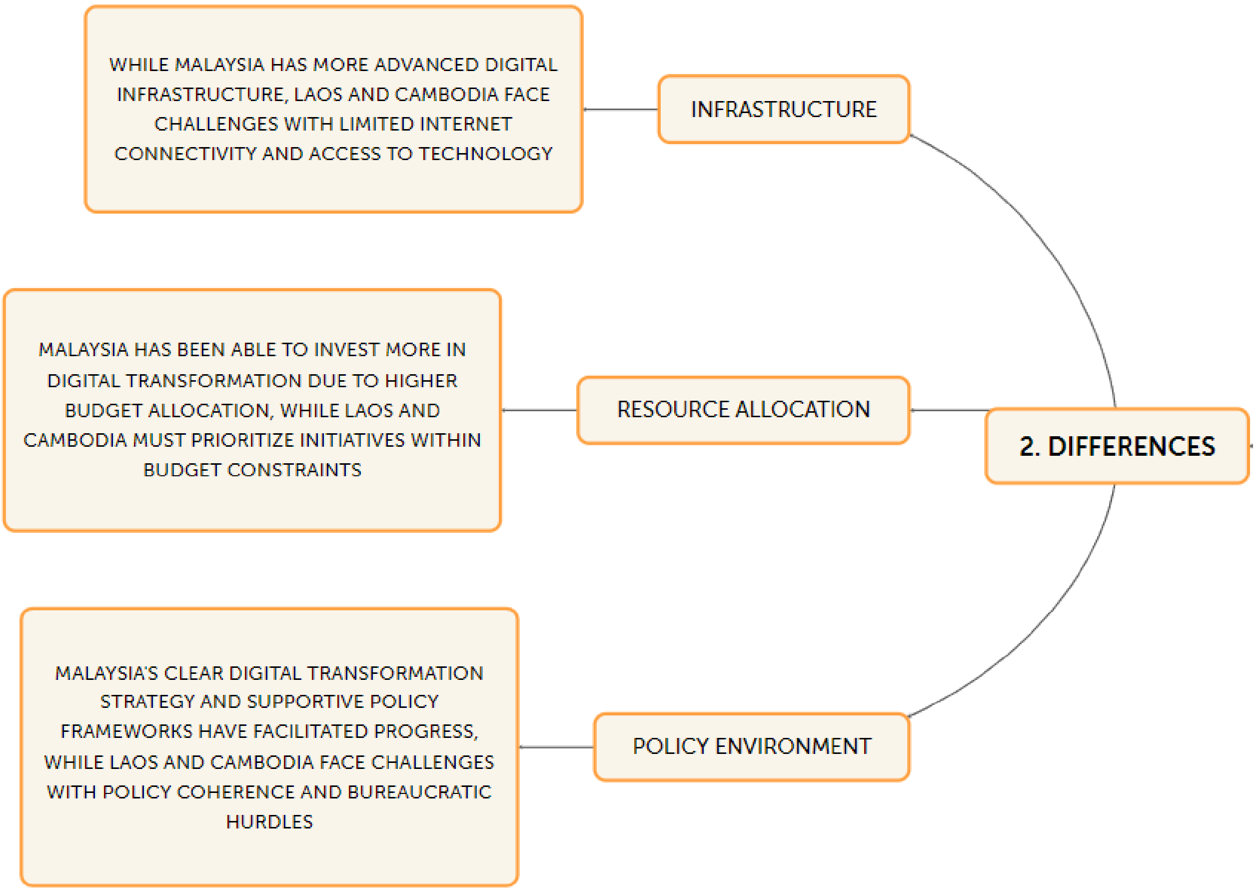

Figure 3: Differences in digital transformation for Cambodia, Laos and Malaysia

6.1.2 Differences:

i. **Infrastructure:** While Malaysia boasts more advanced digital infrastructure compared to Laos and Cambodia, facilitating the smoother implementation and scalability of digital initiatives, the latter two countries face significant challenges related to limited internet connectivity, inadequate infrastructure, and uneven access to technology. These obstacles can hinder the effectiveness of digital transformation efforts and necessitate innovative solutions tailored to local contexts.

ii. **Resource Allocation:** Variations in resource allocation influence the scope and scale of digital transformation initiatives across the three countries. Malaysia, benefiting from a higher budget allocation for education and stronger economic resources, has been able to invest more substantially in technology adoption, infrastructure development, and capacity building. In contrast, Laos and Cambodia, constrained by limited resources and competing priorities, must carefully prioritise initiatives and explore cost-effective approaches to drive digital transformation within budgetary constraints.

iii. **Policy Environment:** Disparities in the policy environment also impact the trajectory of digital transformation efforts. Malaysia's clear digital transformation strategy, supportive policy frameworks, and coordinated approach across government agencies and educational institutions have facilitated significant progress in digitalization. Conversely, Laos and Cambodia face challenges related to policy coherence, regulatory frameworks, and bureaucratic hurdles, which can impede the alignment of digital initiatives with broader national development goals.

6.2 Lessons Learned and Best Practices:

Drawing from analysis, this report presents several invaluable lessons learned and best practices that offer valuable guidance for digital transformation efforts in Cambodia and Laos.

i. **Stakeholder Engagement**: Engaging stakeholders at all levels, including government agencies, educational institutions, industry partners, and communities, is paramount for the success of digital transformation initiatives. Collaborative partnerships foster innovation, resource-sharing, and collective problem-solving, driving more impactful and sustainable outcomes.

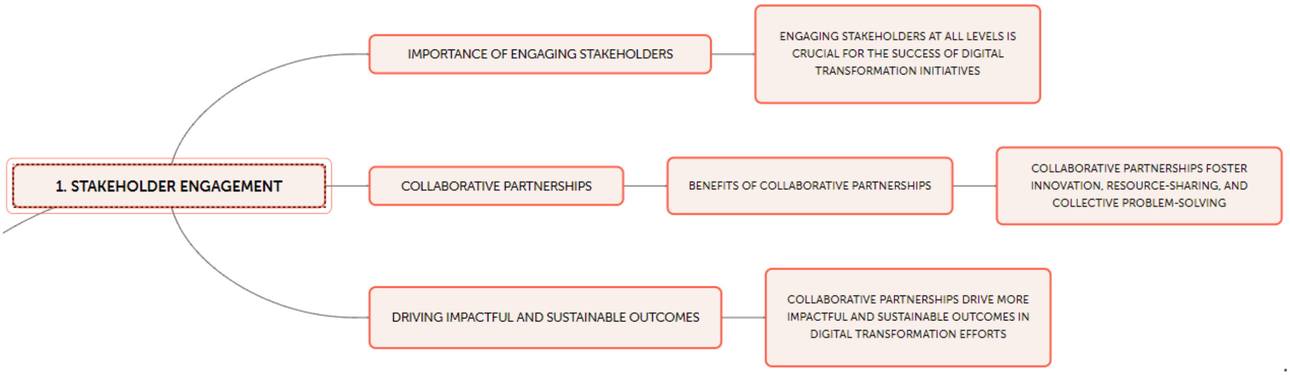

Figure 4: Stakeholder Engagement

ii. **Adaptability and Flexibility**: Flexibility in approach and adaptability to changing circumstances are essential for navigating the complexities of digital transformation. Countries must be willing to iterate, experiment, and adjust their strategies based on evolving needs, emerging technologies, and feedback from stakeholders. A culture of innovation and continuous improvement fosters resilience and drives progress in the digital age.

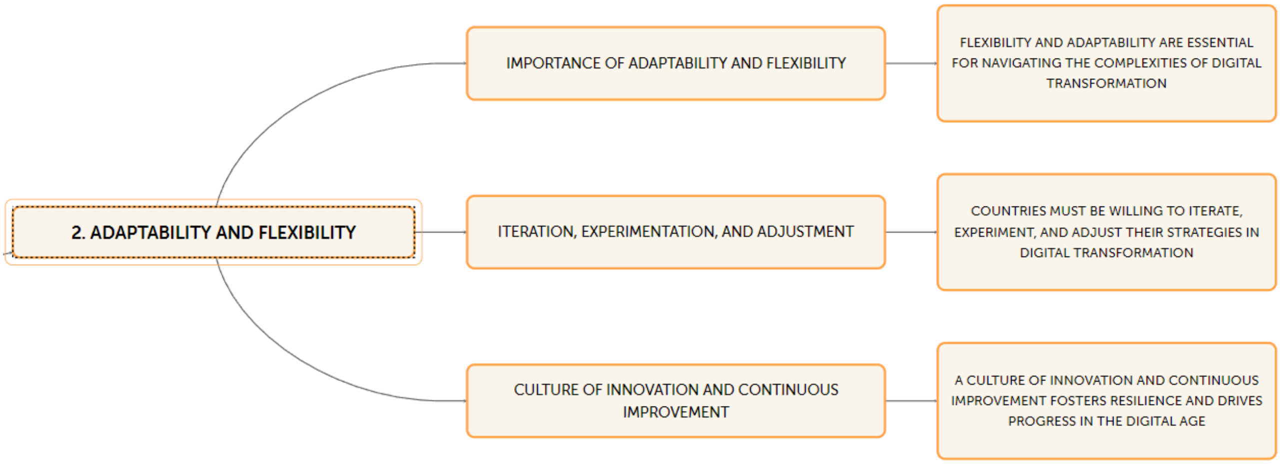

Figure 5: Adaptability and Flexibility

iii. **Capacity Building**: Investing in capacity building programs to enhance digital literacy and skills among educators and students is fundamental for sustainable digital transformation. Ongoing training and professional development opportunities empower stakeholders to stay abreast of technological advancements, build confidence in utilising digital tools, and unlock the full potential of technology for educational purposes.

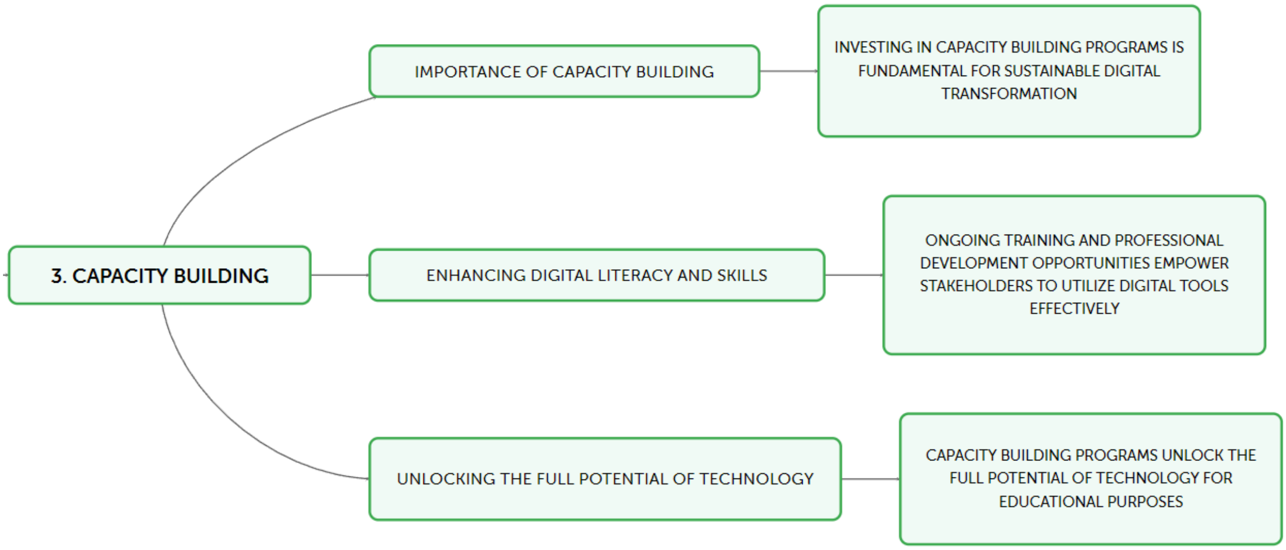

Figure 6: Capacity Building

iv. **Policy Alignment**: Establishing clear policy frameworks and regulatory guidelines that support digital transformation is critical for creating an enabling environment. Policies should prioritise accessibility, affordability, data privacy, and security, while fostering innovation, competition, and collaboration in the digital ecosystem. Policy coherence and alignment with broader national development goals are essential for driving progress and maximising the impact of digital initiatives.

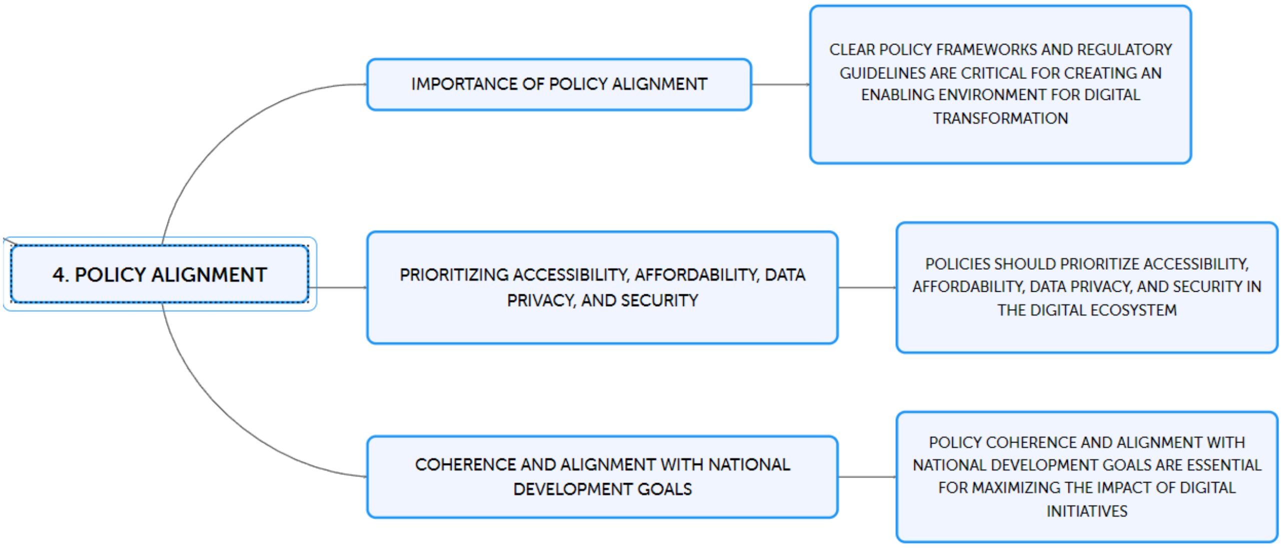

Figure 7: Policy Alignment

These practices are not necessary for Malaysia as it already has relevant policies in place. By embracing these lessons learned and best practices, countries in Southeast Asia can accelerate their digital transformation journeys, bridge the digital divide, and unlock the full potential of technology to enhance higher education outcomes, foster socio-economic development, and empower individuals and communities across the region. To address the challenges in the implementation and execution of digital transformation policies in Malaysia, the following measures can be considered:

i. **Allocation of Adequate Resources**: Ensure efficient allocation of budget, skilled personnel, and appropriate technology to support the implementation of digital transformation policies.
ii. **Strengthening Digital Infrastructure**: Continue investing in improving information and communication technology (ICT) infrastructure, such as expanding broadband connectivity and developing data centres.
iii. **Training and Skill Development**: Implement training and skill development programs to equip the workforce with the necessary competencies to adopt and effectively utilise digital technologies.
iv. **Promotion of Innovation and Collaboration**: Encourage innovation and collaboration among the public sector, private sector, academic institutions, and civil society to drive the development and implementation of digital solutions.
v. **Continuous Monitoring and Evaluation**: Establish monitoring and evaluation mechanisms to track the progress of digital transformation initiatives, identify areas for improvement, and adjust strategies as needed.
vi. **Engagement of Multiple Stakeholders**: Foster active participation and engagement of all stakeholders, including citizens, businesses, and academia, in the digital transformation process to ensure broad and sustainable adoption.
vii. **Adoption of International Standards and Best Practices**: Leverage international standards and best practices in digital transformation to inform and guide Malaysia's policies and strategies.

By implementing these measures, Malaysia, and the rest, Laos, and Cambodia, can effectively address the challenges and make progress towards successful digital transformation, benefiting the economy, society, and government.

7 Challenges in Accelerating Digital Transformation

7.1 Infrastructure Limitations:

The challenge of infrastructure limitations encompasses a myriad of obstacles that hinder the seamless integration of digital technologies into higher education. In many regions, particularly in rural and remote areas, access to reliable internet connectivity remains a significant barrier. Limited bandwidth, slow internet speeds, and frequent connectivity disruptions impede the effective delivery of online education, hampering students' ability to participate in virtual classrooms, access digital resources, and engage in collaborative learning activities. Moreover, inadequate access to electricity and digital devices exacerbates the problem, further marginalising students from disadvantaged backgrounds who may lack the necessary tools to engage in online learning.

Addressing infrastructure limitations requires a multi-pronged approach that encompasses both physical and digital infrastructure development. Governments, educational institutions, and private sector stakeholders must collaborate to expand broadband connectivity, upgrade network infrastructure, and deploy innovative solutions such as satellite internet technology to reach remote and underserved areas. Additionally, initiatives to provide affordable access to digital devices and technology-enabled learning environments are essential to ensure equitable access to education for all learners. Community-driven projects, public-private partnerships, and government subsidies can help bridge the digital divide and create an inclusive education ecosystem where every student could thrive.

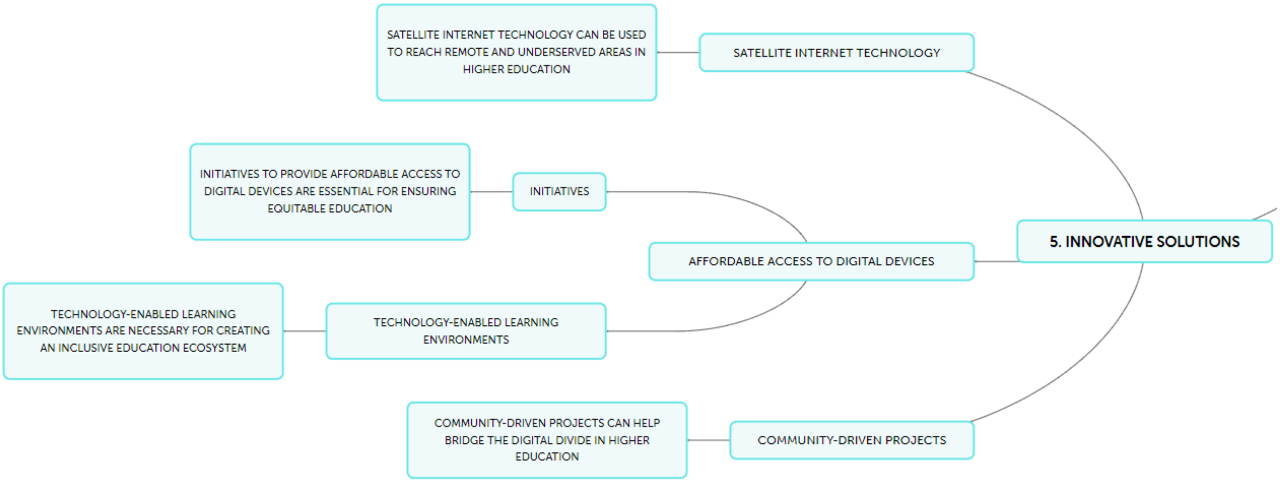

Figure 8: Innovative Solutions

7.2 Funding and Investment:

Securing adequate funding and investment for digital transformation initiatives is a perennial challenge faced by educational institutions worldwide. Limited budgetary allocations, competing funding priorities, and resource constraints often impede the implementation of comprehensive digital strategies and infrastructure upgrades. The upfront costs associated with technology procurement, software licences, infrastructure development, and staff training further strain institutional budgets, making it difficult to sustain long-term digital transformation efforts.

To address funding challenges, governments must prioritise education spending and allocate dedicated funds for digital transformation projects in higher education. International organisations, philanthropic foundations, and private sector partners can also play a crucial role in mobilising financial resources and providing grants, scholarships, and research funding to support digital innovation and capacity building in higher education. Moreover, exploring innovative financing mechanisms such as impact investing, venture capital, and crowdfunding can unlock additional sources of funding for digital transformation initiatives. By investing strategically in digital infrastructure, capacity building programs, and technology-enabled learning solutions, countries can ensure that every student has access to quality education and opportunities for success in the digital age.

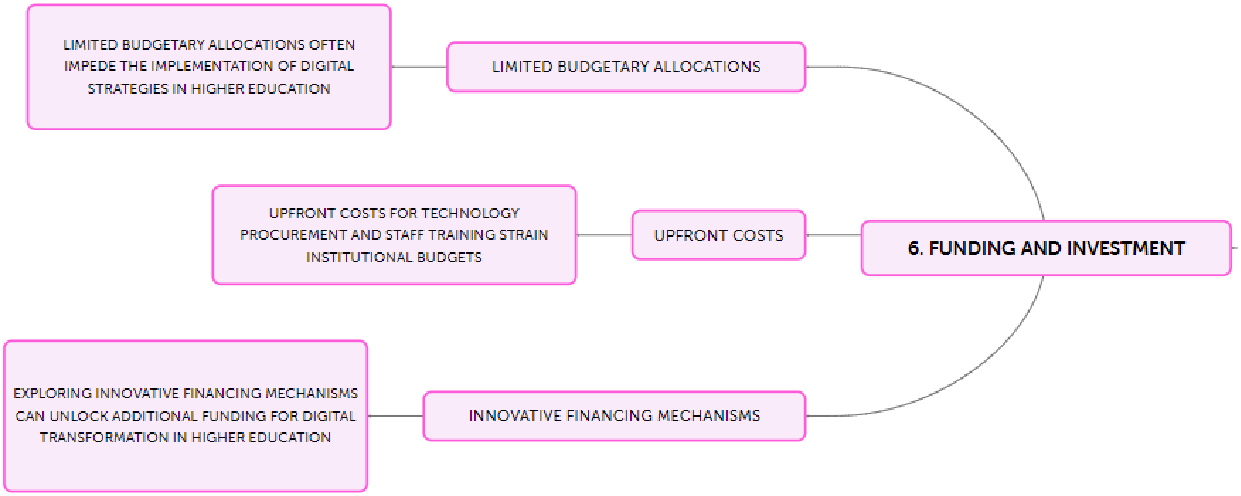

Figure 9: Funding and Investment

7.3 Digital Literacy and Skills Gap:

The digital literacy and skills gap among educators, students, and administrative staff pose significant challenges to the effective implementation of digital transformation initiatives in higher education. Many educators lack the necessary competencies to integrate technology seamlessly into their teaching practices, design engaging online learning experiences, and leverage data analytics for decision-making. Similarly, students may struggle with basic digital literacy skills, such as navigating online platforms, critically evaluating digital content, and collaborating effectively in virtual environments.

Bridging the digital literacy and skills gap requires targeted capacity-building initiatives, professional development programs, and continuous training for all stakeholders in the education ecosystem. Institutions must invest in faculty development workshops, online courses, and certification programs to empower educators with the pedagogical knowledge and technical skills needed to leverage technology effectively in their teaching. Similarly, students should receive training in digital literacy, critical thinking, and information literacy to equip them with the skills necessary to thrive in the digital age. Moreover, fostering a culture of lifelong learning and digital fluency is essential to ensure that graduates are prepared for the demands of the 21st-century workforce and can adapt to rapid technological advancements.

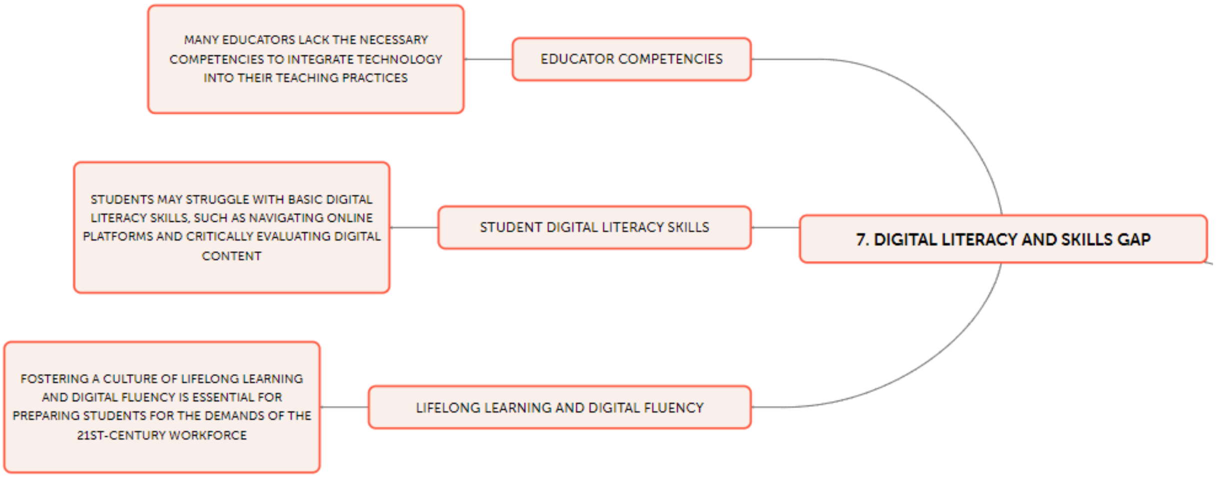

Figure 10: Digital Literacy and Skills Gap

7.4 Policy and Regulatory Environment:

The policy and regulatory environment play a crucial role in shaping the trajectory of digital transformation in higher education. Complex regulatory frameworks, outdated policies, and bureaucratic hurdles may hinder innovation, collaboration, and experimentation with new digital technologies and pedagogical approaches. Inconsistent policies across different government agencies and jurisdictions can create ambiguity and uncertainty, deterring investment and inhibiting progress.

To foster an enabling environment for digital transformation, policymakers must enact clear, flexible, and adaptive policies that promote innovation, protect data privacy, ensure digital rights, and incentivize investment in digital infrastructure and education. Additionally, regulatory frameworks should be responsive to technological advancements and emerging trends in digital learning, allowing institutions the flexibility to experiment with innovative teaching methods, assessment strategies, and credentialing models. Policymakers should engage stakeholders from the education sector, industry, civil society, and academia in the policy-making process to ensure that policies reflect the needs and aspirations of all stakeholders and promote inclusive and equitable access to quality education for all.

Finally, addressing the broader challenges of infrastructure limitations, funding constraints, digital literacy gaps, and policy complexities is essential for accelerating digital transformation in higher education. By adopting a holistic approach that involves strategic investments in digital infrastructure, capacity-building initiatives, and policy reforms, countries can unlock the transformative potential of technology and create a more inclusive, equitable, and digitally enabled higher education ecosystem that empowers learners to thrive in the digital age.

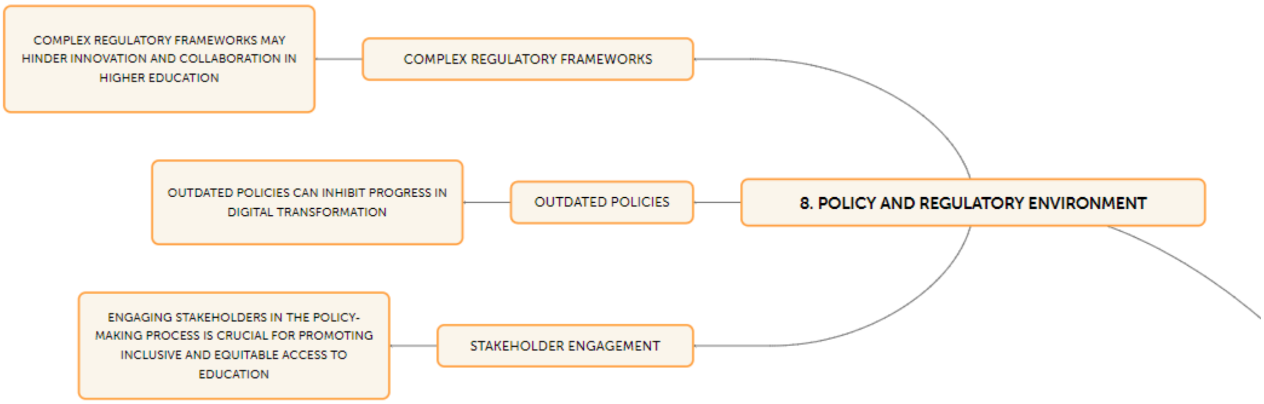

Figure 11: Policy and Regulatory Environment

8 Strategies for Accelerating Digital Transformation

Certainly, let's delve deeper into tailored approaches for accelerating digital transformation in higher education in Malaysia, Laos, and Cambodia (Lee, 2007).

8.1 Malaysia

Given Malaysia's relatively advanced digital infrastructure, the focus can be on refining and optimising existing digital education initiatives. This could involve the establishment of a distinct digital training program specifically designed for higher education institutions. The program should encompass not only technological upgrades such as enhancing digital infrastructure and providing access to cutting-edge educational technologies but also comprehensive capacity-building efforts. These efforts should aim to enhance digital literacy and skills among students and faculty members alike. Training programs can cover a wide range of topics, including digital pedagogy, online teaching methodologies, educational technology tools, and data analytics for educational decision-making. Additionally, specialised training can be provided for educators to create engaging and interactive digital learning experiences. Collaboration with industry partners can also facilitate the integration of industry-relevant skills into the curriculum, ensuring that graduates are equipped with the competencies needed for the digital workforce.

8.2 Cambodia

In Cambodia, where digital infrastructure and resources may be more limited compared to Malaysia, strategies should prioritise strengthening infrastructure and improving accessibility to digital resources. Initiatives could include expanding broadband connectivity to underserved areas, upgrading digital infrastructure on university campuses, and promoting device accessibility for students. Moreover, integrating digital literacy into the curriculum from an early stage can help students develop essential skills for navigating the digital world. Faculty development programs should be established to equip educators with the necessary pedagogical and technological skills to effectively integrate digital tools into their teaching practices. These programs can focus on training educators in the use of digital learning platforms, online assessment methods, and multimedia content creation. Partnerships with international organisations, NGOs, and private sector companies can also provide valuable resources and expertise to support digital education initiatives in Cambodia.

8.3 Laos

Like Cambodia, Laos may also require significant investment in digital infrastructure and capacity-building efforts to accelerate digital transformation in higher education. Prioritising infrastructure development, such as expanding broadband connectivity and upgrading digital infrastructure on university campuses, can lay the foundation for digital education initiatives. Efforts should also be made to integrate digital literacy into the curriculum and provide faculty development programs to enhance educators' digital teaching skills. Additionally, establishing innovation hubs and fostering collaboration with industry and government stakeholders can stimulate digital innovation and drive progress in higher education. These innovation hubs can serve as centres for research, experimentation, and collaboration, where students, faculty, and industry partners can work together on innovative projects that address local challenges and contribute to national development goals.

In summary, tailored approaches for accelerating digital transformation in higher education in Malaysia, Laos, and Cambodia should consider the unique challenges and opportunities present in each country. By focusing on infrastructure development, capacity-building efforts, and collaboration with stakeholders, these countries can create a more inclusive, innovative, and digitally enabled higher education ecosystem that benefits students, educators, and society as a whole case studies.

9 Case Studies

For WPS2, a special focus has been given to data collection and analysis, with the aim of obtaining detailed and insightful information on different aspects of the project. A comprehensive dataset has been created, divided by country and between students and staff, which has facilitated a detailed analysis of the results obtained. This analysis has revealed interesting and revealing data, shedding light on the progress of the project, and providing a solid basis for future actions and decisions.

During this analysis process, both areas of strength and opportunities for improvement have been identified. Successes achieved to date have been highlighted, as well as challenges and obstacles that need to be addressed in the next stages of the project. Overall, the progress made to date is testimony to the team's commitment, dedication, and ability to meet challenges and overcome adversity in pursuit of the project's common goals.

Looking forward, the team is committed to continue working in a collaborative and focused manner towards the achievement of the project objectives. New actions and strategies are being planned to address emerging challenges and maximise the positive impact of the project in all relevant areas. Ultimately, the success of the project will depend on the collective effort and determination of the team to achieve outstanding and lasting results.

Below is a selection of representative examples of the results obtained through the survey. These examples provide an overview of the perceptions and opinions gathered during the research process, covering a variety of relevant topics, and providing valuable information on different aspects of the topic in question.

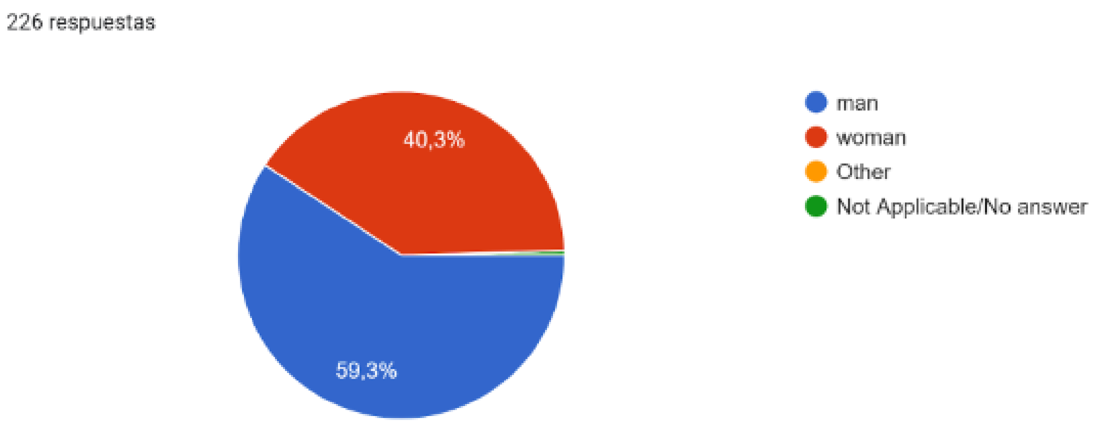

Figure 12: Gender representation from Laos, Cambodia and Malaysia

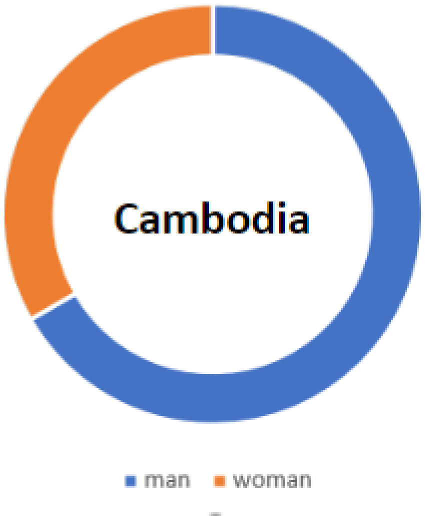

Figure 13: Gender representation from Cambodia

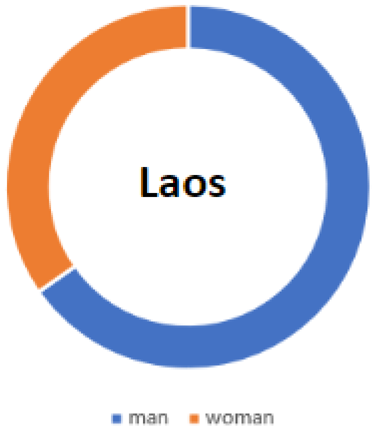

Figure 14: Gender representation from Laos

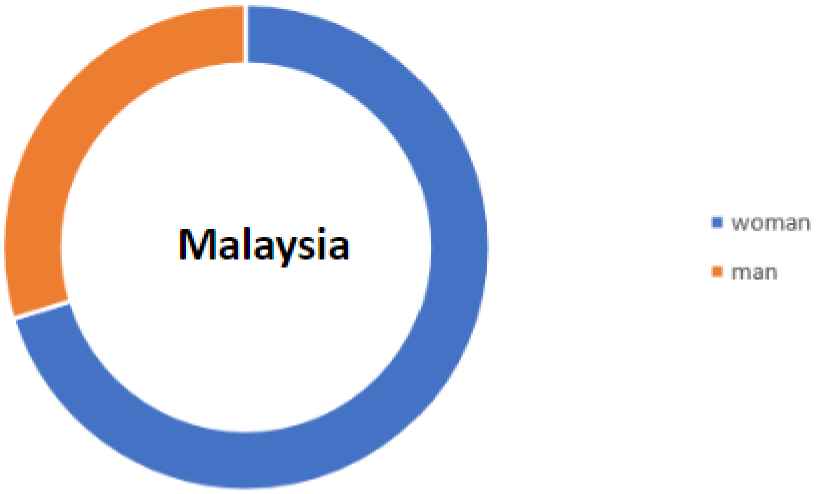

Figure 15: Gender representation from Malaysia

It is critical to include gender as a variable in surveys aimed at accelerating digital transformation in higher education institutions in Malaysia, Cambodia and Laos in Southeast Asia. This enables an understanding of the differences and similarities in access, participation and educational outcomes between men and women in the context of digital transformation. By collecting gender-disaggregated data, gender gaps in access to technology, participation in digital activities and online learning opportunities can be identified and addressed. This is crucial to ensure that digital transformation initiatives are inclusive and equitable, and that they benefit all learners, regardless of gender.

Surveys conducted among students and staff at universities in Cambodia, Laos and Malaysia are an invaluable tool for understanding the complexities and needs within these educational communities. These surveys allow for an in-depth exploration of individual and collective opinions, providing a holistic view of the concerns, desires, and suggestions of those directly involved in the university environment.

Firstly, these surveys provide a platform where every student and staff member can express their views anonymously and without fear of reprisal. This encourages openness and frankness in communication, which in turn facilitates the identification of problems that might otherwise go unnoticed. In addition, by collecting data from a wide range of people, a more complete representation of opinions and experiences within the university community is obtained, allowing for a more accurate understanding of varied needs and desires.

By analysing the data collected, it is possible to identify significant patterns and trends in the opinions and concerns expressed. For example, it might be discovered that many students in each academic programme are dissatisfied with the support resources available, while administrative staff may be concerned about workload and efficiency in internal processes. These patterns provide valuable information on problem areas that require priority attention.

Furthermore, surveys can also help to prioritise identified needs. By understanding the magnitude and urgency of different concerns, university authorities and decision-makers can allocate resources more effectively to address the most pressing problems. This ensures that corrective actions are implemented in a timely and efficient manner, maximising the positive impact on the university community.

The results of these surveys also serve as a valuable source of information for institutional decision-making. The data collected can inform policy formulation, strategic planning, and the implementation of specific initiatives designed to improve the quality of the student and work

experience on campus. From the allocation of funds to improve facilities to the implementation of student support programmes, decisions based on sound data have the potential to generate significant, positive change throughout the university community.

In short, surveys of students and staff at universities in Cambodia, Laos and Malaysia offer an invaluable window into the complexities and needs within these institutions. By harnessing this information effectively, it is possible to address existing concerns, improve the campus experience and promote a more positive and enriching university environment for all involved.

9.1 Laos

In Laos, the National University of Laos (NUOL) and Savannakhet University (SKU) have emerged as leaders in driving innovative digital transformation strategies in higher education. Through strategic collaborations with technology companies and a steadfast commitment to harnessing cutting-edge technologies, both institutions have revolutionised teaching, learning, and administrative practices to meet the evolving needs of their academic communities.

NUOL, as the premier institution of higher learning in Laos, has been at the forefront of digital education initiatives. One of its key initiatives is the integration of technology-enhanced learning, where digital tools and platforms are seamlessly integrated into classroom instruction to enhance student engagement and foster active learning. By incorporating multimedia resources, interactive simulations, and virtual laboratories, NUOL has created immersive learning experiences tailored to diverse learning styles and preferences. Additionally, NUOL has partnered with leading tech firms to develop digital skills development programs, equipping students with the technical proficiencies essential for success in the digital economy. Through industry-sponsored workshops, internships, and certification programs, NUOL ensures its graduates are well-prepared to excel in a rapidly evolving job market.

Similarly, Savannakhet University has embraced digital transformation to enhance teaching, learning, and administrative processes. Through strategic alliances with technology partners, SKU has implemented innovative digital learning initiatives aimed at enriching student experiences and preparing them for future challenges. By leveraging cutting-edge technologies, SKU has introduced virtual classrooms, interactive e-learning platforms, and digital libraries to broaden access to quality education. Moreover, SKU utilises big data analytics to enhance education management and student support services, enabling personalised learning experiences and targeted interventions to improve student outcomes.

These pioneering efforts by NUOL and SKU have positioned them as trailblazers in digital education in Laos, distinguishing them as leaders in leveraging technology to transform higher education. By embracing digital innovation and fostering strategic partnerships, both institutions continue to advance educational excellence, empowering students to thrive in the digital age and contribute meaningfully to Laos' development.

9.2 Cambodia

In Cambodia, the Institute of Technology Cambodia (ITC) and the University of Heng Samrin Tbong Khmum (UHS) have emerged as leaders in driving innovative digital transformation strategies in higher education. Through strategic collaborations with technology companies and a steadfast commitment to harnessing cutting-edge technologies, both institutions have revolutionized teaching, learning, and administrative practices to meet the evolving needs of their academic communities.

A key initiative of ITC is its focus on technology-enhanced learning, where digital tools and platforms are seamlessly integrated into classroom instruction to enhance student engagement and foster active learning. By incorporating multimedia resources, interactive simulations, and

virtual laboratories, ITC has created immersive learning experiences tailored to diverse learning styles and preferences. Additionally, ITC has partnered with leading tech firms to develop digital skills development programs, equipping students with the technical proficiencies essential for success in the digital economy. Through industry-sponsored workshops, internships, and certification programs, ITC ensures its graduates are well-prepared to excel in a rapidly evolving job market.

Similarly, the University of Heng Samrin Tbong Khmum has embraced digital transformation to enhance teaching, learning, and administrative processes. Through strategic alliances with technology partners, UHS has implemented innovative digital learning initiatives aimed at enriching student experiences and preparing them for future challenges. By leveraging cutting-edge technologies, UHS has introduced virtual classrooms, interactive e-learning platforms, and digital libraries to broaden access to quality education. Moreover, UHS utilises big data analytics to enhance education management and student support services, enabling personalised learning experiences and targeted interventions to improve student outcomes.

These pioneering efforts by ITC and UHS have positioned them as trailblazers in digital education in Cambodia, distinguishing them as leaders in leveraging technology to transform higher education. By embracing digital innovation and fostering strategic partnerships, both institutions continue to advance educational excellence, empowering students to thrive in the digital age and contribute meaningfully to society's development.

9.3 Malaysia

University Technology Malaysia (UTM) and University Malaysia Sabah (UMS) have established itself as a pioneer in integrating digital technology into higher education in Malaysia, spearheading innovative initiatives to enhance teaching, learning, and research capabilities. At the forefront of UMS and UTM's digital transformation efforts is its smart campus initiative, which leverages IoT technology, data analytics, and artificial intelligence to create an intelligent and interconnected learning environment. Through the deployment of smart sensors, IoT devices, and advanced analytics systems, UMS and UTM's smart campus initiative enables real-time monitoring and management of campus facilities, infrastructure, and resources. This includes smart classrooms equipped with interactive whiteboards, digital projectors, and collaborative learning tools that enhance student engagement and facilitate active learning experiences. Furthermore, UTM and UMS have established digital innovation labs and maker spaces on campus, providing students with opportunities to explore emerging technologies such as 3D printing, robotics, and virtual reality. These innovation hubs serve as incubators for creativity, experimentation, and entrepreneurship, empowering students to develop innovative solutions to real-world challenges and foster a culture of innovation within the university community. Moreover, UTM and UMS have forged strategic collaborations with industry partners to enhance digital skills and entrepreneurship among students. Through industry-sponsored projects, internships, and mentorship programs, students gain valuable hands-on experience, industry insights, and networking opportunities that prepare them for successful careers in the digital economy. By embracing digital innovation and fostering a culture of entrepreneurship, UTM and UMS have positioned itself as a leader in digital education in Malaysia. Through its smart campus initiative, digital innovation labs, and industry collaborations, UTM and UMS continue to push the boundaries of technological innovation in higher education, empowering students to become future-ready leaders and innovators in the digital age.

In Laos, the National University of Laos (NUOL) and Savannakhet University (SKU) have indeed made significant strides in driving innovative digital transformation strategies in higher education. NUOL, as the premier institution, has been proactive in integrating technology into teaching and learning practices. However, despite its efforts, there may be challenges in achieving widespread adoption and uniformity in technology integration across all disciplines and departments. While certain faculties at NUOL may showcase advanced technology usage, others may lag due to resource constraints or varying levels of digital infrastructure. Similarly, SKU's digital transformation initiatives have been commendable, but there may be disparities in technology adoption among different academic programs. Addressing these discrepancies and ensuring equitable access to technology-enabled learning opportunities should be a priority for both NUOL and SKU to truly maximise the benefits of digital education and promote inclusive growth. In Cambodia, the Institute of Technology Cambodia (ITC) and the University of Heng Samrin Tbong Khmum (UHS) have emerged as leaders in driving digital transformation in higher education. However, while both institutions have made significant strides in integrating technology into teaching, learning, and administrative practices, there may be areas for improvement in terms of scalability and sustainability of digital initiatives. For instance, while ITC's focus on technology-enhanced learning is commendable, ensuring that such initiatives are scalable and accessible to all students, regardless of their academic backgrounds or technological proficiency, is essential for equitable educational outcomes. Similarly, UHS's embrace of digital transformation should prioritise addressing any potential digital divide among students and faculty, ensuring that all stakeholders have equal access to technology-enabled learning resources and support services. In Malaysia, University Technology Malaysia (UTM) and University Malaysia Sabah (UMS) have demonstrated leadership in integrating digital technology into higher education. However, as with any large-scale digital transformation initiative, there may be challenges in ensuring the effective implementation and sustainability of digital initiatives across the entire institution. While UTM and UMS have made significant investments in smart campus initiatives and digital innovation labs, ongoing evaluation and refinement of these initiatives are crucial to address any emerging challenges and capitalise on new opportunities in the rapidly evolving digital landscape. Additionally, fostering a culture of innovation and digital entrepreneurship among students and faculty should be a continued focus for both institutions to drive sustained growth and competitiveness in the digital age.

9.1 Digital Transformation Gap within Each Country

9.1.1 Laos

The National University of Laos (NOL) Savannakhet University (SKU) stands out as a frontrunner in digital transformation within Laos, boasting advanced digital classrooms, online learning platforms, and a comprehensive approach to integrating technology into teaching and learning. However, SKU and NOL's success highlights a significant digital transformation gap when compared to other universities in Laos that may face challenges such as limited resources, infrastructure, or expertise in digital technologies. While SKU and NOL have been able to invest in state-of-the-art digital infrastructure and provide extensive training to faculty and staff on technology integration, many other universities in Laos struggle to keep pace due to resource constraints. These universities often lack the financial resources to invest in modern technology, upgrade infrastructure, or provide adequate training for faculty and staff. Additionally, limited access to reliable internet connectivity and digital devices further exacerbates the digital divide, hindering students' ability to fully participate in digital learning experiences. The factors contributing to these disparities are multifaceted, including limited

government funding for higher education, a shortage of skilled IT professionals, and a lack of awareness about the importance of digital transformation among university leadership. As a result, these universities may struggle to maintain educational quality and accessibility, leading to disparities in student outcomes and opportunities.

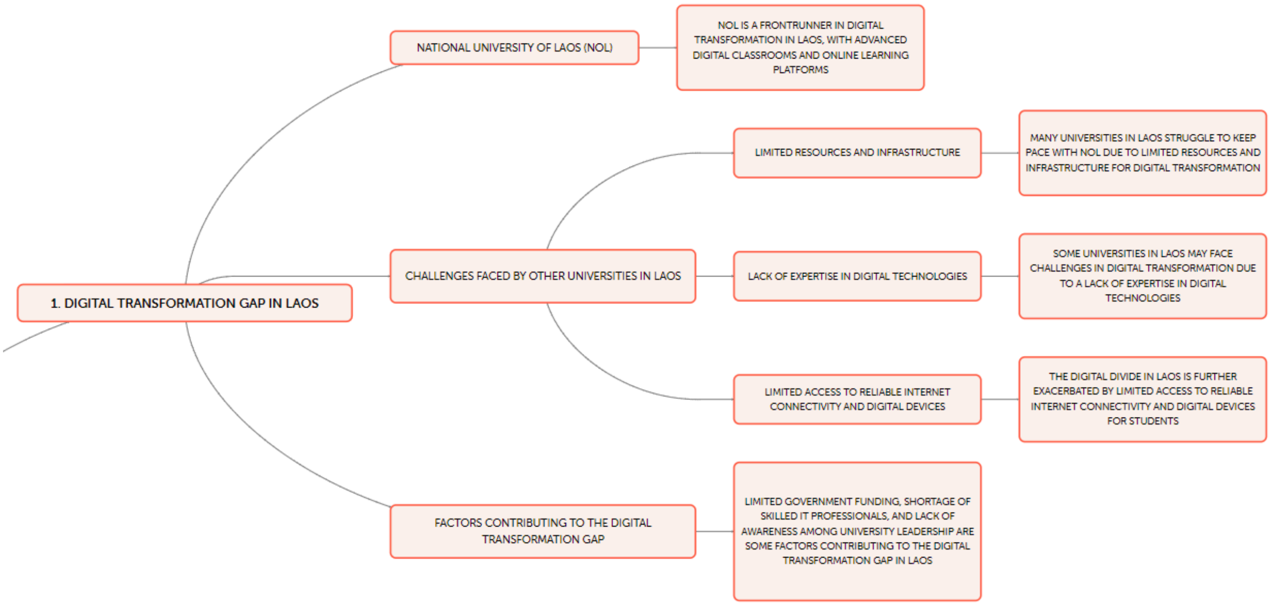

Figure 16: Digital Transformation Gap in Laos

Addressing the digital transformation gap between SKU and NOL and other universities in Laos requires concerted efforts from government agencies, educational institutions, and private sector partners. This may involve providing targeted funding and support for digital infrastructure development, offering capacity-building programs and technical assistance to faculty and staff, and fostering collaboration and knowledge-sharing among universities to leverage resources and expertise effectively. By prioritising digital transformation initiatives and ensuring equitable access to technology and training opportunities, Laos can work towards narrowing the gap and promoting inclusive and high-quality education for all.

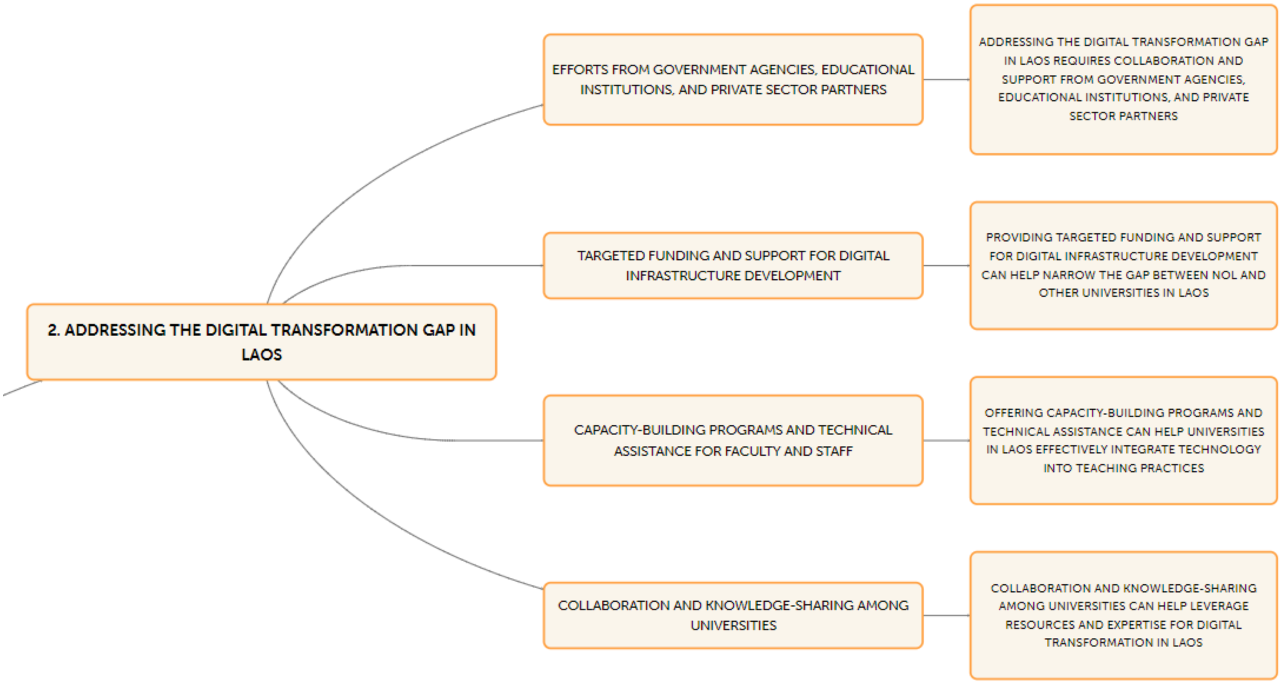

Figure 17: Addressing the digital Transformation Gap in Laos

9.2.2 Cambodia

In Cambodia, the digital transformation landscape in higher education varies widely among universities, with some institutions leading the way in adopting innovative digital technologies and practices while others lag. A leading university in digital transformation within Cambodia has made significant progress in upgrading digital infrastructure, providing faculty training, and enhancing student access to digital resources. This leading university may have invested in modernising its campus facilities, implementing state-of-the-art digital classrooms, and developing robust online learning platforms to support remote learning and collaboration. Additionally, it may have established partnerships with industry leaders and tech companies to provide students with hands-on experience and exposure to cutting-edge technologies.

.

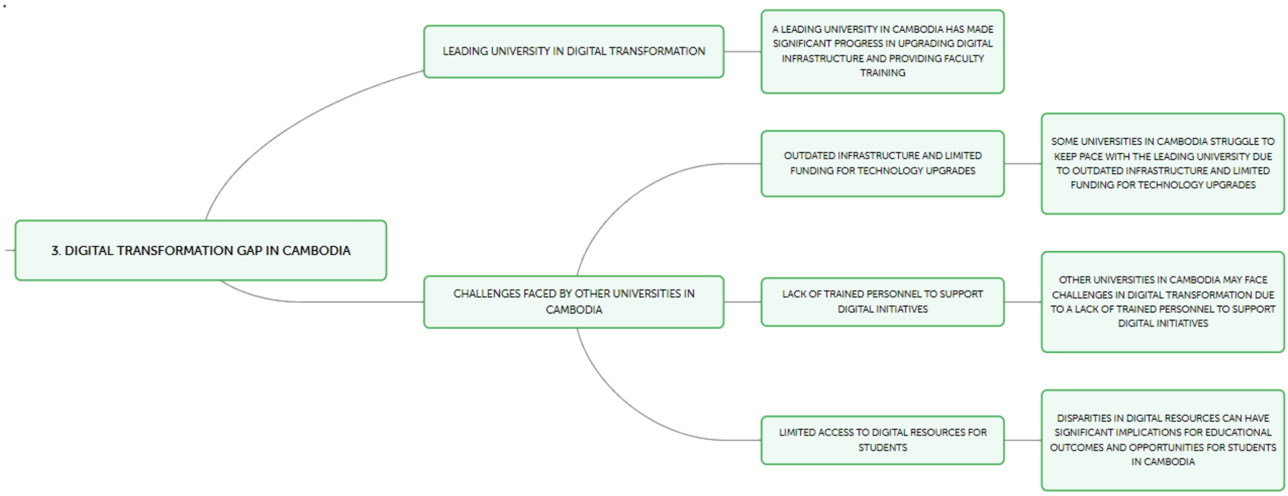

Figure 18: Digital Transformation Gap in Laos

In contrast, other Cambodian universities may face challenges such as outdated infrastructure, limited funding for technology upgrades, and a lack of trained personnel to support digital initiatives. These universities may struggle to provide faculty with the necessary training and resources to integrate technology into their teaching practices effectively. Additionally, students at these universities may have limited access to digital resources, including online libraries, research databases, and educational software. The disparities in digital infrastructure, faculty training, and student access to digital resources can have significant implications for educational outcomes and opportunities in Cambodia. Students at universities with advanced digital transformation initiatives may benefit from enhanced learning experiences, access to a wider range of educational resources, and increased opportunities for collaboration and innovation. On the other hand, students at universities with limited digital infrastructure and resources may face challenges in accessing quality education and acquiring the digital skills needed for success in the 21st-century workforce. To address these disparities, Cambodia must prioritise investments in digital infrastructure, provide support for faculty training and development, and promote collaboration and knowledge-sharing among universities. By fostering a culture of innovation and digital excellence across the higher education sector, Cambodia can ensure that all students have access to high-quality education and opportunities for success in the digital age.

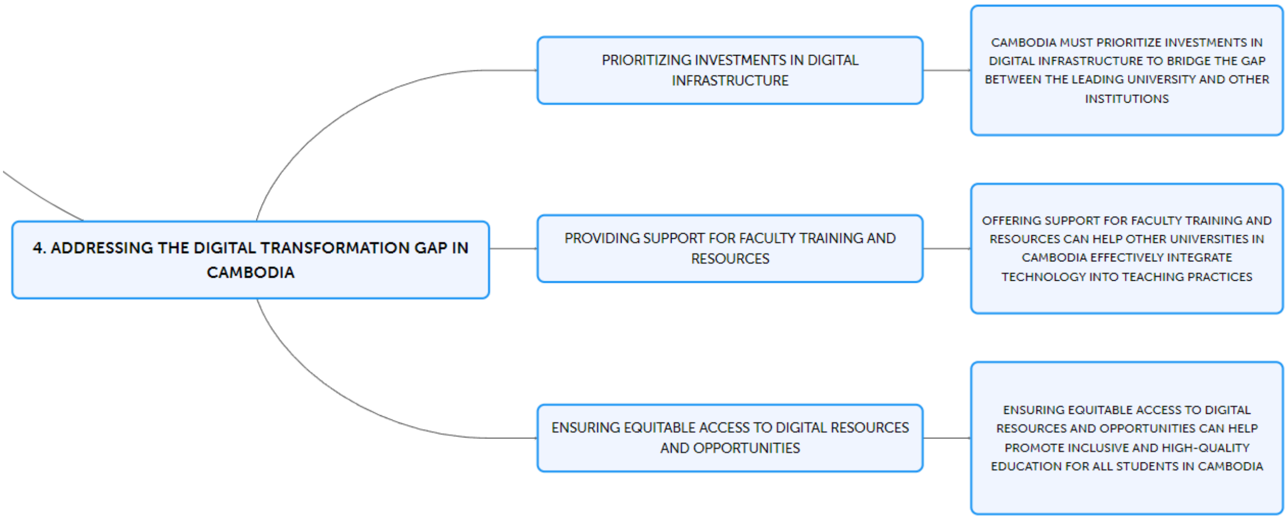

Figure 19: Addressing the digital Transformation Gap in Cambodia

9.2.3 Malaysia

Universiti Teknologi Malaysia (UTM) stands out as a pioneer in digital transformation initiatives within Malaysia, leveraging advanced technologies to enhance teaching, learning, and research capabilities. UTM's smart campus initiative, digital innovation labs, and industry collaborations have positioned it as a leader in integrating digital technology into higher education. However, UTM's advanced digital transformation initiatives highlight a significant gap when compared to other Malaysian universities that may be lagging in their digital efforts. These institutions may face challenges such as limited funding for technology upgrades, a lack of leadership vision for digital transformation, and limited partnerships with industry and government stakeholders.

UTM's success can be attributed to its proactive approach to digital transformation, visionary leadership, and strategic partnerships with industry leaders and tech companies. By investing in cutting-edge technologies, providing faculty with training and support for technology

integration, and fostering a culture of innovation and entrepreneurship, UTM has been able to stay ahead of the curve in digital education.

10 Recommendations

The recommendations outlined in this report emphasise the importance of tailoring strategies to the unique circumstances and needs of each country, ensuring that digital transformation efforts are effective and sustainable. Here's how these recommendations can be customised for each stakeholder group in Laos, Cambodia, and Malaysia:

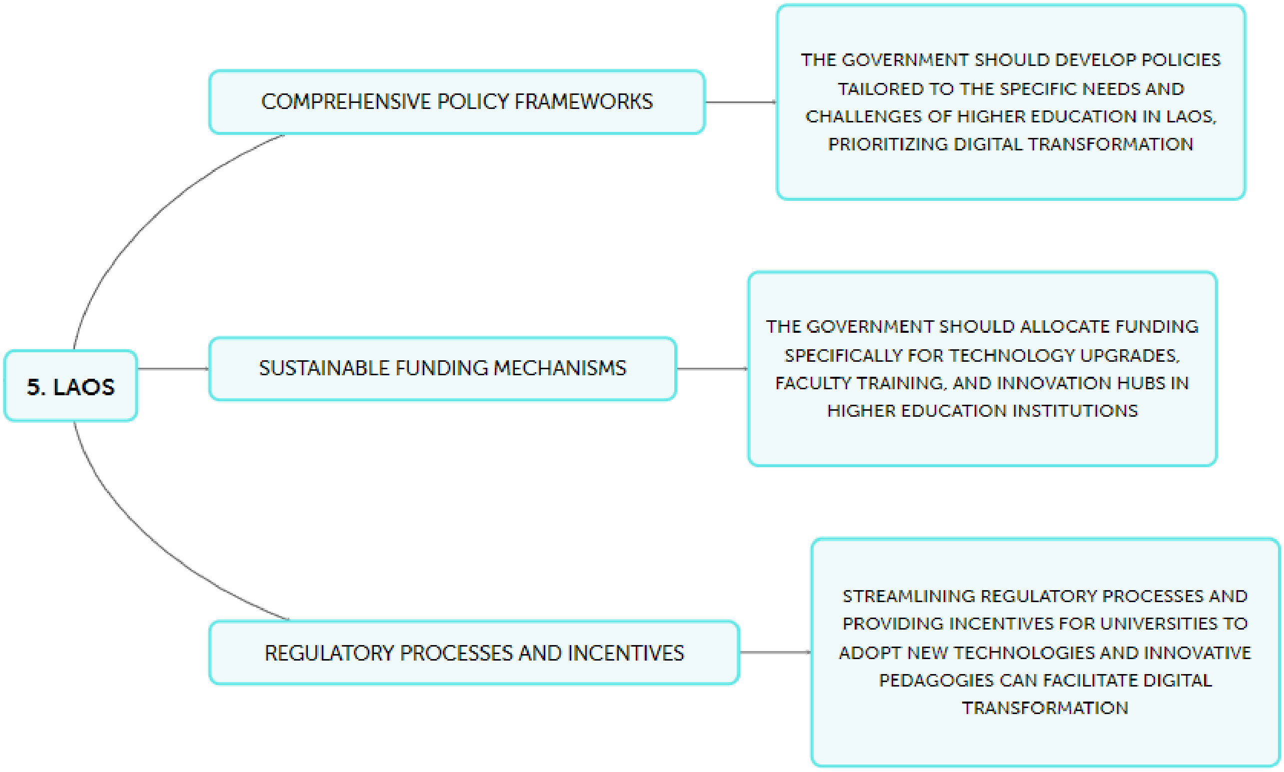

Figure 20:Laos

10.1 For Governments

To effectively support digital transformation in higher education, governments must implement policies and funding strategies tailored to the unique needs of the sector:

10.1.1 Laos

i. Develop comprehensive policy frameworks tailored to the specific needs and challenges of higher education in Laos, prioritising digital transformation.
ii. Allocate sustainable funding mechanisms specifically earmarked for technology upgrades, faculty training, and innovation hubs in higher education institutions.
iii. Streamline regulatory processes and provide incentives for universities to adopt new technologies and innovative pedagogies.
iv. Foster public-private partnerships to leverage expertise and resources for successful digital transformation initiatives.
v. Implement national digital literacy initiatives to ensure that students, faculty, and administrators are equipped with the necessary skills to navigate the digital landscape effectively.

10.1.2 Cambodia

i. Implement policies and funding strategies that address the unique challenges and opportunities in higher education, particularly regarding digital transformation.
ii. Ensure sustainable funding mechanisms are in place to support technology integration, faculty development, and innovation in higher education institutions.
iii. Streamline regulatory processes to facilitate innovation and collaboration between universities and industry partners.
iv. Foster public-private partnerships to drive digital transformation initiatives and promote knowledge-sharing and collaboration.
v. Invest in national digital literacy initiatives to equip stakeholders with the digital skills needed for success in the digital economy.

Malaysia:

vi. Continue to support higher education institutions in integrating technology into teaching, learning, and administrative processes through comprehensive policy frameworks.
vii. Ensure sustained funding mechanisms for technology upgrades, faculty development, and innovation hubs to drive digital transformation.
viii. Further streamline regulatory processes and provide incentives for universities to innovate and collaborate with industry partners.
ix. Strengthen public-private partnerships to leverage resources and expertise for successful digital transformation initiatives.
x. Expand national digital literacy initiatives to ensure that students, faculty, and administrators are equipped with the necessary digital skills to thrive in the digital age.

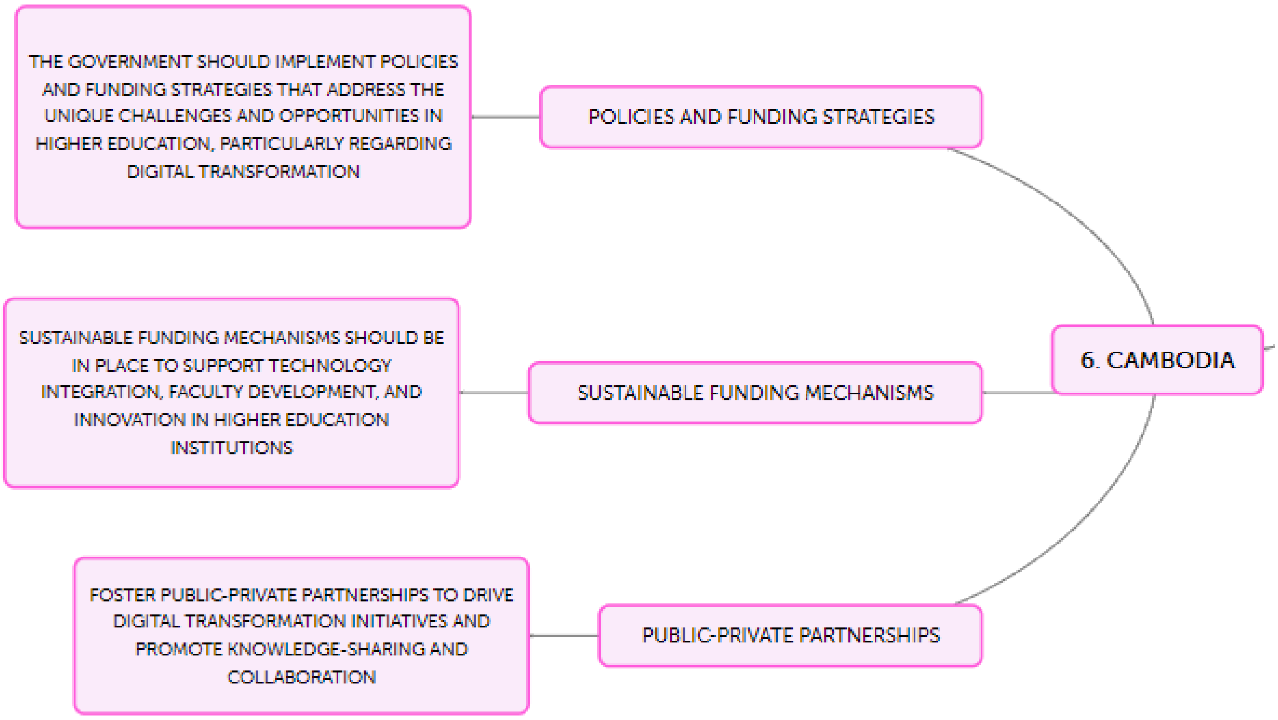

Figure 20: Cambodia

10.2 For Higher Education Institutions:

Higher education institutions play a pivotal role in driving digital transformation. Here are some recommendations for adopting new technologies, pedagogies, and administrative processes:

10.2.1 Laos

i. Cultivate a culture of innovation and experimentation within higher education institutions to drive digital transformation.
ii. Invest in faculty development programs to build digital competencies among educators and promote technology integration in teaching and learning.
iii. Revise curriculum to incorporate digital skills and competencies, preparing students for the digital workforce.
iv. Allocate resources for upgrading digital infrastructure and enhancing support services for digital learners.
v. Foster interdisciplinary collaboration to address complex challenges and promote innovative solutions.

10.2.2 Cambodia

i. Foster a culture of innovation and exploration of emerging technologies within higher education institutions.
ii. Invest in faculty development programs to build digital competencies among educators and promote technology-enhanced learning.
iii. Enhance curriculum to incorporate digital skills and real-world applications of technology, preparing students for future challenges.
iv. Prioritise investments in digital infrastructure and support services to ensure seamless access to technology resources for all students.
v. Create a supportive learning environment that fosters collaboration, engagement, and well-being among students and faculty.

10.2.3 Malaysia

i. Continue to promote a culture of innovation and entrepreneurship within higher education institutions to drive digital transformation.
ii. Invest in faculty development programs to enhance digital competencies and promote technology integration in teaching and learning.
iii. Update curriculum to incorporate digital skills and competencies, ensuring students are prepared for the digital economy.
iv. Allocate resources for upgrading digital infrastructure and expanding support services for digital learners.
v. Strengthen interdisciplinary collaboration to address emerging challenges and promote innovative solutions.

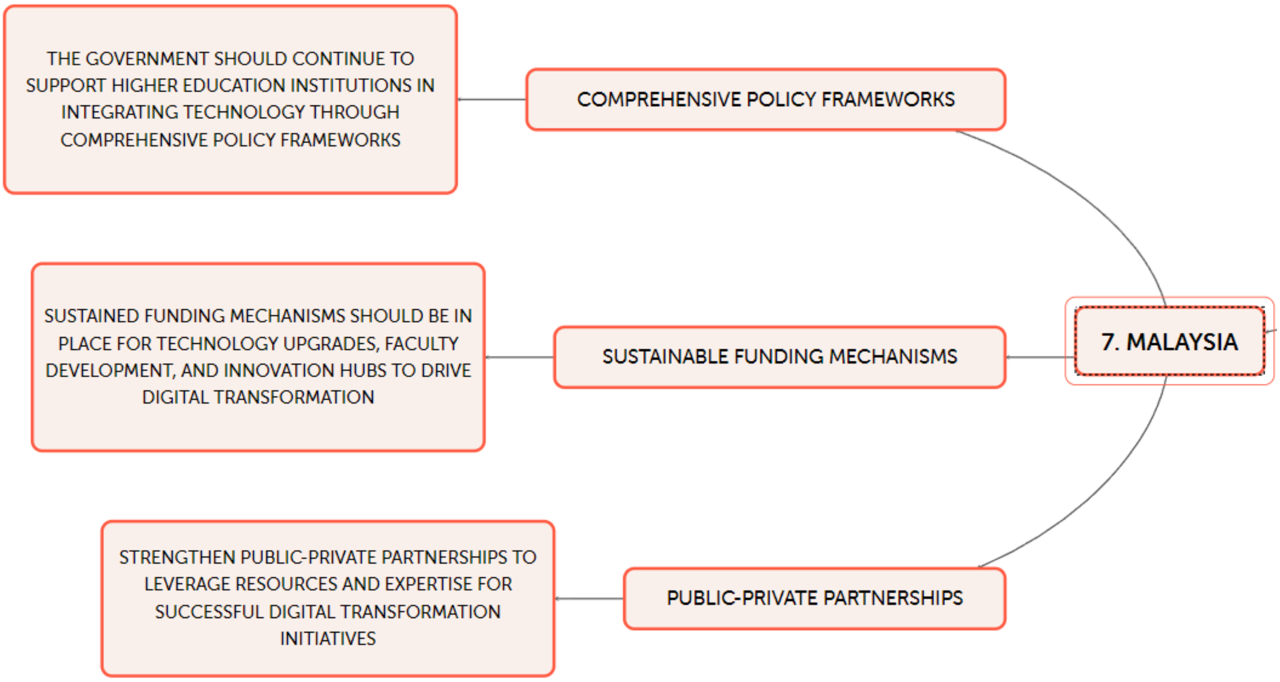

Figure 21: Malaysia

10.3 For International Partners and Donors

International organisations and donors have a significant role to play in supporting digital transformation in the region. Here are some recommendations for their involvement:

10.3.1 Laos

i. Provide funding, technical assistance, and expertise to support digital transformation initiatives in higher education institutions.
ii. Facilitate knowledge-sharing and collaboration between international partners, donors, and local stakeholders to drive digital innovation in Laos.
iii. Mobilise resources and encourage coordinated efforts to maximise the impact and sustainability of digital transformation initiatives in Laos.
iv. Support research and innovation initiatives that leverage digital technologies to address critical challenges in higher education in Laos.
v. Establish monitoring and evaluation frameworks to track the impact of digital transformation investments in Laos and inform evidence-based decision-making.

10.3.2 Cambodia

i. Provide funding, technical assistance, and expertise to support digital transformation initiatives in higher education institutions in Cambodia.
ii. Facilitate knowledge-sharing and collaboration between international partners, donors, and local stakeholders to drive digital innovation in Cambodia.
iii. Mobilise resources and encourage coordinated efforts to maximise the impact and sustainability of digital transformation initiatives in Cambodia.

iv. Support research and innovation initiatives that leverage digital technologies to address critical challenges in higher education in Cambodia.
v. Establish monitoring and evaluation frameworks to track the impact of digital transformation investments in Cambodia and inform evidence-based decision-making.

10.3.3 Malaysia

i. Provide funding, technical assistance, and expertise to support digital transformation initiatives in higher education institutions in Malaysia.
ii. Facilitate knowledge-sharing and collaboration between international partners, donors, and local stakeholders to drive digital innovation in Malaysia.
iii. Mobilise resources and encourage coordinated efforts to maximise the impact and sustainability of digital transformation initiatives in Malaysia.
iv. Support research and innovation initiatives that leverage digital technologies to address critical challenges in higher education in Malaysia.
v. Establish monitoring and evaluation frameworks to track the impact of digital transformation investments in Malaysia and inform evidence-based decision-making.

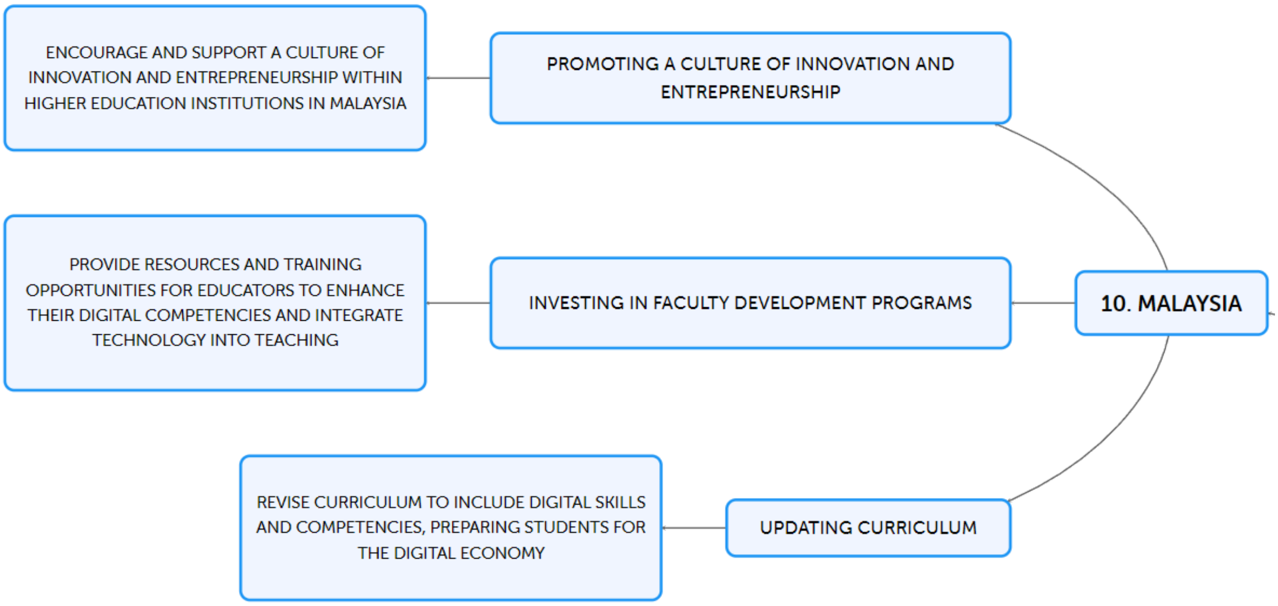

Figure 22: Malaysia

11 Involvement and expectations

The University of Granada could play a leading and highly influential role in accelerating the digital transformation of higher education in Southeast Asia. To do so, it can draw on data collected from surveys of students and staff at universities in countries such as Cambodia, Laos, and Malaysia to inform and strategically adapt its initiatives. Here are some specific approaches that the University of Granada could consider maximising its impact in this area:

1. **Detailed research and data analysis**: Before designing any specific initiatives, it would be prudent for the University of Granada to conduct a thorough analysis of the data collected from the surveys. This involves not only examining the aggregate results, but also

delving into the underlying patterns and variations by country, institution, and demographic group. By better understanding the specific needs and challenges identified in each context, the University of Granada will be in a stronger position to design effective and contextualised interventions.

2. **Developing tailored pilot programmes**: Rather than adopting a one-size-fits-all approach for the entire region, the University of Granada could consider implementing pilot programmes tailored to the unique needs and contexts of each country and university in Southeast Asia. These pilots could focus on areas identified as priorities in the surveys, such as teacher training in educational technology, the creation of digitised content, and the improvement of technology infrastructure on campuses.

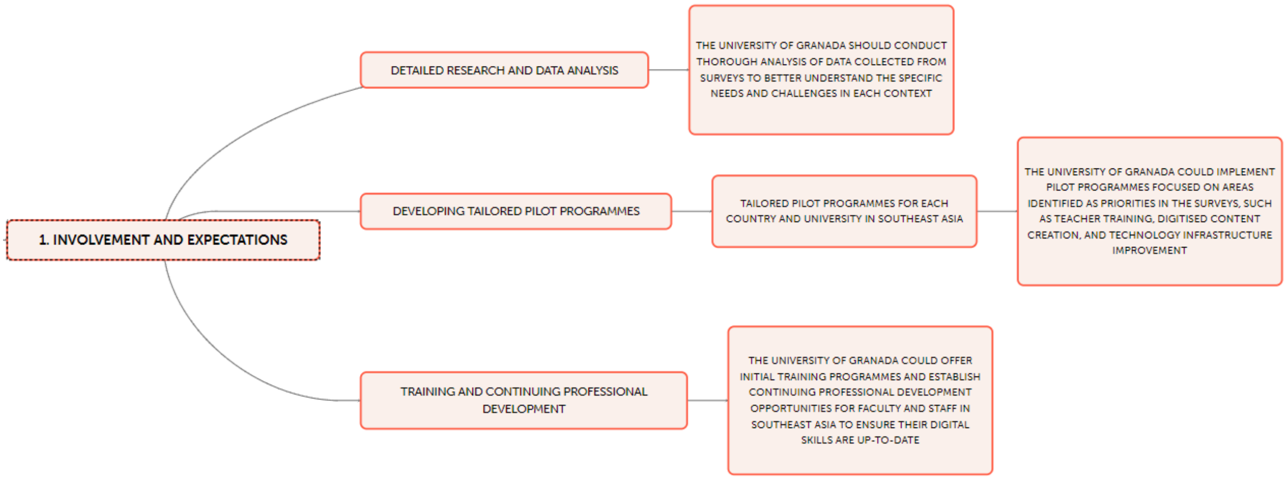

Figure 23: Involvement and expectations

3. **Training and continuing professional development**: In addition to offering initial training programmes, the University of Granada could establish continuing professional development programmes for faculty and administrative staff in Southeast Asia. This could include online learning opportunities, face-to-face workshops and internships at the University of Granada or other leading European digital education institutions. By fostering a lifelong learning approach, it ensures that educators' digital skills and competences are always up-to-date and aligned with international best practices.

4. **Fostering collaboration and knowledge sharing**: The University of Granada can play a key role in facilitating collaboration and knowledge exchange between academic institutions in Southeast Asia and Europe. This could include establishing formal student and academic exchange partnerships, organising international conferences and seminars, and creating professional networks focused on digital education. By promoting dialogue and collaboration between different stakeholders, the pace of digital transformation in the region can be accelerated.

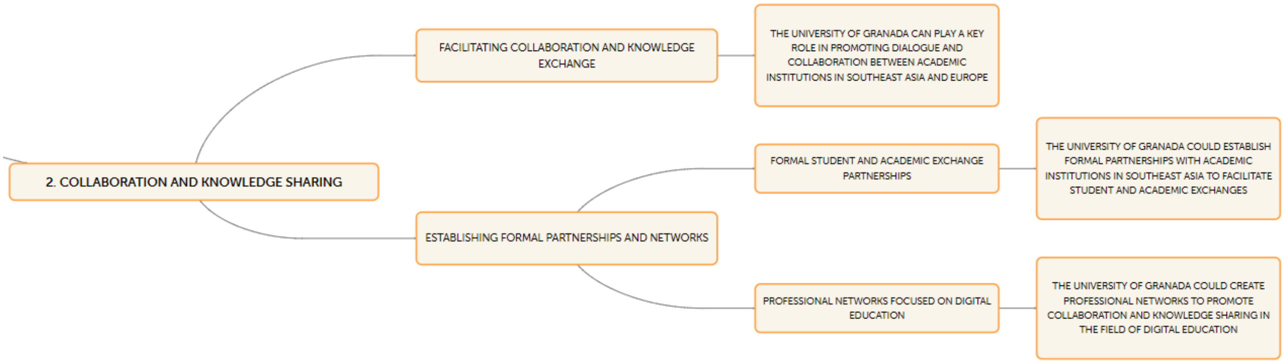

Figure 24: Collaboration and knowledge sharing

5. **Continuous evaluation and iterative feedback**: Finally, it is crucial that the University of Granada establishes robust evaluation and feedback mechanisms to monitor progress and adjust strategies as needed. This involves not only conducting periodic impact assessments in terms of academic outcomes and student satisfaction, but also constantly gathering feedback and suggestions from all stakeholders involved in the process. By adopting an iterative and user-centred approach, the University of Granada can ensure that its digital transformation initiatives are effective, sustainable, and truly transformative.

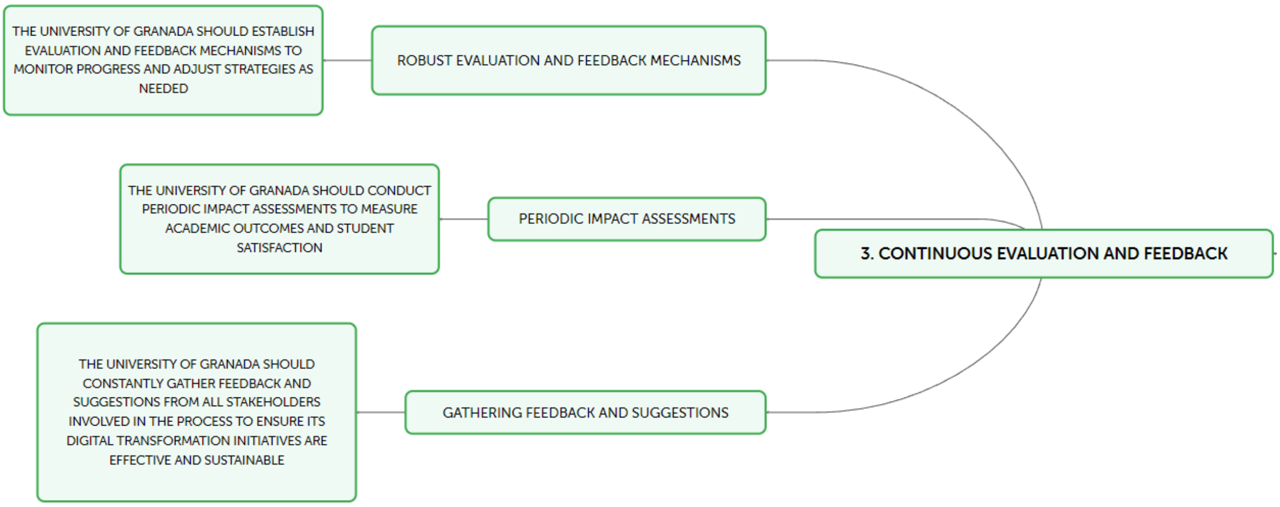

Figure 25: Continuous evaluation and iterative feedback

By aggregating this information, the University of Granada has the capacity and resources to play a leading role in accelerating the digital transformation of higher education in Southeast Asia. By leveraging the data collected from the surveys and taking a strategic and contextualised approach, the University of Granada can significantly contribute to the advancement of digital education in the region, thereby improving the quality and accessibility of higher education for future generations in Southeast Asia.

12 Conclusions

Southeast Asia stands on the precipice of a profound transformation in its higher education sector, propelled by the inexorable tide of digitalisation. As nations across the region embrace the opportunities afforded by technological innovation, the future of higher education promises to be one characterised by unprecedented levels of accessibility, flexibility, and innovation.

The trajectory of digital transformation in higher education heralds a new era of learning, one where traditional boundary are transcended, and opportunities for growth and development abound. Emerging technologies such as artificial intelligence, augmented reality, and blockchain are poised to revolutionise pedagogical approaches, enabling personalised learning experiences tailored to the unique needs and preferences of individual students. Moreover, these technologies offer unprecedented avenues for collaboration, research, and global connectivity, fostering a vibrant academic ecosystem that knows no geographical constraints.

Certainly, let's further extend the conclusion to provide a more comprehensive overview of the findings and recommendations:

In conclusion, the needs assessment and comparative analysis have provided valuable insights into the digital transformation landscape in Laos, Cambodia, and Malaysia, highlighting both common challenges and unique opportunities faced by higher education institutions in each country. By synthesising the key points raised throughout the analysis, several overarching themes and recommendations emerge, emphasising the importance of tailored strategies, collaborative partnerships, and sustained commitment to driving digital innovation in higher education.

Firstly, the analysis underscores the critical role of governments as key enablers of digital transformation. Across Laos, Cambodia, and Malaysia, governments play a central role in shaping the policy environment, allocating resources, and providing regulatory support necessary for advancing digital initiatives in higher education. The findings suggest that comprehensive policy frameworks, sustainable funding mechanisms, regulatory reforms, public-private partnerships, and digital literacy initiatives are essential components of government-led efforts to promote digital innovation and growth in the higher education sector. By prioritising these areas and aligning policies with the specific needs and contexts of each country, governments can create an enabling environment conducive to digital transformation.

Secondly, the needs assessment highlights the pivotal role of higher education institutions as drivers of digital innovation and change agents within their respective ecosystems. Institutions must embrace technology integration and innovation, invest in faculty development programs, update curriculum to reflect digital competencies, upgrade digital infrastructure, and enhance student support services to foster a culture of digital learning and innovation. Furthermore, the analysis underscores the importance of aligning institutional strategies with national priorities and leveraging strategic partnerships with industry, government, and international organisations to maximise impact and sustainability.

Moreover, the conclusion emphasises the significance of international partnerships and donor support in accelerating digital transformation efforts. Collaborative initiatives between international partners, donors, and local stakeholders can facilitate resource mobilisation, knowledge-sharing, capacity-building, and research collaboration, thereby amplifying the impact of digital initiatives in higher education. By leveraging the expertise, resources, and networks of international partners, Laos, Cambodia, and Malaysia can navigate challenges more effectively and achieve greater progress towards building a more inclusive, innovative, and digitally enabled higher education ecosystem.

In essence, the conclusion reiterates the importance of adopting a nuanced and context-specific approach to digital transformation, recognizing the diverse needs, challenges, and opportunities present in Laos, Cambodia, and Malaysia. By implementing customised strategies, fostering collaborative partnerships, and maintaining a long-term commitment to digital innovation, stakeholders can collectively advance towards the shared goal of creating a future-ready higher

education landscape that empowers learners, drives economic growth, and fosters societal development in Southeast Asia.

13 Acknowledgments

We would like to extend our sincere gratitude to the Digital Transformation in Southeast Asia (DX.SEA) team for their invaluable support and collaboration in the realisation of this report. Their contributions have been instrumental in the development and successful completion of this project. We offer special recognition to the organisers of DX.SEA for their dedication and leadership in coordinating this collective effort. Their vision and commitment have been the cornerstone of this work, and we are deeply grateful for their tireless effort and dedication. We sincerely thank all members of the DX.SEA team for their hard work, collaboration, and support at every stage of the process. Their professionalism and dedication have been exemplary, and we are grateful for the opportunity to work together on this important project. Our heartfelt thanks to all who have contributed in any way to this report. Your commitment and dedication have made this achievement possible, and we look forward to continuing to collaborate on future projects to drive digital transformation in Southeast Asia and beyond.

14 References

Subramaniam, G. (2008). Confronting Asian Concerns in Engaging Learners to Online Education. International Education Studies, 1(4), 10-18.

Ahmad, T. (2020). Scenario based approach to re-imagining future of higher education which prepares students for the future of work. Higher Education, Skills and Work-Based Learning, 10(1), 217-238.

Hanna, N. K. (2010). Transforming government and building the information society: Challenges and opportunities for the developing world.

Sharma, A. V. N. S., Jayalakshmi, S., Tripathy, A., Katekhaye, D., & Sharma, A. (2024). EXPLORING INNOVATIVE PEDAGOGICAL APPROACHES FOR ENHANCED STUDENT ENGAGEMENT. Decision Making: Applications in Management and Engineering, 8(1), 175-188.

Boca, G. D. (2013, March). ADKAR model vs. quality management change. In International Conference Risk in Contemporary Economy; Faculty of Economics and Business Administration, Dunarea de Jos University of Galati: Galati, Romania.

Singh, A. (2013). A study of the role of McKinsey's 7S framework in achieving organizational excellence. Organization Development Journal, 31(3), 39.

Romrell, D., Kidder, L., & Wood, E. (2014). The SAMR model as a framework for evaluating mLearning. Online Learning Journal, 18(2).

Chaphichith, X. (2014). Changes in institutional governance and management of higher education in Laos: National University of Laos (Doctoral dissertation, Universidade do Minho (Portugal)).

Sen, Vicheth, and Soveacha Ros. "Anatomy of higher education governance in Cambodia." (2013).

Madhur, S. (2014). Cambodia's skill gap: An anatomy of issues and policy options. Cambodia Development Research Institute.

Hashim, A., & Leitner, G. (2014). English as a lingua franca in higher education in Malaysia. The Asian Journal of Applied Linguistics, 1(1), 16-27.

Lee, M. N. (2007). Higher education in Southeast Asia in the era of globalization. In the International handbook of higher education (pp. 539-555). Dordrecht: Springer Netherlands.

Un, L., & Sok, S. (2018). Higher education systems and institutions, Cambodia. Higher Education, 70, 80.

Ariffin, A. S., & Mahdzir, A. M. (2021). Development and achievements of science, technology & innovation policy in ASEAN countries: A comparative analysis of Malaysia in the transition stage with Myanmar, Cambodia and Laos in the developing stage. Journal of Science, Technology and Innovation Policy, 7(1), 56-61.

Inui, M. (2020). Improving Education Access and Quality in Lao PDR Based on the Seven Principles of the ASEAN Declaration for Out-of-School Children. The Journal of Lao Studies, 7(1), 75-98.

Sa-ngiamwibool, A., & Wisaeng, K. (2022). Impact of AEC on Education Business in ASEAN Countries: A Cross-National Comparative Analysis (Doctoral dissertation, Mahasarakham University).

Sol, K. (2021). Rethinking higher education in Cambodia contemporary challenges and priorities in the post-COVID-19 era. Journal of International Education, 27, 46-60.

Apriliyanti, I. D., Kusumasari, B., Pramusinto, A., & Setianto, W. A. (2021). Digital divide in ASEAN member states: analyzing the critical factors for successful e-government programs. Online Information Review, 45(2), 440-460.

Aung, S. W., & Aye, T. T. (2024). Practicalities and dichotomies of education policy and practice of higher education in the Golden Triangle Area (Southeast Asia): Implications for international development. Policy Futures in Education, 14782103241229520.

Yoshino, F. (2021). Transformation of Asian business: From industrialization to digitalization. Management for sustainable and inclusive development in a transforming Asia, 1-23.

Rana, P. B., Ji, X., Rana, P. B., & Ji, X. (2020). BRI and Southeast Asia. China's Belt and Road Initiative: Impacts on Asia and Policy Agenda, 93-111.

Sapuan, N. M., & Roly, M. R. (2021). The impact of ICT and FDI as drivers to economic growth in ASEAN-8 countries: A panel regression analysis. International Journal of Industrial Management, 9, 91-98.

Voinea, I. (2020). The banking system of emerging economies in Asia against the background of covid-19. Case study—The ASEAN area. Journal of Financial Studies, 5(9), 134-146.

Co-funded by the European Union

DX.sea

ການເລັ່ງຫັນປ່ຽນເປັນດິຈິຕອລ ສໍາລັບສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນອາຊີອາຄະເນ
(ຫດ-ອອ)

ລະຫັດໂຄງການ: 101083265

ບົດລາຍງານປະເທດຄູ່ຮ່ວມໂຄງການກ່ຽວກັບການເລັ່ງຫັນປ່ຽນເປັນດິຈິຕອລ ສໍາລັບການສຶກສາຊັ້ນສູງຢູ່ອາຊີອາຄະເນ

ກະກຽມບົດລາຍງານໂດຍ :

ມະຫາວິທະຍາໄລ ກຣານາດາ - ສະເປນ

ໃຫ້ທຶນສະໜັບສະໜູນໂດຍ ສະຫະພາບເອີຣົບ. ທັດສະນະ ແລະ ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ສະແດງອອກ, ຢ່າງໃດກໍຕາມເປັນຂອງຜູ້ຂຽນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ບໍ່ຈໍາເປັນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ອົງກອນບໍລິຫານດ້ານວັດທະນະທໍາ. ທັງສະຫະພາບເອຣົບ ແລະ ອົງກອນບໍລິຫານວັດທະນະທໍາບໍ່ສາມາດຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້..

1 ບົດສະຫຼຸບສັງລວມ 1
2 ພາກສະເໜີ 2
3 ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ 4
3.1 ຄວາມສຳຄັນຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ: 4
3.2 ສະພາບປັດຈຸບັນຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນອາຊີອາຄະເນ 5
3.3 ກອບສຳລັບການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ: 6
4 ການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ: ພາບລວມລະດັບພາກພື້ນ 7
4.1 ບັນດາທ່າແຮງສຳຄັນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີຕ່າງໆ: 7
4.2 ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດຕ່າງ ໃນພາກພື້ນ: 8
5 ຄວາມເຂົ້າໃຈສະເພາະແຕ່ລະປະເທດ 9
5.1 ພູມີທັດໃນປັດຈຸບັນກ່ຽວກັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ: 9
5.2 ໂຄງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າ: 9
5.3 ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ກາລະໂອກາດຕ່າງໆ: 10
6 ການວິເຄາະສົມທຽບ 10
6.1 ການສົມທຽບຄວາມພະຍາຍາມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ: 10
6.2 ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອຍໄດ້ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ: 13
7 ສິ່ງທ້າທາຍໃນການເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ 15
7.1 ຂໍ້ຈຳກັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ: 15
7.2 ການສະໜອງທຶນ ແລະ ການລົງທຶນ: 16
7.3 ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງດ້ານທັກສະ: 17
7.4 ສະພາບແວດລ້ອມດ້ານນະບຽບການ ແລະ ນະໂຍບາຍ: 18
8 ຍຸດທະສາດສຳລັບເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິດຕອນ 19
9 ກໍລະນີສຶກສາ 20
9.1 ຊ່ອງຫວ່າງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນແຕ່ລະປະເທດ 27
10 ຂໍ້ສະເໜີແນະ 31
10.1 ສຳລັບລັດຖະບານ 32
10.2 ສຳລັບສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ: 33
10.3 ສຳລັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ 35

11 ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງ 36

12 ສະຫຼູບ 39

13 ສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ 40

14 ເອກະສານອ້າງອີງ 42

1 ບົດສະຫຼຸບສັງລວມ

ການຫັນເປັນດິຈິຕອລກາຍເປັນຈຸດສຸມ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ອາຊີອາຄະເນ ເນື່ອງຈາກວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຄົ້ນຫາຄວາມສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຶກສາທັນສະໄໝ. ໃນພາກພື້ນນີ້, ມີຊື່ສຽງໃນດ້ານຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ, ພາສາ ແລະ ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ ທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງພູມີທັດ ທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ທີ່ເປັນບ່ອນວິທີວິທະຍາການສິດສອນດັ້ງເດີມ ປະສົມປະສານກັບເຕັກໂນໂລຢີລໍ້າສະໄໝ. ໃນບົດສະຫຼຸບນີ້, ພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຈາະເລິກສະພາບການວິວັດທະນາການ ຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງທີ່ອາຊີອາຄະເນ, ທີ່ສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນເຖິງແນວໂນ້ມທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ກໍານົດພູມີທັດດ້ານການສຶກສາ.

ໃນທີ່ອາຊີອາຄະເນ, ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ກໍາລັງດໍາເນີນການປ່ຽນແປງຢ່າງເລິກເຊິ່ງໄປສູ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ການຫັນປ່ຽນດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ຖືກຂັບເຄື່ອນໂດຍປັດໄຈຫຼາຍຢ່າງ, ເຊິ່ງກວມລວມເອົາຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນຄວາມສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຄວາມຄ່ອງຕົວດ້ານການສຶກສາ, ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ຄວາມຈໍາເປັນໃນການແຂ່ງຂັນໃນຂົງເຂດວິຊາການໂລກ. ໜຶ່ງໃນທ່າອ່ຽງທີ່ໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດ ແມ່ນການຮັບຮອງເອົາວິທີວິທະຍາການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອລ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ເຊິ່ງໃຫ້ປະສົບປະການປະການ ທີ່ມີລັກສະນະສ່ວນຕົວຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ພົວພັນສື່ສານແບບໂຕ້ຕອບທັນການ (ສຸບຣາມານຽມ, 2008). ວິທີວິທະຍາເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າເຖິງເອກະສານຫຼັກສູດ, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົນທະນາ, ຕິດຕາມຄູອາຈານໃນທຸກເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່, ເຊິ່ງສົ່ງເສີມສະພາບແວດລ້ອມດ້ານການສຶກສາຮຽນຮູ້ແບບມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນ.

ນອກຈາກນີ້, ບັນດາສະຖາບັນຕ່າງໆ ກໍຮັບຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງການວິເຄາະຂໍ້ມູນ (ອາມາດ, 2020) ໃນການນໍາໄປປັບປຸງຄວາມສໍາເລັດຂອງນັກສຶກສາ ແລະ ການເພີ່ມປະສິດທິພາບ ໃນຂະບວນການບໍລິຫານ. ໂດຍການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນວິເຄາະຂໍ້ມູນ, ບັນດາມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ວິທະຍາໄລຕ່າງໆ ສາມາດເຂົ້າໃຈທາດແທ້ ເຂົ້າໃນຜົນການຮຽນຂອງນັກສຶກສາ, ຮູບແບບການຮຽນຮູ້ ແລະ ປະສິດທິພາບ ຂອງສະຖາບັນ. ແນວທາງທີ່ຂັບເຄື່ອນຂໍ້ມູນນີ້ ສາມາດເຮັດໃຫ້ສະຖາບັນຕ່າງໆມີການປັບປ່ຽນຮູບແບບການສຶກສາ ໃຫ້ແທດເໝາະ, ກໍານົດຂົງເຂດທີ່ຈະປັບປຸງ ແລະ ຕັດສິນໃຈ ຢ່າງຮອບຮູ້ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມສໍາເລັດ ຂອງນັກສຶກສາ ແລະ ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂອງສະຖາບັນ.

ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການຍອມຮັບເອົາເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ໆເຊັ່ນ: ປັນຍາປະດິດ, ຄວາມເປັນຈິງປະຈັກຕາ ທີ່ກໍາລັງປ່ຽນແປງພູມີທັດ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນອາຊີອາຄະເນ (ອາມາດ, 2020). ສະຖາບັນຕ່າງໆ ກໍາລັງຄົ້ນຫາວິທີວິທະຍາດ້ານນະວັດຕະກໍາໃໝ່ ເພື່ອປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໃນການສິດສອນ ແລະ ການຮຽນຮູ້, ທີ່ໃຫ້ປະສົບປະການເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງການສຶກສາແບບດັ້ງເດີມ. ຈາກວິທີການຮຽນຮູ້ການປັບຕົວທີ່ຂັບເຄື່ອດ້ວຍປັນຍາປະດິດ ໄປສູ່ການຈໍາລອງຄວາມເປັນຈິງປະຈັກຕາ, ເຕັກໂນໂລຢີເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັກສາທ່າແຮງໃນການປະຕິຮູບວິທີທີ່ນັກສຶກສາຮຽນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມພັດທະນາເອກະສານຫຼັກສູດ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີທ່າອ່ຽງລວມໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ, ສິ່ງສໍາຄັນຄືການຮັບຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງກັນທີ່ມີຢູ່ໃນແຕ່ລະປະເທດໃນອາຊີອາຄະເນ. ແຕ່ລະປະເທດປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດຂອງຕົນ, ທີ່ຖືກກໍານົດດ້ວຍບັນດາປັດໄຈຕ່າງໆເຊັ່ນ: ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເຕັກໂນໂລຢີ, ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ແລະ ລັກສະນະຕ່າງໆ ທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ (ຣານນາ, 2010). ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງບໍ່ມີວິທະຍາການໃດໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ໄດ້ກັບທຸກສະຖານະການໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ, ແລະ ສະຖາບັນຕ່າງໆ ຕ້ອງປັບປ່ຽນຍຸດທະສາດໃຫ້ຕອບສະໜອງກັບຄວາຕ້ອງການ ຂອງບໍລິບົດຕ່າງໆສະເພາະຂອງຕົນ.

ເມື່ອພິຈາລະນາຜົນການສຶກສາເຫຼົ່ານີ້, ມີບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະທີ່ຖືກນຳມາສະເໜີ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນສະຖາບັນໃນການມຸ້ງໜ້າໄປສູ່ການຫັນເປັນດີຈິຕອລ. ກ່ອນອື່ນໝົດ, ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຈັດບູລິມະສິດການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດີຈິຕອລ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີລະບົບເຕັກໂນໂລຢີທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້. ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງສະຖາບັນການສຶກສາ, ອົງກອນພາກລັດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາດ້ານອຸດສະຫະກຳແມ່ນສຳຄັນ ໃນການສົ່ງເສີມນະວັດຕະກຳ ແລະ ການແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍດຽວກັນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານີ້, ການສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ການໃຫ້ໂອກາດໃນການພັດທະນາວິຊາຊີບຕໍ່ເນື່ອງ ໃຫ້ແກ່ຄູອາຈານ ແລະ ພະນັກງານ ມີຈຳເປັນໃນການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດທາງດ້ານດີຈິຕອລ ແລະ ສົ່ງເສີມນະວັດຕະກຳໃນການສິດສອນ ແລະ ການຮຽນຮູ້. ສຸດທ້າຍ, ສະຖາບັນຄວນເອົາໃຈໃສ່ການພັດທະນານະໂຍບາຍ ທີ່ພົວພັນເຖິງການສຶກສາດີຈິຕອລ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນນະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີເຂົ້າໃນການຖ່າຍທອດການສຶກສາ (ອາຣິຟຟິນ ແລະ ມາເຊີ, 2021; ອາປຣິລີຍັນຕິ, 2021).

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ການຫັນເປັນດີຈິຕອລ ສະແດງໃຫ້ເຫັນທັງສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ກາລະໂອກາດ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນທົ່ວອາຊີອາຄະເນ. ໂດຍການຮັບເອົາເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ໆ, ການໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ການສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືກັນ, ບັນດາສະຖາບັນຕ່າງໆ ຈຶ່ງສາມາດວາງຕຳແໜ່ງຂອງຕົນໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບແນວໜ້າຂອງນະວັດຕະກຳການສຶກສາ, ປະກອບທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ຕ້ອງການ ໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າ ໃນຍຸກດີຈິຕອລ.

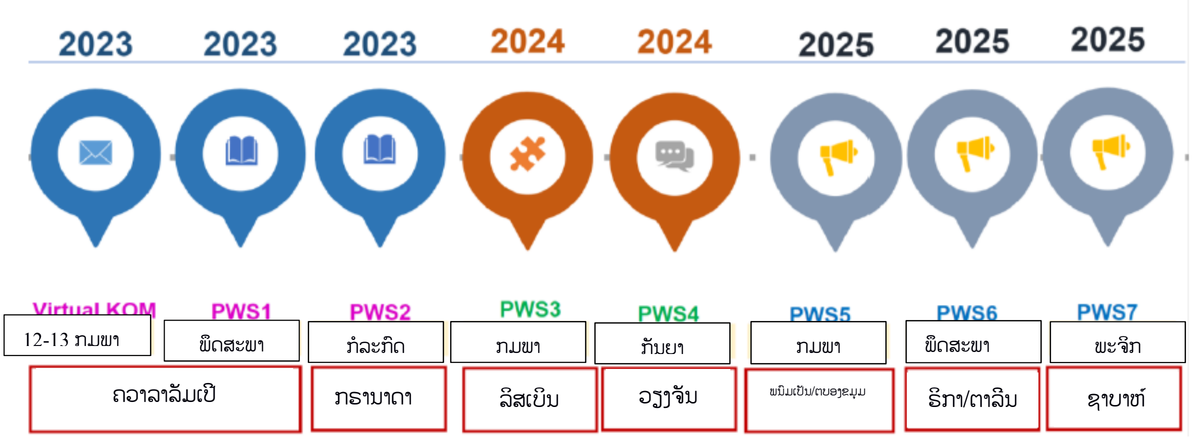

ຮູບສະແດງ 1: ແຜນໂຄງການໂດຍລວມ

2 ພາກສະເໜີ

ສະມາຄົມໂຄງການ ການຫັນເປັນດີຈິຕອລ ຢູ່ອາຊີອາຄະເນ (ຫດ.ອອ), ເຊິ່ງເປັນຄວາມພະຍາຍາມໃນຮ່ວມມືກັນຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ 11 ແຫ່ງ ປະກອບມີ 8 ປະເທດທົ່ວເອີຣົບ ແລະ ປະເທດຕ່າງໆຢູ່ອາຊີອາຄະເນ ຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ເອກະສານຄັດຕິດ 1, ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ອຸທິດຕົນເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍດ້ານ ທີ່ເກີດຈາກການລະບາດພະຍາດໂຄວິດ-19 ທີ່ພົວພັນເຖິງ ຄຸນນະພາບການສຶກສາ ຢູ່ລາວ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ມາເລເຊຍ. ໂດຍຫຼັກການແລ້ວ, ໂຄງການດັ່ງກ່າວ ແນໃສ່ສົ່ງເສີມການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດໃໝ່ໃຫ້ແທດເໝາະ ນຳໄປສູ່ການວາງແຜນທີ່ມີປະສິດທິພາບດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງດີຈິຕອລ ໃນວິທະຍາເຂດ. ໂດຍການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວນີ້, ເພື່ອຊອກຫາການຮັບປະກັນການຖ່າຍທອດການສຶກສາດີຈິຕອລຊັ້ນນຳ ໃນຂະນະທີ່ຍັງຮັກສາ ມາດຕະຖານທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ຂອງນັກສຶກສາຮຽນຈົບ. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດທີ່ສົມບູນໃນການຫັນເປັນດີຈິຕອລນີ້ ແມ່ນເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ຜູ້ນຳອະວຸດໂສ,

ຜູ້ບໍລິຫານຈັດການໄອຊີທີ ແລະ ຄູອາຈານໂດຍສະເພາະ, ໂດຍການຮັບຮູ້ເຖິງບົດບາດສໍາຄັນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ໃນຫັນປ່ຽນຮູບແບບການສຶກສາ. ນອກຈາກນີ້, ປະເທດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມຍັງແບ່ງປັນຄວາມມຸ້ງມາດປາດຖະໜາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຊ່ອງຫວ່າງດ້ານດິຈິຕອລທີ່ກວ້າງ ໃຫ້ແຄບລົງ ແລະ ໃຫ້ສິດແກ່ ກໍາລັງງານຂອງຕົນ ສາມາດຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງເສດຖະກິດດິຈິຕອລ, ໂດຍການຈັດວາງພື້ນຖານໃນລະດັບມະຫາວິທະຍາໄລ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ຍືນຍົງ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງຈາກໂຄງການລິເລີ່ມນີ້ ລວມມີມະຫາວິທະຍາໄລຕ່າງໆ ຢູ່ ລາວ, ກໍາປູເຈຍ ແລະ ມາເລເຊຍ, ທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຜົນກະທົບທີ່ສໍາຄັນຂອງໂຄງການໃນທົ່ວພາກພື້ນ. ການດຶງເອົາຂໍ້ມູນເຈາະເລິກຈາກຜົນໄດ້ຮັບຂອງໂຄງການ ຫດ.ອອ, ແຜນງານການຝຶກອົບຮົມ ການນໍາໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກເອກະສານທີ່ພັດທະນາຮ່ວມກັນໂດຍທີມສະຫະວິຊາກັບທຸກປະເທດຄູ່ຮ່ວມມື ແລະ ມາເລເຊຍ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຄວາມມີປະສິດທິພາບ.

ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງໂຄງການແມ່ນແນໃສ່ສຶກສາ ການປັບປຸງຂີດຄວາມສາມາດ ໃນດ້ານການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ພາຍໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນທົ່ວອາຊີອາຄະເນ, ເຊິ່ງພົວພັນເຖິງການວາງແຜນຍຸດທະສາດດິຈິຕອລທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບການຮຽນຮູ້, ວິທີວິທະຍາການສິດສອນ ແລະ ວິທີວິທະຍາການຄູ ເພື່ອປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບພູມີທັດດິຈິຕອລ ໄດ້ຢ່າງກົມກືນ. ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ສໍາຄັນ ຂອງໂຄງການລວມທັງແຜນ ແລະ ນະໂຍບາຍ ການຫັນເປັນດິຈິຕອລຂອງສະຖາບັນ, ຊັບພະຍາກອນ ຝຶກອົບຮົມສົມບູນແບບ ແລະ ແຜນງານການຝຶກຄູຝຶກສະເພາະທາງ ແນໃສ່ການເສີມສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄອຊີທີ ຂອງວິທະຍາເຂດ ແລະ ລະບົບບໍລິຫານຈັດການການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອລ. ຍິ່ງໄປກວ່ານີ້, ໂຄງການລິເລີ່ມເນັ້ນໃສ່ການປັບປຸງຍົກລະດັບຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການສ້າງເນື້ອຫາດິຈິຕອລ ເພື່ອການຖ່າຍທອດການສຶກສາ ລວມທັງການສົ່ງເສີມຄວາມຊໍານານໃນການສິດສອນດິຈິຕອລ, ການປະເມີນ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ.

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການນີ້, ໄດ້ນໍາໃຊ້ວິທີວິທະຍາການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ຫຼາຍດ້ານ ເພື່ອລວບລວມເອົາຂໍ້ມູນໃຫ້ສົມບູນ ກ່ຽວກັບການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ພາຍໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນທົ່ວອາຊີອາຄະເນ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ໄດ້ທົບທວນທິດສະດີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເພື່ອວິເຄາະການສຶກສາທີ່ມີຢູ່, ບົດລາຍງານ, ແລະ ບົດຄວາມວິຊາການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທ່າອ່ຽງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີພາຍໃນພາກພື້ນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານີ້, ການສໍາຫຼວດໄດ້ແຈກຢາຍແບບສອບຖາມໃຫ້ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສໍາຄັນ ລວມທັງຜູ້ບໍລິຫານ ຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ, ຄູອາຈານ ແລະ ນັກສຶກສາ ໂດຍແນໃສ່ການເກັບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປັດຈຸບັນ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ພົວພັນເຖິງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງໄດ້ເຮັດການສໍາພາດເຈາະຈີ້ມກັບຊ່ຽວຊານ ໃນຂະແໜງການເພື່ອເອົາຂໍ້ມູນລວງເລິກ ແລະ ທັດສະນະກ່ຽວກັບວິຊາຕ່າງໆ. ເຕັກນິກການວິເຄາະຂໍ້ມູນຕ່າງໆ, ປະກອບມີທັງວິທີວິທະຍາການຄົ້ນຄວ້າ ດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານ, ຖືກນໍາມາໃຊ້ເພື່ອວິເຄາະຄໍາຕອບ, ບັນທຶກການສໍາພາດ ແລະ ວັນນະກໍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແບບສົມບູນກ່ຽວກັບສະພາບ ຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຢູ່ອາຊີອາຄະເນ.

ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ເຈາະເລິກເຂົ້າໃນເຂດຂອງໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ພາຍໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນທົ່ວອາຊີອາຄະເນ. ມັນໄດ້ກັ່ນກອງເອົາແງ່ມູນຕ່າງໆຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ລວມທັງການຮັບເອົາວິທີການຮຽນຮູ້ແບບດິຈິຕອລ, ການໃຊ້ການວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ານການສຶກສາ ແລະ ການປະສົມປະສານເອົາ ເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ໆ ເຊັ່ນ: ປັນຍາປະດິດ, ຄວາມເປັນຈິງປະຈັກຕາ ນອກຈາກນີ້, ບົດລາຍງານຍັງໄດ້ສໍາຫຼວດຫາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ກາລະໂອກາດ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ພາຍໃນພາກພື້ນອີກດ້ວຍ, ໂດຍການພິຈາລະນາປັດໄຈຕ່າງໆ

ເຊັ່ນ: ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດິຈິຕອລ, ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງ ດ້ານວັດທະນະທຳ. ໃນຂະນະທີ່ນຳສະເໜີພາບລວມທີ່ສົມບູນແບບ ກ່ຽວກັບທ່າອ່ຽງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີ, ບົດລາຍງານຍັງຫຼີກລ່ຽງການລົງເລິກກໍລະນີສຶກສາສະຖາບັນໃດໜຶ່ງສະເພາະ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານວິຊາການລະອຽດ. ສຸດທ້າຍ, ບົດລາຍງານໄດ້ໃຫ້ການວິເຄາະລົງເລິກ ກ່ຽວກັບທ່າອ່ຽງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ທີ່ເປັນຕົວກຳນົດການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ພາຍໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຢູ່ອາຊີອາຄະເນ.

3 ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

3.1 ຄວາມສຳຄັນຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ:

ໃນປັດຈຸບັນ ພູມີທັດດິຈິຕອລມີການພັດທະນາຢ່າງໄວວາ, ຄວາມສຳຄັນຂອງຫັນປ່ຽນເປັນດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງບໍ່ສາມາດເບິ່ງຂ້າມໄປໄດ້. ນອກເໜືອຈາກສິ່ງທ້າທາຍທີ່ເກີດຈາກການແຜ່ລະບາດຂອງໂຄວິດ-19, ທ່າອ່ຽງຂອງໂລກເຊັ່ນ: ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການເຮັດວຽກທາງໄກ, ເສດຖະກິດບໍ່ຄົງຕົວ, ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມຕ້ອງການອັນຮີບດ່ວນ ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຫັນເປັນດິຈິຕອລ (ວອຍນາ, 2020). ທ່າອ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການປ່ຽນແປງຂັ້ນພື້ນຖານຫຼາຍດ້ານ ຕາມທີ່ແຕ່ລະບຸກຄົນເຂົ້າເຖິງຂ່າວສານຂໍ້ມູນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມດ້ານເນື້ອຫາ ແລະ ຮັບເອົາທັກສະໃໝ່ໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງຕ້ອງໄດ້ປັບວິທີວິທະຍາການສິດສອນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ເພື່ອຮັກສາຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ ໃນໂລກແຫ່ງການຂັບເຄື່ອນດິຈິຕອລ.

ໜຶ່ງໃນເຫດຜົນຕົ້ນຕໍວ່າເຫດໃດ ການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນ ຕໍ່ອະນາຄົດຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນຍ້ອນວ່າມັນມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ. ເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລ ມີອຳນາດໃນການທຳລາຍອຸປະສັກດ້ານການສຶກສາ ໂດຍການເປີດໂອກາດໃຫ້ບຸກຄົນຕ່າງໆ ໃນການຮຽນຮູ້ ແບ່ງຄ່ອງຕົວ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງທີ່ຕັ້ງທາງດ້ານພູມສາດ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຫຼື ຄວາມສາມາດທາງກາຍະພາບ (ຣານາ ແລະ ຄະນະ, 2020). ວິທີການຮຽນຮູ້ອອນໄລນ໌, ຫ້ອງຮຽນເໝືອນຈ, ແລະ ຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອລສາມາດເຮັດໃຫ້ນັກສຶກສາຕິດຕາມການສຶກສາ ໃນລະດັບຄວາມໄວ ແລະ ຕາມຄວາມສະດວກຂອງຕົນ, ເອົາຊະນະຂໍ້ຈຳກັດດັ້ງເດີມເຊັ່ນ: ເວລາ ແລະ ໄລຍະທາງ. ການສຶກສາແບບເປີດກວ້າງນີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ບຸກຄົນຕ່າງໆ ຮັບເອົາທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ໃໝ່ໆອີກດ້ວຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສືບຕໍ່ຕາມຄວາມປາດຖະໜາທາງດ້ານວິຊາຊີບ ແລະ ວິຊາການຂອງຕົນ.

ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໄດ້ເພີ່ມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກສາ ແລະ ຜົນຮັບທາງດ້ານການຮຽນໂດຍການນຳໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກເຕັກໂນໂລຢີແບບຕອບໂຕ້ທັນການ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານສື່ຕ່າງໆ (multimedia) ໂດຍການລວມເອົາອົງປະກອບຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການຫຼິ້ນເກມ, ການຈຳລອງເໝືອນຈິງ, ແລະ ເນື້ອຫາສື່ຕ່າງໆ ທີ່ສາມາດໂຕ້ຕອບທັນການ ເຂົ້າໃນວິທີວິທະຍາການສິດສອນ, ຄູສາມາດສ້າງປະສົບປະການສົມຈິງ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ ເພື່ອດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງນັກສຶກສາ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າ (ຊາມາ ແລະ ຄະນະ, 2024). ວິທີວິທະຍາການສິດສອນແບບນະວັດຕະກຳເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ສົ່ງເສີມການຮຽນຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ການຄົ້ນຄິດແບບວິເຄາະວິຈານເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຈົດຈຳເນື້ອຫາຂອງເອກະສານຫຼັກສູດ, ເຊິ່ງໃນທີ່ສຸດກໍນຳໄປສູ່ຜົນຮັບທາງດ້ານການສຶກສາທີ່ດີຂຶ້ນ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ການຫັນເປັນດິຈິຕອລມີບົດບາດທີ່ຈຳເປັນສຳຄັນໃນການກະກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາເພື່ອຄວາມສຳເລັດໃນເສດຖະກິດທີ່ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍດິຈິຕອລ. ໃນຂະນະທີ່ການປະຕິວັດອຸດສະຫະກຳຄັ້ງທີ IV ເກີດຂຶ້ນໂດຍມີລັກສະນະຂອງການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂນໂລຢີດິຈິຕອລ, ທາງດ້ານກາຍະພາບ ແລະ ຊີວະພາບ ມາປະຈົບກັນ, ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອລ, ທັກສະທາງດ້ານວິຊາການ, ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ມີຄວາມຕ້ອງການສູງກວ່າທີ່ເຄີຍເປັນມາ. ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດກຽມນັກສຶກສາໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ທັກສະ, ແລະ ກອບແນວຄວາມຄິດທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ໃນພູມີທັດທີ່ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ. ໂດຍການເອົາເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ ແລະ ໃຫ້ປະສົບປະການທີ່ມີເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ໆ, ສະຖາບັນສາມາດກະກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາ ໃຫ້ກາຍເປັນນັກແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ມີຄວາມຊຳນານ, ນັກຄົ້ນຄິດດ້ານນະວັດຕະກຳ, ແລະ ເປັນນັກສຶກສາທີ່ຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ມີຄວາມພ້ອມໃນການຮັບມືກັບຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນຂອງຍຸກດິຈິຕອລ.

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ການຫັນເປັນເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລ ບໍ່ພຽງແຕ່ມີຄວາມຈຳເປັນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຢີເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງແມ່ນຄວາມຈຳເປັນທາງດ້ານຍຸດທະສາດ ຂອງອະນາຄົດຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ໂດຍການເປີດຮັບເອົາການຫັນເປັນດິຈິຕອລ, ສະຖາບັນຕ່າງໆ ສາມາດເປີດໂອກາດໃໝ່ໃຫ້ແກ່ນະວັດຕະກຳ, ການຮ່ວມມື, ແລະ ຜົນສຳເລັດຂອງນັກສຶກສາ, ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນກໍຍັງແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການໃນການວິວັດທະນາການ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງບັນດາຜູ້ຮຽນ ແລະ ສັງຄົມໂດຍລວມ.

3.2 ສະພາບປັດຈຸບັນຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນອາຊີອາຄະເນ

ສະພາບປັດຈຸບັນຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນທົ່ວອາຊີອາຄະເນ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງພູມີທັດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເຊິ່ງກຳນົດລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງເຕັກໂນໂລຢີ, ຂີດຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນ, ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຈາກລັດຖະບານ. ໃນປະເທດທີ່ມີເສດຖະກິດພັດທະນາຫຼາຍກວ່າເຊັ່ນ: ສິງກາໂປ, ມາເລເຊຍ ແລະ ໄທ, ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງໄດ້ສ້າງຄວາມກ້າວໜ້າຄັ້ງສຳຄັນ ໃນການນຳເອົາເຕັກໂລໂລຢີດິຈິຕອລ ມານຳໃຊ້ ແລະ ປະສົມປະສານເຂົ້າໃນການສິດສອນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ. ສະຖາບັນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກໂຄງລ່າງພື້ນຖານດິຈິຕອລທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາ, ແລະ ວັດທະນະທຳດ້ານນະວັດຕະກຳ ແລະ ການປະກອບການ.

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ປະເທດເສດຖະກິດທີ່ພັດທະນານ້ອຍກວ່າ ເຊັ່ນ: ກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ມຽນມາ, ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍ ຫຼາຍກວ່າໃນການຮັບເອົາການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ເນື່ອງຈາກມີຫຼາຍປັດໄຈ ເຊັ່ນ: ຊັບພະຍາກອນຈຳກັດ, ອຸປະສັກດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ແລະ ຄວາມອ່ອນແອຂອງສະຖາບັນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການແຜ່ລະບາດຂອງໂຄວິດ-19 ໄດ້ທຳໜ້າທີ່ເປັນຕົວເລັ່ງປະຕິກິລິຍາ ໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ, ເຊິ່ງເລັ່ງໃຫ້ເກີດເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລ ແລະ ວິທີການຮຽນຮູ້ອອນໄລນ໌ ໃນທົ່ວພາກພື້ນ. ສະຖາບັນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ອນໜ້ານີ້ ມີຄວາມລັງເລໃນການຮັບເອົາການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ມີການປັບຕົວຢ່າງໄວວາ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຈະມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງເມື່ອປະເຊີນກັບການຢຸດສະງັກຂອງການຮຽນການສອນ ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າ, ແຕ່ກໍຍັງມີວຽກງານອີກຫຼວງຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂ ເພື່ອສຳເລັດໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນທົ່ວອາຊີອາຄະເນ. ສະຖາບັນຕ່າງໆຕ້ອງແກ້ໄຂບັນຫາເຊັ່ນ: ຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອລ, ຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຄວາມສາມາດຈ່າຍໄດ້ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່ານັກສຶກສາທຸກຄົນມີສາມາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຖະບານ, ຄູ່ຮ່ວມ

ພັດທະນາດ້ານອຸດສະຫະກຳ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ມີຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຈະຂັບເຄື່ອນນະວັດຕະກຳ, ແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດທາງດ້ານດິຈິຕອລໃນວົງກວ້າງ (ອຸງ, ແລະ ເອ, 2024).

3.3 ກອບສຳລັບການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ:

ເພື່ອເປັນແນວທາງ ແລະ ປະເມີນຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ສະຖາບັນສາມາດໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກກອບທິດສະດີຕ່າງໆ ຫຼື ແບບຈຳລອງຕ່າງໆ ທີ່ມີວິທີວິທະຍາຕ່າງໆ ທີ່ເປັນໂຄງສ້າງໃນການວາງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະເມີນໂຄງການລິເລີ່ມດ້ານດິຈິຕອລ. ກອບວຽກອີກປະການໜຶ່ງຄືແບບຈຳລອງ ADKAR, ເຊິ່ງເນັ້ນໃສ່ຂະບວນການປ່ຽນແປງຂອງບຸກຄົນ ໂດຍແກ້ໄຂບັນຫາດ້ານຄວາມຮັບຮູ້, ຄວາມປາດຖະໜາ, ຄວາມຮູ້, ຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການເສີມກຳລັງ. ໂດຍການເຂົ້າໃຈ ແລະ ແກ້ໄຂອົງປະກອບຈັດສັນການປ່ຽນແປງໃນແມ່ມູນຂອງມະນຸດ, ເຊິ່ງສະຖາບັນສາມາດເອື້ອອຳນວຍໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃຫ້ສຳເລັດຜົນ ແລະ ເອົາຊະນະການຕໍ່ຕ້ານການປ່ຽນແປງ (ອິນຸຍ, 2020).

ອີກກອບໜຶ່ງທີ່ສະຖາບັນຕ່າງໆ ອາດຈະນຳມາພິຈາລະນາແມ່ນກອບ ຂອງແມັກຄິນເຊ 7S, ເຊິ່ງປະເມີນເຈັດອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນ - ຍຸດທະສາດ, ໂຄງສ້າງ, ລະບົບ, ພະນັກງານ, ທັກສະ, ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ແລະ ປັດຊະຍາຮ່ວມ - ເພື່ອກຳນົດຄວາມພ້ອມ ແລະ ປະສິດທິພາບ ຂອງໂຄງການການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ໂດຍການກວດກາເບິ່ງຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງປັດໄຈເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດກຳນົດຂົງເຂດໃນການປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາວິທີວິທະຍາການປະສົມປະສານການຫັນເປັນດິຈິຕອລທີ່ສອດຄ່ອງກັບວັດຖຸປະສົງທາງດ້ານຍຸດທະສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງອົງກອນອີກດ້ວຍ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ແບບຈຳລອງ SAMR (ການທົດແທນ, ການເພີ່ມ, ການດັດແກ້, ການກຳນົດຄືນໃໝ່) ໃຫ້ກອບໃນການປະເມີນຜົນ ການປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີເຂົ້າໃນການສິດສອນ ແລະ ການຮຽນຮູ້. ໂດຍການທົດແທນວິທີວິທະຍາການສິດສອນແບບດັ້ງເດີມກັບເຄື່ອງມືດິຈິຕອລ ເພື່ອກຳນົດປະສົບປະການ ການຮຽນຮູ້ໃໝ່ ໂດຍຜ່ານການນຳໃຊ້ປະໂຫຍດໃນການປ່ຽນແປງສະພາບຂອງເຕັກໂນໂລຢີ, ສະຖາບັນສາມາດນຳໃຊ້ຜົນກະທົບຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນໄດ້ຮັບທາງດ້ານການສຶກສາໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ການຮອງຮັບເອົາກອບທາງດ້ານທິດສະດີ ຫຼື ແບບຈຳລອງ, ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນອາຊີອາຄະເນ ສາມາດຫັນປ່ຽນຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໄດ້ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບຂຶ້ນ ແລະຮັບປະກັນວ່າຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍ, ບູລິມະສິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຕົນ. ການວິພາກບັນຫາກ່ຽວກັບແບບຈຳລອງເພື່ອຈະໃຊ້ໃນການແນະນຳ ແລະ ປະເມີນຄວາມພະຍາຍາມ ຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຂຶ້ນກັບປັດໄຈຫຼາຍຢ່າງ, ລວມທັງເປົ້າໝາຍ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງສະຖາບັນ. ເມື່ອສຶກສາເບິ່ງ ແບບຈຳລອງສາມປະເພດ ທີ່ກ່າວມານັ້ນໂດຍສັງເຂບ: ແບບຈຳລອງADKAR, ກອບ McKinsey 7S ແລະ ແບບຈຳລອງSAMR ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

- ແບບຈຳລອງ ADKAR (ໂບຄາ, 2013): ແບບຈຳລອງນີ້ເນັ້ນໃສ່ຂະບວນການປ່ຽນແປງຂອງບຸກຄົນ ເພື່ອແກ້ໄຂ ຄວາມຮັບຮູ້, ຄວາມປາດຖະໜາ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ການເສີມສ້າງກຳລັງ. ມີປະໂຫຍດ ສຳລັບການວິເຄາະຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການບໍລິຫານ ທີ່ເປັນອົງປະກອບການປ່ຽນແປງໃນແງ່ມູມມະນຸດ, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນຈຳເປັນໃນໂຄງການລິເລີ່ມຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ. ໂດຍການເນັ້ນໃສ່ອົງປະກອບ ດ້ານການສ້າງຄວາມຮັບຮູ້, ການສົ່ງເສີມຄວາມປາດຖະໜາໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ, ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະທີ່ຈຳເປັນ, ການ

ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການເສີມສ້າງກຳລັງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ, ສະຖາບັນຕ່າງໆ ສາມາດຈັດການການຕໍ່ຕ້ານການປ່ຽນແປງ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າການປ່ຽນແປງ ມີລັກສະນະກົມກືນຂຶ້ນ.

● ກອບແມກຄິນເຊ 7S (ສິງຫ໌, 2013): ກອບນີ້ປະເມີນເຈັດອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນ - ຍຸດທະສາດ, ໂຄງສ້າງ, ລະບົບ, ພະນັກງານ, ທັກສະ, ແບບແຜນການເຮັດວຽກ ແລະ ປັດຊະຍາຮ່ວມ - ເພື່ອປະເມີນຄວາມພ້ອມ ແລະ ປະສິທິພາບ ໃນໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ກອບດັ່ງກ່າວນີ້ສາມາດສະໜອງວິທີວິທະຍາໂດຍການສຶກສາ ທັງແບບອີງກອນ ແລະ/ຫຼື ດ້ານວັດທະນະທຳ. ໂດຍການວິເຄາະປັດໄຈທີ່ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງເຫຼົ່ານີ້, ສະຖາບັນສາມາດກຳນົດຂົງເຂດທີ່ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງໃນການສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ແບບຈຳລອງນີ້ເປັນປະໂຫຍດໂດຍສະເພາະ ແຕ່ໃນການຮັບປະກັນວ່າໂຄງການລິເລີ່ມດິຈິຕອລ ເປັນການປະສົມປະສານເອົາ ຍຸດທະສາດໂດຍລວມ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງສະຖາບັນເຂົ້າກັນໄດ້ຢ່າງກົມກືນ.

● ແບບຈຳລອງ SAMR (ໂຣມເຣັລລ໌, ແລະ ຄະນະ 2024): ບໍ່ຄືກັບແບບຈຳລອງສອງແບບກ່ອນ, ແບບຈຳລອງ SAMR ເນັ້ນໃສ່ການປະເມີນການປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີສະເພາະໃນການສິດສອນ ແລະ ການຮຽນ. ແບບຈຳລອງດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ຈັດປະເພດເຕັກໂນໂລຢີທີ່ນຳມາປະສົມປະສານເປັນສີ່ລະດັບ: ການທົດແທນ, ການເພີ່ມ, ການດັດແກ້ ແລະ ການກຳນົດຄືນໃໝ່. ແບບຈຳລອງນີ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄູກ້າວຂ້າມການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີແບບທຳມະດາ ເປັນການທົດແທນວິທີວິທະຍາການສິດສອນດັ້ງເດີມໄປສູ່ການກຳນົດ ແລະ ການປ່ຽນແປງປະສົບປະການການຮຽນຮູ້ຄືນໃໝ່. ມັນມີຄວາມສອດຄ່ອງສະເພາະສະຖາບັນທີ່ຊອກຫາການນຳໃຊ້ຜົນກະທົບຂອງເຕັກໂນໂລຢີຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບດ້ານການສຶກສາສູງສຸດ ແລະ ສ້າງນະວັດຕະກຳໃນການສິດສອນຂອງຕົນ.

ເມື່ອຕັດສິນໃຈເອົາແບບຈຳລອງໃດໜຶ່ງມາໃຊ້, ສະຖາບັນຄວນພິຈາລະນາເຖິງບໍລິບົດສະເພາະຂອງຕົນ, ວັດຖຸປະສົງ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການມຸ້ງໄປສູ່ການເຫັນເປັນດິຈິຕອລ (ຫາສທົມ ແລະ ໄລທ໌ເນີ, 2014). ຕົວຢ່າງ, ຖ້າການເນັ້ນໃສ່ການແກ້ໄຂການຕໍ່ຕ້ານການປ່ຽນແປງ ແລະ ການຈັດການກັບການປ່ຽນແປງບຸກຄົນ, ແບບຈຳລອງ ADKAR ອາດຈະເໝາະສົມທີ່ສຸດ. ຖ້າຫາກສະຖາບັນຕ້ອງການປະເມີນຄວາມພ້ອມໂດຍລວມ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງສະເພາະການຫັນເປັນດິຈິຕອລ, ກອບ ແມັກຄິນເຊ 7S ອາດຈະເໝາະສົມກວ່າ. ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນ, ຖ້າຄວາມກັງວົນຫຼັກແມ່ນການເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການປະສົມປະສານວິທີວິທະຍາການສິດສອນ ແລະ ການຮຽນຮູ້, ແບບຈຳລອງ SAMR ຈະມີຄ່າກວ່າ. ສຸດທ້າຍ, ການປະສົມປະສານເອົາແບບຈຳລອງຕ່າງໆ ເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າກັນ ຫຼື ການປັບປ່ຽນໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງສະຖາບັນອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດວິທີວິທະຍາທີ່ສົມບູນທີ່ສຸດ.

4 ການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ: ພາບລວມລະດັບພາກພື້ນ

4.1 ບັນດາທ່າແຮງສຳຄັນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີຕ່າງໆ:

ໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ, ວິທີການຮຽນຮູ້ອອນໄລນ໌ ກາຍເປັນເຄື່ອງມືທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ການໃຫ້ວິທີວິທະຍາການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຊ່ອງທາງເຂົ້າເຖິງ ການຖ່າຍທອດເນື້ອຫາດ້ານການສຶກສາໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາ. ວິທີວິທະຍາເຊັ່ນ: ມູດເດິລ໌ (Moodle), ແຄນວາສ໌ (Canvas) ແລະ ກະດານດຳ (Blackboard) ໄດ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນກຸ່ມຄູສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນ ເຊັ່ນກັນ, ການສະເໜີໃຫ້ມີສູນລວມ ສຳລັບເອກະສານຫຼັກສູດ, ການມອບໝາຍວຽກ, ການສົນທະນາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ. ວິທີການເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ນັກສຶກສາເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນການສຶກສາຈາກທາງໄກ, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາເນື້ອຫາ ຂອງຫຼັກສູດຕາມຈັງຫວະຂອງຕົນ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນກັບເພື່ອນຮ່ວມຊັ້ນ ແລະ ຄູອາຈານໃນສະພາບແວດລ້ອມເໝືອນຈິງ.

4.2 ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດຕ່າງໆ ໃນພາກພື້ນ:

ເຖິງແມ່ນວ່າການຫັນເປັນດິຈິຕອລຈະມີທ່າອ່ຽງທີ່ດີຕໍ່ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຢູ່ອາຊີອາຄະເນ, ແຕ່ສະຖາບັນຕ່າງໆກໍປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍດຽວກັນຫຼາຍປະການ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ເພື່ອໃຫ້ເກີດມີສັກກະຍະພາບສູງສຸດ. ໜຶ່ງໃນສິ່ງທ້າທາຍທີ່ຮີບດ່ວນກໍຄືຂໍ້ຈຳກັດໃນການເຂົ້າເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລບໍ່ພຽງພໍ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດທີ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ທີ່ການເຊື່ອມຕໍ່ມີບັນຫາ. ເພື່ອເອົາຊະນະສິ່ງທ້າທາຍນີ້, ສະຖາບັນຕ່າງໆຕ້ອງໄດ້ລົງທຶນປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດຄວາມໄວສູງ ໃນທົ່ວພາກພື້ນ.

ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຄວາມຮູ້ດິຈິຕອລຍັງເປັນສິ່ງທ້າທາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ນັກສຶກສາ ແລະ ຄູອາຈານສ່ວນຫຼາຍທີ່ຂາດທັກສະຈຳເປັນໃນການນຳໃຊ້ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດບໍ່ເຕັມສ່ວນຈາກເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລ. ການແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງດ້ານທັກສະດິຈິຕອລ ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ແຜນງານພັດທະນາວິຊາຊີບ ແມ່ນຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສາມາດຄົ້ນຫາ ແລະ ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກເຄື່ອງມືດິຈິຕອລ ສຳລັບການສິດສອນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ.

ນອກຈາກນີ້, ມູນຄ່າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຮັກສາເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລ ສາມາດຖືກກີດກັ້ນໄດ້ໃນບາງສະຖາບັນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນມະຫາວິທະຍາໄລນ້ອຍກວ່າ ແລະ ໄດ້ຮັບທຶນນ້ອຍກວ່າ. ການຊອກຫາການແກ້ໄຂໃນລາຄາປະຢັດ ແລະ ການຮັບປະກັນການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ໂຄງການລິເລີ່ມຈຶ່ງເປັນອັນສຳຄັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່ານັກສຶກສາທຸກຄົນເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອລ ແລະ ມີໂອກາດເທົ່າທຽມກັນ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ຂໍ້ກັງວົນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນສ່ວນຕົວຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຂໍ້ມູນມີຄວາມໂດດເດັ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກສະຖາບັນຕ່າງໆ ລວບລວມ ແລະ ວິເຄາະ ຂໍ້ມູນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງນັກສຶກສາມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ. ການປົກປ້ອງຄວາມເປັນສ່ວນຕົວຂອງນັກສຶກສາ ແລະ ການຮັບປະກັນວ່າກົດລະບຽບໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອປົກປ້ອງຂໍ້ມູນ ຖືວ່າເປັນບັນຫາສຳຄັນໃນການຮັກສາຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນລະບົບດິຈິຕອລ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ກໍຍັງມີກາລະໂອກາດທີ່ສຳຄັນເພື່ອການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ການປັບປຸງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ພາຍໃນການສຶກສາ ຢູ່ອາຊີອາຄະເນ. ການຮ່ວມມື ແລະ ຄູ່ຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາດ້ານອຸດສະຫະກຳ, ອົງກອນພາກລັດ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາອື່ນໆ ສາມາດເອື້ອອຳນວຍການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້, ການລວມຊັບພະຍາກອນ ແລະ ນະວັດຕະກຳໃນໂຄງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການຮັບເອົາວັດທະນະທຳຂອງນະວັດຕະກຳ ແລະ ການທົດລອງ ເຮັດໃຫ້ສະຖາບັນຊອກຫາເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ໆ, ວິທີວິທະຍາວິຊາການຄູ ແລະ ແບບຈຳລອງດ້ານທຸລະກິດເພື່ອຂັບເຄື່ອນການປັບປຸງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ນະວັດຕະກຳ.

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ການຫັນເປັນດິຕິຕອລ ມີທັງສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ກາລະໂອກາດໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງຢູ່ອາຊີອາຄະເນ. ໂດຍການແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍດຽວກັນ, ການນຳໃຊ້ປະໂຫຍດດ້ານກາລະໂອກາດ ເພື່ອການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ການປັບປຸງ, ແລະ ການຮັບເອົາຂະບວນການດ້ານເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລ ເພື່ອປັບປຸງການສິດສອນ , ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການບໍລິຫານ, ສະຖາບັນສາມາດຈັດຕຳແໜ່ງຕົນເອງໃນແຖວໜ້າຂອງນະວັດຕະກຳການສຶກສາ ແລະ ປະກອບສ່ວນສ້າງຄວາມກ້າວໜ້າໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນພາກພື້ນ.

5 ຄວາມເຂົ້າໃຈສະເພາະແຕ່ລະປະເທດ

5.1 ພູມີທັດໃນປັດຈຸບັນກ່ຽວກັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ:

ຢູ່ ກວາລາ ລຳເປີ, ຕົວແທນຈາກ ລາວ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ມາເລເຊຍ ໄດ້ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າເຈາະເລິກກ່ຽວກັບສະພາບປັດຈຸບັນ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ພາຍໃນປະເທດຂອງຕົນ. ການນຳສະເໜີຂອງແຕ່ລະປະເທດສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານປັດໃຈ ທີ່ເປັນຕົວກຳນົດພູມີທັດການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ລວມມີ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນ, ກອບການປົກຄອງ ແລະ ກົນໄກຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ (ສະຫງຽມວິບູລ ແລະ ວິແສງ, 2022)

ມາເລເຊຍ, ຢູ່ແຖວໜ້າຂອງການພັດທະນາການສຶກສາໃນພາກພື້ນ, ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນລະບົບການສຶກສາທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເປັນຢ່າງດີດ້ວຍພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ທັນສະໄໝ, ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນສູງ, ແລະ ມາດຕະການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບເຂັ້ມງວດ. ປະເທດໄດ້ລົງທຶນໃສ່ການສ້າງມະຫາວິທະຍາໄລໃຫ້ເປັນມະຫາວິທະຍາໄລຊັ້ນນຳຂອງໂລກ ແລະ ສະຖາບັນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ຢ່າງມີຍຸດທະສາດ, ດຶງດູດເອົານັກສຶກສາ ແລະ ນັກວິຊາການ ທີ່ຫຼາກຫຼາຍຈາກທົ່ວໂລກ. ການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ຂອງມາເລເຊຍໃນການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ການຮັບຮອງໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍຊື່ສຽງຂອງຕົນ ເພື່ອຈຸດໝາຍປາຍທາງນຳໜ້າດ້ານການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນອາຊີອາຄະເນ.

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ລາວ ແລະ ກຳປູເຈຍ ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສຳຄັນໃນຂະແໜງການສຶກສາຊັ້ນສູງຂອງຕົນຍ້ອນຊັບພະຍາກອນຈຳກັດ, ການຂາດດຸນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ ຂອງລັດຖະບານ (ຊາພິຈິດ, 2014; ເສີນ, 2013). ເຖິງແມ່ນວ່າມີຄວາມພະຍາຍາມໃນການຂະຫຍາຍການສຶກສາ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ຂອງສະຖາບັນ, ທັງສອງປະທດຍັງຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ແກ້ໄຂບັນຫາເຊັ່ນ: ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຕ່ຳ, ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍບໍ່ພຽງພໍ, ແລະ ຄວາມຫຼຸດໂຕນ ຂອງຜົນໄດ້ຮັບດ້ານການສຶກສາ (ມາດເຣີ, 2014; ອຸນ ແລະ ໂສກ, 2018). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວ ແລະ ກຳປູເຈຍ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຢືດຢຸ່ນ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ໃນການແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານັ້ນ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນແຜນທີ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານ ເພື່ອພັດທະນາລະບົບການສຶກສາຊັ້ນສູງຂອງຕົນ.

5.2 ໂຄງການຫັນເປັນດີຈີຕອລ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າ:

ຕົວແທນຈາກ ລາວ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ມາເລເຊຍ ໄດ້ສະແດງໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ແນໃສ່ປະຕິວັດຂະບວນການສິດສອນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການບໍລິຫານໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ຢູ່ ມາເລເຊຍ, ໂຄງການລິເລີ່ມທີ່ໂດດເດັ່ນລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການຮຽນຮູ້ ດ້ານດິຈິຕອລແບບສົມບູນ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາຫຼັກສູດອອນໄລນ໌. ໂຄງການລິເລີ່ມເຫຼົ່ານີ້ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ລ້ຳສະໄໝ ເພື່ອປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ແລະ ສິ່ງເສີມສະພາບແວດລ້ອມດ້ານການຮຽນຮູ້ ແບບຕອບໂຕ້ທັນການ ທີ່ຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ **ນິຍົມທີ່**ຫຼາກຫຼາຍ ຂອງນັກສຶກສາ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ມາເລເຊຍໄດ້ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ໃນການຮັບຮອງເອົາເຕັກໂນໂລຢີບລອກຄ໌ເຈນ (blockchain) ໃນຂະບານການຮັບຮອງ ແລະ ການຢັ້ງຢືນ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສົມບູນ ແລະ ຄວາມສະດວກ ໃນການຮັບຮອງວິຊາການໃນຍຸກດິຈິຕອລ.

ຢູ່ ລາວ ແລະ ກຳປູເຈຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ແຕ່ຄວາມພະຍາຍາມປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີເຂົ້າໃນລະບົບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ພວມດຳເນີນການຢູ່. ໂຄງການລິເລີ່ມເຊັ່ນ: ເຄື່ອງມືການວິເຄາະທີ່ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍປັນຍາປະດິດ ແລະ ຫ້ອງຮຽນທີ່ເໝືອນຈິງ ແນໃສ່ເພື່ອປັບປຸງວິຊາການດ້ານວິຊາຄູ ແລະ ຂະຫຍາຍໂອກາດດ້ານການສຶກສາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກບ່ອນທີ່ການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນດ້ານການສຶກສາດັ້ງເດີມອາດຈະຍັງຈຳກັດ. ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຄືບໜ້າອາດຈະຄ່ອຍປັບປ່ຽນໄປເທື່ອລະກ້າວ, ທັງສອງ

ປະເທດມຸ້ງໝັ້ນທີ່ຈະນໍາໃຊ້ທ່າແຮງທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຂັບເຄື່ອນການປ່ຽນແປງ ຂະແໜງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໄປໃນທາງບວກ.

5.3 ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ກາລະໂອກາດຕ່າງໆ:

ໃນຂະນະທີ່ແຕ່ລະປະເທດປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍສະເພາະ ໃນການກ້າວສູ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອລ, ແຕ່ກໍຍັງມີໂອ ກາດ ທີ່ສໍາຄັນໃນການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ນະວັດຕະກໍາ. ລາວ ແລະ ກໍາປູເຈຍ ປະເຊີນກັບອຸປະສັກເຊັ່ນ: ພື້ນຖານໂຄງ ລ່າງຈໍາກັດ, ຂໍ້ຈໍາກັດດ້ານການຈັດສັນງົບປະມານ, ແລະ ຂໍ້ຈໍາກັດຂອງບຸກຄະລາກອນທີ່ຊໍານານງານ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນມະຫາວິທະຍາໄລຂັ້ນແຂວງຫ່າງໄກຈາກນະຄອນຫຼວງ, ເຊິ່ງກີດກັ້ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຂອງ ໂຄງການລິເລີ່ມດ້ານດິຈິຕອລ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເປີດໂອກາດເພື່ອການຮ່ວມມື ແລະ ການແບ່ງປັນ ຄວາມຮູ້ ລວມທັງສັກກະຍະພາບໃນການກ້າວກະໂດດຈາກເສັ້ນທາງພັດທະນາແບບດັ້ງເດີມ ແລະ ນໍາເຕັກໂນໂລຢີລໍ້າ ສະໄໝເພື່ອຂັບເຄື່ອນຄວາມກ້າວໜ້າໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ (ໂສລ, 2021).

ຢູ່ມາເລເຊຍ, ໃນຂະນະມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລຫຼາຍກວ່າ, ສິ່ງທ້າທາຍຍັງຄົງມີຢູ່ ໃນການ ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການຄຸ້ມຄອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍ້ອນວ່າ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຂອບການຄຸ້ມຄອງຂອງປະເທດຈິ່ງເປັນຮາກຖານທີ່ໝັ້ນຄົງໃຫ້ແກ່ຄວາມກ້າວໜ້າ ທາງດ້ານດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ມາເລເຊຍສາມາດໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຄວາມຊໍານານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນປະເທດໃກ້ຄຽງໃນຄວາມພະຍາຍາມຫັນເປັນດິຈິຕອລ, ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນ ແລະ ຂັບເຄື່ອນການປ່ຽນແປງໄປທາງບວກໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງທົ່ວອາຊີອາຄະເນ (ໂຢຊິໂນະ, 2021; ສະປວານ ແລະ ໂຮ ລີ, 2021).

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ລາວ, ກໍາປູເຈຍ ແລະ ມາເລເຊຍ ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໃນ ການກ້າວໄປສູ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອລຂອງຕົນ, ພວກເຂົາເຈົ້າມີວິໄສທັດຮ່ວມກັນ ໃນການໃຊ້ປະໂຫຍດເຕັກໂນໂລຢີ ເພື່ອປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ສົ່ງເສີມການພັດທະນາທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ໂດຍການແກ້ໄຂ ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສໍາຄັນໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ ແລະ ການຄວ້າໂອກາດ ໃນການສ້າງນະວັດຕະກໍາ ແລະ ການຮ່ວມມື, ປະເທດເຫຼົ່າ ນີ້ສາມາດເປີດສັກກະຍະພາບໄດ້ເຕັມທີໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ປູທາງໄປສູ່ອະນາຄົດທີ່ ສົດໃສຂຶ້ນສໍາລັບພົນລະເມືອງຂອງຕົນ.

6 ການວິເຄາະສົມທຽບ

6.1 ການສົມທຽບຄວາມພະຍາຍາມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ:

ໃນເດືອນມັງກອນ 2023, ນັກຄົ້ນຄວ້າຈາກມະຫາວິທະຍາໄລເຕັກໂນໂລຢີມາເລເຊຍ, ໄດ້ທໍາການວິເຄາະສົມທຽບ ກ່ຽວກັບໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນ ລາວ, ກໍາປູເຈຍ ແລະ ມາເລເຊຍ. ການຄົ້ນຄວ້າໄດ້ເຜີຍໃຫ້ເຫັນ ເຖິງຄວາມຄ້າຍຄືກັນ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນວິທີວິທະຍາ ແລະ ລະດັບຂອງຄວາມສໍາເລັດ.

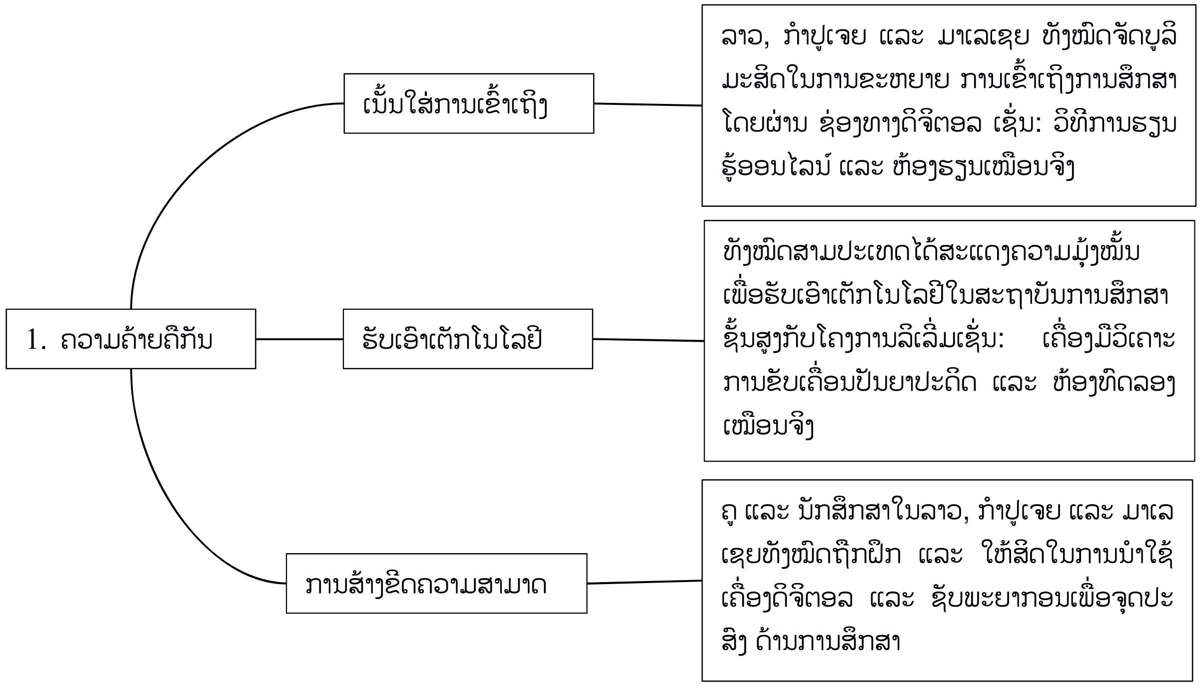

ຮູບສະແດງ 2: ຄວາມຄ້າຍຄືກັນໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລສະເພາະ ກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ມາເລເຊຍ

6.1.1 ຄວາມຄ້າຍຄືກັນ:

i. **ເນັ້ນໃສ່ການເຂົ້າເຖິງ:** ທົ່ວທາງກະດານ, ລາວ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ມາເລເຊຍ ມີວັດຖຸປະສົງຮ່ວມກັນໃນການຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາໂດຍຜ່ານຊ່ອງທາງດິຈິຕອລ. ວິທີການຮຽນອອນໄລນ໌, ຫ້ອງຮຽນເໝືອນຈິງ ແລະ ຫ້ອງສະມຸດດິຈິຕອລ ເປັນນຶ່ງໃນໂຄງການລິເລີ່ມທີ່ນຳມາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອເອົາຊະນະອຸປະສັກທາງດ້ານພູມສາດ ແລະ ຮັບກັນການຮ່ວມດ້ານການສຶກສາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນພື້ນທີ່ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດ.

ii. **ການຮັບເອົາເຕັກໂນໂລຢີ:** ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລ, ໃນທັງໝົດສາມປະເທດໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມມຸ້ງໝັ້ນໃນການນຳເອົາເຕັກໂນໂລຢີເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນໃຫ້ແກ່ຂະບວນ ການຮຽນ, ການສິດສອນ ແລະ ການບໍລິຫານ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ໂຄງການລິເລີ່ມທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ: ການວິເຄາະທີ່ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍປັນຍາປະດິດ, ຫ້ອງທົດລອງເໝືອນຈິງ ແລະ ວິທີວິທະຍາປະເມີນຜົນດິຈິຕອລ ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມພະຍາຍາມ ຮ່ວມກັນນຳໃຊ້ການແກ້ໄຂດ້ານດິຈິຕອລ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ນະວັດຕະກຳດ້ານການສຶກສາ.

iii. **ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ:** ແຕ່ລະປະເທດຮັບຮູ້ເຖິງບົດບາດສຳຄັນຂອງການພັດທະນາຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະດ້ານດິຈິຕອລໃນການຂັບເຄື່ອນການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃຫ້ສຳເລັດ. ແຜນງານຝຶກອົບຮົມທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ກອງປະຊຸມວິຊາການ ແລະ ໂອກາດໃນການພັດທະນາວິຊາຊີບໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມສາມາດທາງດ້ານດິຈິຕອລຂອງຄູ ແລະ ນັກສຶກສາ ເທົ່າທຽມກັນ, ການໃຫ້ສິດແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກເຄື່ອງມື ແລະ ຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອລ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານການສຶກສາ.

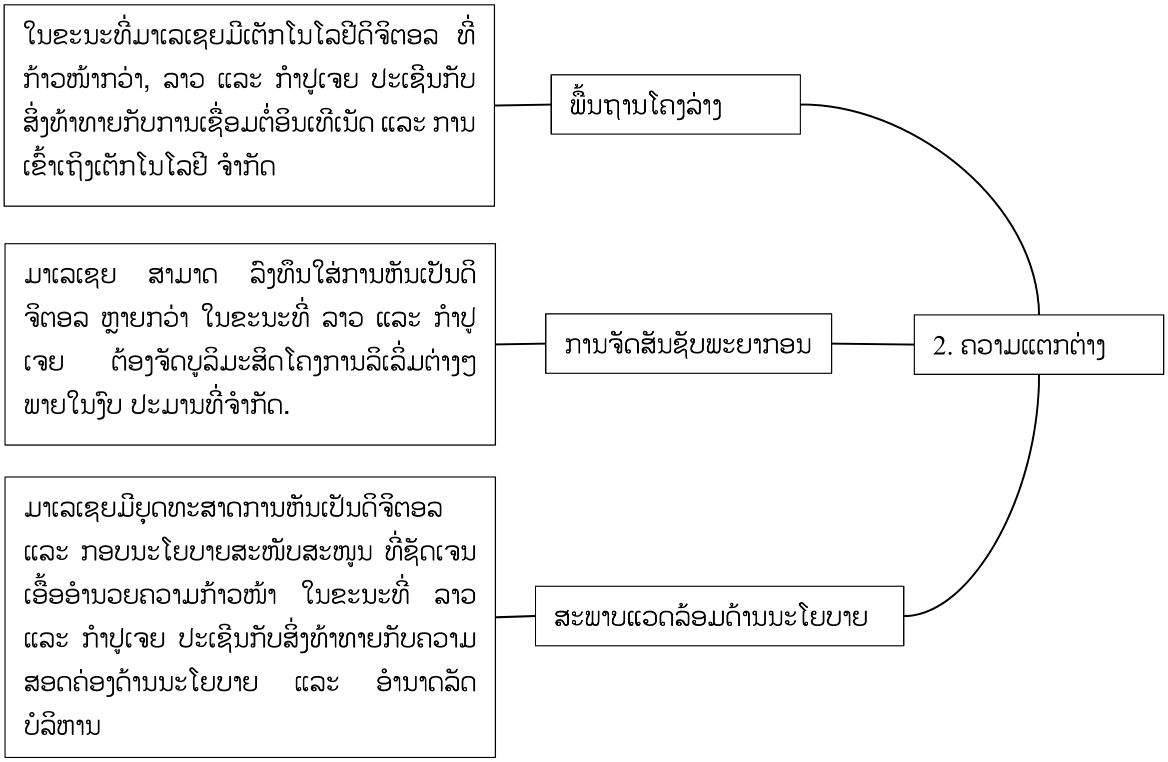

ຮູບສະແດງ 3: ຄວາມແຕກຕ່າງໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລສະເພາະກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ມະເລເຊຍ

6.1.2 ຄວາມແຕກຕ່າງ:

i. **ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ:** ໃນຂະນະທີ່ມາເລເຊຍມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລທີ່ກ້າວໜ້າຫຼາຍກວ່າເມື່ອທຽບໃສ່ ລາວ ແລະ ກຳປູເຈຍ, ການເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງໂຄງການລິເລີ່ມດິຈິຕອລ, ສອງປະເທດຫຼັງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສຳຄັນທີ່ພົວພັນເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດຈຳກັດ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ບໍ່ພຽງພໍ, ແລະ ການເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຢີທີ່ບໍ່ສະເໝີພາບ. ອຸປະສັກເຫຼົ່ານີ້ສາມາດກີດຂວາງປະສິດທິພາບຂອງຄວາມພະຍາຍາມໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ແລະ ຕ້ອງການວິທີການແກ້ໄຂນະວັດຕະກຳໃໝ່ທີ່ສອດຄ່ອງກັບບໍລິບົດຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ii. **ດ້ານການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ:** ຄວາມແຕກຕ່າງໃນການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນມີອິດທິພົນຕໍ່ຂອບເຂດ ແລະ ຂະໜາດຂອງໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນທົ່ວສາມປະເທດ. ມາເລເຊຍ, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຜົນຈາກການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ເໜືອກວ່າສໍາລັບການສຶກສາ ແລະ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາທາງເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າ, ສາມາດລົງທຶນໃສ່ການຮັບເອົາເຕັກໂນໂລຢີ, ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ລາວ ແລະ ກຳປູເຈຍ ມີຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນຈຳກັດ ແລະ ບູລິມະສິດດ້ານການແຂ່ງຂັນ, ຕ້ອງຈັດບູລິມະສິດໂຄງການລິເລີ່ມ ແລະ ຄົ້ນຫາວິທີວິທະຍາທີ່ປະຢັດເພື່ອຂັບເຄື່ອນການຫັນເປັນດິຈິຕອລພາຍໃນຂໍ້ຈຳກັດດ້ານງົບປະມານ.

iii. **ດ້ານສະພາບແວດລ້ອມທາງດ້ານນະໂຍບາຍ:** ຄວາມຫຼູດໂຕນໃນສະພາບແວດລ້ອມດ້ານນະໂຍບາຍມີຜົນກະທົບຕໍ່ເສັ້ນທາງຂອງຄວາມພະຍາຍາມໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ຍຸດທະສາດຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ຊັດເຈນຂອງມາເລເຊຍ, ຂອບນະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ແລະ ວິທີວິທະຍາໃນການຮ່ວມມືທຸກພາກສ່ວນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາເອື້ອອຳນວຍຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ລາວ ແລະ ກຳປູເຈຍ ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍທີ່ພົວພັນເຖິງຄວາມສອດຄ່ອງທາງດ້ານນະໂຍບາຍ, ກອບທາງດ້ານລະບຽບການ

ແລະ ອຸປະສັກທາງລັດຖະການ, ເຊິ່ງສາມາດກີດຂວາງຄວາມສອດຄ່ອງຂອງໂຄງການລິເລີ່ມທາງດ້ານດິຈິຕອລ ທີ່ມີເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແຫ່ງຊາດກວ້າງຂວາງກວ່າ.

6.2 ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອຍໄດ້ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ:

ໂດຍອີງໃສ່ການວິເຄາະ, ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ເຖິງບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ທີ່ລ້ຳຄ່າຫຼາຍດ້ານ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີເລີດ ທີ່ນຳສະເໜີແນວທາງທີ່ມີຄຸນຄ່າສຳລັບຄວາມພະຍາຍາມໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນກຳປູເຈຍ ແລະ ລາວ.

i. **ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ມີສ່ວນໄດ້ເສຍ**: ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນທຸກລະດັບ, ລວມທັງໜ່ວຍງານພາກລັດຖະບານ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ຄູ່ຮ່ວມອຸດສະຫະກຳ ແລະ ຊຸມຊົນ, ເປັນສິ່ງສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງສຳລັບຄວາມສຳເລັດ ຂອງໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ການຮ່ວມມືໃນງານຮ່ວມມືກັນສົ່ງເສີມນະວັດຕະກຳ, ການແບ່ງປັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາຮ່ວມກັນ, ການຂັບເຄື່ອນຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຜົນກະທົບ ແລະ ຍືນຍົງກວ່າເກົ່າ.

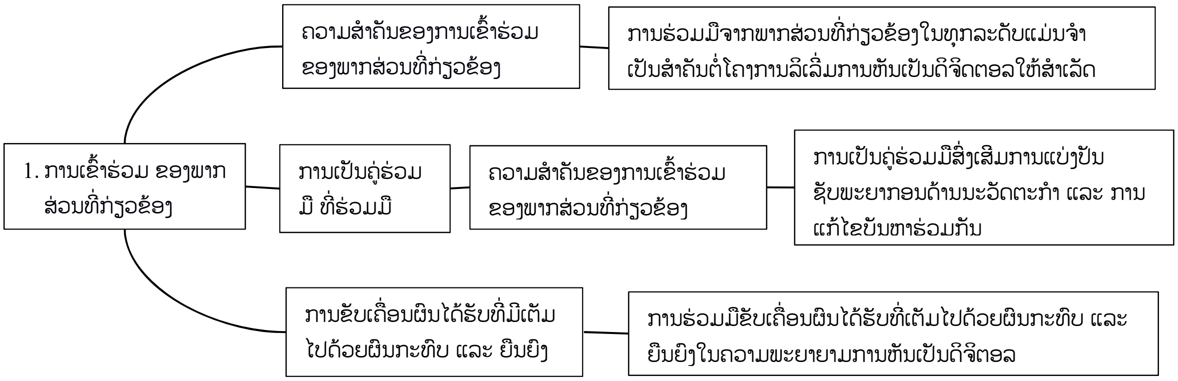

ຮູບສະແດງ 4: ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ມີສ່ວນໄດ້ເສຍ

ii. **ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແລະ ຄວາມຄ່ອງຕົວ**: ຄວາມຄ່ອງຕົວໃນວິທີວິທະຍາ ແລະ ຄວາມສາມາດປັບຕົວກັບສະຖານະການປ່ຽນແປງເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການຮັບມື ກັບຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ປະເທດຕ່າງໆຕ້ອງມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະທຳຊ້ຳ, ເຮັດການທົດລອງ, ແລະ ປັບຍຸດທະສາດຂອງຕົນອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການທີ່ກຳລັງພັດທະນາ, ເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ໆ ແລະ ການຕຳນິສິ່ງຂ່າວຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ວັດທະນະທຳແຫ່ງນະວັດຕະກຳ ແລະ ການປັບປຸງຕໍ່ເນື່ອງ ສົ່ງເສີມຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ຂັບເຄື່ອນຄວາມກ້າວໜ້າໃນຍຸກດິຈິຕອລ.

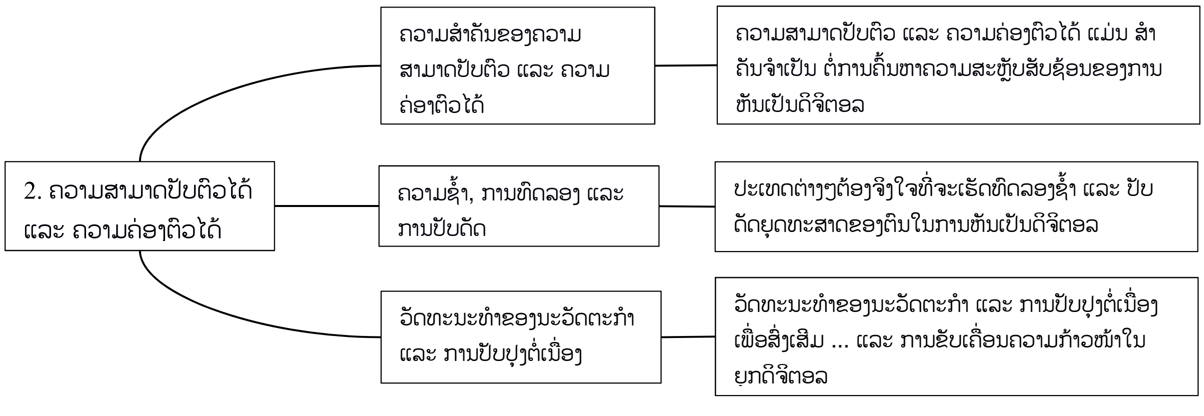

ຮູບສະແດງ 5: ຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແລະ ຄວາມສາມາດຕໍ່ຫຼົບທົບໄດ້

iii. **ການສ້າງຄວາມສາມາດ**: ການລົງທຶນໃສ່ແຜນງານສ້າງຄວາມສາມາດ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້ ດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ທັກສະຂອງຄູ ແລະ ນັກສຶກສາແມ່ນພື້ນຖານສຳລັບການຫັນເປັນດິຈິຕອລທີ່ຍືນຍົງ. ການຝຶກອົບຮົມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ກາລະໂອກາດພັດທະນາວິຊາຊີບໃຫ້ອຳນາດແກ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສາມາດຕິດຕາມຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເທັກໂນໂລຊີ, ສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການໃຊ້ເຄື່ອງມືດິຈິຕອລ, ແລະ ເປີດສັກກະຍະພາບຂອງເຕັກໂນໂລຢີຕາມຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສາ.

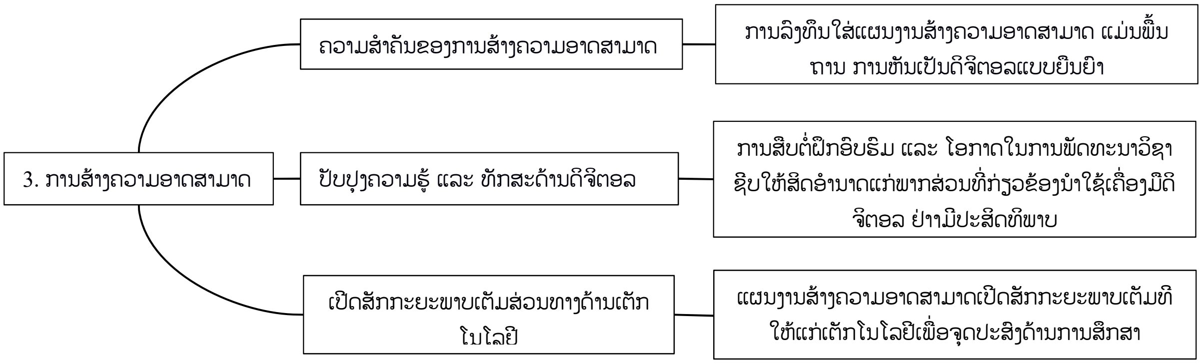

ຮູບສະແດງ 6: ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ

iv. **ຄວາມສອດຄ່ອງທາງດ້ານນະໂຍບາຍ**: ການສ້າງກອບນະໂຍບາຍທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ຄຳແນະນຳທີ່ສະໜັບສະໜູນການຫັນເປັນດິຈິຕອລແມ່ນສຳຄັນຕໍ່ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ. ນະໂຍບາຍຄວນຈັດລະດັບຄວາມສຳຄັນ/ຈັດບູລິມະສິດໃນການເຂົ້າເຖິງ, ຄວາມສາມາດໃນການຈ່າຍໄດ້, ຄວາມເປັນສ່ວນຕົວດ້ານຂໍ້ມູນ, ແລະ ຄວາມປອດໄພ ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນກໍສົ່ງເສີມນະວັດຕະກໍາ, ການແຂ່ງຂັນ ແລະ ການຮ່ວມມືໃນລະບົບນິເວດດິຈິຕອລ. ຄວາມສອດຄ່ອງທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແຫ່ງຊາດເປັນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ການຂັບເຄື່ອນຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ການໃຊ້ປະໂຫຍດຜົນກະທົບສູງສຸດຂອງໂຄງການລິເລີ່ມດ້ານດິຈິຕອລ.

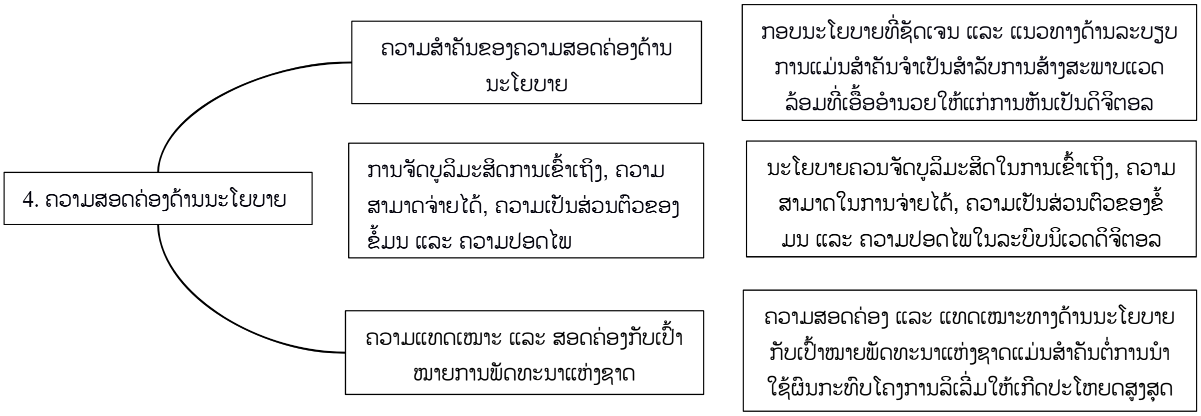

ຮູບສະແດງ 7: ຄວາມສອດຄ່ອງທາງດ້ານນະໂຍບາຍ

ການປະຕິບັດຕົວຈິງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຈຳເປັນແຕ່ສະເພາະມາເລເຊຍ ເນື່ອງຈາກວ່າມີນະໂຍບາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ແລ້ວ. ໂດຍການນຳເອົາບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີເລີດເຫຼົ່ານີ້, ມານຳໃຊ້ໃນປະເທດຕ່າງໆໃນອາຊີອາຄະເນ ສາມາດເລັ່ງການເດີນທາງການຫັນເປັນດິຈິຕອລຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫຼຸດຄວາມເລື່ອມລ້ຳທາງດ້ານດິຈິຕອລ, ແລະ ເປີດສັກກະຍະພາບເຕັມສ່ວນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຢີເພື່ອປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ, ໃຫ້ສິດອຳນາດແກ່ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຊຸມຊົນໃນທົ່ວພາກພື້ນ. ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍໃນ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນມາເລເຊຍ, ມາດຕາການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ສາມາດນໍາມາພິຈາລະນາ:

i. **ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນພຽງພໍ**: ຮັບປະກັນວ່າການຈັດສັນງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນຊໍານານງານ, ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ເໝາະສົມເພື່ອສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການຫັນເປັນດິຈິຕອລ;

ii. **ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລ**: ສືບຕໍ່ລົງທຶນໃສ່ ການປັບປຸງ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງເຕັກໂນໂລຢີຂ່າວສານຂໍ້ມູນ (ໄອຊີທີ) ເຊັ່ນ: ຂະຫຍາຍການເຊື່ອມຕໍ່ບຣອດແບນ (broadband) ແລະ ພັດທະນາສູນຂໍ້ມູນ;

iii. **ການພັດທະນາທັກສະ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ**: ປະຕິບັດແຜນງານພັດທະນາທັກສະ ແລະ ຝຶກອົບຮົມເພື່ອປະກອບໃສ່ແຮງງານກັບຄວາມສາມາດທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອຮັບເອົາ ແລະ ໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລຢ່າງມີປະສິດທິພາບ;

iv. **ການສົ່ງເສີມດ້ານນະວັດຕະກໍາ ແລະ ການຮ່ວມມື**: ຊຸກຍູ້ນະວັດຕະກໍາ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ, ພາກເອກະຊົນ, ສະຖາບັນວິຊາການ, ແລະ ສັງຄົມພົນລະເຮືອນເພື່ອຂັບເຄື່ອນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ແກ້ໄຂດິຈິຕອລ;

v. **ການສືບຕໍ່ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ**: ສ້າງກົນໄກການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນເພື່ອຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ, ລະບຸຂົງເຂດເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ປັບປ່ຽນຍຸດທະສາດເທົ່າທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ຕ້ອງການ;

vi. **ການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍພາກສ່ວນ**: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ລວມທັງພົນລະເມືອງ, ນັກທຸລະກິດ ແລະ ນັກວິຊາການ, ຮ່ວມໃນຂະບວນການຫັນເປັນດິຈິຕອລເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າມີການຮັບຮອງເອົາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ຍືນຍົງ;

vii. **ການຮັບຮອງເອົາມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີເລີດ**: ໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງມາດຕະຖານ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີເລີດສາກົນໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລເພື່ອແຈ້ງ ແລະ ນໍາພານະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຂອງມາເລເຊຍ;

ໂດຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້, ມາເລເຊຍ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ, ລາວ, ກໍາປູເຈຍ, ສາມາດແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມຄືບໜ້າໄປຍັງການຫັນເປັນດິຈິຕອລສໍາເລັດ, ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດຕໍ່ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ລັດຖະບານ.

7 ສິ່ງທ້າທາຍໃນການເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ

7.1 ຂໍ້ຈໍາກັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ:

ສິ່ງທ້າທາຍຂອງຂໍ້ຈໍາກັດທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງກວມເອົາອຸປະສັກທີ່ກີດຂວາງການປະສົມປະສານທີ່ບໍ່ມີຮອຍຕໍ່ຂອງເຕັກໂນໂລຢີໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ໃນຫຼາຍພາກພື້ນ, ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດທີ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ເຂົ້າເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ຍັງຄົງເປັນອຸປະສັກທີ່ສໍາຄັນ. ແບນວິດທ໌ຈໍາກັດ, ຄວາມໄວອິນເຕີເນັດຊ້າ ແລະ ການຍຸດສະງັກໃນການເຊື່ອມຕໍ່ຖີ່ໆ ກີດຂວາງປະສິດທິພາບຂອງການຖ່າຍທອດການສຶກສາອອນໄລນ໌, ເຊິ່ງຂັດຂວາງຄວາມສາມາດຂອງນັກສຶກສາໃນການເຂົ້າຮ່ວມໃນຫ້ອງຮຽນທີ່ເໝືອນຈິງ, ເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອລ, ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກໍາການຮຽນການຮ່ວມມື. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການເຂົ້າເຖິງໄຟຟ້າ ແລະ ອຸປະກອນດິຈິຕອລບໍ່

ພຽງພໍ ຍັງກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາຮຸນແຮງ, ນັກສຶກສາດ້ອຍໂອກາດຈາກພື້ນຖານທີ່ດ້ອຍໂອກາດ ຜູ້ທີ່ອາດຈະຂາດເຄື່ອງມືຈໍາເປັນໃນການເຂົ້າຮ່ວມການຮຽນອອນໄລນ໌.

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຈໍາກັດທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ມີວິທີວິທະຍາຫຼາຍດ້ານ ທີ່ສາມາດກວມເອົາທັງການພັດທະນາການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ແລະ ກາຍະພາກ. ລັດຖະບານຕ່າງໆ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາກເອກະຊົນຕ້ອງຮ່ວມມືຂະຫຍາຍການເຊື່ອມຕໍ່ບຣອດແບນ, ການຍົກລະດັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງເຄືອຂ່າຍ , ແລະ ນໍາໃຊ້ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ມີນະວັດຕະກໍາເຊັ່ນ: ເຕັກໂນໂລຢີອິນເຕີເນັດດາວທຽມ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເຂດດ້ອຍໂອກາດ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ໂຄງການລິເລີ່ມໃຫ້ການເຂົ້າເຖິງອຸປະກອນດິຈິຕອລບໍ່ແພງສາມາດຈ່າຍໄດ້ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມເຕັກໂນໂລຢີທີ່ເອື້ອອໍານວຍການຮຽນ ມີຄວາມຈໍາເປັນເພື່ອຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ເທົ່າທຽມກັນຂອງນັກສຶກສາທຸກຄົນ. ໂຄງການທີ່ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຊຸມຊົນ, ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ-ເອກະຊົນ, ເງິນອຸດໜູນຂອງລັດຖະບານສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ການເຊື່ອມຕໍ່ຊ່ອງຫວ່າງດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ສ້າງລະບົບນິເວດການສຶກສາຮຽນຮ່ວມທີ່ນັກສຶກສາທຸກຄົນສາມາດພັດທະນາໄດ້.

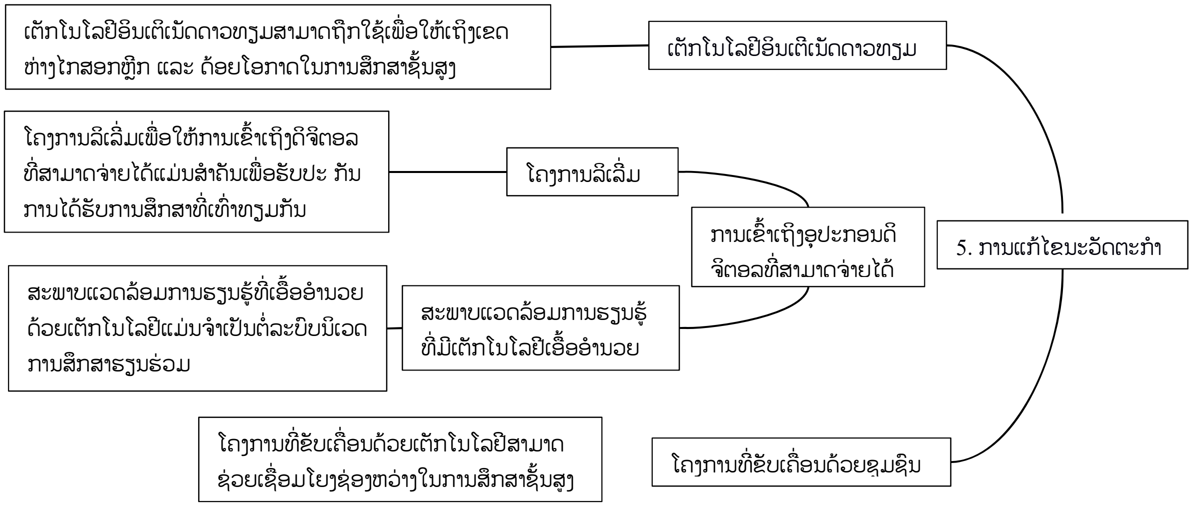

ຮູບສະແດງ 8: ວິທີການແກ້ໄຂດ້ານນະວັດຕະກໍາ

7.2 ການສະໜອງທຶນ ແລະ ການລົງທຶນ:

ການຮັບປະກັນການສະໜອງທຶນໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ການລົງທຶນໃສ່ໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ເປັນສິ່ງທ້າທາຍ ມາຫຼາຍປີທີ່ສະຖາບັນການສຶກສາປະເຊີນໃນທົ່ວໂລກ. ການຈັດສັນງົບປະມານຈໍາກັດ, ການຈັດບູລິມະສິດການສະໜອງທຶນທີ່ມີການແຂ່ງຂັນ, ແລະ ຂໍ້ຈໍາກັດທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ ມັກຈະຖືກກີດຂວາງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດດິຈິຕອລທີ່ສົມບູນ ແລະ ການຍົກລະດັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ພົວພັນເຖິງການຈັດຊື້ຈັດຈ້າງເຕັກໂນໂລຢີ, ໃບອະນຸຍາດສອບແວ, ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ແລະ ການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານເຮັດໃຫ້ງົບປະມານຂອງສະຖາບັນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕື່ມອີກ, ຍາກທີ່ຈະຮັກສາຄວາມພະຍາຍາການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນໄລຍະຍາວ.

ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍເລື້ອງການສະໜອງທຶນ, ລັດຖະບານຕ້ອງຈັດບູລິມະສິດການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານການສຶກສາ ແລະ ຈັດສັນກອງທຶນ ໃຫ້ກັບໂຄງການການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ອີງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ມູນນິທິເພື່ອການກຸສົນ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາພາກເອກະຊົນສາມາດມີບົດບາດສຳຄັນ ໃນການລະດົມຊັບພະຍາກອນ ດ້ານການເງິນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ທຶນການສຶກສາ ແລະ ທຶນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນນະວັດຕະກຳ ແລະ ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດທາງດ້ານດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ນອກຈາກນີ້, ການຊອກຫາກົນໄກດ້ານການນະວັດຕະກຳການເງິນ ເຊັ່ນ: ຜົນກະທົບຈາກການລົງທຶນ, ເງິນລົງທຶນ ແລະ ການລະດົມທຶນສາມາດເປີດແຫຼ່ງທຶນເພີ່ມໃສ່ໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ໂດຍການລົງທຶນສະເພາະໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດິຈິຕອລ, ແຜນງານສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂ ການຮຽນຮູ້ທີ່ເຕັກໂນໂລຢີເອື້ອອຳນວຍ, ປະເທດຕ່າງໆສາມາດຮັບປະກັນວ່ານັກສຶກສາທຸກຄົນເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຄຸນນະພາບ ແລະ ມີໂອກາດໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດໃນຍຸກດິຈິຕອລ.

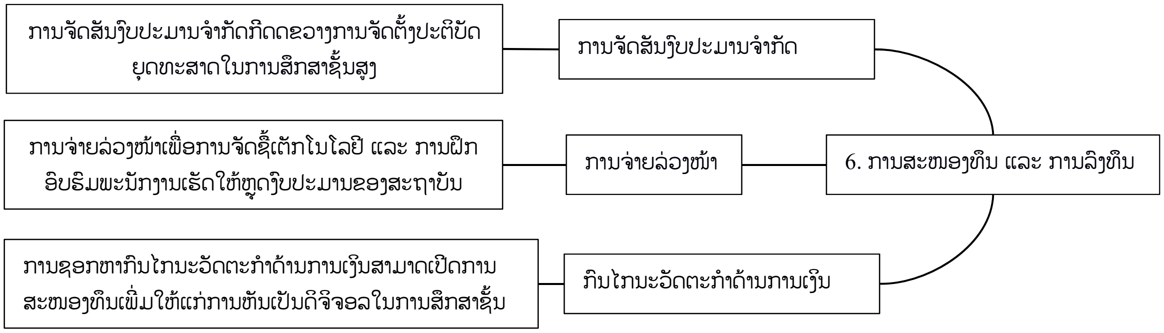

ຮູບສະແດງ 9: ການສະໜອງທຶນ ແລະ ການລົງທຶນ

7.3 ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງດ້ານທັກສະ:

ຊ່ອງຫວ່າງດ້ານຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະດ້ານດິຈິຕອລ ລະຫວ່າງຄູ, ນັກສຶກສາ ແລະ ພະນັກງານບໍລິຫານ ກໍ່ໃຫ້ເກີດສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສຳຄັນຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຂອງໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ຄູຫຼາຍຄົນຂາດຄວາມສາມາດທີ່ຈຳເປັນໃນການປະສານສົມທົບເຕັກໂນໂລຢີ ເຂົ້າໃນການສິດສອນຢ່າງກົມກືນ, ອອກແບບປະສົບປະການການຮຽນອອນໄລນ໌ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ແລະ ໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກການວິເຄາະຂໍ້ມູນເພື່ອຕັດສິນໃຈ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ນັກສຶກສາອາດສູ້ຊົນຮຽນເອົາທັກສະຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອລຂັ້ນພື້ນຖານເຊັ່ນ: ການຄົ້ນຫາວິທີອອນໄລນ໌, ການປະເມີນເນື້ອຫາດິຈິຕອລ ຢ່າງມີເຫດມີຜົນ ແລະ ການຮ່ວມມືໃນສະພາບແວດລ້ອມເໝືອນຈິງຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ການເຊື່ອມຊ່ອງຫວ່າງຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະດ້ານດິຈິຕອລ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີໂຄງການລິເລີ່ມໃນການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ, ແຜນງານພັດທະນາວິຊາຊີບ ແລະ ການສືບຕໍ່ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະບົບນິເວດການສຶກສາ. ສະຖາບັນຕ້ອງລົງທຶນໃສ່ກອງປະຊຸມວິຊາການ ເພື່ອພັດທະນາຄູອາຈານ, ຫຼັກສູດອອນໄລນ໌ ແລະ ແຜນງານໃຫ້ການຢັ້ງຢືນ ເພື່ອໃຫ້ສິດແກ່ຄູທີ່ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິຊາການຄູ ແລະ ທັກສະວິຊາການທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກເຕັກໂນໂລຢີຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໃນການສິດສອນຂອງຕົນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ນັກສຶກສາຄວນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອລ, ການຄົ້ນຄິດທີ່ມີເຫດມີຜົນ, ແລະ ຄວາມຮູ້ດ້ານຂ່າວສານຂໍ້ມູນ ເພື່ອປະກອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີທັກສະທີ່ຈຳເປັນເພື່ອສຳເລັດໃນຍຸກດິຈິຕອລ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳການຮຽນຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ອິດທິພົນດ້ານດິຈິຕອບແມ່ນຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່ານັກສຶກສາຮຽນຈົບມີຄວາມພ້ອມ ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານແຮງງານຂອງສັດຕະວັດທີ 21 ແລະ ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຢີທີ່ມີການປ່ຽນແປງໄວວາ.

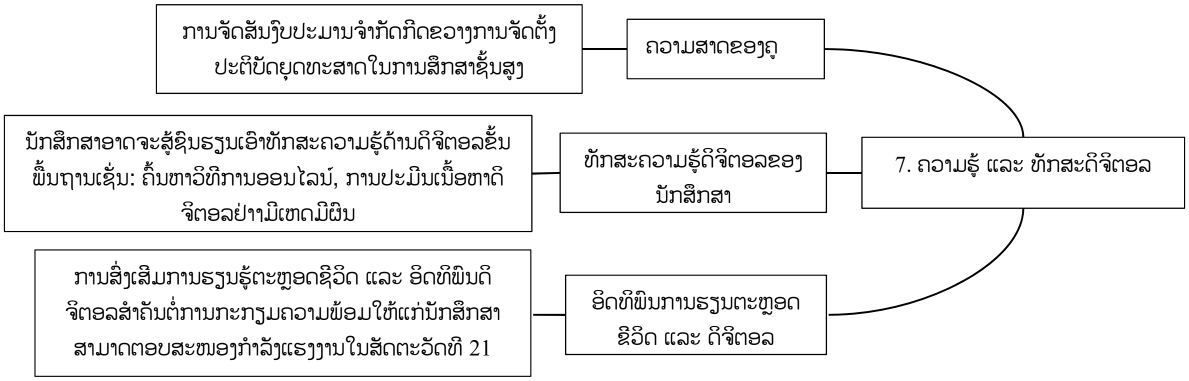

ຮູບສະແດງ 10: ຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງດ້ານທັກສະ

7.4 ສະພາບແວດລ້ອມດ້ານນະບຽບການ ແລະ ນະໂຍບາຍ:

ສະພາບແວດລ້ອມທາງດ້ານລະບຽບການ ແລະ ນະໂຍບາຍມີບົດບາດສຳຄັນໃນການກຳນົດເສັ້ນທາງຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ກອບລະບຽບການທີ່ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ, ນະໂຍບາຍທີ່ລ້າສະໄໝ ແລະ ອຸປະສັກດ້ານລະບຽບລັດຖະກອນອາດຈະກີດຂວາງນະວັດຕະກຳ, ການຮ່ວມມື ແລະ ການທົດລອງທີ່ມີເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ວິທີວິທະຍາການສິດສອນໃໝ່. ນະໂຍບາຍທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນລະຫວ່າງໜ່ວຍງານພາກລັດຖະບານ ແລະ ເຂດອຳນາດສານຕ່າງໆ ສາມາດສ້າງຄວາມຄຸມເຄືອ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ, ເຊິ່ງກີດຂວາງການລົງທຶນ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າ.

ເພື່ອສົ່ງເສີມສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍການຫັນເປັນດິຈິຕອລ, ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍຕ້ອງບັນຍັດນະໂຍບາຍທີ່ຊັດເຈນ, ຄ່ອງຕົວ ແລະ ປັບປ່ຽນໄດ້ ເພື່ອສົ່ງເສີມນະວັດຕະກຳ, ປົກປ້ອງຄວາມເປັນສ່ວນຕົວຂອງຂໍ້ມູນ, ຮັບປະກັນສິດທາງດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ຈູງໃຈການລົງທຶນໃນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການສຶກສາ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ກອບລະບຽບການຄວນຕອບສະໜອງຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ທ່າອ່ຽງໃໝ່ໃນການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອລ, ເຮັດໃຫ້ສະຖາບັນມີສາມາດຄ່ອງຕົວເພື່ອເຮັດການທົດລອງທີ່ມີວິທີວິທະຍາການສິດສອນດ້ານນະວັດຕະກຳ, ຍຸດທະສາດການປະເມີນ ແລະ ຮູບແບບການຮອງຮັບ. ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍຄວນໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມ ຈາກຂະແໜງການສຶກສາ, ອຸດສະຫະກຳ, ສັງຄົມພົນລະເຮືອນ ແລະ ນັກວິຊາການ ເຂົ້າໃນຂະບວນການວາງນະໂຍບາຍເພື່ອຮັບປະກັນວ່ານະໂຍບາຍສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ແຮງບັນດານໃຈ ຂອງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ເທົ່າທຽມກັນ.

ສຸດທ້າຍ, ການແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍທີ່ຫຼວງຫຼາຍ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຈຳກັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ອຸປະສັກດ້ານການສະໜອງທຶນ, ຊ່ອງຫວ່າງຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອລ, ແລະ ຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ຂອງນະໂຍບາຍ ແມ່ນສຳຄັນເພື່ອເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ໂດຍການຮັບເອົາວິທີວິທະຍາລວມ ທີ່ພົວພັນເຖິງການລົງທຶນດ້ານຍຸດທະສາດໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລ, ໂຄງການລິເລີ່ມການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການປະຕິຮູບນະໂຍບາຍ, ປະເທດຕ່າງໆ ສາມາດເປີດສັກກະຍະພາບການປ່ຽນແປງດ້ານເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ສ້າງລະບົບນິເວດດ້ານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ, ສະເໝີພາບ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍ ດ້ານດິຈິຕອລ ທີ່ໃຫ້ສິດອຳນາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນມີຄວາມກ້າວໜ້າ ໃນຍຸກດິຈິຕອລ.

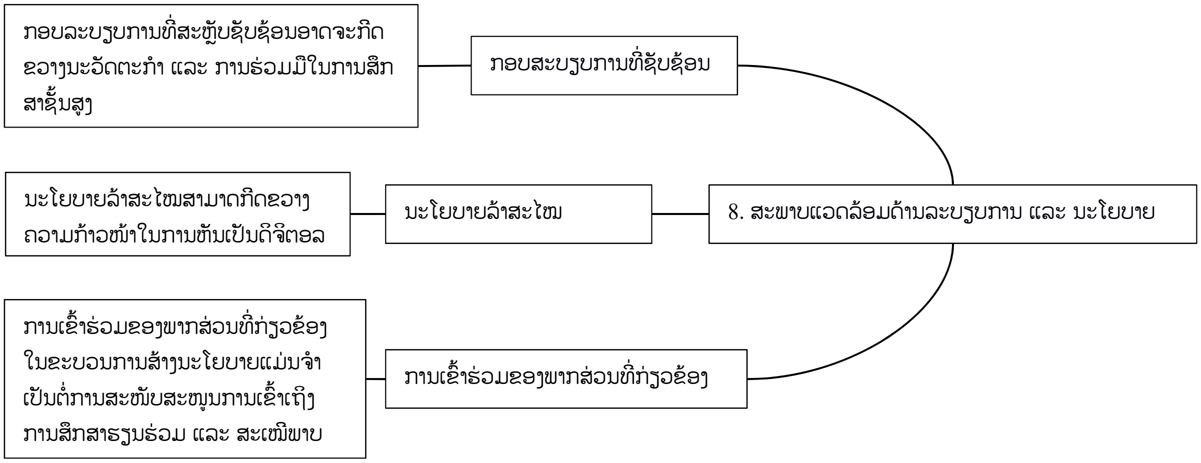

ຮູບສະແດງ 11: ສະພາບແວດລ້ອມດ້ານລະບຽບການ ແລະ ນະໂຍບາຍ

8 ຍຸດທະສາດສໍາລັບເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິດຕອນ

ແນ່ນອນວ່າ, ໃຫ້ພວກເຮົາເຈາະເລິກເຂົ້າໃນວິທີວິທະຍາ ທີ່ເໝາະສົມເພື່ອເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນມາເລເຊຍ, ລາວ ແລະ ກໍາປູເຈຍ (ລີ, 2007).

8.1 ມາເລເຊຍ

ເນື່ອງຈາກພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານດິຈິຕອລຂອງມາເລເຊຍ ຂ້ອນຂ້າງລໍ້າສະໄໝ ຈຶ່ງສາມາດເນັ້ນໃສ່ການປັບປຸງ ແລະ ເພີ່ມປະສິດທິພາບໂຄງການລິເລີ່ມ ການສຶກສາດິຈິຕອລທີ່ມີຢູ່ ເຊິ່ງອາດລວມເຖິງການສ້າງຕັ້ງແຜນງານຝຶກອົບຮົມດິຈິຕອລ ທີ່ອອກແບບສະເພາະສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ແຜນງານຄວນກວມເອົາບໍ່ສະເພາະແຕ່ການຍົກລະ ດັບດ້ານເຕັກໂນໂລຢີ ເຊັ່ນ: ການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລ ແລະ ການສະໜອງການເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຢີການສຶກສາທີ່ທັນສະໄໝເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຄວນມີຄວາມພະຍາຍາມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດທີ່ສົມບູນແບບ. ຄວາມພະຍາຍາມເຫຼົ່ານີ້ ຄວນມີຈຸດປະສົງເພື່ອປັບປຸງຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ທັກສະຕ່າງໆ ລະຫວ່າງ ນັກສຶກສາ ແລະ ຄູອາຈານ. ແຜນງານຝຶກອົບຮົມສາມາດກວມເອົາຫົວຂໍ້ຕ່າງໆທີ່ກວ້າງຂວາງ, ເຊິ່ງລວມເອົາວິທະຍາການຄູດິຈິຕອລ, ວິທີວິທະຍາການສິດສອນອອນໄລນ໌, ເຄື່ອງມືເຕັກໂນໂລຢີການສຶກສາ, ແລະ ການວິເຄາະຂໍ້ມູນເພື່ອການຕັດສິນໃຈດ້ານການສຶກສາ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການຝຶກອົບຮົມລົງເລິກສາມາດສະໜອງ ໃຫ້ຄູສ້າງການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປະສົບປະການ ການຮຽນດິຈິຕອລ ທີ່ສາມາດຕອບໂຕ້ໄດ້ທັນການ. ການຮ່ວມມືກັບຄູ່ພັດທະນາອຸດສະຫະກໍາສາມາດເອື້ອອໍານວຍ ການປະສົມປະສານເອົາທັກສະດ້ານອຸດສະຫະກໍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ, ການຮັບປະກັນວ່ານັກສຶກສາຮຽນຈົບມີຄວາມພ້ອມກດ້ານຄວາມສາມາດທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງການເພື່ອເປັນກໍາລັງແຮງງານດ້ານດິຈິຕອລ.

8.2 ກໍາປູເຈຍ

ຢູ່ ກໍາປູເຈຍ, ບ່ອນທີ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ຊັບພະຍາກອນອາດຈະມີຄວາມຈໍາກັດກວ່າ ຖ້າສົມທຽບໃສ່ມາເລເຊຍ, ຍຸດທະສາດຄວນຈັດບູລິມະສິດໃສ່ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນດ້ານດິຈິຕອລ. ໂຄງການລິເລີ່ມຄວນລວມເອົາການເຊື່ອມຕໍ່ ບຣອດແບນໄປສູ່ຂົງເຂດທີ່ຕ້ອງການ, ການຍົກລະດັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຢູ່ວິທະຍາເຂດຕ່າງໆ ຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ການສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດເຂົ້າເຖິງອຸປະກອນໃຫ້ກັບນັກສຶກສາ. ນອກຈາກນີ້, ການປະສົມປະສານເອົາຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອລເຂົ້າ

ໃນຫຼັກສູດ ຈາກໄລຍະຕົ້ນ ສາມາດຊ່ວຍນັກສຶກສາ ພັດທະນາທັກສະ ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອການນຳທາງໄປສູ່ໂລກດິຈິຕອລ. ໂຄງການພັດທະນາຄູອາຈານຄວນຖືກສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອປະກອບໃສ່ ຄູທີ່ມີທັກສະດ້ານເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ວິຊາການຄູ ເພື່ອປະສົມປະສານເອົາ ເຄື່ອງມືດິຈິຕອລເຂົ້າໃນການສິດສອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ສາມາດສຸມໃສ່ ການຝຶກອົບຮົມຄູໃນການນຳໃຊ້ວິທີການຮຽນແບບດິຈິຕອລ, ວິທີວິທະຍາການປະເມີນອອນໄລນ໌ ແລະ ການສ້າງເນື້ອ ຫາສື່ຕ່າງໆ. ຄູ່ຮ່ວມມືພັດທະນາຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງກອນນອກລັດຖະບານ, ແລະ ບໍລິສັດເອກະຊົນ ສາມາດ ໃຫ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມຊຳນານເພື່ອສະໜັບສະໜູນໂຄງການລິເລີ່ມການສຶກສາດິຈິຕອລຢູ່ ກຳປູເຈຍ.

8.3 ລາວ

ຄືກັນກັບ ກຳປູເຈຍ, ລາວ ອາດຈະຕ້ອງການການລົງທຶນຫຼວງຫຼາຍໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລ ແລະ ຄວາມ ພະຍາຍາມໃນການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ເພື່ອເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ການຈັດບູລິມະສິດ ໃສ່ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງເຊັ່ນ: ການຂະຫຍາຍການເຊື່ອມຕໍ່ບຣອດແບນ ແລະ ການຍົກລະດັບພື້ນຖານໂຄງ ລ່າງດິຈິຕອລ ຢູ່ວິທະຍາເຂດຕ່າງໆ ຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ, ສາມາດວາງພື້ນຖານໂຄງການການສຶກສາດິຈິຕອລ. ຄວາມພະຍາຍາມຄວນໄດ້ຮັບສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອປະສົມປະສານເອົາຄວາມຮູ້ດິຈິຕອລເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ ແລະ ໃຫ້ແຜນງານ ການພັດທະນາຄູອາຈານ ເພື່ອປັບປຸງທັກສະການສິດສອນດິຈິຕອລຂອງຄູ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການສ້າງສູນນະວັດຕະກຳ ແລະ ການສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືກັບອຸດສະຫະກຳ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ສາມາດກະຕຸ້ນນະວັດຕະກຳ ແລະ ຂັບເຄື່ອນຄວາມກ້າວໜ້າໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ສູນນະວັດຕະກຳເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສູນ ເພື່ອເຮັດ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ການລົດລອງ ແລະ ການຮ່ວມມື ເຊິ່ງເປັນບ່ອນທີ່ນັກສຶກສາ, ຄູອາຈານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາດ້ານອຸດສະຫະກຳ ສາມາດເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ກ່ຽວກັບໂຄງການລິເລີ່ມທີ່ແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃສ່ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ.

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ວິທີວິທະຍາທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນມາເລເຊຍ, ລາວ ແລະ ກຳປູເຈຍ ຄວນພິຈາລະນາສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດສະເພາະ ທີ່ມີໃນແຕ່ລະປະເທດ. ໂດຍການເນັ້ນໃສ່ ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຄວາມພະຍາຍາມໃນການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ປະເທດເຫຼົ່ານີ້ສາມາດສ້າງລະບົບນິເວດດ້ານການສຶກສາຊັ້ນສູງແບບສ່ວນຮ່ວມ, ນະວັດຕະກຳ ແລະ ສິ່ງ ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ນັກສຶກສາ ຄູອາຈານ ແລະ ສັງຄົມ ໃຫ້ເປັນກໍລະນີສຶກສາ ທັງໝົດ.

9 ກໍລະນີສຶກສາ

ສຳລັບ WPS2, ຈຸດສຸມພິເສດໃຫ້ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ, ໂດຍເປົ້າໝາຍເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂ່າວສານຂໍ້ມູນ ໂດຍລະອຽດ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງໃນດ້ານຕ່າງໆຂອງໂຄງການ. ຊຸດຂໍ້ມູນທີ່ສົມບູນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ແຍກ ອອກເປັນແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ລະຫວ່າງ ນັກສຶກສາ ແລະ ພະນັກງານ, ເຊິ່ງເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການວິເຄາະຜົນໄດ້ ຮັບລະອຽດ. ການວິເຄາະດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ເຜີຍໃຫ້ເຫັນຂໍ້ມູນທີ່ໜ້າສົນໃຈ ແລະ ເປີດເຜີຍ, ຊ່ວຍໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄືບ ໜ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ພື້ນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງໃນການປະຕິບັດ ແລະ ການຕັດສິນໃຈໃນອະນາຄົດ.

ໃນລະຫວ່າງຂະບວນການວິເຄາະດັ່ງກ່າວນີ້, ທັງສອງຂົງເຂດ ຈຸດແຮງ ແລະ ກາລະໂອກາດ ສຳລັບການປັບປຸງທີ່ໄດ້ກຳ ນົດໄວ້. ຄວາມສຳເລັດທີ່ປະຕິບັດໄດ້ ມາຮອດປັດຈຸບັນໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາໃຫ້ເຫັນ ລວມທັງສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ມີ

ຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໃນກ້າວຕໍ່ໆໄປ ຂອງໂຄງການ. ໂດຍລວມແລ້ວ, ຄວາມຄືບໜ້າມາຮອດປັດຈຸບັນ ແມ່ນເປັນຫຼັກຖານໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມຸ້ງໝັ້ນ, ການເສຍສະຫຼະ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງທີມງານ ເພື່ອຮັບມືກັບສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ເອົາຊະນະຄວາມຍາກລຳບາກ ໃນການດຳເນີນຕາມເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ.

ຫວັງວ່າ, ທີມງານຈະມຸ້ງໝັ້ນສືບຕໍ່ເຮັດວຽກໃນລັກສະນະການຮ່ວມມື ແລະ ມີຈຸດສຸມໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດຕາມວັດຖຸປະສົງຂອງໂຄງການ. ການປະຕິບັດຕ່າງໆ ແລະ ບັນດາຍຸດທະສາດໃໝ່ ໄດ້ຖືກຂຶ້ນແຜນ ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍໃໝ່ໆ ແລະ ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຜົນກະທົບທາງບວກຂອງໂຄງການໃນທຸກຂົງເຂດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຸດທ້າຍ, ຜົນສຳເລັດຂອງໂຄງການຂຶ້ນກັບຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນ ແລະ ການກຳນົດຂອງທີມງານເພື່ອບັນລຸຜົນທີ່ໂດດເດັ່ນ ແລະ ຍືນຍົງ.

ຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນການຄັດເລືອກຕົວຢ່າງ ຂອງຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສຳຫຼວດ. ຕົວຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ພາບລວມກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ແນວຄວາມຄິດທີ່ລວບລວມໄດ້ ໃນລະຫວ່າງຂະບວນເຮັດການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຊິ່ງກວມເອົາຫຼາຍຫົວຂໍ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃຫ້ຂ່າວສານຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນຫຼາຍດ້ານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຕາມແຕ່ລະຫົວຂໍ້ໃນຄຳຖາມ.

ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ 226 ຄົນ

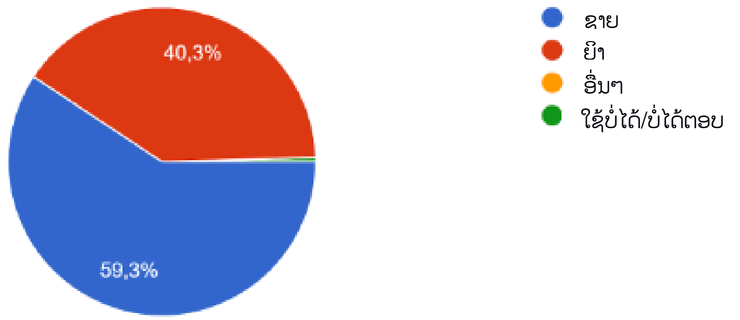

ຮູບສະແດງ 12: ຕົວແທນທາງເພດຈາກ ລາວ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ມາເລເຊຍ

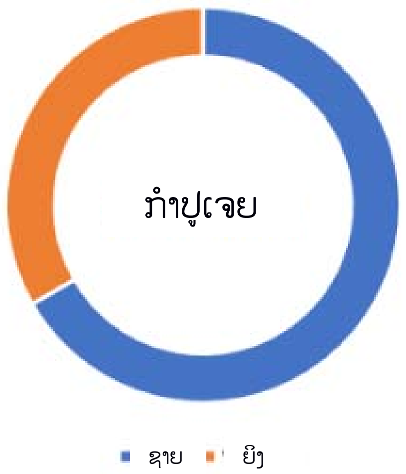

ຮູບສະແດງ 13: ຕົວແທນທາງເພດຈາກກຳປູເຈຍ

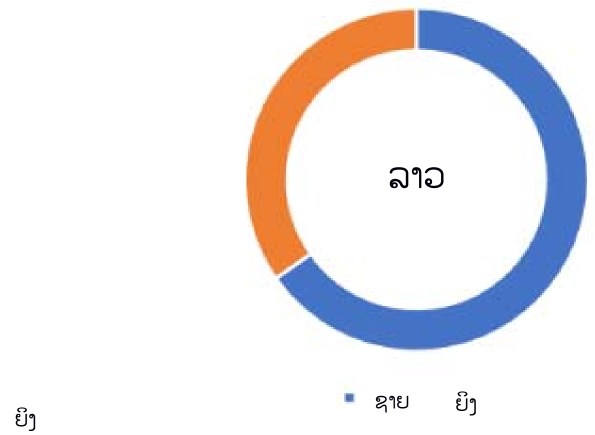

ຮູບສະແດງ 14: ຕົວແທນທາງເພດຈາກລາວ

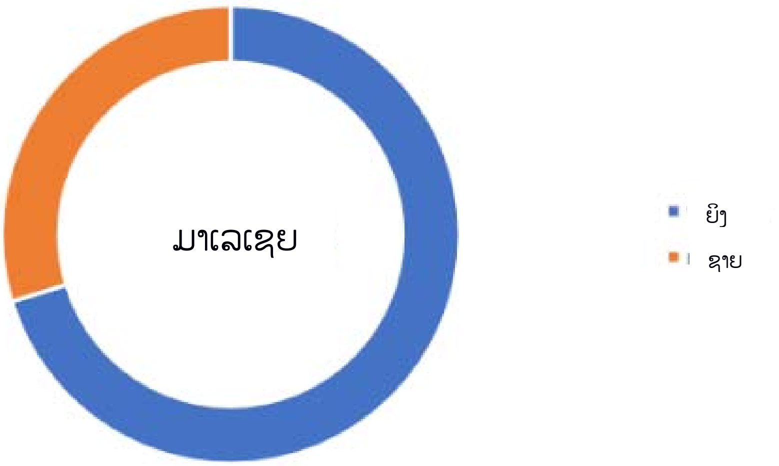

ຮູບສະແດງ 15: ຕົວແທນທາງເພດຈາກມາເລເຊຍ

ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ລວມເອົາເພດເປັນຕົວຜັນປ່ຽນຢູ່ໃນການສຳຫຼວດ ເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງຢູ່ ມາເລເຊຍ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ລາວ ໃນອາຊີອາຄະເນ. ນີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ຄວາມຄ້າຍຄືກັນໃນການເຂົ້າເຖິງ, ການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທາງດ້ານການສຶກສາ ລະຫວ່າງ ຊາຍ ແລະ ຍິງ ໃນບໍລິບົດຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ໂດຍການກັບຂໍ້ມູນແຍກຕາມເພດ, ຊ່ອງຫວ່າງທາງເພດໃນການເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຍີ, ການເຂົ້າຮ່ວມ ໃນກິດຈະກຳດິຈິຕອລ ແລະ ໂອກາດການຮຽນອອນໄລນ໌ ສາມາດແຍກໄດ້ ແລະ ແກ້ໄຂໄດ້ ເຊິ່ງຖືວ່າເປັນສິ່ງສຳຄັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລໄດ້ລວມເອົາຄວາມສະເໝີພາບທ່າງເພດ ແລະ ພວກມັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ຜູ້ຮຽນທຸກຄົນໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງເພດຍິງ-ຊາຍ.

ການສຳຫຼວດທີ່ຖືກດຳເນີນຂຶ້ນລະຫວ່າງນັກສຶກສາ ແລະ ພະນັກງານຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລຕ່າງໆ ຢູ່ ກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ມາເລເຊຍ ເປັນເຄື່ອງມືລ້ຳຄ່າເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນການສຶກສາເຫຼົ່ານີ້. ການສຳຫຼວດເຫຼົ່ານີ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການສຳຫຼວດເຈາະເລິກຂອງ ແນວຄວາມຄິດແຕ່ລະບຸກຄົນ ແລະ ແນວຄວາມຄິດລວມ, ໃຫ້ທັດສະນະລວມກ່ຽວກັບຄວາມກັງວົນ, ຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍກົງໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ.

DX.sea

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ການສຳຫຼວດເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ວິທີການທີ່ເປັນບ່ອນນັກສຶກສາ ແລະ ພະນັກງານທຸກຄົນ ສາມາດສະແດງທັດສະນະຂອງຕົນໂດຍບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຊື່ ແລະ ບໍ່ຢ້ານທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນຕາມມາ. ເຊິ່ງເປັນການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປີດເຜີຍ ແລະ ຕອບຄຳຖາມກົງໄປກົງມາ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການໄຈ້ແຍກບັນຫາ ທີ່ອາດຈະບໍ່ມີໃຜສັງເກດເຫັນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ໂດຍການເກັບຂໍ້ມູນຈາກຄົນຈຳນວນຫຼາຍ, ຄວາມເປັນຕົວແທນຂອງແນວຄວາມຄິດ ແລະ ປະສົບປະການກໍມີຄວາມສົມບູນກວ່າ ພາຍໃນຊຸມຊົນມະຫາວິທະຍາໄລ ກໍໄດ້ຮັບຜົນດີ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຊັດເຈນຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຕ່າງໆ.

ໂດຍການວິເຄາະຂໍ້ມູນທີ່ເກັບໄດ້, ມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະກຳນົດຮູບແບບ ແລະ ທ່າອ່ຽງທີ່ສຳຄັນໃນແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມກັງວົນທີ່ສະແດງອອກ. ຕົວຢ່າງ, ມັນອາດພົບວ່ານັກສຶກສາຫຼາຍຄົນ ໃນແຕ່ລະແຜນງານທາງດ້ານວິຊາການບໍ່ພໍໃຈກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ຈັດໃຫ້ ໃນຂະນະທີ່ພະນັກງານບໍລິຫານອາດກັງວົນກ່ຽວກັບວຽກໜັກ ແລະ ປະສິດທິພາບໃນຂະບວນການພາຍໃນ. ຮູບແບບເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ຂ່າວສານຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນຄ່າຕໍ່ກັບຂົງເຂດບັນຫາທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຈັດເປັນບູລິມະສິດ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ການສຳຫຼວດຍັງສາມາດຊ່ວຍຈັດບູລິມະສິດ ທີ່ຕ້ອງການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ໂດຍການເຂົ້າໃຈ ເຖິງຂະໜາດ ແລະ ຄວາມຮີບດ່ວນຂອງຄວາມກັງວົນຕ່າງໆ, ອຳນາດການປົກຄອງມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນໃຈສາມາດຈັດສັນຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ. ນີ້ກໍເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງທັນການ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ, ການນຳໃຊ້ຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ກັບຊຸມຊົນມະຫາວິທະຍາໄລໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ.

ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຳຫຼວດເຫຼົ່ານີ້ ຍັງເຮັດໜ້າທີ່ເປັນແຫຼ່ງຂ່າວສານຂໍ້ມູນ ທີ່ມີຄຸນຄ່າໃຫ້ແກ່ການຕັດສິນໃຈ ຂອງສະຖາບັນ. ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບມາສາມາດບົ່ງບອກເຖິງການວາງນະໂຍບາຍ, ການວາງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການລິເລີ່ມສະເພາະໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກອອກແບບມາເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບ ຂອງນັກສຶກສາ ແລະ ປະສົບປະການ ການເຮັດວຽກໃນວິທະຍາເຂດ. ຈາກການຈັດສັນທຶນເພື່ອປັບປຸງສິ່ງເອື້ອອຳນວຍ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານສະໜັບສະໜູນນັກສຶກສາ, ການຕັດສິນໃນອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງມີທ່າແຮງ ເພື່ອສ້າງການປ່ຽນແປງທີ່ສຳຄັນແລະເປັນທາງບວກ ທົ່ວທັງຊຸມຊົນຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ.

ສະຫຼຸບ, ການສຳຫຼວດຂອງນັກສຶກສາ ແລະ ພະນັກງານໃນມະຫາວິທະຍາໄລ ກຳປູເຈຍ, ລາວ ແລະ ມາເລເຊຍສະແດງໃຫ້ເຫັນ ປ່ອງຢ້ຽມທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນການມອງເຫັນ ຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນສະຖາບັນເຫຼົ່ານີ້. ໂດຍການນຳໃຊ້ຂ່າວສານຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມກັງວົນທີ່ມີຢູ່, ປັບປຸງປະສົບປະການຂອງວິທະຍາເຂດ ແລະ ສົ່ງເສີມສະພາບແວດລ້ອມຂອງມະຫາວິທະຍາໄລໄປທາງບວກ ແລະ ອຸດົມສົມບູນຂຶ້ນ ໃຫ້ກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທຸກພາກສ່ວນ.

9.1 ລາວ

ຢູ່ ລາວ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ (ມຊ) ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລສະຫວັນນະເຂດ (ມຂ) ໄດ້ກາຍມາເປັນຜູ້ນຳໃນການຂັບເຄື່ອນຍຸດທະສາດການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ນະວັດຕະກຳ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ຜ່ານການຮ່ວມມືຍຸດທະສາດກັບບໍລິສັດເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ຄວາມມຸ້ງໝັ້ນທີ່ແນ່ນອນ ເພື່ອນຳໃຊ້ປະໂຫຍດດ້ານເຕັກໂນໂລຢີທີ່ທັນສະໄໝ, ທັງສອງສະຖາບັນໄດ້ປະຕິບັດແນວທາງການສິດສອນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການບໍລິຫານ ເພື່ອໃຫ້ຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການທີ່ປ່ຽນແປງໄປຂອງຊຸມຊົນວິຊາການຕ່າງໆ.

ມຊ, ເຊິ່ງເປັນສະຖາບັນການສຶກສາລະດັບສູງຊັ້ນນຳໃນ ລາວ, ເປັນຜູ້ນຳດ້ານການສຶກສາໃນໂຄງການລິເລີ່ມການສຶກສາແບບດິຈິຕອລ. ໜຶ່ງຂອງໂຄງການລິເລີ່ມຫຼັກແມ່ນການປະສົມປະສານເອົາການຮຽນແບບປັບປຸງເຕັກໂນໂລຍີ, ເຊິ່ງເປັນບ່ອນເຄື່ອງມືດິຈິຕອລ ແລະ ວິທີການຖືກປະສົມປະສານເຂົ້າກັນຢ່າງກົມກືນ ໃນການສິດສອນໃນຫ້ອງຮຽນເພື່ອປັບປຸງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມການຮຽນຢ່າງຈິງຈັງ. ໂດຍການລວມເອົາຊັບພະຍາກອນສື່ຕ່າງໆ , ການຈຳລອງແບບຖາມ-ຕອບ ແລະ ຫ້ອງທົດລອງທີ່ເໝືອນຈິງ, ມຊ ໄດ້ສ້າງປະສົບປະການການຮຽນຮູ້ທີ່ສົມຈິງແທດເໝາະກັບຮູບແບບ ແລະ ຄວາມມັກ ຂອງການຮຽນຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ມຊ ເປັນຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາກັບບໍລິສັດນຳດ້ານເຕັກໂນໂລຍີ ເພື່ອພັດທະນາແຜນງານພັດທະນາທັກສະດ້ານດິຈິຕອລ, ເສີມທັກສະທາງດ້ານວິຊາການທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາ ເພື່ອຄວາມສຳເລັດໃນເສດຖະກິດດິຈິຕອລ. ຜ່ານກອງປະຊຸມວິຊາການ, ການຝຶກຫັດ ແລະ ແຜນງານຮັບຮອງ ທີ່ໄດ້ຮັບການອຸປະຖຳຈາກອຸດສະຫະກຳ, ມຊ. ຮັບປະກັນວ່ານັກສຶກສາຮຽນຈົບມີຄວາມພ້ອມທີ່ດີທີ່ສາມາດປະສົບຜົນສຳເລັດໃນຕະຫຼາດແຮງງານທີ່ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ.

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ມະຫາວິທະຍາໄລສະຫວັນນະເຂດ ໄດ້ນຳການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ເພື່ອປັບປຸງຂະບວນການສິດສອນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການບໍລິຫານ. ຜ່ານພັນທະມິດທາງດ້ານຍຸດທະສາດກັບຄູ່ຮ່ວມເຕັກໂນໂລຍີ, ມຂ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລິເລີ່ມການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອລນະວັດຕະກຳ ແນໃສ່ການສ້າງຄວາມອຸດົມສົມບູນ ໃຫ້ນັກສຶກສາໃຫ້ມີປະສົບປະການ ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເພື່ອປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍໃນອະນາຄົດ. ໂດຍການໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກເຕັກໂນໂລຍີທີ່ທັນສະໄໝ, ມຂ. ໄດ້ນຳສະເໜີຫ້ອງຮຽນທີ່ເໝືອນຈິງ, ວິທີການຮຽນຮູ້ເອເລກຕຣໍນິກສາມາດໂຕ້ຕອບໄດ້ທັນການ ແລະ ຫ້ອງສະໝຸດດິຈິຕອລ ເພື່ອຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຄຸນນະພາບ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ມຂ ນຳໃຊ້ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ເພື່ອປັບປຸງການບໍລິຫານການສຶກສາ ແລະ ການບໍລິການ ນັກສຶກສາ, ສາມາດສ້າງປະສົບປະການການຮຽນຮູ້ແບບສ່ວນຕົວ ແລະ ການແຊກແຊງເປົ້າໝາຍ ເພື່ອປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບຂອງນັກສຶກສາ.

ຄວາມພະຍາຍາມບຸກເບີກ ຂອງ ມຊ ແລະ ມຂ ໄດ້ວາງຕຳແໜ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ຕິດຕາມການສຶກສາດິຈິຕອລໃນລາວ, ເຊິ່ງຈຳແນກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳໃນການນຳໃຊ້ປະໂຫຍດເຕັກໂນໂລຍີ ເພື່ອປະຕິຮູບການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ໂດຍການຖືເອົານະວັດຕະກຳດິຈິຕອລ ແລະ ການສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືຍຸດທະສາດ, ສະຖາບັນທັງສອງສືບຕໍ່ກ້າວໄປສູ່ຄວາມເປັນເລີດທາງດ້ານການສຶກສາ, ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນຍຸກດິຈິຕອລ ແລະ ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໃນການພັດທະນາລາວ.

9.2 ກຳປູເຈຍ

ຢູ່ ກຳປູເຈຍ, ສະຖາບັນເຕັກໂນໂລຍີກຳປູເຈຍ, (ສຕກ) ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລເຮັງສຳຣິນຕບອງຂມຸມ (ມຮຊ) ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ນຳ ໃນການຂັບເຄື່ອນຍຸດທະສາດການຫັນດິຈິຕອລ ດ້ານນະວັດຕະກຳໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ຜ່ານການຮ່ວມມືຍຸດທະສາດກັບບໍລິສັດເຕັກໂນໂລຍີ ແລະ ຄວາມມຸ້ງໝັ້ນທີ່ແນ່ນອນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຍີທີ່ທັນສະໄໝ, ທັງສອງສະຖາບັນໄດ້ປະຕິວັດການສິດສອນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການບໍລິຫານ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ປ່ຽນແປງຂອງຊຸມຊົນວິຊາການຂອງຕົນ.

ໂຄງການລິເລີ່ມທີ່ສຳຄັນຂອງ ສຕກ ເນັ້ນໃສ່ການຮຽນຮູ້ທີ່ປັບປຸງເຕັກໂນໂລຍີ, ທີ່ເປັນບ່ອນເຄື່ອງມືດິຈິຕອລ ແລະ ວິທີການທີ່ຖືກປະສົມປະສານກັນຢ່າງລົງຕົວເຂົ້າໃນການສິດສອນໃນຫ້ອງຮຽນ ເພື່ອປັບປຸງການເຂົ້າຮ່ວມ ຂອງນັກສຶກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຢ່າງຈິງຈັງ. ໂດຍການລວມເອົາຊັບພະຍາກອນສື່ຕ່າງໆ, ການຈຳລອງໂຕ້ຕອບທັນການ ແລະ ຫ້ອງທົດລອງເໝືອນຈິງ, ສຕກ ໄດ້ສ້າງປະສົບປະການຮຽນຮູ້ເລິກເຊິ່ງທີ່ແທດເໝາະແບບວິທີ ແລະ ຄວາມມັກດ້ານການຮຽນຮູ້ທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ສຕກ ຈັບຄູ່ກັບບໍລິສັດນຳທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຍີ ເພື່ອພັດທະນາແຜນງານພັດທະນາທັກສະດ້ານດິຈິຕອລ, ສະໜອງໃຫ້ນັກສຶກສາມີຄວາມຊຳນານດ້ານວິຊາການ ທີ່ຈຳເປັນ

ເພື່ອຄວາມສຳເລັດໃນເສດຖະກິດດິຈິຕອລ. ຜ່ານກອງປະຊຸມວິຊາການ, ການຝຶກງານ ແລະ ແຜນງານການຮັບຮອງ ທີ່ອຸດສະຫະກຳອຸປະຖຳ, ສຕກ ຮັບປະກັນວ່ານັກສຶກສາຮຽນຈົບໄດ້ຮັບການກະກຽມຄວາມພ້ອມເປັນຢ່າງດີທີ່ສາມາດປະສົບຄວາມສຳເລັດໃນຕະຫຼາດແຮງງານທີ່ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ.

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ມະຫາວິທະຍາໄລເຮັງຣິນຕບອງຂະມຸມ ໄດ້ນຳການຫັນປ່ຽນເປັນດິຈິຕອລ ເພື່ອປັບປຸງຂະບວນການການສິດສອນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການບໍລິຫານ. ຜ່ານພັນທະມິດທາງດ້ານຍຸດທະສາດທີ່ມີຄູ່ພັດທະນາທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຢີ. ມຣຂ. ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລິເລີ່ມການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອລນະວັດຕະກຳ ແນໃສ່ການສ້າງປະສົບປະການທີ່ອຸດົມບູນ ໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາ ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ນັກສຶກສາເພື່ອປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍອະນາຄົດ. ໂດຍການໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກເຕັກໂນໂລຢີລ້ຳສະໄໝ, ມຣຂ ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີຫ້ອງຮຽນເໝືອນຈິງ, ວິທີການຮຽນຮູ້ເອເລັກຕຣໍນິກສາມາດໂຕ້ຕອບທັນການ, ແລະ ຫໍສະໝຸດດິຈິຕອລ ເພື່ອຂະຫຍາຍ ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຄຸນນະພາບ. ນອກຈາກນີ້, ມຣຂ ໃຊ້ການວິເຄາະຂໍ້ມູນເພື່ອປັບປຸງ ການບໍລິຫານການສຶກສາ ແລະ ການບໍລິການສະໜັບສະໜູນການສຶກສາ, ເຊິ່ງສາມາດສ້າງປະສົບປະການການຮຽນຮູ້ທີ່ມີລັກສະນະສ່ວນຕົວ ແລະ ການແຊກແຊງເປົ້າໝາຍເພື່ອປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບຂອງນັກສຶກສາ.

ຄວາມພະຍາຍາມບຸກເບີກເຫຼົ່ານີ້ໂດຍ ສຕກ ແລະ ມຣຂ ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງເປັນຜູ້ຕິດຕາມໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນກຳປູເຈຍ, ເຊິ່ງຈຳແນກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນຜູ້ນຳໃນການໃຊ້ປະໂຫຍດເຕັກໂນໂລຢີ ເພື່ອປະຕິຮູບການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ໂດຍການຖືເອົານະວັດຕະກຳດິຈິຕອລ ແລະ ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືຍຸດທະສາດ, ທັງສອງສະຖາບັນສືບຕໍ່ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ຄວາມເປັນເລີດດ້ານການສຶກສາ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາກ້າວໄປສູ່ຍຸກດິຈິຕອລ ແລະ ປະກອບສ່ວນຢ່າງມີຕັ້ງໜ້າໃນການພັດທະນາສັງຄົມ.

9.3 ມາເລເຊຍ

ມະຫາວິທະຍາໄລເຕັກໂນໂລຢີ (ມຕມ) ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລມາເລເຊຍ ຊາບາ (ມມສ) ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຕົນເອງເປັນຜູ້ບຸກເບີກໃນການລວມເອົາເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລ ເຂົ້າໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນມາເລເຊຍ, ເປັນຫົວຫອກໃນໂຄງການລິເລີ່ມນະວັດຕະກຳເພື່ອປັບປຸງການສິດສອນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ. ມຕມ ແລະ ມມສ ຢູ່ແຖວໜ້າໃນຄວາມພະຍາຍາມຫັນເປັນດິຈິຕອລ ແມ່ນໂຄງການລິເລີ່ມວິທະຍາເຂດອັດສະລິຍະ, ທີ່ໃຊ້ປະໂຫຍດ ຈາກເຕັກໂນໂລຢີ ໄອໂອທີ, ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ປັນຍາປະດິດເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ການຮຽນທີ່ຊານສະຫຼາດ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັນ. ໂດຍຜ່ານການໃຊ້ເຊັນເຊີອັດສະລິຍະ, ອຸປະກອນໄອໂອທີ ແລະ ລະບົບການວິເຄາະລ້ຳສະໄໝ, ໂຄງການລິເລີ່ມວິທະຍາເຂດອັດສະລິຍະ ຂອງ ມຕມ ແລະ ສາມາດຕິດຕາມກວດ ແລະ ບໍລິຫານສິ່ງເອື້ອອຳນວຍວິທະຍາເຂດກົງເວລາ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ. ນີ້ລວມເອົາຫ້ອງຮຽນອັດສະລິຍະທີ່ປະກອບດ້ວຍກະດານຂາວສາມາດໂຕ້ຕອບທັນການ, ໂປຣເຈັກເຕີດິຈິຕອລ ແລະ ເຄື່ອງມືການຮຽນຮູ້ ແບບສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກສາ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍປະສົບປະການການຮຽນຮູ້ຈິງຈັງ. ນອກຈາກນີ້, ມຕມ ແລະ ມມຊ ໄດ້ສ້າງຫ້ອງທົດລອງນະວັດຕະກຳດິຈິຕອລ ແລະ ພື້ນທີ່ຜູ້ຜະລິດຢູ່ໃນວິທະຍາເຂດ, ໃຫ້ໂອກາດແກ່ນັກສຶກສາໃນການຄົ້ນຫາເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ໆເຊັ່ນ: ການພິມສາມມິຕິ, ຫຸ່ນຍົນ ແລະ ຄວາມຈິງປະຈັກຕາ. ສູນນະວັດຕະກຳເຫຼົ່ານີ້ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ບົ່ມເພາະຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ການທົດລອງ ແລະ ການປະກອບການ, ເຮັດໃຫ້ນັກສຶກສາພັດທະນາວິທີການແກ້ໄຂນະວັດຕະກຳເພື່ອປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍໃນໂລກແຫ່ງຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳດ້ານນະວັດຕະກຳພາຍໃນຊຸມຊົນມະຫາວິທະຍາໄລ. ນອກຈາກນີ້, ມຕມ ແລະ ມມຊ ໄດ້ສ້າງການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາອຸດສະຫະກຳເພື່ອປັບປຸງທັກສະດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ການປະກອບການລະຫວ່າງນັກສຶກສາ. ໂດຍຜ່ານໂຄງການອຸສະຫະກຳອຸປະຖຳ, ການຝຶກງານ ແລະ ແຜນງານໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ນັກສຶກສາໄດ້ຮັບປະສົບປະການສິ່ງຕໍ່ທີ່ມີຄຸນຄ່າ, ຄວາມ

ເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບອຸດສະຫະກຳ ແລະ ກາລະໂອກາດໃນການສ້າງເຄືອຂ່າຍທີ່ກະກຽມເຂົາເຈົ້າໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນອາຊີບໃນເສດຖະກິດດິຈິຕອລ. ໂດຍການນຳໃຊ້ນະວັດຕະກຳດິຈິຕອລ ແລະ ການສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳການເປັນຜູ້ປະກອບການ ມຕມ ແລະ ມມຊ ຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງເປັນຜູ້ນຳໃນການສຶກສາດິຈິຕອລ ໃນມາເລເຊຍ. ໂດຍຜ່ານໂຄງການລິເລີ່ມວິທະຍາເຂດອັດສະລິຍະ, ຫ້ອງທົດລອງນະວັດຕະກຳດິຈິຕອລ ແລະ ການຮ່ວມມືອຸດສະຫະກຳຕ່າງໆ ມຕມ ແລະ ມມຊ ສືບຕໍ່ປັກດັນຂອບເຂດນະວັດຕະກຳເຕັກໂນໂລຢີ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ນັກສຶກສາກາຍເປັນຜູ້ນຳທີ່ມີຄວາມພ້ອມໃນອະນາຄົດ ແລະ ເປັນນັກນະວັດຕະກຳໃນຍຸກດິຈິຕອລ.

ຢູ່ ລາວ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ (ມຊ) ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລສະຫວັນນະເຂດ (ມຂ) ໄດ້ມີບາດກ້າວອັນສຳຄັນໃນການຂັບເຄື່ອນຍຸດທະສາດການຫັນເປັນດິຈິຕອລນະວັດຕະກຳ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ມຊ ໃນຖານະທີ່ເປັນສະຖາບັນຊັ້ນນຳ, ໄດ້ມີການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີເຂົ້າໃນການສິດສອນ ແລະ ການຮຽນຮູ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງວ່າຈະຄວາມພະຍາຍາມ, ແຕ່ກໍຍັງອາດມີສິ່ງທ້າທາຍທີ່ຕ້ອງໄດ້ສຳເລັດ ແລະ ເປັນທີ່ຍອມຮັບຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການປະສົມປະສານເຕັກໂນໂລຢີທົ່ວທຸກສາຂາວິຊາ ແລະ ພະແນກການ. ໃນຂະນະທີ່ບາງຄະນະວິຊາ ຢູ່ ມຊ ອາດຈະມີການໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີທັນສະໄໝ, ມະຫາວິທະຍາໄລອື່ນອາດຈະຕາມຫຼັງເນື່ອງຈາກມີຂໍ້ຈຳກັດດ້ານຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.

ເຊັ່ນດຽວກັບ, ໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ຂອງ ມຂ ໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງ, ແຕ່ອາດມີຄວາມແຕກໂຕນໃນການນຳເອົາເຕັກໂນໂລຢີ ມາໃຊ້ຈາກແຜນງານຕ່າງໆ ດ້ານວິຊາການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ການຈັດການກັບຄວາມຂາດເຄື່ອນເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ການຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງໂອກາດການຮຽນຮູ້ທີ່ມີເຕັກໂນໂລຢີ ເອື້ອອຳນວຍ ຄວນຈັດເປັນບູລິມະສິດທັງ ມຊ ແລະ ມຂ ເພື່ອໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງການສຶກສາດິຈິຕອລແທ້ຈິງ ແລະ ສົ່ງເສີມການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຮ່ວມກັນ.

ຢູ່ ກຳປູເຈຍ, ສະຖາບັນເຕັກໂນໂລຢີກຳປູເຈຍ (ສຕກ) ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລເຮັງ ຊຳຣິນ ຕບອງ ຂມຸມ (ມຣຊ) ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ນຳໃນການຂັບເຄື່ອນການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນຂະນະທີ່ສະຖາບັນທັງສອງໄດ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າຄັ້ງສຳຄັນ ໃນການປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີ ເຂົ້າໃນການສິດສອນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການບໍລິຫານ, ອາດຈະມີຈຸດທີ່ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງໃນແງ່ຂອງການປັບຂະໜາດ ຄວາມສາມດຍືນຍົງໃນໂຄງການລິເລີ່ມ. ຕົວຢ່າງ, ໃນຂະນະທີ່ ສຕກ ເນັ້ນໃສ່ການຮຽນຮູ້ໂດຍການໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີເປັນສິ່ງເອື້ອອຳນວຍ ຖືວ່າເປັນເລື້ອງທີ່ໜ້າສັນລະເສີນ, ແຕ່ເພື່ອຮັບປະກັນ ໂຄງການລິເລີ່ມດັ່ງກ່າວນັ້ນສາມາດປັບຂະໜາດ ແລະ ຄວາມສາມາດເຂົ້າເຖິງຂອງນັກສຶກສາທຸກຄົນໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງພື້ນຖານດ້ານວິຊາການ ຫຼື ຄວາມສາມາດດ້ານເຕັກໂນໂລຢີ ຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເປັນອັນສຳຄັນຄືຜົນໄດ້ຮັບດ້ານການສຶກສາເທົ່າທຽມກັນ. ເຊັ່ນດຽວກັບການຮັບເອົາການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ຂອງ ມຣຊ ຄວນຈັດບຸລິມະສິດໃນການແກ້ໄຂທຸກຊ່ອງຫວ່າງດິຈິຕອລທີ່ມີທ່າອ່ຽງພາຍໃນກຸ່ມນັກສຶກສາ ແລະ ຄູອາຈານ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດໄດ້ເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນການຮຽນຮູ້ທີ່ເອື້ອອຳນວຍດ້ວຍເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນການບໍລິການ.

ຢູ່ ມະເລເຊຍ, ມະຫາວິທະຍາໄລເຕັກໂນໂລຢີມາເລເຊຍ (ມຕມ) ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ ມະເລເຊຍ ຊາບາ (ມມຊ) ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ນຳໃນການປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລ ເຂົ້າໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມເຊັ່ນດຽວກັບ ໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລຂະໜາດໃຫຍ່ທຸກໂຄງການ, ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍດິຈິຕອລທົ່ວທັງໝົດສະຖາບັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ມຕມ ແລະ ມມຊ ໄດ້ມີການລົງທຶນຫຼວງຫຼາຍໃສ່ໂຄງການລິເລີ່ມພັດທະນາວິທະຍາເຂດອັດສະລິຍະ ແລະ ຫ້ອງທົດລອງນະວັດຕະກຳດິຈິຕອລ, ການປະເມີນ ແລະ ການປັບປຸງໂຄງການເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຖືວ່າເປັນອັນສຳຄັນ ໃນການແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍໃໝ່ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກ

ໂອກາດໃໝ່ໆ ໃນພູມີທັດດ້ານດິຈິຕອລ ທີ່ມີປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ. ນອກຈາກນີ້, ການສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳດ້ານນະວັດຕະກຳ ແລະ ການເປັນຜູ້ປະກອບການດິຈິຕອລ ລະຫວ່າງນັກສຶກສາ ແລະ ຄູອາຈານ ຄວນເປັນຈຸດພັດທະນາຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະຖາບັນທັງສອງ ຂັບເຄື່ອນການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ ໃນຍຸກດິຈິຕອລ.

9.1 ຊ່ອງຫວ່າງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນແຕ່ລະປະເທດ

9.1.1 ລາວ

ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ (ມຊ) ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລສະຫວັນນະເຂດ (ມຂ) ໂດດເດັ່ນເປັນແຖວໜ້າໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ພາຍໃນ ລາວ, ມີຫ້ອງຮຽນດິຈິຕອລທີ່ທັນສະໄໝ, ວິທີການຮຽນຮູ້ອອນໄລນ໌, ແລະ ວິທີວິທະຍາການປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີທີ່ສົມບູນເຂົ້າໃນການສິດສອນ ແລະ ການຮຽນຮູ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສໍາເລັດຂອງ ມຊ ແລະ ມຂ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຊ່ອງຫວ່າງການຫັນເປັນດິຈິຕອລທີ່ສຳຄັນ ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ກັບມະຫາວິທະຍາໄລອື່ນໆ ຢູ່ລາວ ທີ່ອາດປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທ້າຍເຊັ່ນ: ຊັບພະຍາກອນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຫຼື ຄວາມຊໍານານ ຈໍາກັດ ໃນເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລ. ໃນຂະນະທີ່ ມຊ ແລະ ມຂ ສາມາດລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມຢ່າງກວ້າງຂວາງໃຫ້ແກ່ຄູອາຈານ ແລະ ພະນັກງານໃນການປະສົມປະສານເຕັກໂນໂລຢີ, ມະຫາວິທະຍາໄລຫຼາຍແຫ່ງອື່ນໆ ຢູ່ ລາວ ຕໍ່ສູ້ເພື່ອໃຫ້ກ້າວທັນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ມີຂໍ້ຈໍາກັດດ້ານຊັບພະຍາກອນ. ມະຫາວິທະຍາໄລເຫຼົ່ານີ້ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຂາດຊັບພະຍາກອນດ້ານການເງິນ ເພື່ອລົງທຶນໃສ່ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ທັນສະໄໝ, ຍົກລະດັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຫຼື ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມທີ່ພຽງພໍແກ່ຄູອາຈານ ແລະ ພະນັກງານ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການເຂົ້າເຖິງການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ອຸປະກອນດິຈິຕອລ ຍັງຈໍາກັດ ຍິ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມແຕກໂຕນດ້ານດິຈິຕອລກວ້າງອອກ, ການກີດຂວາງຄວາມສາມາດ ຂອງນັກສຶກສາໃນການເຂົ້າຮ່ວມສ້າງປະສົບປະການການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອລຢ່າງເຕັມທີ. ປັດໄຈທີ່ປະກອບໃສ່ຄວາມແຕກໂຕນເຫຼົ່ານີ້ມີຫຼາຍດ້ານ, ເຊິ່ງລວມທັງການສະໜອງທຶນໃສ່ການສຶກສາຂອງລັດຖະບານ ຍັງຈໍາກັດ, ຂາດມືອາຊີບດ້ານໄອທີທີ່ຊໍານານ, ແລະ ຂາດຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ຂອງການນໍາຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ. ດັ່ງນັ້ນ, ມະຫາວິທະຍາໄລເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະຕໍ່ສູ້ເພື່ອຮັກສາຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສາມາດ ໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ, ນໍາໄປສູ່ຄວາມແຕກໂຕນໃນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໂອກາດໃນກຸ່ມນັກສຶກສາ.

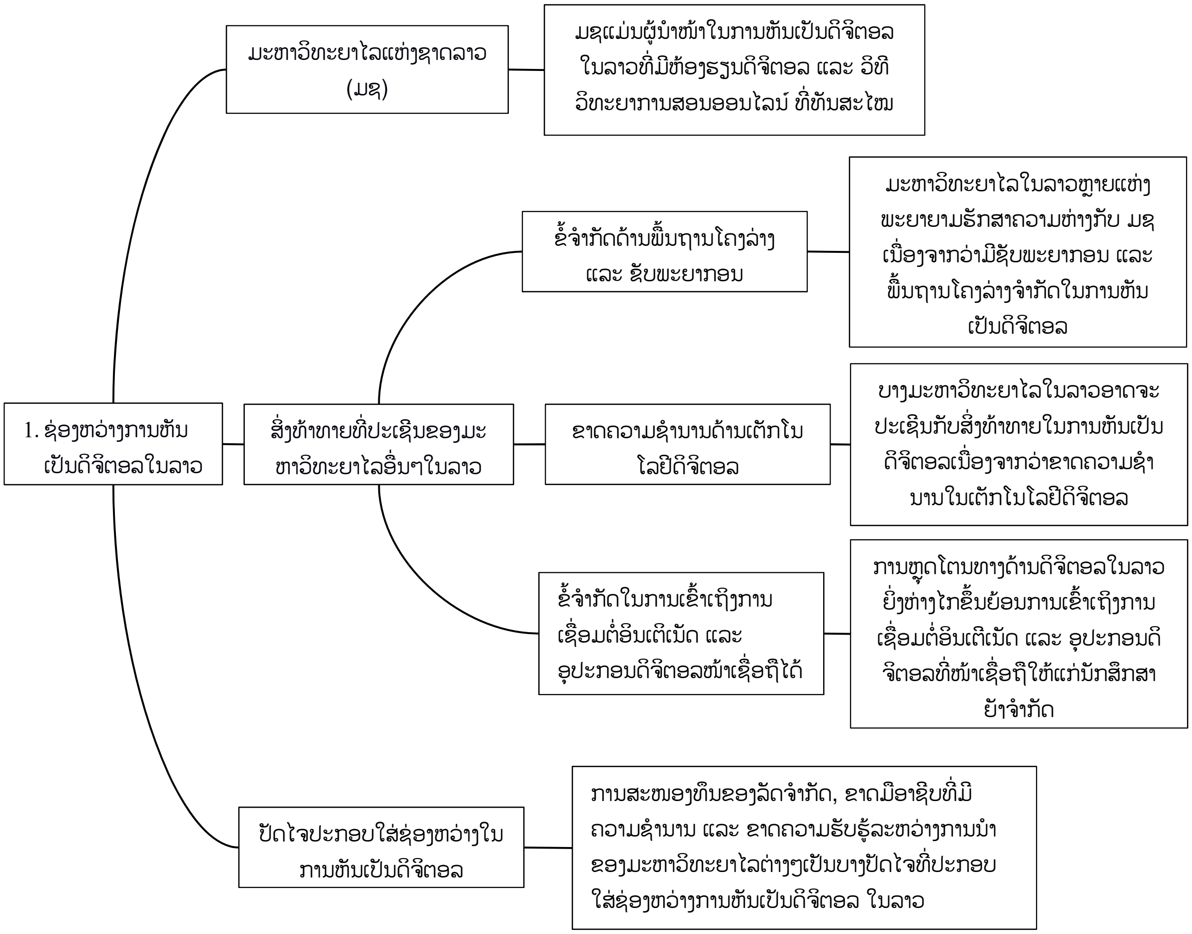

ຮູບສະແດງ 16: ຊ່ອງຫວ່າງການຫັນເປັນດິຈິຕອລຢູ່ລາວ

ການແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ລະຫວ່າງ ມຂ ແລະ ມຊ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລອື່ນໆ ຢູ່ລາວ ຕ້ອງອາໄສຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນລະຫວ່າງອົງກອນພາກລັດ, ສະຖາບັນການສຶກສາ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາພາກເອກະຊົນ ເຊິ່ງອາດຈະພົວພັນເຖິງການສະໜອງທຶນເປົ້າໝາຍ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດິຈິຕອລ, ການສະເໜີໃຫ້ມີແຜນງານສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ຄູອາຈານ ແລະ ພະນັກງານ, ແລະ ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມື ແລະ ການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ ລະຫວ່າງມະຫາວິທະຍາໄລຕ່າງໆ ເພື່ອໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຄວາມຊໍານານ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ໂດຍການຈັດບູລິມະສິດໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ແລະ ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ໂອກາດການສຶກອົບຮົມສະເໝີພາບກັນ. ລາວ ສາມາດເຮັດໃຫ້ຊ່ອງຫວ່າງນ້ອຍລົງ ແລະ ສົ່ງເສີມການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ຄຸນນະພາບການສຶກສາສູງສໍາລັບທຸກຄົນ.

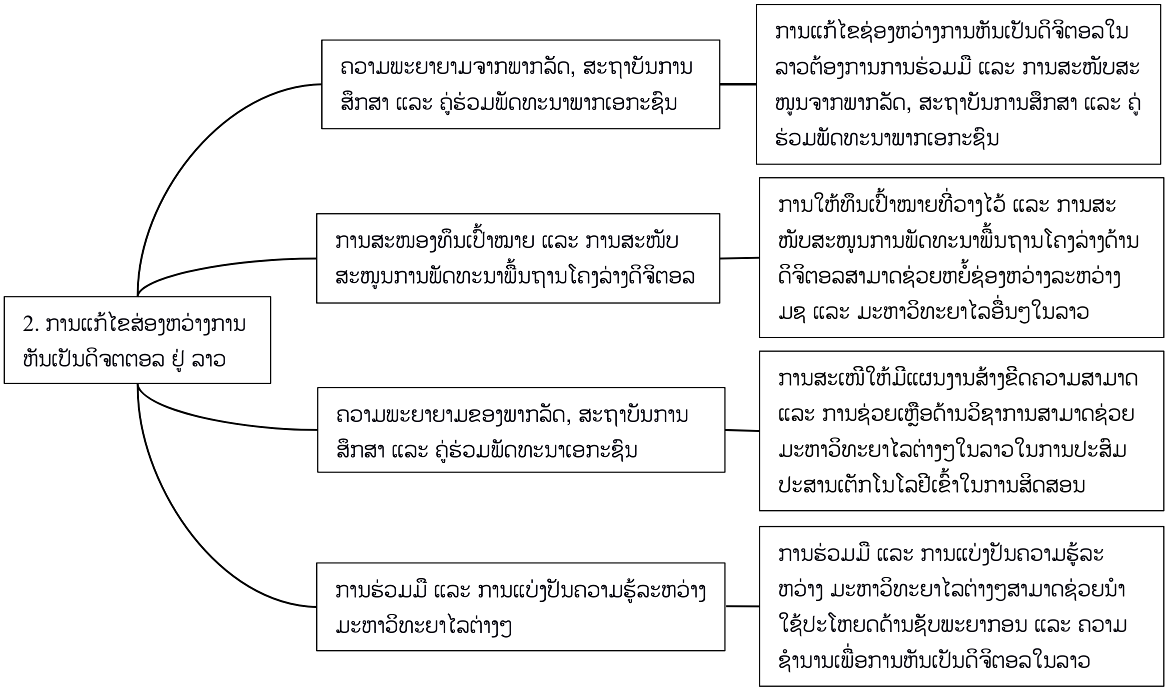

ຮູບສະແດງ 17: ການແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງການຫັນເປັນດິຈິຕອລຢູ່ລາວ

9.2.2 ກຳປູເຈຍ

ຢູ່ ກຳປູເຈຍ, ພູມີທັດການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໃນແຕ່ລະມະຫາວິທະຍາໄລ ໂດຍບາງສະຖາບັນເປັນຜູ້ນຳໃນການຮັບເອົາເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ແນວທາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທາງດ້ານດິຈິຕອລທີ່ສ້າງສັນມາໃຊ້ ໃນຂະນະທີ່ບາງສະຖາບັນຍັງຄົງຕາມຫຼັງຢູ່. ມະຫາວິທະຍາໄລຊັ້ນນຳໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ພາຍໃນກຳປູເຈຍໄດ້ສ້າງຄວາມຄືບໜ້າສຳຄັນ ໃນການຍົກລະດັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລ, ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມແກ່ຄູອາຈານ ແລະ ປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອລ ຂອງນັກສຶກສາ. ມະຫາວິທະຍາໄລຊັ້ນນຳນີ້ອາດຈະລົງທຶນໃສ່ເຮັດໃຫ້ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນວິທະຍາເຂດທັນສະໄໝ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫ້ອງຮຽນທີ່ທັນສະໄໝ, ແລະ ການພັດທະນາ ວິທີວິທະຍາການຮຽນຮູ້ອອນໄລນ໌ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຮຽນຮູ້ ແລະ ການຮ່ວມມືທາງໄກ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ມັນອາດກໍ່ຕັ້ງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາກັບຜູ້ນຳທາງດ້ານອຸດສະຫະກຳ ແລະ ບໍລິສັດເຕັກໂນໂລຢີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນັກສຶກສາໄດ້ຮັບປະສົບ ແລະ ການສຳພັດກັບເຕັກໂນໂລຢີທີ່ລ້ຳສະໄໝ.

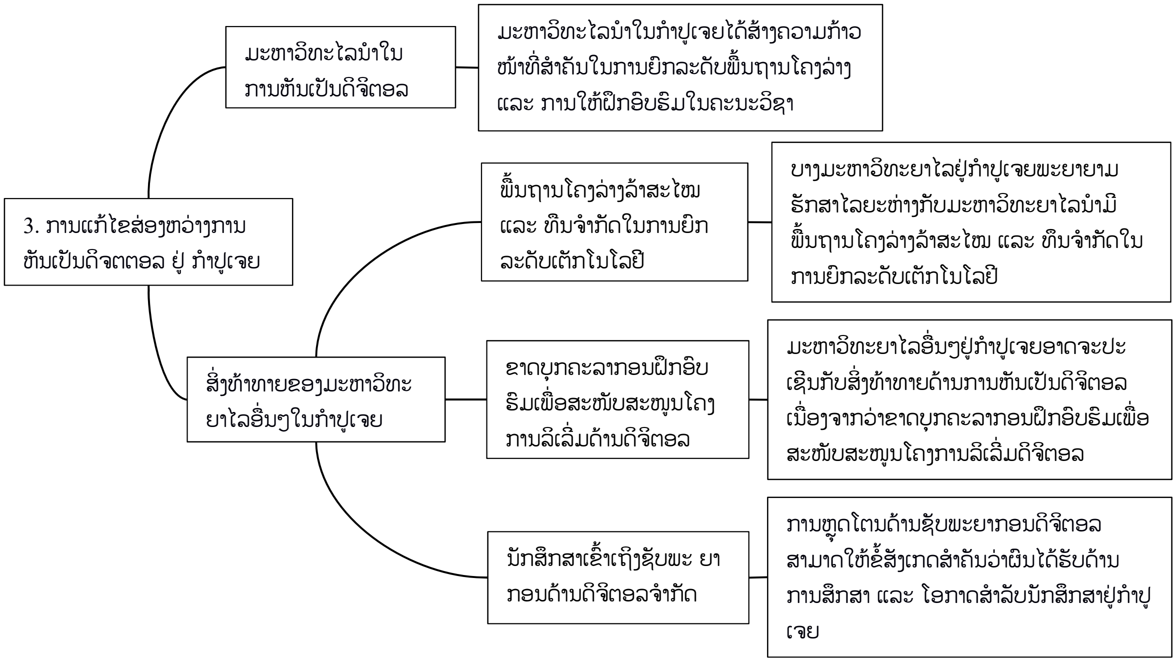

ຮູບສະແດງ 18: ຊ່ອງຫວ່າງການຫັນເປັນດິຈິຕອລຢູ່ ກໍາປູເຈຍ

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ມະຫາວິທະຍາໄລກໍາປູເຈຍອື່ນໆອາດປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍເຊັ່ນ: ພື້ນຖານໂຄງລ່າງລ້າສະໄໝ, ການສະໜອງທຶນຍົກລະດັບເຕັກໂນໂລຢີຈໍາກັດ ແລະ ຂາດບຸກຄະລາກອນຝຶກສອນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໂຄງການລິເລີ່ມດິຈິຕອລ. ມະຫາວິທະຍາໄລເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະປະສົບບັນຫາໃນການຈັດການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ຈໍາເປັນໃຫ້ຄູອາຈານ ປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີເຂົ້າໃນການສິດສອນຂອງຕົນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ຍິ່ງໄປກວ່ານີ້, ນັກສຶກສາຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອລຈໍາກັດ, ລວມທັງຫໍສະໝຸດອອນໄລນ໌, ຖານຂໍ້ມູນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ສອບແວດ້ານການສຶກສາ. ຄວາມຫຼຸດໂຕນກັນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລ, ການຝຶກອົບຮົມຄູອາຈານ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອລຂອງນັກສຶກສາ ສາມາດສິ່ງຜົນກະທົບໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ຜົນການສຶກສາ ແລະ ໂອກາດຕ່າງໆ ຢູ່ກໍາປູເຈຍ. ນັກສຶກສາຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລ ທີ່ມີໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລລໍ້າສະໄໝອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກປະສົບປະການການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ຖືກປັບປຸງແລ້ວ, ການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນການສຶກສາ ທີ່ກວ້າງຂວາງກວ່າ, ແລະ ເພີ່ມໂອກາດຕ່າງໆ ສໍາລັບການຮ່ວມມື ແລະ ນະວັດຕະກໍາ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ນັກສຶກສາຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ຈໍາກັດ ອາດຈະປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ ໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຄຸນນະພາບ ແລະ ໄດ້ຮັບທັກສະດິຈິຕອລທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອຄວາມສໍາເລັດໃນກໍາລັງແຮງງານວັດຕະວັດທີ 21. ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ແຕກໂຕນເຫຼົ່ານີ້, ກໍາປູເຈຍຕ້ອງຈັດບູລິມະສິດການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລ, ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ການຝຶກອົບຮົມຄູອາຈານ ແລະ ການພັດທະນາ, ແລະ ສິ່ງເສີມການຮ່ວມມື ແລະ ການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ ລະຫວ່າງມະຫາວິທະຍາໄລຕ່າງໆ. ໂດຍການສິ່ງເສີມວັດທະນະທໍາ ນະວັດຕະກໍາ ແລະ ຄວາມເປັນເລີດດ້ານດິຈິຕອລ ທົ່ວຂະແໜງການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ກໍາປູເຈຍສາມາດຮັບປະກັນວ່ານັກສຶກສາທຸກຄົນເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ແລະ ໂອກາດທີ່ຈະປະສົບຄວາມສໍາເລັດໃນຍຸກດິຈິຕອລ.

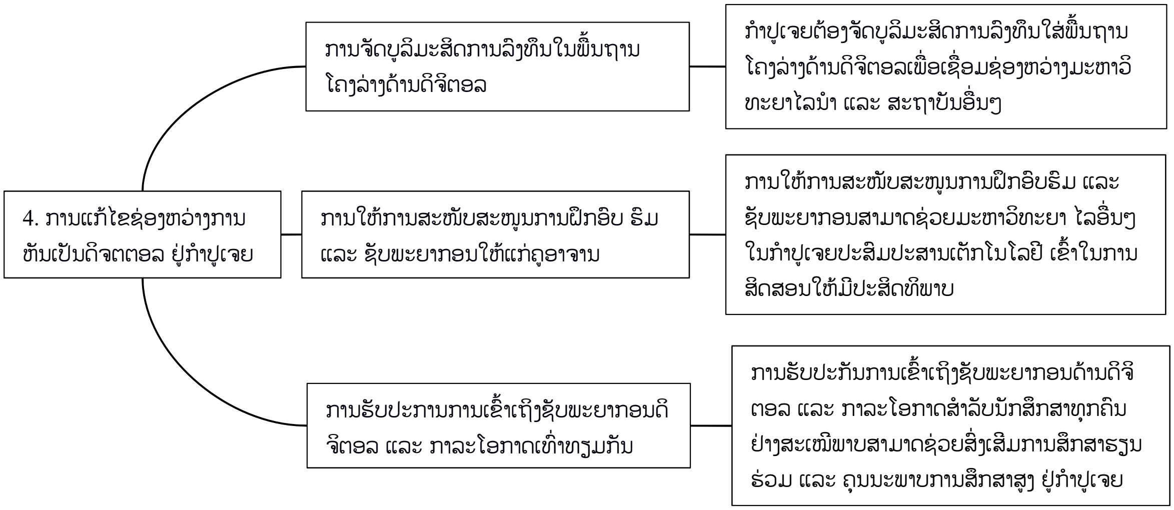

ຮູບສະແດງ 19: ການແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງການຫັນເປັນດິຈິຕອລຢູ່ກໍາປູເຈຍ

9.2.3 ມາເລເຊຍ

ມະຫາວິທະຍາໄລເຕັກໂນໂລຍີ (ມຕມ) ໂດດເດັ່ນໃນຖານະເປັນຜູ້ບຸກເບີກ ໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລພາຍໃນມາເລເຊຍ, ເຊິ່ງການໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກເຕັກໂນໂລຍີລໍ້າສະໄໝ ເພື່ອປັບປຸງຂີດຄວາມອາດສາມາດໃນການສິດສອນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ. ໂຄງການລິເລີ່ມວິທະຍາເຂດອັດສະລິຍະຂອງ ມຕມ, ຫ້ອງທົດລອງນະວັດຕະກໍາດິຈິຕອລ ແລະ ການຮ່ວມມືທາງດ້ານອຸດສະຫະກໍາໄດ້ຢືນຢູ່ໃນຖານະເປັນຜູ້ນໍາໃນການປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຍີດິຈິຕອລເຂົ້າໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລລໍ້າສະໄໝຂອງ ມຕມ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຊ່ອງຫວ່າງທີ່ສໍາຄັນເມື່ອສົມທຽບກັບມະຫາວິທະຍາໄລມາເລອື່ນໆ ທີ່ອາດຈະເມື່ອຍລ້າໃນຄວາມພະຍາຍາມດິຈິຕອລຂອງຕົນ. ສະຖາບັນເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍເຊັ່ນ: ການສະໜອງທຶນສໍາລັບການຍົກລະດັບເຕັກໂນໂລຍີຍັງຈໍາກັດ, ຂາດວິໄສທັດຂອງການນໍາສະເພາະການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ແລະ ມີຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາກັບອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ລັດຖະບານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈໍາກັດ.

ຜົນສໍາເລັດຂອງ ມຕມ ສາມາດໄດ້ຮັບການສະສົມໃນວິທີວິທະຍາການຕັ້ງໜ້າໃສ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອລ, ການນໍາທີ່ມີວິໄສທັດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາທີ່ມີຍຸດທະສາດຮ່ວມກັບ ຜູ້ນໍາດ້ານອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ບໍລິສັດເຕັກໂນໂລຍີ. ໂດຍການລົງທຶນໃສ່ເຕັກໂນໂລຍີທີ່ລໍ້າສະໄໝ, ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄູອາຈານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນການປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຍີ ແລະ ການສົ່ງເສີມວັດທະນະທໍາດ້ານນະວັດຕະກໍາ ແລະ ການປະກອບການ, ມຕມ ສາມາດຢືນຢູ່ແຖວໜ້າໂຄ້ງການສຶກສາດິຈິຕອລ.

10 ຂໍ້ສະເໜີແນະ

ຂໍ້ສະເໜີແນະທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້ໄດ້ເນັ້ນຄວາມສໍາຄັນຂອງຍຸດທະສາດທີ່ປັບໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະຖານະການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະ ຂອງແຕ່ລະປະເທດ, ຮັບປະກັນວ່າຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຍືນຍົງ. ຂໍ້ສະເໜີແນະດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ສາມາດເຮັດໃຫ້ແທດເໝາະກັບແຕ່ລະກຸ່ມມີທີ່ສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ ລາວ, ກໍາປູເຈຍ, ແລະ ມາເລເຊຍ.

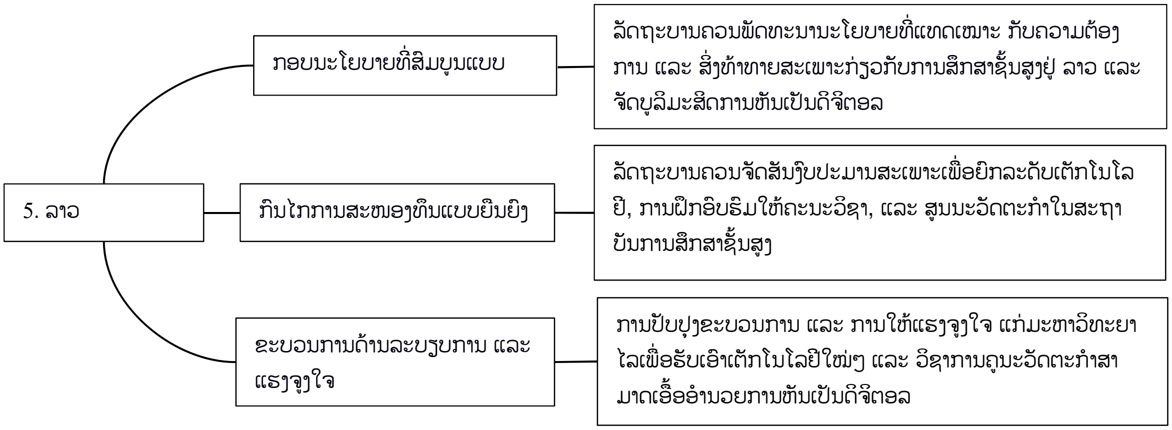

ຮູບສະແດງ 20: ລາວ

10.1 ສຳລັບລັດຖະບານ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຫັນເປັນດິຈິຕອລມີປະສິດທິພາບໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ລັດຖະບານຕ້ອງດຳເນີນນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຕ່າງໆໃນການສະໜອງທຶນໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງຂະແໜງການ.

10.1.1 ລາວ

i. ພັດທະນາກອບນະໂຍບາຍທີ່ສົມບູນ ແທດເໝາະ ກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍສະເພາະ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຢູ່ລາວ, ທີ່ຈັດບູລິມະສິດການຫັນເປັນດິຈິຕອລ;
ii. ຈັດສັນກົນໄກການສະໜອງທຶນທີ່ຍືນຍົງໂດຍສະເພາະແມ່ນເປົ້າໝາຍ ສຳລັບການຍົກລະດັບເຕັກໂນໂລຢີ, ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄູອາຈານ ແລະ ສູນນະວັດຕະກຳໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ.
iii. ປັບປຸງຂະບວນການດ້ານລະບຽບການ ແລະ ໃຫ້ແຮງຈູງໃຈ ແກ່ມະຫາວິທະຍາໄລ ເພື່ອຮັບເອົາເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ ແລະ ວິຊາການຄູດ້ານນະວັດຕະກຳ.
iv. ສົ່ງເສີມຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາພາກລັດ-ເອກະຊົນ ເພື່ອໃຊ້ປະໂຫຍດທາງດ້ານຄວາມຊຳນານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອໃຫ້ໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລປະສົບຜົນສຳເລັດ.
v. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລິເລີ່ມຄວາມຮູ້ດິຈິຕອລແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ນັກສຶກສາ, ຄູອາຈານ ແລະ ຜູ້ບໍລິການໄດ້ປະກອບດ້ວຍທັກສະທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຄົ້ນຫາພູມີທັດທາງດ້ານດິຈິຕອລຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

10.1.2 ກຳປູເຈຍ

i. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດການໃຫ້ທຶນເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ກາລະໂອກາດສະເພາະໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ.
ii. ຮັບປະກັນ ກົນໄກການໃຫ້ທຶນຍືນຍົງ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີ, ການພັດທະນາຄູອາຈານ ແລະ ນະວັດຕະກຳ ໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ.
iii. ປັບປຸງຂະບວນການດ້ານລະບຽບການ ເພື່ອເອື້ອອຳນວຍນະວັດຕະກຳ ແລະ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງມະຫາວິທະຍາໄລຕ່າງໆ ກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາດ້ານອຸດສະຫະກຳ.
iv. ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງພາກລັດ-ເອກະຊົນ ເພື່ອຂັບເຄື່ອນໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ແລະ ສົ່ງເສີມການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ ແລະ ການຮ່ວມມື.

v. ລົງທຶນໃສ່ໂຄງການລິເລີ່ມຄວາມຮູ້ດິຈິຕອລແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປະກອບທັກສະດ້ານດິຈິຕອລທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ພາກ ສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄວາມສໍາເລັດໃນຍຸກເສດຖະກິດດິຈິຕອລ.

10.1.3. ມາເລເຊຍ

i. ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນການປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີເຂົ້າໃນຂະບວນການ ການສິດສອນ, ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການບໍລິຫານ ໂດຍຜ່ານກອບນະໂຍບາຍທີ່ສົມບູນແບບ.
ii. ຮັບປະກັນກົນໄກການສະໜອງທຶນແບບຍືນຍົງໃຫ້ແກ່ການຍົກລະດັບເຕັກໂນໂລຢີ, ການພັດທະນາຄູອາຈານ, ແລະ ສູນນະວັດຕະກໍາ ເພື່ອຂັບເຄື່ອນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ.
iii. ປັບປຸງຂະບວນການດ້ານລະບຽບການຕື່ມ ແລະ ໃຫ້ແຮງຈູງໃຈແກ່ ມະຫາວິທະຍາໄລ ເພື່ອປະດິດສ້າງ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາດ້ານອຸດສະຫະກໍາ.
iv. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງພາກລັດ-ເອກະຊົນ ເພື່ອໃຊ້ປະໂຫຍດດ້ານຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຄວາມຊໍານານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລປະສົບຜົນສໍາເລັດ.
v. ຂະຫຍາຍໂຄງການລິເລີ່ມຄວາມຮູ້ດິຈິຕອລແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່ານັກສຶກສາ, ຄູອາຈານ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານໄດ້ປະກອບມີທັກສະດິຈິຕອລທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າ ໃນຍຸກດິຈິຕອລ.

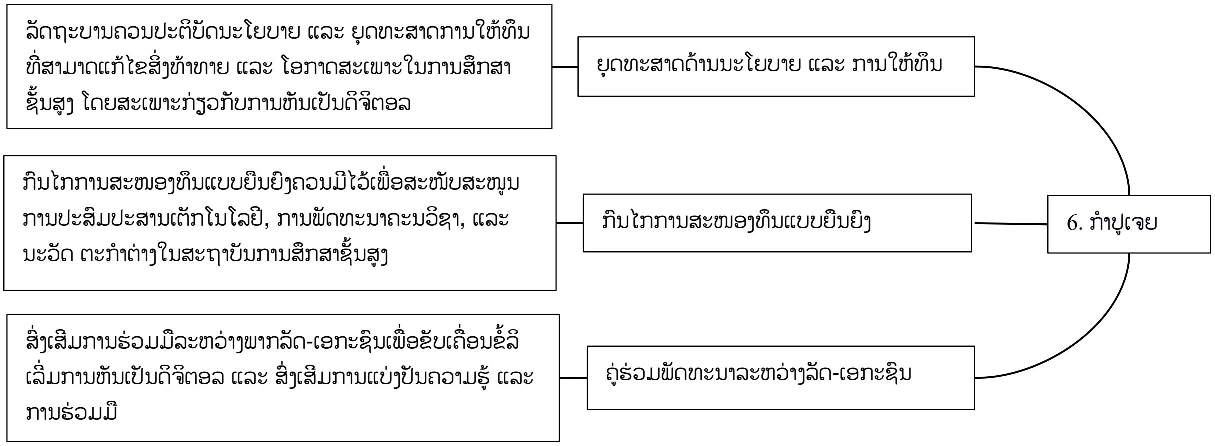

ຮູບສະແດງ 21: ກໍາປູເຈຍ

10.2 ສໍາລັບສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ:

ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງຕ່າງໆ ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຂັບເຄື່ອນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຂໍ້ສະເໜີແນະບາງປະການ ສໍາລັບການຮັບຮອງເອົາຂະບວນການຕ່າງໆ ທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຢີ, ວິຊາການຄູ ແລະ ການບໍລິຫານໃໝ່.

10.2.1 ລາວ

i. ປູກຝັງວັດທະນະທໍາດ້ານນະວັດຕະກໍາ ແລະ ການທົດລອງ ພາຍໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ເພື່ອຂັບເຄື່ອນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ;
ii. ລົງທຶນໃສ່ແຜນງານພັດທະນາຄູອາຈານ ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດດິຈິຕອລ ໃນກຸ່ມຄູອາຈານ ແລະ ສົ່ງເສີມການປະສົມປະສານເຕັກໂນໂລຢີ ເຂົ້າໃນການສິດສອນ ແລະ ການຮຽນຮູ້;
iii. ດັດແກ້ຫຼັກສູດ ເພື່ອລວມເອົາທັກສະດິຈິຕອລ ແລະ ຄວາມສາມາດ, ກະກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ນັກສຶກສາສະເພາະກໍາລັງແຮງງານດິຈິຕອລ;

iv. ຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອຍົກລະດັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ປັບປຸງການບໍລິການໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນດິຈິຕອລ;
v. ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືສະຫະວິຊາ ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ແລະ ສົ່ງເສີມການແກ້ໄຂດ້ານນະວັດຕະກຳ;

10.2.2 ຈຳປູເຈຍ

i. ສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳດ້ານນະວັດຕະກຳ ແລະ ການຄົ້ນຫາເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ໆ ພາຍໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ.
ii. ລົງທຶນໃສ່ແຜນງານພັດທະນາຄູອາຈານ ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດດ້ານດິຈິຕອລ ໃນກຸ່ມຄູອາຈານ ແລະ ສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີເອື້ອອຳນວຍ.
iii. ປັບປຸງຫຼັກສູດ ເພື່ອລວມເອົາທັກສະດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ໃຊ້ໄດ້ຈິງໃນໂລກ, ກະກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາ ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍໃນອະນາຄົດ.
iv. ຈັດບູລິມະສິດການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການໃຫ້ບໍລິການເພື່ອຮັບປະກັນວ່ານັກສຶກສາທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຢີ.
v. ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມການຮຽນຮູ້ທີ່ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມື, ການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ການຢູ່ດີກິນດີໃນກຸ່ມນັກສຶກສາ ແລະ ຄູອາຈານ.

10.2.3 ມາເລເຊຍ

i. ສືບຕໍ່ສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳ ດ້ານນະວັດຕະກຳ ແລະ ການປະກອບການ ພາຍໃນ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງເພື່ອຂັບເຄື່ອນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ.
ii. ລົງທຶນໃນແຜນງານການພັດທະນາຄູອາຈານ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມສາມາດດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ສົ່ງເສີມການປະສົມປະສານເອົາເຕັກໂນໂລຢີໃນການສິດສອນ ແລະ ການຮຽນຮູ້.
iii. ຍົກລະດັບຫຼັກສູດ ເພື່ອລວມເອົາທັກສະດ້ານດິຈິຕອລ ແລະ ຄວາມສາມາດ, ຮັບປະກັນວ່ານັກສຶກສາໄດ້ຮັບການກະກຽມພ້ອມສະເພາະເສດຖະກິດດິຈິຕອລ.
iv. ສັນຫາຊັບພະຍາກອນເພື່ອຍົກລະດັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອລ ແລະ ຂະຫຍາຍການບໍລິການແກ່ຜູ້ຮຽນດິຈິຕອລ.
v. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການຮ່ວມມືສະຫະວິຊາ ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍໃໝ່ໆ ແລະ ສົ່ງເສີມການແກ້ໄຂນະວັດຕະກຳໃໝ່.

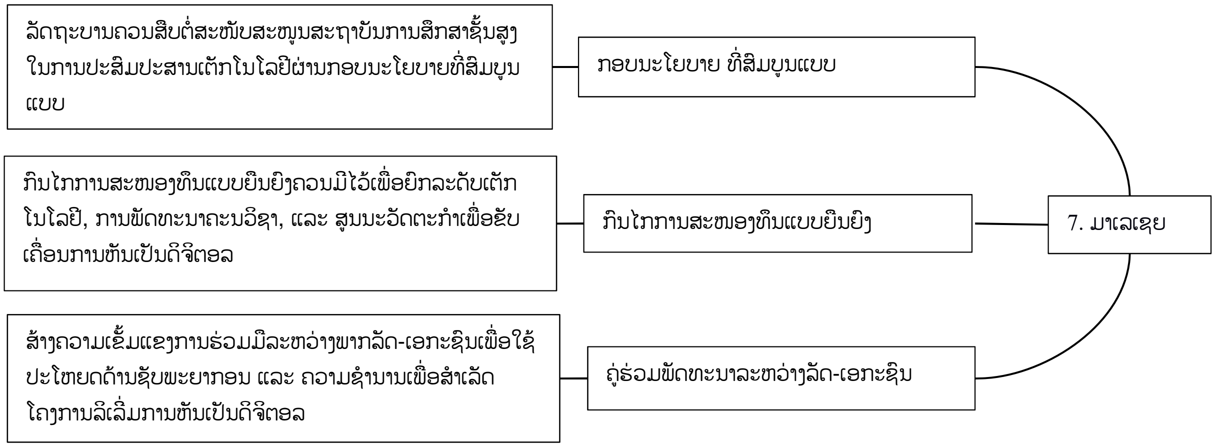

ຮູບສະແດງ 22: ມາເລເຊຍ

10.3 ສໍາລັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ

ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການສະໜັບສະໜູນການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນພາກພື້ນ. ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຂໍ້ສະເໜີແນະບາງຢ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

10.3.1 ລາວ

i. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທຶນຮອນ, ວິຊາການ ແລະ ຄວາມຊໍານານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໂຄງການລິເລີ່ມການຂັບເປັນດິຈິຕອລ ໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ.
ii. ເອື້ອອໍານວຍການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ ແລະ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຂັບເຄື່ອນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ຢູ່ລາວ.
iii. ລະດົມຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຊຸກຍູ້ຄວາມພະຍາຍາມໃນການປະສານງານ ເພື່ອໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ຢູ່ລາວ ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ.
iv. ສະໜັບສະໜູນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ໂຄງການລິເລີ່ມດ້ານນະວັດຕະກໍາ ເພື່ອນໍາໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລ ແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສໍາຄັນໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຢູ່ລາວ.
v. ສ້າງກອບຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນເພື່ອຕິດຕາມຜົນກະທົບຂອງການລົງທຶນໃສ່ ການຫັນເປັນດິຈິດຕອລ ຢູ່ລາວ ແລະ ແຈ້ງການຕັດສິນໃຈອີງຕາມຫຼັກຖານ.

10.3.2 ກໍາປູເຈຍ

i. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທຶນຮອນ, ດ້ານວິຊາການ, ແລະ ຄວາມຊໍານານ ເພື່ອນສະໜັບສະໜູນໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງຢູ່ກໍາປູເຈຍ
ii. ເອື້ອອໍານວຍການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ ແລະ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຂັບເຄື່ອນນະວັດຕະກໍາດ້ານດິຈິຕອລໃນກໍາປູເຈຍ.
iii. ລະດົມຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຊຸກຍູ້ຄວາມພະຍາຍາມໃນການປະສານງານເພື່ອໃຊ້ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ຢູ່ກໍາປູເຈຍ.
iv. ສະໜັບສະໜູນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ໂຄງການລິເລີ່ມດ້ານນະວັດຕະກໍາເພື່ອນໍາໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລ ແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສໍາຄັນໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງຢູ່ກໍາປູເຈຍ.
v. ສ້າງກອບຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ເພື່ອຕິດຕາມຜົນກະທົບຂອງການລົງທຶນໃສ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ຢູ່ ກໍາປູເຈຍ ແລະ ແຈ້ງການຕັດສິນໃຈອີງຕາມຫຼັກຖານ.

10.3.3 ມາເລຍເຊຍ

i. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທຶນຮອນ, ວິຊາການ, ແລະ ຄວາມຊໍານານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຢູ່ ມາເລເຊຍ;
ii. ເອື້ອອໍານວຍການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ ແລະ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຂັບເຄື່ອນນະວັດຕະກໍາດິຈິຕອລ ໃນມາເລເຊຍ;
iii. ລະດົມຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຊຸກຍູ້ຄວາມພະຍາຍາມໃນການປະສານງານເພື່ອໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສາມາດຍືນຍົງຂອງໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນມາເລເຊຍໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ;

iv. ສະໜັບສະໜູນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ໂຄງການລິເລີ່ມດ້ານນະວັດຕະກໍາເພື່ອໃຊ້ປະໂຫຍດເຕັກໂນໂລຢີດິຈິຕອລ ແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສໍາຄັນໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນມາເລເຊຍ.

v. ສ້າງກອບຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ເພື່ອຕິດຕາມຜົນກະທົບຂອງການລົງທຶນໃສ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນມາເລເຊຍ ແລະ ແຈ້ງການຕັດສິນດ້ວຍຫຼັກຖານ;

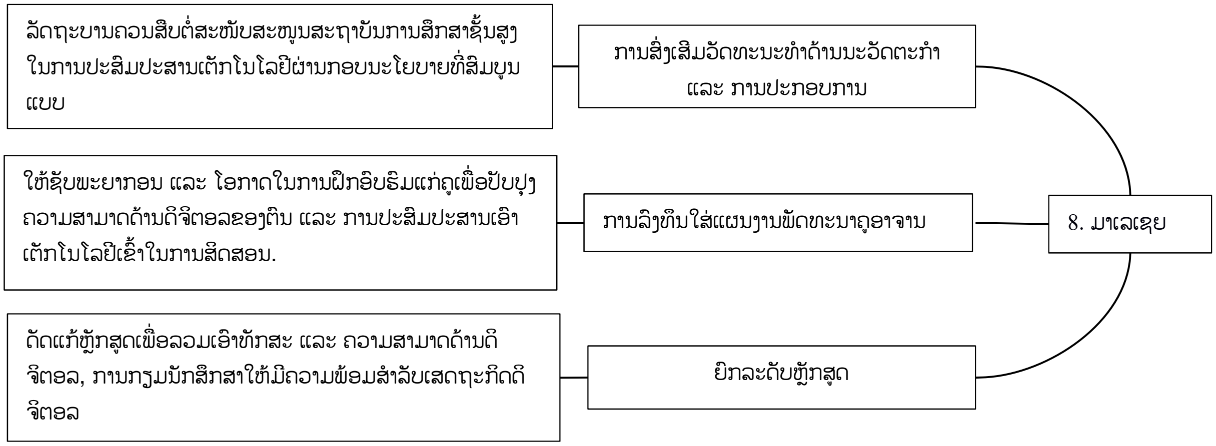

ຮູບສະແດງ 23: ມາເລເຊຍ

11 ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງ

ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາ ອາດຈະມີບົດບາດນໍາໜ້າ ແລະ ມີອິດທິພົນສູງໃນການເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນອາຊີອາຄະເນ. ເພື່ອຢາກປະຕິບັດໄດ້ດັ່ງນີ້, ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາສາມາດດຶງເອົາຂໍ້ມູນທີ່ເກັບໄດ້ຈາກການສໍາຫຼວດຈາກນັກສຶກສາ ແລະ ພະນັກງານໃນບັນດາມະຫາວິທະຍາ ໃນປະເທດຕ່າງໆເຊັ່ນ: ກໍາປູເຈຍ , ລາວ ແລະ ມາເລເຊຍ ເພື່ອແຈ້ງ ແລະ ປັບປຸງບັນດາໂຄງການລິເລີ່ມ ຢ່າງມີຍຸດທະສາດ. ວິທີວິທະຍາສະເພາະຈໍານວນນຶ່ງທີ່ຕໍ່ໄປນີ້ ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາຄວນນໍາມາພິຈາລະນາ ການນໍາໃຊ້ຜົນກະທົບໃນຂົງເຂດນີ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ.

1. **ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດອະອຽດ ແລະ ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ**: ກ່ອນການອອກແບບໂຄງການລິເລີ່ມສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາຄວນຈະວິເຄາະຂໍ້ມູນທີ່ເກັບໄດ້ຈາກການສໍາຫຼວດຢ່າງລະອຽດ ແລະ ຢ່າງເອົາໃຈໃສ່. ສິ່ງນີ້ມັນພົວພັນບໍ່ສະເພາະແຕ່ການສຶກສາຜົນໄດ້ຮັບໂດຍລວມເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຕ້ອງເຈາະເລິກເຖິງຮູບການຕ່າງໆ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງແຕ່ລະປະເທດ, ສະຖາບັນ ແລະ ກຸ່ມທາງດ້ານພູມສາດອີກດ້ວຍ. ໂດຍການເຂົ້າໃຈຄວາມຕ້ອງການສະເພາະ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນແຕ່ລະບໍລິບົດ, ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາຈະຕ້ອງຢູ່ໃນຈຸດທີ່ແຂງແກ່ນກວ່າທີ່ຈະອອກແບບການແຊກແຊງທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເປັນບໍລິບົດທີ່ຊັດເຈນ.

2. **ການພັດທະນາແຜນງານທົດລອງສະເພາະ**: ແທນທີ່ຈະຮັບເອົາວິທີວິທະຍາດຽວຈົບ ໃນພາກພື້ນທັງໝົດ, ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາ ອາດຈະພິຈາລະນາການປະຕິບັດແຜນງານທົດລອງ ທີ່ແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການສະເພາະ ແລະ ບໍລິບົດຂອງແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລໃນອາຊີອາຄະເນ. ການທົດລອງເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະລົງເລິກໃນຂົງເຂດທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ເປັນບູລິມະສິດໃນການສໍາຫຼວດເຊັ່ນ: ການສຶກອົບຮົມຄູດ້ານເຕັກໂນໂລຢີການສຶກສາ, ການສ້າງບໍລິບົດດິຈິຕອລ ແລະ ການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງເຕັກໂນໂລຢີໃນວິທະຍາເຂດຕ່າງໆ.

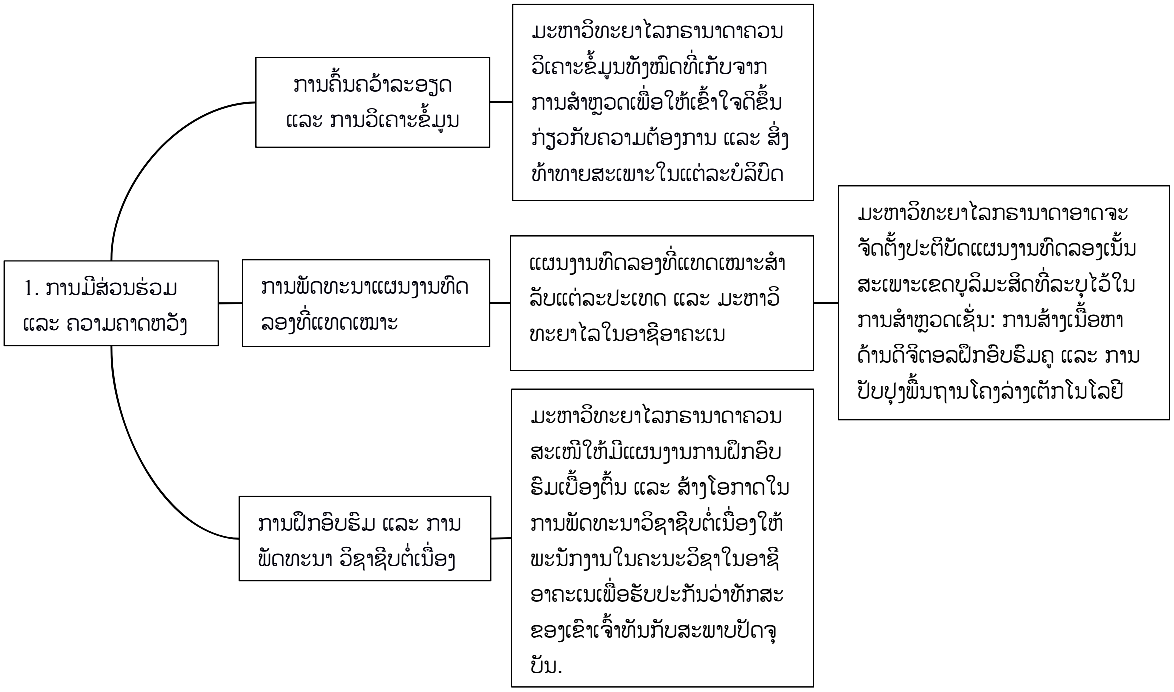

ຮູບສະແດງ 24: ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງ

3. **ການພັດທະນາວິຊາຊີບຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ**: ນອກເໜືອຈາກການສະເໜີແຜນງານຝຶກອົບຮົມໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາ ສາມາດສ້າງແຜນງານພັດທະນາວິຊາຊີບຕໍ່ເນື່ອງສໍາລັບ ຄູອາຈານ ພະນັກງານບໍລິຫານໃນອາຊີອາຄະເນ. ນີ້ອາດຈະລວມເອົາໂອກາດຕ່າງໆ ໃນການຮຽນຮູ້ອອນໄລນ໌, ກອງປະຊຸມວິຊາການເຊິ່ງໜ້າ ແລະ ການຝຶກງານຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາ ຫຼື ສະຖາບັນການສຶກສາດິຈິຕອລຊັ້ນນໍາເອີຣົບອື່ນໆອີກດ້ວຍ. ໂດຍການສົ່ງເສີມວິທີວິທະຍາການຮຽນຕະຫຼອດຊີວິດ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສາມາດ ແລະ ທັກສະຂອງຄູໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບຕະຫຼອດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການປະຕິບັດທີ່ດີເລີດໃນສາກົນ.

4. **ການສົ່ງເສີມການຮ່ວມມື ແລະ ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້**: ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາສາມາດມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການເອື້ອອໍານວຍການຮ່ວມມື ແລະ ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ລະຫວ່າງສະຖາບັນວິຊາການໃນອາຊີອາຄະເນ ແລະ ເອີຣົບ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ລວມເອົາການຮ່ວມມືການແລກປ່ຽນນັກສຶກສ ແລະ ການແລກປ່ຽນດ້ານວິຊາການແບບເປັນທາງການ, ການຈັດກອງປະຊຸມສາກົນ ແລະ ສໍາມະນາຕ່າງໆ, ແລະ ການສ້າງເຄືອຂ່າຍວິຊາຊີບໂດຍເນັ້ນໃສ່ການສຶກສາດິຈິຕອລ. ໂດຍການສົ່ງເສີມກອງປະຊຸມເສວະນາ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ເປັນບາດກ້າວທີ່ສໍາຄັນໃນການເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິຕອລໃນພາກພື້ນໃຫ້ໄວຂຶ້ນ.

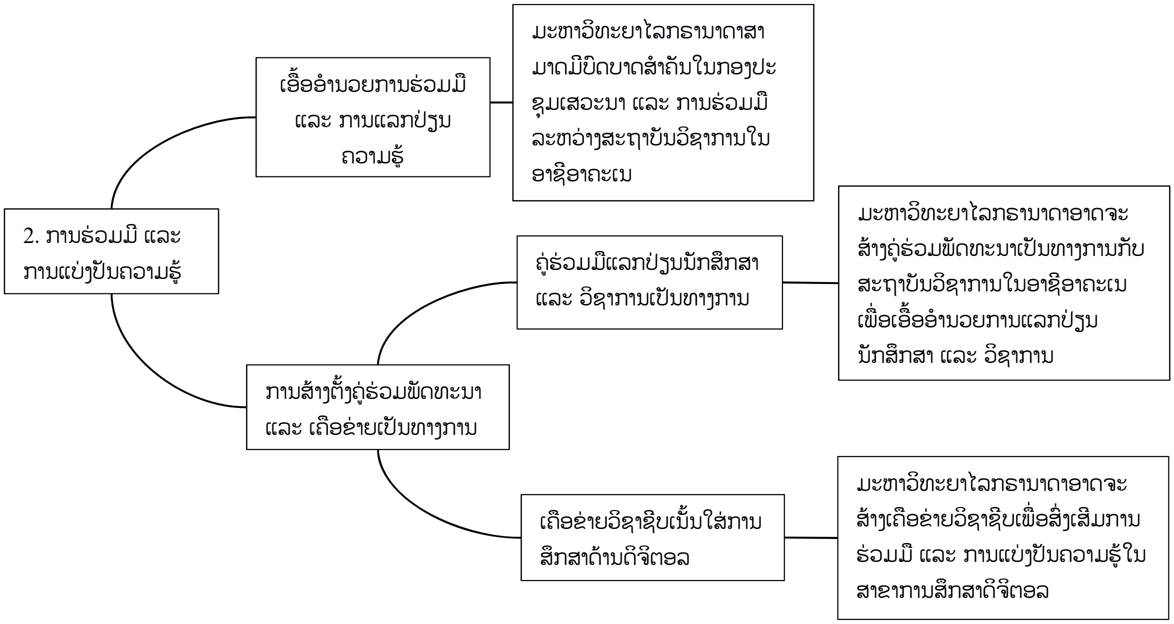

ຮູບສະແດງ 25: ການຮ່ວມມື ແລະ ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້

5. **ການປະເມີນຜົນຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການສ່ອງແສງປະຈຳ**: ສຸດທ້າຍ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳຄັນທີ່ວ່າ, ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາໄດ້ສ້າງກົນໄກການປະເມີນຜົນ ແລະ ການສ່ອງແສງ ທີ່ເຂັ້ມແຂງຊັດເຈນເພື່ອກວດກາຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ການປັບປ່ຽນຍຸດທະສາດທີ່ຈຳເປັນ. ທີ່ກ່າວມານີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ພົວພັນເຖິງການດຳເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບແຕ່ລະໄລຍະເວລາໃນລັກສະນະຜົນໄດ້ຮັບທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ ຂອງນັກສຶກສາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໝາຍເຖິງການເກັບກຳການສ່ອງແສງ ແລະ ຄຳແນະນຳຈາກທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງອີກດ້ວຍ. ໂດຍການຮອງຮັບເອົາວິທີວິທະຍາທີ່ຊ້ຳ ແລະ ເອົາຜູ້ຊົມໃຊ້ເປັນໃຈກາງ, ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາສາມາດຮັບປະກັນວ່າ ໂຄງການລິເລີ່ມການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ມີປະສິດທິພາບ, ຍືນຍົງ, ແລະ ເປັນຫັນປ່ຽນທີ່ແທ້ຈິງ.

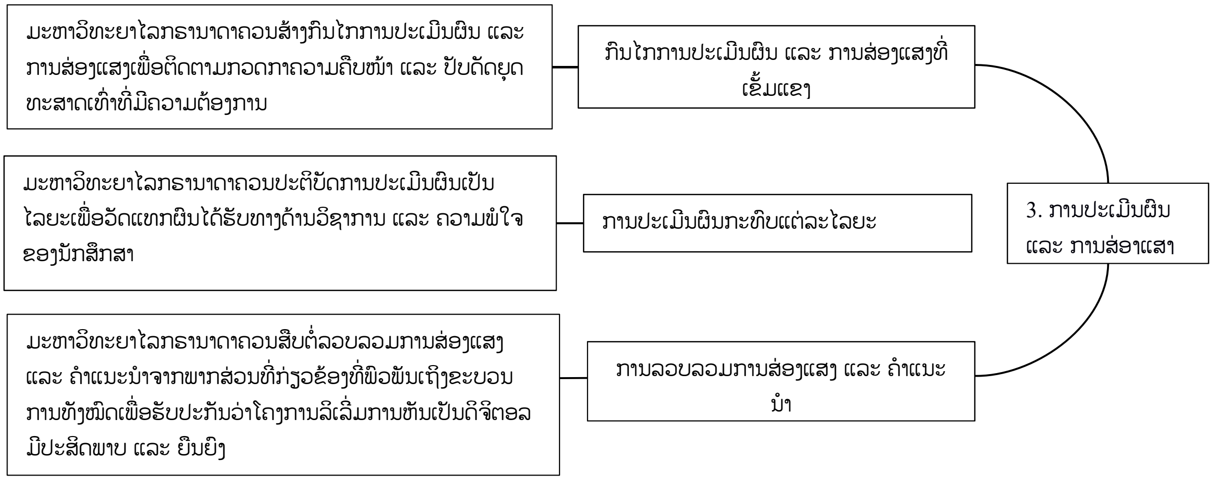

ຮູບສະແດງ 26: ການປະເມີນຜົນຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການຕຳນິສິ່ງຂ່າວເປັນປະຈຳ

ໂດຍການລວບລວມຂ່າວສານຂໍ້ມູນນີ້, ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາມີຄວາມສາມາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ຈະມີບົດບາດໃນການນຳພາ ການເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຢູ່ອາຊີອາຄະເນ. ໂດຍການນຳໃຊ້ປະໂຫຍດ ຈາກຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ ຈາກການສຳຫຼວດ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທີວິທະຍາທີ່ມີຍຸດທະສາດ ແລະ ເປັນບໍລິບົດ, ມະຫາວິທະຍາໄລກຣານາດາ ສາມາດປະກອບສ່ວນ ສຳຄັນຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນພາກພື້ນ, ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍປັບປຸງຄຸນນະ ພາບ ແລະ ຄວາມສາມາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຊັ້ນສູງໃຫ້ແກ່ຄົນຮຸ່ນອະນາຄົດໃນອາຊີອາຄະເນ.

12 ສະຫຼຸບ

ອາຊີອາຄະເນຢືນຢູ່ໃນຈຸດທີ່ມີຫັນປ່ຽນຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນຂະແໜງການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ເຊິ່ງຂັບເຄື່ອນໂດຍກະແສຂອງຫັນປ່ຽນດິຈິຕອລ ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. ໃນຂະນະທີ່ປະເທດຕ່າງໆໃນທົ່ວພາກພື້ນນີ້ຕ່າງກໍຍອມຮັບເອົາບັນດາໂອກາດທີ່ເກີດຈາກນະວັດຕະກຳເຕັກໂນໂລຢີ, ອະນາຄົດຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະໂດດເດັ່ນດ້ວຍລະດັບການເຂົ້າເຖິງ, ຄວາມຄ່ອງຕົວ ແລະ ນະວັດຕະກຳທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ.

ເສັ້ນທາງຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງໄດ້ບົ່ງບອກວ່າ ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນການຮຽນຮູ້ ໃນຍຸກໃໝ່, ເມື່ອເຂດແດນດັ້ງເດີມຖືກຂ້າມຜ່ານ ແລະ ໂອກາດໃນການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ພັດທະນາ ກໍມີຄວາມອຸດົມສົມບູນມາກມາຍ. ເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ໆ ເຊັ່ນ ປັນຍາປະດິດ, ຄວາມເໝືອນຈິງເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ລະບົບບລອກເຈນ (blockchain) ກໍພ້ອມທີ່ຈະສ້າງວິທີວິທະຍາການສິດສອນ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດປະສົບປະການການຮຽນຮູ້ເປັນສ່ວນຕົວ ແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມມັກສະເພາະຂອງນັກສຶກສາແຕ່ລະຄົນອີກດ້ວຍ. ນອກຈາກນີ້, ເຕັກໂນໂລຢີເຫຼົ່ານີ້ ຍັງເປີດໂອກາດໃຫ້ມີການຮ່ວມມື, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ລະດັບໂລກ, ການສົ່ງເສີມລະບົບນິເວດທາງດ້ານວິຊາການ ທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າບໍ່ຂໍ້ຈຳກັດ ຫຼື ມີອຸປະສັກທາງດ້ານພູມສາດ.

ແນ່ນອນວ່າ, ໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຂະຫຍາຍບົດສະຫຼຸບຕື່ມອີກເພື່ອໃຫ້ເຫັນພາບລວມ ທີ່ສາມາດໃຫ້ເຂົ້າໃຈດີກ່ຽວກັບຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະ.

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການວິເຄາະ ສົມທຽບເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງ ທີ່ມີຄຸນຄ່າກ່ຽວກັບພູມີທັດດິຈິຕອລ ຢູ່ ລາວ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ມາເລເຊຍ, ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ທັງສິ່ງທ້າທາຍດຽວກັນ ແລະ ກາລະໂອກາດທີ່ເປັນເອກະລັກ ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງຕ່າງໆປະເຊີນ ໃນແຕ່ລະປະເທດ. ໂດຍການສັງເຄາະບັນດາປະເດັນ ທີ່ສຳຄັນຍົກຂຶ້ນມາພິຈາລະນາໃນຕະຫຼອດການວິເຄາະ, ເຊິ່ງເຫັນໄດ້ຫຼາຍບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະຫຼາຍດ້ານ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ຄວາມສຳຄັນຂອງຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ປັບແຕ່ງໃຫ້ແທດເໝາະ, ການຮ່ວມມືໃນການທຳງານຮ່ວມກັນ, ແລະ ຄວາມມຸ້ງໝັ້ນທີ່ໝັ້ນຄົງ ໃນການທີ່ຂັບເຄື່ອນນະວັດຕະກຳໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ກ່ອນອື່ນໝົດ, ການວິເຄາະໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງບົດບາດສຳຄັນຂອງລັດຖະບານໃນຖານະເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນທີ່ສຳຄັນ ໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນທົ່ວ ລາວ, ກຳປູເຈຍ, ແລະ ມາເລເຊຍ, ລັດຖະບານມີບົດບາດເປັນໃຈກາງໃນການກຳນົດສະພາບແວດລ້ອມດ້ານນະໂຍບາຍ, ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານລະບຽບການທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ ໂຄງການລິເລີ່ມດ້ານດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ຜົນຈາກການສຶກສາຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ກອບນະໂຍບາຍທີ່ສົມບູນ, ກົນໄກການໃຫ້ທຶນທີ່ຍືນຍົງ, ການປະຕິຮູບລະບຽບການ, ຄູ່ຮ່ວມມືພັດທະນາລະຫວ່າງພາກລັດ-ເອກະຊົນ, ໂຄງການລິເລີ່ມກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອລ ເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມພະຍາຍາມ ທີ່ນຳພາດ້ວຍລັດຖະບານ ໃນການສົ່ງເສີມນະວັດຕະກຳ ແລະ ການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ

ດ້ານດິຈິຕອລ ໃນຂະແໜງການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ໂດຍການຈັດບູລິມະສິດໃນຂົງເຂດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະ ແລະ ບໍລິບົດ ຂອງແຕ່ລະປະເທດ, ລັດຖະບານສາມາດສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອໍານວຍໃຫ້ແກ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອລໄດ້.

ປະການທີສອງ, ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງບົດບາດສໍາຄັນຂອງສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນຖານະເປັນຜູ້ຂັບເຄື່ອນນະວັດຕະກໍາ ແລະ ເປັນຕົວແທນການປ່ຽນແປງ ດ້ານດິຈິຕອລພາຍໃຕ້ລະບົບນິເວດຂອງຕົນ. ສະຖາບັນຕ່າງໆຕ້ອງໄດ້ເປີດຮັບເອົາການປະສົມປະສານເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ນະວັດຕະກໍາ, ລົງທຶນໃສ່ແຜນງານພັດທະນາຄູອາຈານ, ຍົກລະດັບຫຼັກສູດ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມສາມາດດ້ານດິຈິຕອລ, ຍົກລະດັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດິຈິດຕອນ, ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການໃຫ້ບໍລິການ ແກ່ນັກສຶກສາ ເພື່ອສົ່ງເສີມວັດທະນະທໍາການຮຽນຮູ້ ແລະ ນະວັດຕະກໍາດິຈິຕອລ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການວິເຄາະຍັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການວາງຍຸດທະສາດຂອງສະຖາບັນໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ກັບບູລິມະສິດແຫ່ງຊາດ ແລະ ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກການຮ່ວມມືດ້ານຍຸດທະສາດກັບອຸດສະຫະກໍາ, ລັດຖະບານ, ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອເພີ່ມຜົນກະທົບ ແລະ ສ້າງຄວາມຍືນຍົງສູງສຸດ.

ນອກຈາກນີ້, ຂໍ້ສະຫຼຸບຍັງເນັ້ນໃຫ້ເຫັນ ຄວາມສໍາຄັນຂອງຄູ່ຮ່ວມມືສາກົນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນໃນການເລັ່ງຄວາມພະຍາຍາມຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. ໂຄງການລິເລີ່ມການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ ສາມາດເອື້ອອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການລະດົມຊັບພະຍາກອນ, ການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້, ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການຮ່ວມມືເຮັດການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ , ເຊິ່ງເປັນການຂະຫຍາຍຜົນກະທົບຂອງຄວາມໂຄງການລິເລີ່ມດ້ານດິຈິຕອລ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ. ໂດຍການໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຄວາມຊໍານານ, ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ເຄືອຂ່າຍຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ ລາວ, ກໍາປູເຈຍ ແລະ ມາເລເຊຍ ສາມາດຮັບມືກັບສິ່ງທ້າທາຍຢ່າງມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດບັນລຸຄວາມສໍາເລັດດ້ານຄວາມກ້າວໜ້າໃນການສ້າງລະບົບນິເວດການຮ່ວມກັນຫຼາຍຂຶ້ນ, ນະວັດຕະກໍາຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງໃຫ້ໄປໃນທິດທາງດິຈິຕອລ.

ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ, ຂໍ້ສະຫຼຸບໄດ້ຕອກຢໍ້າ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການໃຊ້ແນວທາງ ທີ່ລະອຽດ ສະເພາະເຈາະຈົງຕາມບໍລິບົດນໍາໄປສູ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອລ, ການຮັບຮູ້ຄວາມຕ້ອງການທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ, ແລະ ບັນດາໂອກາດທີ່ມີຢູ່ໃນ ລາວ, ກໍາປູເຈຍ, ແລະ ມະເລເຊຍ. ໂດຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດທີ່ຖືກກໍານົດເອງ, ການຊຸກຍູ້ຄູ່ຮ່ວມມືກັນ, ແລະ ການຮັກສາຄວາມມຸ້ງໝັ້ນ ໃນໄລຍະຍາວໄປເຖິງນະວັດຕະກໍາດິຈິຕອລ, ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສາມາດຮ່ວມກັນກ້າວໄປສູ່ເປົ້າໝາຍດຽວກັນໃນການສ້າງພູມີທັດການສຶກສາຊັ້ນສູງໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມໃນອະນາຄົດ ທີ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນ, ຂັບເຄື່ອນການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ຊຸກຍູ້ການພັດທະນາທາງດ້ານສັງຄົມໃນອາຊີອາຄະເນ.

13 ສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງຈິງໃຈມາຍັງທີມງານການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ຢູ່ອາຊີອາຄະເນ (ຫດ.ອອ) ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການຮ່ວມມື ທີ່ລໍ້າຄ່າໃນການຈັດກຽມບົດລາຍງານສະບັບນີ້. ການປະກອບສ່ວນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນສໍາຄັນ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ໂຄງການມີຜົນສໍາເລັດລຸງລ່ວງໂດຍດີ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍສະແດງຄວາມຊື່ນຊົມເປັນພິເສດຕໍ່ຄະນະຈັດຕັ້ງຂອງ ຫດ.ອອ ສໍາລັບການທຸ້ມເທ ແລະ ການເປັນຜູ້ນໍາພາໃນຄວາມພະຍາຍາມປະສານງານຮ່ວມກັນໃນຄັ້ງນີ້. ວິໄສທັດ ແລະ ຄວາມມຸ້ງໝັ້ນຂອງພວກເຂົາຖືວ່າເປັນຮາກຖານຂອງວຽກງານນີ້ ແລະ ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຊາບຊຶ້ງຢ່າງຍິ່ງສໍາລັບຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ການທຸ້ມເທທີ່ບໍ່ຮູ້ອິດ

ຮູ້ເມື່ອຍ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຢ່າງຈິງໃຈມາຍັງສາມະຊິກທຸກຄົນໃນທີມງານ ຫດ.ອອ ສໍາລັບການເຮັດວຽກໜັກ, ການຮ່ວມມື ແລະ ມີສ່ວນສະໜັບສະໜູນ ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ໃນທຸກວິທີທາງ. ຄວາມເປັນມືອາຊີບ ແລະ ການທຸ້ມເທຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ ສໍາລັບໂອກາດທີ່ໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນໂຄງການທີ່ສໍາຄັນນີ້. ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈທຸກຄົນຢ່າງເລິກເຊິ່ງທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ໃນທຸກດ້ານປະກອບໃສ່ບົດລາຍງານສະບັບນີ້. ຄວາມມຸ້ງໝັ້ນ ແລະ ການທຸ້ມເທຂອງທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜົນສໍາເລັດດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນໄປໄດ້, ແລະ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າຈະໄດ້ສືບຕໍ່ຮ່ວມມືກັນໃນໂຄງການໃນອະນາຄົດເພື່ອຂັບເຄື່ອນການຫັນເປັນດິຈິຕອລ ໃນອາຊີອາຄະເນ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆໄປອີກດ້ວຍ.

14 ເອກະສານອ້າງອີງ

Subramaniam, G. (2008). Confronting Asian Concerns in Engaging Learners to Online Education. International Education Studies, 1(4), 10-18.

Ahmad, T. (2020). Scenario based approach to re-imagining future of higher education which prepares students for the future of work. Higher Education, Skills and Work-Based Learning, 10(1), 217-238.

Hanna, N. K. (2010). Transforming government and building the information society: Challenges and opportunities for the developing world.

Sharma, A. V. N. S., Jayalakshmi, S., Tripathy, A., Katekhaye, D., & Sharma, A. (2024). EXPLORING INNOVATIVE PEDAGOGICAL APPROACHES FOR ENHANCED STUDENT ENGAGEMENT. Decision Making: Applications in Management and Engineering, 8(1), 175-188.

Boca, G. D. (2013, March). ADKAR model vs. quality management change. In International Conference Risk in Contemporary Economy; Faculty of Economics and Business Administration, Dunarea de Jos University of Galati: Galati, Romania.

Singh, A. (2013). A study of the role of McKinsey's 7S framework in achieving organizational excellence. Organization Development Journal, 31(3), 39.

Romrell, D., Kidder, L., & Wood, E. (2014). The SAMR model as a framework for evaluating mLearning. Online Learning Journal, 18(2).

Chaphichith, X. (2014). Changes in institutional governance and management of higher education in Laos: National University of Laos (Doctoral dissertation, Universidade do Minho (Portugal)).

Sen, Vicheth, and Soveacha Ros. "Anatomy of higher education governance in Cambodia." (2013).

Madhur, S. (2014). Cambodia's skill gap: An anatomy of issues and policy options. Cambodia Development Research Institute.

Hashim, A., & Leitner, G. (2014). English as a lingua franca in higher education in Malaysia. The Asian Journal of Applied Linguistics, 1(1), 16-27.

Lee, M. N. (2007). Higher education in Southeast Asia in the era of globalization. In the International handbook of higher education (pp. 539-555). Dordrecht: Springer Netherlands.

Un, L., & Sok, S. (2018). Higher education systems and institutions, Cambodia. Higher Education, 70, 80.

Ariffin, A. S., & Mahdzir, A. M. (2021). Development and achievements of science, technology & innovation policy in ASEAN countries: A comparative analysis of Malaysia in the transition stage with Myanmar, Cambodia and Laos in the developing stage. Journal of Science, Technology and Innovation Policy, 7(1), 56-61.

Inui, M. (2020). Improving Education Access and Quality in Lao PDR Based on the Seven Principles of the ASEAN Declaration for Out-of-School Children. The Journal of Lao Studies, 7(1), 75-98.

Sa-ngiamwibool, A., & Wisaeng, K. (2022). Impact of AEC on Education Business in ASEAN Countries: A Cross-National Comparative Analysis (Doctoral dissertation, Mahasarakham University).

Sol, K. (2021). Rethinking higher education in Cambodia contemporary challenges and priorities in the post-COVID-19 era. Journal of International Education, 27, 46-60.

Apriliyanti, I. D., Kusumasari, B., Pramusinto, A., & Setianto, W. A. (2021). Digital divide in ASEAN member states: analyzing the critical factors for successful e-government programs. Online Information Review, 45(2), 440-460.

Aung, S. W., & Aye, T. T. (2024). Practicalities and dichotomies of education policy and practice of higher education in the Golden Triangle Area (Southeast Asia): Implications for international development. Policy Futures in Education, 14782103241229520.

Yoshino, F. (2021). Transformation of Asian business: From industrialization to digitalization. Management for sustainable and inclusive development in a transforming Asia, 1-23.

Rana, P. B., Ji, X., Rana, P. B., & Ji, X. (2020). BRI and Southeast Asia. China's Belt and Road Initiative: Impacts on Asia and Policy Agenda, 93-111.

Sapuan, N. M., & Roly, M. R. (2021). The impact of ICT and FDI as drivers to economic growth in ASEAN-8 countries: A panel regression analysis. International Journal of Industrial Management, 9, 91-98.

Voinea, I. (2020). The banking system of emerging economies in Asia against the background of covid-19. Case study—The ASEAN area. Journal of Financial Studies, 5(9), 134-146.

ເອກະສານອ້າງອີງ

ສະປວານ, N.M., & ໂຣລີ, M.R. (2021). ຜົນກະທົບຂອງໄອຊີທີ ແລະ ເອັຟດີໄອ ທີ່ເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນປະເທດອາຊຽນ-8 ຈາກການວິເຄາະຖົດແຜງ. *ວາລະສານສາກົນກ່ຽວກັບການບໍລິຫານອຸດສະຫະກຳ 9*, 91-98.

ສະຫງ່ຽມວິບູລ, A. & ວິແສງ, K. (2022). *ຜົນກະທົບຂອງປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນຕໍ່ກັບການສຶກສາທຸລະກິດໃນປະເທດອາຊຽນ: ການສຶກສາສົມທຽບກັບທຸກຊາດໃນອາຊຽນ (ບົດວິທະຍານິພົນປະລິນຍາເອກ).* ມະຫາວິທະຍາໄລ ມະຫາສາຣາຄາມ.

ສິງຫ໌, A. (2013). ການສຶກສາກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງກອບເຈັດເອັສຂອງ ແມັກຄິນເຊ ໃນການເຮັດໃຫ້ອົງກອນປະສົບຄວາມເປັນເລີດ. *ວາລະສານການພັດທະນາອົງກອງ 32(3)*, 39.

ຊາພິຈິດ, X. (2014). *ການປ່ຽນແປງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານສະຖາບັນຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງຢູ່ ລາວ: ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ (ບົດວິທະຍານິພົນປະລິນຍາເອກ)* . ມະຫາວິທະຍາໄລມິນໂຣ, ປ໋ອກຕຸຍການ.

ຊາມາ, A.V.N.S., ເຈຍາລາຄຊມີ, S., ຕຣິປາທີ, A., ກາເຕຄາເຍ, D., & ຊາມາ, A. (2024). ການຊອກຫາວິທີວິທະຍາການສິດສອນແບບນະວັດຕະກຳສຳລັບປັບປຸງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກສຶກສາ: ການຕັດສິນໃຈ. *ການນຳໃຊ້ໃນການບໍລິຫານ ແລະ ວິສະວະກຳ 8(1)*, 175-188.

ຊູບຣາມານຽມ, G. (2008). ການປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມກັງວົນຂອງຊາວອາຊີໃນການດຶງດູດເອົາຜູ້ຮຽນເຂົ້າຮຽນອອນໄລນ໌. *ສະຖາບັນການສຶກສາສາກົນ 1(4)*, 10-18.

ມາຄເຣີ, S. (2014). *ຊ່ອງຫວ່າງດ້ານທັກສະຂອງກຳປູເຈຍ: ລັກສະນະຂອງບັນຫາ ແລະ ທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍ.* ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດພັດທະນາ ກຳປູເຈຍ.

ຣານາ, P.B., ຊີ, X., ຣານາ, P.B., & ຊີ, X. (2020). ບີຣາໄອ ແລະ ອາຊີອາຄະເນ. ໂຄງການລິເລີ່ມໜຶ່ງແລວໜຶ່ງເສັ້ນທາງຂອງຈີນ: ສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ວາລະນະໂຍບາຍ ແລະ ອາຊີ. 93-111.

ລີ, M. (2007). *ການສຶກສາຊັ້ນຢູ່ອາຊີອາຄະເນໃນຍຸກໂລກາພິວັດ*. ດໍເດຣັສທ໌: ສະປຣິງເງີ ເນເຕແລນສ໌.

ວອຍເນຍ, I . (2020). ລະບົບທະນາຄານໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດໃໝ່ໃນອາຊີພົນພື້ນຖານຂອງໂຄວິດ-19. ກໍລະນີສຶກສາ - ແຖບອາຊຽນ. *ວາລະສານການສຶກສາດ້ານການເງິນ 5(9)*, 134-146.

ຫາສຮິມ, A. & ໄລເນີ, G. (2014). ການໃຊ້ພາສາອັງກິດເປັນພາສາກາງໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນມາເລເຊຍ. *ວາລະສານອາຊີກ່ຽວກັບພາສາສາດ 1(1)*, 16-27.

ຫານນາ, N. (2010). ການປ່ຽນແປງລັດຖະບານ ແລະ ການສ້າງສັງຄົມຂ່າວສານຂໍ້ມູນ: ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດສໍາລັບປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ.

ອອງ, S. &. (2024). ຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ້ງຂອງນະໂຍບາຍການສຶກສາ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນເຂດສາມລ່ຽມຄໍາ (ອາຊີອາຄະເນ) ສະເພາະການພັດທະນາສາກົນ. *ວາລະສານນະໂຍບາຍໃນອະນາຄົດສະເພາະການສຶກສາ.* doi:14782103241229520

ອາປຣີຍັນຕີ, I.D., ຖຸຊຸມາສາຣີ, B., ປຣາມູຊິນໂຕ, A. & ເຊທຽນໂຕ, W.A. (2021). ຊ່ອງຫວ່າງດິຈິຕອລໃນປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ: ວິເຄາະປັດໄຈສໍາຄັນທີ່ສໍາໄປສູ່ແຜນວານການຄຸ້ມຄອງດ້ວຍເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກໃຫ້ສໍາເລັດຜົນ . *ວາລະສານທົບທວນຂ່າວສານຂໍ້ມູນອອນໄລນ໌ 45(2)*, 440-460.

ອາຣີຟິນ, A.S., & ມາເຊີ, A.M. (2021). ການພັດທະນາ ແລະ ຜົນສໍາເລັດທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຍີ ແລະ ນະວັດຕະກໍາ ຢູ່ບັນດາປະເທດອາຊຽນ: ການວິເຄາະສົມທຽບກ່ຽວກັບໄລຍະຂ້າມຜ່ານທຽບໃສ່ມຽນມາ, ກໍາປູເຈຍ ແລະ ລາວ ໃນບາດກ້າວກໍາລັງພັດທະນາ. *ວາລະສານນະໂຍບາຍວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ນະວັດຕະກໍາ 7(1)*, 56-61.

ອາເມດ, T. (2020). ວິທີວິທະຍາການອີງຕາມສະຖານະການທີ່ຈະຈິນຕະນາຄືນໃໝ່ຂອງການສຶກສາຂັ້ນສູງໃນອະນາຄົດທີ່ກຽມນັກສຶກສາເຂົ້າເຮັດວຽກໃນອະນາຄົດ. *ການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ທັກສະ ແລະ ການຮຽນອີງຕາມວຽກງານ 10 (1)*, 217-238.

ອິນຸຍ, M. (2020). ການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາໃນ ສປປ ລາວ ອີງຕາມເຈັດຫຼັກມູນຂອງຖະແຫຼງການອາຊຽນ ສໍາລັບນັກເດັກທີ່ບໍ່ເຂົ້າຮຽນ. *ວາລະສານລາສສຶກສາ 7(1)*, 75-98.

ອຸນ, L., & ໂຊກ, S. (2018). ລະບົບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ສະຖາບັນ ກໍາປູເຈຍ. *ສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ*, 70, 80.

ເຊັນ, ວິເຈັດ, ແລະ ໂຊວິຊາ ຣອດ. (2013). *ລັກສະນະຂອງການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາຊັ້ນສູງຢູ່ກໍາປູເຈຍ.*

ໂສລ, K. (2021). ການຕິກຕອງຄືນກ່ຽວກັບການສຶກສາຊັ້ນສູງຢູ່ກໍາປູເຈຍຕໍ່ກັບສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບູລິມະສິດພາຍຫຼັງໂຄວິດ-19. *ວາລະສານການສຶກສາສາກົນ, 27*, 46-60.

ໂບຄາ, G. (2013). ADKAR ມໍເດັລ ແລະ ການປ່ຽນແປງການບໍລິຫານຄຸນນະພາບ. *ກອງປະຊຸມສາກົນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໃນຍຸກເສດຖະກິດປັດຈຸບັນ.* ກາລາຕີ, ໂຣມາເນຍ: ຄູອາຈານເສດຖະສາດ ແລະ ບໍລິຫານທຸລະກິດ ມະຫາວິທະຍາໄລ ໂຈສ໌ ດູນາເຣຍ ກາລາຕີ.

ໂຢຊິໂນະ, F. (2021). ທັນປ່ຽນທຸລະກິດອາຊີ: ຈາກການຫັນເປັນອຸດສະຫະກຳໄປສູ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອລ. *ວາລະສານການບໍລິຫານແບບຍືນຍົງ ແລະ ການພັດທະນາມີສ່ວນຮ່ວມໃນປະເທດທີ່ມີທັນປ່ຽນໃນອາຊີ*, 1-23.

ໂຣມເຣລລ໌, D., ຄິດເດີ, L. & ວູດ, E. (2014). SAMR ໂມເດັລ ເປັນນຶ່ງໃນກອບສຳລັບການປະເມີນຜົນການຮຽນ. *ວາລະສານການຮຽນອອນໄລນ໌ 18(2)*.

Co-funded by the European Union

DX.sea

ការពន្លឿនការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល
សម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (DX.SEA)

គម្រោង៖ 101083265

របាយការណ៍ប្រទេសដៃគូស្តីពីការពន្លឿនការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលសម្រាប់ឧត្តមសិក្សានៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍

របាយការណ៍រៀបចំដោយ៖

សាកលវិទ្យាល័យ University of Granada - ***អេស្ប៉ាញ***

ឧបត្ថម្ភដោយសហភាពអឺរ៉ុប។ ទស្សនៈ និងមតិយោបល់ដែលមាននៅក្នុងរបាយការណ៍នេះគឺជាទស្សនៈ និងមតិយោបល់របស់ក្រុមអ្នកនិពន្ធ ពោលគឺ មិនឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីទស្សនៈ និងមតិយោបល់របស់សហភាពអឺរ៉ុប ឬទីភ្នាក់ងារប្រតិបត្តិការអប់រំ និងវប្បធម៌អឺរ៉ុប (EACEA)។ សហភាពអឺរ៉ុប និងទីភ្នាក់ងារ EACEA មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះទស្សនៈ និងមតិយោបល់ទាំងនេះឡើយ។

1 សេចក្តីសង្ខេបប្រតិបត្តិ 3
2 សេចក្តីផ្តើម 5
3 សាវតារ 7
3.1 សារៈសំខាន់នៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា 7
3.2 ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ 9
3.3 ក្របខណ្ឌសម្រាប់បរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា៖ 9
4 បរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា៖ ទិដ្ឋភាពទូទៅនៅកម្រិតតំបន់ 12
4.1 និន្នាការ និងបច្ចេកវិទ្យាសំខាន់ៗ៖ 12
4.2 បញ្ហាប្រឈម និងឱកាសក្នុងកម្រិតតំបន់៖ 12
5 ទស្សនៈជាក់លាក់នៅកម្រិតប្រទេស 13
5.1 ទិដ្ឋភាពនៃបច្ចុប្បន្នការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា៖ 13
5.3 បញ្ហាប្រឈម និងឱកាស៖ 15
6 ការវិភាគបែបប្រៀបធៀប 16
6.1 ការប្រៀបធៀបកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនៃការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល៖: 16
6.2 មេរៀនពិសោធន៍ និងឧត្តមានុវត្តន៍៖ 19
7 បញ្ហាប្រឈមក្នុងការពន្លឿនការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល 23
7.1 រចនាសម្ព័ន្ធមានកម្រិត៖ 23
7.2 មូលនិធិ និងការវិនិយោគ៖ 24
7.3 គម្លាតអក្ខរកម្ម និងជំនាញឌីជីថល៖ 25
7.4 បរិយាកាសគោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិ៖ 26
8 យុទ្ធសាស្រ្តពន្លឿនការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល 28
9 ករណីសិក្សា 30
9.1 គម្លាតបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសនីមួយៗ 39
10 អនុសាសន៍ 44
10.1 សម្រាប់រដ្ឋាភិបាល 45
10.2 សម្រាប់គ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សា៖ 48
10.3 សម្រាប់ដៃគូអន្តរជាតិ និងម្ចាស់ជំនួយ 50
11 ការចូលរួម និងការរំពឹងទុក 52
12 សេចក្តីសន្និដ្ឋាន 55
13 សេចក្តីថ្លែងអំណារគុណ 57
14 ឯកសារយោង 58

1 សេចក្តីសង្ខេបប្រតិបត្តិ

បរិវត្តកម្មឌីជីថល បានក្លាយជាចំណុចផ្តោតដ៏សំខាន់បំផុតមួយសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅទូទាំងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ខណៈដែលគ្រឹះស្ថានទាំងនេះកំពុងដោះស្រាយបញ្ហាស្មុគស្មាញនៃការធ្វើទំនើបកម្មការអនុវត្តក្នុងវិស័យអប់រំ។ ដោយមានភាពល្បីល្បាញដោយសារភាពចម្រុះនៃវប្បធម៌ ភាសា និងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គមផ្សេងៗគ្នា តំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ស្ថិតក្នុងបរិយាកាសប្រកបដោយថាមវន្ត ដែលវិធីសាស្ត្របង្រៀនតាមបែបផែនចាស់ត្រូវបានអនុវត្តរួមគ្នាជាមួយបច្ចេកវិទ្យាទំនើបចុងក្រោយ។ នៅក្នុងផ្នែកសេចក្តីសង្ខេបនេះ យើងនឹងធ្វើការស្វែងយល់អំពីស្ថានភាពដែលកំពុងមានការវិវត្តនៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅទូទាំងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដោយបង្ហាញឱ្យឃើញកាន់តែច្បាស់អំពីនិន្នាការ និងបច្ចេកវិទ្យាសំខាន់ៗដែលកំពុងកែលម្អទិដ្ឋភាពវិស័យអប់រំឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរឡើង។

នៅទូទាំងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាកំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងស៊ីជម្រៅឆ្ពោះទៅរកការធ្វើឌីជីថលនីយកម្ម។ បរិវត្តកម្មនេះត្រូវបានអនុវត្តដោយមានកត្តាជំរុញជាច្រើន ដែលរួមមាន តម្រូវការកាន់តែខ្ពស់លើការអប់រំប្រកបដោយបរិយាបន្ន និងមានភាពបត់បែន ភាពជឿនលឿននៃបច្ចេកវិទ្យា ក៏ដូចជាភាពចាំបាច់ក្នុងការរក្សាភាពប្រកួតប្រជែងនៅលើសង្វៀនអប់រំសកលផងដែរ។ និន្នាការដ៏លេចធ្លោបំផុតមួយគឺការឱ្យប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយនូវថ្នាលសិក្សាឌីជីថល ដែលផ្តល់ជូននិស្សិតនូវបទពិសោធន៍សិក្សាកាន់តែសម្របទៅតាមលក្ខណៈបុគ្គល និងមានទំនាក់ទំនងគ្នាកាន់តែខ្លាំង (Subramaniam, 2008) ។ ថ្នាលទាំងនេះអាចឱ្យអ្នកសិក្សាអាចចូលប្រើប្រាស់ឯកសារវគ្គសិក្សា ចូលរួមក្នុងការពិភាក្សា និងមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្រូបានគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់ទីកន្លែង ដោយជំរុញបរិយាកាសអប់រំឱ្យកាន់តែមានលក្ខណៈបរិយាបន្ន។

លើសពីនេះ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានានាចាប់ផ្តើមទទួលស្គាល់អំពីគុណតម្លៃនៃការវិភាគទិន្នន័យ (Ahmad, 2020) នៅក្នុងការបង្កើនឱកាសជោគជ័យរបស់និស្សិត និងធ្វើឱ្យដំណើរការរដ្ឋបាលកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់បំផុត។ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍វិភាគទិន្នន័យទាំងឡាយ សាកលវិទ្យាល័យ និងមហាវិទ្យាល័យនានាអាចយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់អំពីលទ្ធផលសិក្សារបស់និស្សិត គំរូនៃការសិក្សា ក៏ដូចជាប្រសិទ្ធភាពនៃគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាផ្ទាល់ផងដែរ។ វិធីសាស្ត្រផ្តោតលើទិន្នន័យនេះអាចឱ្យគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាធ្វើការកែតម្រូវកិច្ចអន្តរាគមន៍ផ្នែកអប់រំ រកឃើញផ្នែកដែលត្រូវកែលម្អ និងធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយមានព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដើម្បីគាំទ្រនិស្សិតឱ្យទទួលបានជោគជ័យក្នុងការសិក្សា និងការរីកចម្រើននៃគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា។

ជាងនេះទៅទៀត ការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាលេចឡើងថ្មីៗ ដូចជា បញ្ញា សិប្បនិម្មិត (AI) និងបច្ចេកវិទ្យាពិភពនិម្មិត VR (Virtual Reality) កំពុងធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទិដ្ឋភាពនៃការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (Ahmad, 2020)។ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានានាកំពុងស្វែងរកមធ្យោបាយមានភាពច្នៃប្រឌិតដើម្បីដាក់បញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាទាំងនេះទៅក្នុងការបង្រៀនរបស់សាស្ត្រាចារ្យ និងការសិក្សារបស់និស្សិត ដោយផ្តល់នូវបទពិសោធន៍សិក្សាដ៏សម្បូរបែប និង

ពង្រីកព្រំដែននៃការអប់រំតាមវិធីសាស្ត្រចាស់ឱ្យកាន់តែទូលំទូលាយថែមទៀត។ ចាប់ពីការប្រើប្រាស់ថ្នាលសិក្សាដែលសម្របទៅតាមតម្រូវការរបស់និស្សិតដំណើរការដោយ AI រហូតដល់បច្ចេកវិទ្យាពិភពនិម្មិត VR បច្ចេកវិទ្យាទាំងនេះមានសក្តានុពលក្នុងការធ្វើបដិវត្តវិធីសាស្ត្រសិក្សា និងការប្រើប្រាស់សម្ភារសិក្សារបស់និស្សិត។

ទោះបីជាមាននិន្នាការយ៉ាងទូលំទូលាយនៅក្នុងធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលបែបនេះក៏ដោយ ក៏ជាការសំខាន់ណាស់ដែលយើងត្រូវទទួលស្គាល់នូវបរិបទផ្សេងៗគ្នានៅតាមបណ្តាប្រទេសនានានៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍។ ប្រទេសនីមួយៗជួបប្រទះនឹងបញ្ហាប្រឈម និងកាលានុវត្តភាពទៅតាមកម្រិតផ្សេងៗគ្នា ដោយសារតែកត្តាមួយចំនួន ដូចជា ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាល និងបទដ្ឋានវប្បធម៌ (Hanna, 2010)។ ហេតុដូច្នេះ ពុំអាចមានវិធីសាស្ត្របរិវត្តកម្មឌីជីថលដែលត្រូវគ្រប់កាលៈទេសៈឡើយ ហើយគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាត្រូវតែធ្វើការកែសម្រួលយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួនដើម្បីបំពេញតាមតម្រូវការពិសេសនៅក្នុងបរិបទរៀងៗខ្លួន។

ដោយធ្វើការពិចារណាទៅលើលទ្ធផលរកឃើញទាំងនេះ អនុសាសន៍ជាច្រើនត្រូវបានស្នើឡើងដើម្បីគាំទ្រដល់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានានានៅក្នុងដំណើរបរិវត្តកម្មឌីជីថលរបស់ខ្លួន។ ទីមួយ ចាំបាច់ត្រូវផ្តល់អាទិភាពដល់ការវិនិយោគលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ដើម្បីធានាឱ្យបាននូវប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាដ៏រឹងមាំ និងមានស្ថិរភាព។ កិច្ចសហការនៅក្នុងចំណោមគ្រឹះស្ថានអប់រំ ក្រសួងស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូឧស្សាហកម្មគឺជាកត្តាដ៏សំខាន់ក្នុងការជំរុញដល់នវានុវត្តន៍ និងការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមរួម។ លើសពីនេះ ការលើកកម្ពស់វប្បធម៌សិក្សាពេញមួយជីវិត និងការផ្តល់នូវឱកាសអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈបន្តសម្រាប់សាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិក គឺជាប្រការសំខាន់ក្នុងការកសាងសមត្ថភាពឌីជីថល និងការជំរុញនវានុវត្តន៍ក្នុងការបង្រៀន និងរៀនសូត្រ។ ជាចុងក្រោយ គ្រឹះស្ថាននានាគួរតែបន្តយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ទៅលើការរៀបចំតាក់តែងគោលនយោបាយ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអប់រំឌីជីថល និងការតស៊ូមតិឱ្យមានគោលនយោបាយគាំទ្រដែលជួយសម្រួលដល់ការដាក់បញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាទៅក្នុងការផ្តល់ការអប់រំ (Ariffin, & Mahdzir, 2021) (Apriliyanti, et al. 2021)។

សរុបមក បរិវត្តកម្មឌីជីថលមានទាំងបញ្ហាប្រឈម និងឱកាសសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅទូទាំងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍។ តាមរយៈការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាដែលលេចឡើងថ្មីៗ ការប្រើប្រាស់ការវិភាគទិន្នន័យ និងការជំរុញកិច្ចសហការ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានានាអាចស្ថិតនៅជួរមុខផ្នែកនវានុវត្តន៍អប់រំ ដោយបំពាក់បំប៉នដល់និស្សិតនូវជំនាញ និងចំណេះដឹងដែលត្រូវការជាចាំបាច់ដើម្បីជំរុញការរីកចម្រើននៅក្នុងយុគសម័យឌីជីថលនេះ។

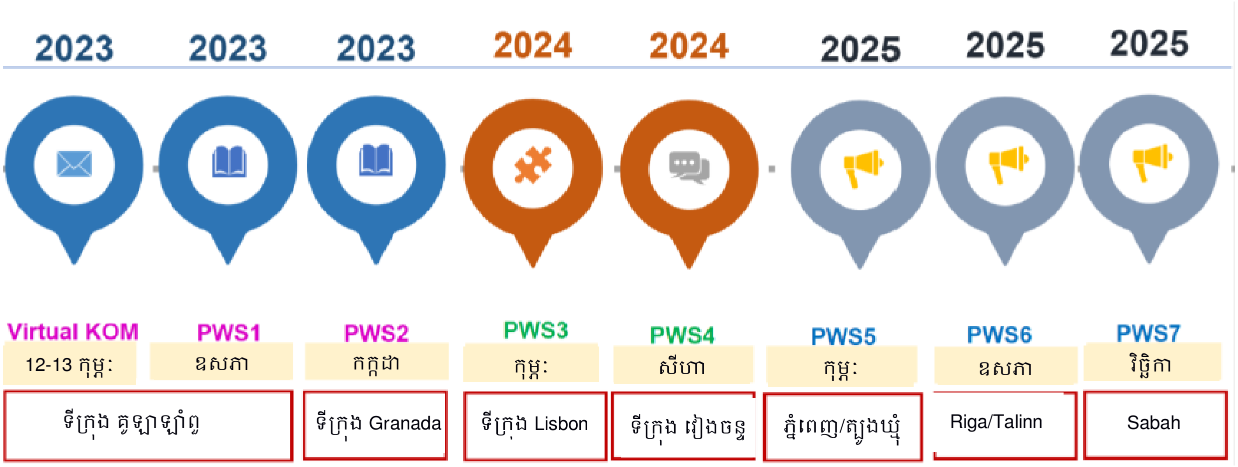

រូបភាពទី 1៖ ការធ្វើផែនការគម្រោងទាំងមូល

2 សេចក្តីផ្តើម

សម្ព័ន្ធគម្រោង DX.sea ដែលជាកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងសហការរួមគ្នារបស់សាកលវិទ្យាល័យចំនួន 11 នៅក្នុងប្រទេសចំនួន 8 នៅទ្វីបអឺរ៉ុប និងអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដូចដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងឯកសារភ្ជាប់ទី 1 ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមានគោលដៅដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមក្នុងទិដ្ឋភាពជាច្រើនដែលបង្កឡើងដោយជំងឺរាតត្បាតកូវីដ-19 ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងគុណភាពអប់រំនៅប្រទេសសាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ី។ សម្ព័ន្ធគម្រោងនេះមានគោលបំណងស្នូលដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពថ្មីៗ ដែលកែសម្រួលឱ្យសមស្របទៅនឹងការធ្វើផែនការហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលនៅក្នុងបរិវេណសាលាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ តាមរយៈការធ្វើដូច្នេះ គម្រោងនេះខិតខំធ្វើយ៉ាងណាធានាឱ្យបាននូវការផ្តល់ការអប់រំឌីជីថលនៅកម្រិតកំពូល ខណៈពេលដែលរក្សាឱ្យបាននូវស្តង់ដារដែលរំពឹងទុកនឹងត្រូវអនុវត្តដោយនិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សា។

កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកសាងសមត្ថភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយក្នុងការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលនេះ ផ្តោតជាពិសេសទៅលើអ្នកដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ អ្នកគ្រប់គ្រងបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគមន៍ (ICT) និងសាស្ត្រាចារ្យ ដោយទទួលស្គាល់នូវតួនាទីដ៏សំខាន់របស់ពួកគេក្នុងការរៀបចំគំរូអប់រំឡើងវិញ។ ជាងនេះទៅទៀត ប្រទេសដែលចូលរួមនៅក្នុងគម្រោងនេះមានគោលបំណងរួមក្នុងការកាត់បន្ថយគម្លាតនៃការបែងចែកឌីជីថលដែលកំពុងមាន និងផ្តល់ភាពអង់អាចដល់បុគ្គលិករបស់ពួកគេដើម្បីបំពេញតម្រូវការសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល ដោយរៀបចំជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៅកម្រិតសាកលវិទ្យាល័យសំដៅសម្រេចឱ្យបាននូវវឌ្ឍនភាពប្រកបដោយចីរភាព។

អ្នកទទួលផលផ្ទាល់ពីគំនិតផ្តួចផ្តើមនេះ រួមមាន សាកលវិទ្យាល័យនានានៅក្នុងប្រទេសឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ី ដោយបង្ហាញឱ្យឃើញនូវផលជះគួរឱ្យកត់សម្គាល់របស់គម្រោងនៅទូទាំងតំបន់។ ដោយផ្អែកលើធាតុចូលពីលទ្ធផលនៃគម្រោង DX.sea កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល នេះ

ប្រើប្រាស់ឯកសារបណ្តុះបណ្តាលដែលបានសហការបង្កើតឡើងដោយក្រុមអ្នកជំនាញអន្តរវិស័យ មកពីប្រទេសថៃ និងម៉ាឡេស៊ី ដោយធានាឱ្យបាននូវភាពពាក់ព័ន្ធ និងប្រសិទ្ធភាព។

គោលបំណងចម្បងនៃគម្រោងនេះ រួមមាន ការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅទូទាំងអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដែលចំណុចនេះមានពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតផែនការយុទ្ធសាស្ត្រឌីជីថលដ៏រឹងមាំ និងការកែលម្អទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៃគុណភាពសិក្សា វិធីសាស្ត្របង្រៀន និងវិធីសាស្ត្រគរុកោសល្យដើម្បីសម្របខ្លួនទៅនឹងទិដ្ឋភាពឌីជីថល។ លទ្ធផលសំខាន់ៗនៃគម្រោង រួមមាន ផែនការ និងគោលនយោបាយបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅតាមគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ធនធានបណ្តុះបណ្តាលគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោល (ToT) តាមជំនាញឯកទេស ដែលមានគោលដៅពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ICT និងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងការសិក្សាតាមប្រព័ន្ធឌីជីថលនៅសាកលវិទ្យាល័យ។ ជាងនេះទៅទៀត គំនិតផ្តួចផ្តើមនេះសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការពង្រឹងភាពស្ទាត់ជំនាញក្នុងការបង្កើតមាតិកាឌីជីថលសម្រាប់ការផ្តល់ការអប់រំ ក៏ដូចជាការជំរុញភាពស្ទាត់ជំនាញក្នុងការបង្រៀនឌីជីថល ការវាយតម្លៃ ការតាមដាន និងការធានាគុណភាព។

គម្រោងនេះ ប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវពហុទិដ្ឋភាពដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យគ្រប់ជ្រុងជ្រោយអំពីបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅតាមគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅទូទាំងអាស៊ីអាគ្នេយ៍។ ជាដំបូង គេបានធ្វើការពិនិត្យមើលឯកសារមានស្រាប់យ៉ាងទូលំទូលាយត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីវិភាគលើឯកសារសិក្សា របាយការណ៍ និងអត្ថបទសិក្សាទាក់ទងនឹងនិន្នាការ និងបច្ចេកវិទ្យានៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងតំបន់នេះ។ លើសពីនេះទៀត ទម្រង់ស្ទង់មតិក៏បានផ្តល់ជូនភាគីពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗ រួមទាំង បុគ្គលិករដ្ឋបាលសាកលវិទ្យាល័យ សាស្ត្រាចារ្យ និងនិស្សិត ក្នុងគោលបំណងប្រមូលធាតុចូលអំពីការអនុវត្តបច្ចុប្បន្ន បញ្ហាប្រឈម និងបំណងប្រាថ្នាពាក់ព័ន្ធឌីជីថលនីយកម្មក្នុងថ្នាក់អប់រំឧត្តមសិក្សា។ បន្ថែមពីលើនេះទៅទៀត ការសម្ភាសន៍ស៊ីជម្រៅក៏បានធ្វើឡើងជាមួយអ្នកជំនាញក្នុងវិស័យនេះ ដើម្បីប្រមូលធាតុចូល និងទស្សនៈកាន់តែស៊ីជម្រៅអំពីប្រធានបទនេះផងដែរ។ បច្ចេកទេសវិភាគទិន្នន័យផ្សេងៗ ដែលរួមបញ្ចូលទាំង វិធីសាស្ត្របែបគុណភាព និងបែបបរិមាណ ត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ដើម្បីវិភាគការឆ្លើយតបទៅនឹងការស្ទង់មតិ transcript នៃការសម្ភាសន៍ និងអក្សរស្រាវជ្រាវពាក់ព័ន្ធនានា ដើម្បីស្វែងយល់ឱ្យបានទូលំទូលាយអំពីស្ថានភាពនៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងកម្រិតឧត្តមសិក្សានៅតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍។

របាយការណ៍នេះពិនិត្យមើលយ៉ាងលម្អិតទៅលើគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅទូទាំងអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ព្រមទាំងពិនិត្យពិច័យទៅលើទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៃបរិវត្តកម្មឌីជីថល រួមទាំងការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់នូវថ្នាលសិក្សាឌីជីថល ការប្រើប្រាស់ការវិភាគទិន្នន័យក្នុងការអប់រំ និងការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាលេចឡើងថ្មីៗ ដូចជា បញ្ញាសិប្បនិម្មិត (AI) និងបច្ចេកវិទ្យាពិភពនិម្មិត (VR)។ លើសពីនេះ របាយការណ៍នេះក៏សិក្សាអំពីបញ្ហាប្រឈម និងឱកាសដែលមាននៅក្នុងបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងតំបន់ ដោយពិចារណាទៅលើកត្តាមួយចំនួន

ដូចជា ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា គោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាល និងភាពខុសៗគ្នានៃវប្បធម៌។ ទោះបីជាមានផ្តល់នូវទិដ្ឋភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយអំពីនិន្នាការ និងបច្ចេកវិទ្យានៃបរិវត្តកម្មឌីជីថល របាយការណ៍នេះមិនបានពិចារណាទៅលើករណីសិក្សានៅតាមគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាជាក់លាក់ ឬការអនុវត្តបច្ចេកទេសលម្អិតនោះឡើយ។ ជាចុងក្រោយ របាយការណ៍ផ្តល់នូវការវិភាគយ៉ាងទូលំទូលាយទៅលើនិន្នាការ និងបញ្ហាប្រឈមនានាដែលមានឥទ្ធិពលទៅលើបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងឧត្តមសិក្សានៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍។

3 សាវតារ

3.1 សារៈសំខាន់នៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា

នៅក្នុងទិដ្ឋភាពឌីជីថលដែលកំពុងមានការវិវឌ្ឍយ៉ាងឆាប់រហ័សនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ សារៈសំខាន់នៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា គឺមានច្រើនខ្លាំងនាស់រៀបរាប់មិនអស់ឡើយ។ ក្រៅពីបញ្ហាប្រឈមភ្លាមៗដែលបង្កឡើងដោយជំងឺរាតត្បាត COVID-19 និន្នាការសកល ដូចជា ការកើនឡើងនៃតម្រូវការការងារពីចម្ងាយ សេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលខ្លី និងការកើនឡើងនៃតម្រូវការសម្រាប់ការសិក្សាពេញមួយជីវិតបានគូសបញ្ជាក់អំពីតម្រូវការជាបន្ទាន់ ដែលគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាត្រូវដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ឌីជីថលនីយកម្ម (Voinea, 2020)។ និន្នាការទាំងនេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីការផ្លាស់ប្តូរជាមូលដ្ឋានទៅលើវិធីដែលមនុស្សម្នាក់ៗទទួលបានព័ត៌មានប្រើប្រាស់មាតិកា និងទទួលបានជំនាញថ្មីៗ ជាដើម។ អាស្រ័យហេតុនេះ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាត្រូវតែសម្របវិធីសាស្ត្រក្នុងការបង្រៀន ការសិក្សា និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវដើម្បីរក្សាភាពពាក់ព័ន្ធ និងការប្រកួតប្រជែងនៅក្នុងពិភពលោកដែលជំរុញដោយប្រព័ន្ធឌីជីថល។

មូលហេតុចម្បងមួយដែលជាមូលហេតុធ្វើឱ្យបរិវត្តកម្មឌីជីថលមានសារៈសំខាន់សម្រាប់អនាគតនៃការអប់រំនៅថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា គឺដោយសារតែបរិវត្តកម្មឌីជីថលអាចពង្រីកលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំរបស់សិស្ស។ បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលមានប្រសិទ្ធភាពដ៏អនុភាពក្នុងការជម្នះឧបសគ្គក្នុងការទទួលបានការអប់រំ ដោយផ្តល់ឱកាសសិក្សាដែលអាចមានភាពបត់បែនបាន និងអាចចូលប្រើប្រាស់បានដល់បុគ្គលម្នាក់ៗមិនថាពួកគេស្ថិតនៅទីតាំងភូមិសាស្ត្រ មានស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម ឬសមត្ថភាពកាយសម្បទាបែបណាក៏ដោយ (Rana, et al. 2020)។ ថ្នាលសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត ថ្នាក់រៀនតាមអនឡាញ និងធនធានឌីជីថលអាចឱ្យសិស្សមានលទ្ធភាពបន្តការសិក្សាទៅតាមកម្រិតល្បឿននៃការសិក្សាប្រកបដោយមានភាពងាយស្រួលទៅតាមតម្រូវការរបស់សិស្សម្នាក់ ដោយឈ្នះឧបសគ្គបែបប្រពៃណី ដូចជា ពេលវេលា និងចម្ងាយជាដើម។ ប្រជាធិបតេយ្យភាវូបនីយកម្មនៃការអប់រំបែបនេះមិនត្រឹមតែលើកកម្ពស់បរិយាបន្ន និងភាពចម្រុះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងផ្តល់ភាពអង់អាចដល់បុគ្គលម្នាក់ៗឱ្យទទួលបាននូវជំនាញ និងចំណេះដឹងថ្មីៗដើម្បីបន្តបំណងប្រាថ្នាសិក្សាបន្ត និងអភិវឌ្ឍបន្ថែមនូវជំនាញវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេទៀតផង។

ជាងនេះទៅទៀត បរិវត្តកម្មឌីជីថលជួយបង្កើនការចូលរួម និងលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សតាមរយៈការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាមានអន្តរកម្មទៅវិញទៅមក និងធនធានពហុប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ។ តាមរយៈការដាក់បញ្ចូលសមាសធាតុ ដូចជា បច្ចេកវិទ្យាពិភពនិម្មិត (VR) និងមាតិកានៅលើពហុប្រព័ន្ធបណ្ដាញដែលមានអន្តរកម្មទៅក្នុងវិធីសាស្ត្របង្រៀនរបស់ពួកគេ អ្នកអប់រំអាចបង្កើតបទពិសោធន៍សិក្សាដ៏ស៊ីជម្រៅ និងថាមវន្ត ដែលអាចទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្ស និងជំរុញដល់ការចង់ចេះចង់ដឹងរបស់ពួកគេ (Sharma, et al. 2024)។ វិធីសាស្ត្រគរុកោសល្យប្រកបដោយនវានុវត្តន៍ទាំងនេះមិនត្រឹមតែលើកកម្ពស់ការសិក្សាសកម្ម និងការត្រិះរិះពិចារណាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជួយសម្រួលដល់ការយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅ និងការរក្សាឯកសារនៃវគ្គសិក្សា ដែលនៅចុងក្រោយ នាំឱ្យមានលទ្ធផលអប់រំកាន់តែកែលម្អថែមទៀតផង។

លើសពីនេះទៅទៀត ការបរិវត្តកម្មឌីជីថលដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការរៀបចំសិស្សឱ្យទទួលបានជោគជ័យនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចដែលជំរុញដោយឌីជីថល។ នៅពេលដែលមានការអភិវឌ្ឍបដិវត្តន៍ឧស្សាហកម្មទី 4 ដែលកំណត់លក្ខណៈចរិតដោយការដាក់បញ្ចូលគ្នានៃបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល រូបវន្ត និងជីវសាស្ត្រ តម្រូវការអក្ខរកម្មឌីជីថល ជំនាញបច្ចេកទេស និងការសម្របខ្លួនគឺមានការកើនឡើងកាន់តែខ្ពស់មិនធ្លាប់មានពីមុនមក។ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការបំពាក់បំប៉នឱ្យសិស្សនូវចំណេះដឹង ជំនាញ និងផ្នត់គំនិត ដែលត្រូវការជាចាំបាច់ដើម្បីជំរុញការរីកចម្រើននៅក្នុងទិដ្ឋភាពដែលមានកំពុងមានការផ្លាស់ប្ដូរយ៉ាងឆាប់រហ័សនេះ។ តាមរយៈការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សា និងការផ្ដល់នូវបទពិសោធន៍អនុវត្តផ្ទាល់ជាមួយបច្ចេកវិទ្យាដែលកំពុងមានការរីកចម្រើន គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានានាអាចរៀបចំសិស្សឱ្យក្លាយជាធនធានដែលអាចដោះស្រាយបញ្ហាបានឆាប់រហ័ស អ្នកគិតដោយភាពច្នៃប្រឌិត និងអ្នកសិក្សាពេញមួយជីវិត ដែលបានបំពាក់បំប៉នយ៉ាងល្អប្រសើរនៅក្នុងការស្វែងយល់ពីភាពស្មុគស្មាញនៃយុគសម័យឌីជីថលនេះ។

សរុបមក បរិវត្តកម្មឌីជីថលគឺមិនមែនគ្រាន់តែមានភាពចាំបាច់ផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏មានភាពចាំបាច់ជាយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់អនាគតនៃការអប់រំនៅថ្នាក់ឧត្តមសិក្សាផងដែរ។ តាមរយៈការធ្វើឌីជីថលនីយកម្ម គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានានាអាចសម្រេចបាននូវសក្ដានុពលឱកាសថ្មីសម្រាប់នវានុវត្តន៍ កិច្ចសហការ និងភាពជោគជ័យរបស់សិស្ស ខណៈពេលដែលអាចផ្ដល់ជាដំណោះស្រាយចំពោះតម្រូវការ និងការរំពឹងទុករបស់អ្នកសិក្សា និងសង្គមជាតិទាំងមូលតែម្ដង។

3.2 ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍

ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលក្នុងការអប់រំនៅថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅទូទាំងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍គឺឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីទិដ្ឋភាពចម្រុះដែលមានឥទ្ធិពលដោយកម្រិតផ្សេងៗគ្នានៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា សមត្ថភាពរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា និងការគាំទ្រពីសំណាក់រដ្ឋាភិបាល។ នៅក្នុងបណ្តាប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ ដូចជា សិង្ហបុរី ម៉ាឡេស៊ី និងថៃ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាបានបោះជំហានគួរឱ្យកត់សម្គាល់ក្នុងការទទួលយកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ហើយបានដាក់បញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលនៅក្នុងការអនុវត្តការបង្រៀន ការសិក្សា និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់ខ្លួន។ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាទាំងនេះទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលដ៏រឹងមាំ ការវិនិយោគរបស់រដ្ឋាភិបាលទៅលើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងការអភិវឌ្ឍ និងវប្បធម៌នៃនវានុវត្តន៍ និងសហគ្រិនភាព។

ផ្ទុយទៅវិញ នៅក្នុងបណ្តាប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចមិនសូវមានការអភិវឌ្ឍ ដូចជា កម្ពុជា ឡាវ និងមីយ៉ាន់ម៉ា គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាប្រឈមកាន់តែខ្លាំងឡើងក្នុងការទទួលយកបរិវត្តកម្មឌីជីថល ដោយសារតែកត្តាមួយចំនួន ដូចជា ធនធានមានកម្រិត ឧបសគ្គផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងភាពរុញរារបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាខ្លួនឯង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ជំងឺរាតត្បាតកូវីដ-19 បានក្លាយជាកាតាលីករនាំឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ ដោយបានជំរុញការបង្កើនល្បឿនក្នុងការការទទួលយកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល និងថ្នាលសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតនៅទូទាំងតំបន់នេះ។ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដែលធ្លាប់តែមានភាពស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការទទួលយកបរិវត្តកម្មឌីជីថលត្រូវបង្ខំចិត្តសម្របខ្លួនយ៉ាងឆាប់រហ័សដើម្បីធានាឱ្យបាននូវការបន្តការអប់រំនៅពេលដែលប្រឈមមុខនឹងការរំខានដល់ការអប់រំដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក។

ទោះបីជាសម្រេចបាននូវវឌ្ឍនភាពក៏ដោយ ក៏នៅមានការងារជាច្រើនទៀតដែលត្រូវធ្វើដើម្បីសម្រេចឱ្យបានបរិវត្តកម្មឌីជីថលយ៉ាងទូលំទូលាយនៅក្នុងការអប់រំនៅថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅទូទាំងអាស៊ីអាគ្នេយ៍ទាំងមូល។ គ្រឹះស្ថានត្រូវតែដោះស្រាយបញ្ហានានា ដូចជា អក្ខរកម្មឌីជីថល លទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំ និងលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងធ្វើយ៉ាងនាធានាថាសិស្សទាំងអស់មានលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយសមធម៌។ ជាងនេះទៅទៀត កិច្ចសហការរវាងរដ្ឋាភិបាល ដៃគូឧស្សាហកម្ម និងស្ថាប័នអប់រំគឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ក្នុងការជំរុញនវានុវត្តន៍ ការដោះស្រាយគម្លាតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងការកសាងសមត្ថភាពឌីជីថលនៅក្នុងកម្រិតវិសាលភាពទូលំទូលាយ (Aung, & Aye, 2024)។

3.3 ក្របខណ្ឌសម្រាប់បរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា៖

ដើម្បីផ្តល់ជាការណែនាំ និងវាយតម្លៃទៅលើកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាអាចប្រើប្រាស់ក្របខណ្ឌទ្រឹស្តី ឬម៉ូដែលផ្សេងៗ

ដែលផ្តល់ជាវិធីសាស្ត្ររចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់ការធ្វើផែនការ ការអនុវត្ត និងការវាយតម្លៃគំនិតផ្តួចផ្តើមឌីជីថល។ ក្របខណ្ឌមួយក្នុងចំណោមនោះគឺ ម៉ូដែល ADKAR ដែលផ្តោតលើដំណើរការផ្លាស់ប្តូរនីមួយៗដោយដោះស្រាយបញ្ហានៃការយល់ដឹង បំណងប្រាថ្នា ចំណេះដឹង សមត្ថភាព និងការពង្រឹងបន្ថែម។ តាមរយៈការស្វែងយល់ និងការដោះស្រាយទិដ្ឋភាពធនធានមនុស្សនៃការផ្លាស់ប្តូរ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាអាចជួយសម្រួលដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលដោយជោគជ័យ និងជម្នះបញ្ហារុញរាចំពោះការផ្លាស់ប្តូរ (Inui, 2020)។

ក្របខណ្ឌមួយផ្សេងទៀតដែលគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាអាចពិចារណាគឺ ក្របខណ្ឌ McKinsey 7S ដែលវាយតម្លៃទៅលើសមាសធាតុសំខាន់ៗចំនួនប្រាំពីរ រួមមាន យុទ្ធសាស្ត្រ រចនាសម្ព័ន្ធ ប្រព័ន្ធ បុគ្គលិក ជំនាញ រចនាបថ (style) និងគុណតម្លៃរួម ដើម្បីវាយតម្លៃការត្រៀមលក្ខណៈ និងប្រសិទ្ធភាពនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថល។ តាមរយៈការពិនិត្យមើលទៅលើកត្តាដែលទាក់ទងគ្នាទៅវិញទៅមកទាំងនេះ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាអាចកំណត់ផ្នែកដែលត្រូវធ្វើការកែលម្អ និងបង្កើតវិធីសាស្ត្រគ្រប់ជ្រុងជ្រោយចំពោះបរិវត្តកម្មឌីជីថល ដែលស្របតាមគោលបំណងយុទ្ធសាស្ត្រ និងវប្បធម៌របស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា។

លើសពីនេះ ម៉ូដែល SAMR (ការជំនួស (Substitution) ការកែលម្អ (Augmentation) ការកែសម្រួល (Modification) ការកំណត់ឡើងវិញ (Redefinition)) ផ្តល់ជាក្របខណ្ឌសម្រាប់ការវាយតម្លៃទៅលើការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងការអនុវត្តការបង្រៀន និងការសិក្សា។ តាមរយៈបរិវត្តកម្មឌីជីថលឱ្យលើសពីការគ្រាន់តែជំនួសវិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបបុរាណជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ឌីជីថលដើម្បីកំណត់ឡើងវិញនូវបទពិសោធន៍សិក្សា ដោយការធ្វើបរិវត្តកម្មបច្ចេកវិទ្យា គ្រឹះស្ថានអប់រំអាចបង្កើនផលជះនៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលទៅលើលទ្ធផលនៃការអប់រំក្នុងកម្រិតអតិបរមា។

សរុបមក តាមរយៈការអនុវត្តក្របខណ្ឌទ្រឹស្តី ឬម៉ូដែលផ្សេងៗ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍អាច អនុវត្តភាពស្មុគស្មាញនៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព ហើយធានាថាកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួកគេស្របតាមគោលដៅ អាទិភាព និងតម្រូវការរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ។ ការពិភាក្សាអំពីការជ្រើសរើសម៉ូដែលណាដែលត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ផ្តល់ការណែនាំ និងការវាយតម្លៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា គឺអាស្រ័យទៅលើកត្តាផ្សេងៗ រួមទាំង គោលដៅ វប្បធម៌ និងតម្រូវការជាក់លាក់របស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា។ សូមពិនិត្យមើលដោយសង្ខេបទៅលើម៉ូដែលទាំងបីដែលបានរៀបរាប់ខាងលើដូចតទៅ៖ ម៉ូដែល ADKAR ក្របខណ្ឌ McKinsey 7S និង SAMR៖

- ម៉ូដែល ADKAR (Boca, 2013)៖ ម៉ូដែលនេះផ្តោតទៅលើដំណើរការនៃការផ្លាស់ប្តូរ បុគ្គលម្នាក់ៗ ការដោះស្រាយការយល់ដឹង បំណងប្រាថ្នា ចំណេះដឹង សមត្ថភាព និងការពង្រឹងបន្ថែម។ ម៉ូដែលនេះមានប្រយោជន៍ជាពិសេសសម្រាប់ការស្វែងយល់ និងការគ្រប់គ្រងទិដ្ឋភាពផ្លាស់ប្តូរធនធានមនុស្ស ដែលតែងតែមានសារៈសំខាន់នៅក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលប្រកបដោយជោគជ័យ។ តាមរយៈការសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើសមាសធាតុ

ដូចជា ការកសាងការយល់ដឹង ការជំរុញឱ្យមានបំណងប្រាថ្នាផ្លាស់ប្តូរ ការផ្តល់ចំណេះដឹង និងជំនាញចាំបាច់ ការផ្តល់លទ្ធភាព និងការពង្រឹងការផ្លាស់ប្តូរ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាអាចគ្រប់គ្រងការរុញរាដោយប្រសិទ្ធភាព និងធានាឱ្យមានធ្វើអន្តរកាលកាន់តែរលូន។

- ក្របខណ្ឌ McKinsey 7S (Singh, 2013)៖ ក្របខណ្ឌនេះវាយតម្លៃទៅលើសមាសធាតុសំខាន់ៗចំនួនប្រាំពីរ រួមមាន យុទ្ធសាស្ត្រ រចនាសម្ព័ន្ធ ប្រព័ន្ធ បុគ្គលិក ជំនាញ រចនាបថ (style) និងគុណតម្លៃរួម ដើម្បីវាយតម្លៃការត្រៀមលក្ខណៈ និងប្រសិទ្ធភាពនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថល។ ម៉ូដែលនេះផ្តល់នូវវិធីសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយដោយពិនិត្យមើលទាំងទៅលើទិដ្ឋភាពស្ថាប័ន និងវប្បធម៌។ តាមរយៈការវិភាគកត្តាដែលទាក់ទងគ្នាទាំងនេះ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាអាចកំណត់ផ្នែកដែលត្រូវផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ និងការបន្ស៊ីគ្នាដើម្បីគាំទ្រដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលប្រកបដោយជោគជ័យ។ ម៉ូដែលនេះមានប្រយោជន៍ជាពិសេសក្នុងការធានាថា គំនិតផ្តួចផ្តើមឌីជីថលត្រូវបានដាក់បញ្ចូលដោយរលូនទៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រ និងវប្បធម៌រួមរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា។
- ម៉ូដែល SAMR (Romrell, et al., 2014)៖ ខុសពីម៉ូដែលពីរខាងលើ ម៉ូដែល SAMR ផ្តោតជាពិសេសទៅលើការវាយតម្លៃការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងការអនុវត្តការបង្រៀន និងការសិក្សា។ ម៉ូដែលនេះចាត់ថ្នាក់ការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាទៅជាបួនកម្រិត៖ (ការជំនួស (Substitution) ការកែលម្អ (Augmentation) ការកែសម្រួល (Modification) ការកំណត់ឡើងវិញ (Redefinition)។ ម៉ូដែលនេះលើកទឹកចិត្តឱ្យអ្នកអប់រំឱ្យអនុវត្តលើសពីការគ្រាន់តែប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាជំនួសឱ្យវិធីសាស្ត្របែបប្រពៃណីដើម្បីកំណត់ឡើងវិញ និងផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធន៍សិក្សា។ ម៉ូដែលនេះមានទំនាក់ទំនងជាពិសេសចំពោះគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដែលមានបំណងបង្កើនផលជះជាអតិបរមានៃបច្ចេកវិទ្យាទៅលើលទ្ធផលអប់រំ និងនវានុវត្តន៍ក្នុងការអនុវត្តការបង្រៀនរបស់ពួកគេ។

នៅពេលធ្វើការសម្រេចចិត្តថាតើត្រូវប្រើប្រាស់ម៉ូដែលណា គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាគួរតែពិចារណាទៅលើបរិបទជាក់លាក់ គោលបំណង និងដំណាក់កាលនៃដំណើរធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលរបស់ខ្លួន (Hashim & Leitner, 2014)។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើការផ្តោតចម្បងទៅលើការដោះស្រាយការរុញរាទៅចំពោះការផ្លាស់ប្តូរ និងការគ្រប់គ្រងការធ្វើអន្តរកាលរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ នោះម៉ូដែល ADKAR អាចជាជម្រើសដ៏សមស្របបំផុត។ ប្រសិនបើគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាចង់ធ្វើការវាយតម្លៃការត្រៀមលក្ខណៈជារួម និងការបន្ស៊ីសម្រាប់ការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល នោះក្របខណ្ឌ McKinsey 7S អាចជាជម្រើសដ៏សមស្របជាង។ ទន្ទឹមនឹងនេះដែរ ប្រសិនបើក្តីកង្វល់ចម្បងគឺការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងការបង្រៀន និងការសិក្សា នោះម៉ូដែល SAMR គឺជាជម្រើសដ៏មានតម្លៃសម្រាប់បញ្ហានេះ។ នៅចុងក្រោយ ការផ្សំបញ្ចូលគ្នានៃម៉ូដែលទាំងនេះ ឬការសម្របម៉ូដែលទាំងនេះដើម្បីបំពេញតាមតម្រូវការពិសេសរបស់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ក៏អាចជាវិធីសាស្ត្រគ្រប់ជ្រុងជ្រោយបំផុតដែរ។

4 បរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា៖ និន្នាការ និងបច្ចេកវិទ្យាសំខាន់ៗ តំបន់

4.1 និន្នាការ និងបច្ចេកវិទ្យាសំខាន់ៗ៖

នៅក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ថ្នាលសិក្សាអនឡាញបានក្លាយជាឧបករណ៍ដែលមិនអាចខ្វះបានសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា ដោយផ្តល់ជាមធ្យោបាយដ៏សម្បូរបែប និងអាចប្រើប្រាស់ក្នុងការការផ្តល់មាតិកាអប់រំដល់សិស្ស។ ថ្នាល ដូចជា Moodle, Canvas, និង Blackboard ចាប់ផ្តើមមានការទទួលយកយ៉ាងទូលំទូលាយនៅក្នុងចំណោមអ្នកអប់រំ និងអ្នកសិក្សា ដោយផ្តល់នូវមជ្ឈមណ្ឌលកណ្តាលសម្រាប់ឯកសារវគ្គសិក្សា កិច្ចការ ការពិភាក្សា និងការវាយតម្លៃ។ ថ្នាលទាំងនេះអាចឱ្យសិស្សចូលប្រើប្រាស់ធនធានអប់រំពីចម្ងាយ ប្រើប្រាស់មាតិកានៃវគ្គសិក្សាទៅតាមកម្រិតល្បឿនសិក្សាផ្ទាល់របស់ពួកគេ និងសហការជាមួយមិត្តភក្តិ និងគ្រូបង្ហាត់នៅលើអនឡាញ។

4.2 បញ្ហាប្រឈម និងឱកាសក្នុងកម្រិតតំបន់៖

ទោះបីជាបរិវត្តកម្មឌីជីថលមានសក្តានុពលយ៉ាងធំធេងសម្រាប់ការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ក៏ដោយ ក៏គ្រឹះស្ថានអប់រំប្រឈមនឹងបញ្ហាប្រឈមទូទៅមួយចំនួនដែលចាំបាច់ត្រូវតែដោះស្រាយដើម្បីសម្រេចបាននូវសក្តានុពលពេញលេញនេះ។ បញ្ហាប្រឈមមួយក្នុងចំណោមបញ្ហាប្រឈមធំបំផុត គឺលទ្ធភាពមានកម្រិតក្នុងការតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតដែលមានស្ថិរភាព និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលមិនគ្រប់គ្រាន់ ជាពិសេស នៅតាមតំបន់ជនបទ និងតំបន់ដាច់ស្រយាល ដែលបញ្ហានៃការតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតគឺមានកាន់តែខ្លាំង។ ដើម្បីជម្នះបញ្ហាប្រឈមនេះ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានានាត្រូវតែវិនិយោគទៅលើការកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និងពង្រីកលទ្ធភាពតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតល្បឿនលឿននៅទូទាំងតំបន់ទាំងមូល។

លើសពីនេះ អក្ខរកម្មឌីជីថលនៅតែជាបញ្ហាប្រឈមដ៏ធំធេង ដោយនិស្សិត និងសាស្ត្រាចារ្យជាច្រើននៅខ្វះជំនាញត្រូវការជាចាំបាច់ក្នុងការប្រើប្រាស់ និងទាញប្រយោជន៍ឱ្យបានពេញលេញពីបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល។ ការដោះស្រាយបញ្ហាគម្លាតជំនាញឌីជីថលតាមរយៈកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល និងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈគឺជាកត្តាដ៏ចាំបាច់ដើម្បីធានាថាភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់អាចស្រាវជ្រាវ និងប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ឌីជីថលក្នុងគោលបំណងបង្រៀន សិក្សា និងស្រាវជ្រាវឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។

លើសពីនេះ ថ្លៃចំណាយនៃការអនុវត្ត និងតំហែទាំបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលអាចមានតម្លៃខ្ពស់ជ្រុលសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាមួយចំនួន ជាពិសេស សាកលវិទ្យាល័យតូចៗ និងសាកលវិទ្យាល័យដែលមិនសូវមានថវិកាគាំទ្រច្រើន។

ការស្វែងរកដំណោះស្រាយដែលមានប្រសិទ្ធភាពថ្លៃចំណាយ និងការធានានូវការផ្តល់មូលនិធិសម្រាប់គំនិតផ្តួចផ្តើមឌីជីថល គឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ដើម្បីធ្វើយ៉ាងណាធានាឱ្យបាននូវលទ្ធភាពទទួលបានធនធានឌីជីថល និងឱកាសប្រកបដោយសមធម៌សម្រាប់សិស្សទាំងអស់។

ជាងនេះទៅទៀត ការក្តីបារម្ភចំពោះភាពឯកជន និងសន្តិសុខទិន្នន័យកាន់តែមានការលើកឡើងច្រើនឡើងយ៉ាងលេចធ្លោដោយសារតែគ្រឹះស្ថានអប់រំប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យយ៉ាងច្រើនរបស់សិស្សនិស្សិតដែលមានលក្ខណៈរសើប។ ការការពារឯកជនភាពរបស់សិស្ស និងការធានានូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការការពារទិន្នន័យ គឺជាកត្តាដ៏សំខាន់បំផុតក្នុងការរក្សាការជឿជាក់ និងទំនុកចិត្តមកលើប្រព័ន្ធឌីជីថល។

ទោះបីជាការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ប្រឈមនឹងបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះក៏ដោយក៏នៅមានឱកាសសំខាន់ៗជាច្រើនសម្រាប់ការរីកចម្រើន និងការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងក្នុងធ្វើការបរិវត្តកម្មឌីជីថលដែរនៅក្នុងតំបន់នេះ។ កិច្ចសហការ និងភាពជាដៃគូជាមួយដៃគូឧស្សាហកម្ម ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល និងគ្រឹះស្ថានអប់រំផ្សេងទៀតអាចជួយសម្រួលដល់ការចែករំលែកចំណេះដឹង ការប្រមូលផ្តុំធនធាន និងនវានុវត្តន៍នៅក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថល។ ជាងនេះទៅទៀត ការទទួលយកនូវវប្បធម៌នវានុវត្តន៍ និងការដកពិសោធន៍ អាចឱ្យគ្រឹះស្ថានអប់រំនានាស្វែងរកបច្ចេកវិទ្យា វិធីសាស្ត្រគរុកោសល្យ និងគំរូការងារ (គំរូអាជីវកម្ម) ថ្មីៗដើម្បីជំរុញដល់ការកែលម្អជាបន្ត ព្រមទាំងលើកកម្ពស់វប្បធម៌នៃការសិក្សាពេញមួយជីវិត និងនវានុវត្តន៍ថែមទៀតផង។

សរុបមក បរិវត្តកម្មឌីជីថលមានទាំងពីបញ្ហាប្រឈម និងឱកាសសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍។ តាមរយៈការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមរួមទាំងនេះ ការក្រសោបយកឱកាសដើម្បីការរីកចម្រើន និងការកែលម្អ ក៏ដូចជាការទទួលយកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន ការសិក្សា និងដំណើរការរដ្ឋបាល គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានឹងអាចឈានមុខផ្នែកនវានុវត្តន៍ការអប់រំ និងរួមចំណែកដល់ការរីកចម្រើនការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅក្នុងតំបន់។

5 ទស្សនៈជាក់លាក់នៅកម្រិតប្រទេស

5.1 ទិដ្ឋភាពនៃបច្ចុប្បន្នការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា

នៅទីក្រុងគូឡាឡាំពួ ប្រតិភូតំណាងមកពីប្រទេសឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ីបានផ្តល់ការវិភាគស៊ីជម្រៅអំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅក្នុងប្រទេសរៀងៗខ្លួន។ ការធ្វើបទបង្ហាញរបស់ប្រទេសនីមួយៗបានឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីកត្តាចម្រុះដែលបង្កើតទិដ្ឋភាពនៃការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា រួមទាំង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀន ក្របខណ្ឌអភិបាលកិច្ច និងយន្តការធានាគុណភាព (Sa-ngiamwibool, & Wisaeng, 2022)។

ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ដែលស្ថិតឈានមុខផ្នែកអភិវឌ្ឍការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅក្នុងតំបន់ បានបង្ហាញអំពីប្រព័ន្ធដែលបានបង្កើតឡើងយ៉ាងល្អប្រសើរ ដែលអាចចាត់ទុកថាជាប្រទេសដែលមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទំនើប អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនខ្ពស់ និងវិធានការធានាគុណភាពយ៉ាងតឹងរ៉ឹង។ ប្រទេសនេះបានវិនិយោគជាយុទ្ធសាស្ត្រទៅលើការកសាងសាកលវិទ្យាល័យ និងគ្រឹះស្ថានស្រាវជ្រាវលំដាប់ថ្នាក់ពិភពលោក ដោយបានទាក់ទាញក្រុមសិស្សនិស្សិត និងបញ្ញវន្តជាច្រើនមកពីជុំវិញពិភពលោក។
ប្រទេសម៉ាឡេស៊ីសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការធានាគុណភាព ហើយការទទួលស្គាល់គុណភាពបានធ្វើឱ្យប្រទេសនេះមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្បីល្បាញក្នុងនាមជាប្រទេសទិសដៅឈានមុខគេផ្នែកការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍។

ផ្ទុយទៅវិញ ប្រទេសកម្ពុជា និងឡាវប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាប្រឈមគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងវិស័យអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅក្នុងប្រទេស ដោយសារតែកត្តាធនធានមានកម្រិត ឱនភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងបញ្ហាអភិបាលកិច្ច (Chaphichith, 2014) (Sen, 2013)។ ទោះបីជាមានខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីពង្រីកលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំ និងការលើកកម្ពស់គុណភាពរបស់ស្ថាប័នក៏ដោយ ប្រទេសទាំងពីរនេះនៅតែបន្តជួបបញ្ហាជាច្រើន ដូចជាអត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនទាបអគារសិក្សាមិនគ្រប់គ្រាន់ និងលទ្ធផលអប់រំមានកម្រិតខុសៗគ្នា (Madhur, 2014) (Un, & Sok, 2018)។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រទេសកម្ពុជា និងឡាវមានភាពធន់ និងបានប្ដេជ្ញាចិត្តដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ ដោយបានគូសបញ្ជាក់អំពីផែនការដ៏មហិច្ឆិតារបស់ខ្លួននៅក្នុង អភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សាឱ្យមានការរីកចម្រើន។

5.2 គំនិតផ្តួចផ្តើម និងវឌ្ឍនភាពនៃបរិវត្តកម្មឌីជីថល៖

តំណាងមកពីប្រទេសឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ីបានបង្ហាញអំពីគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលផ្សេងៗ ដែលមានគោលដៅធ្វើបដិវត្តការបង្រៀន ការសិក្សា និងដំណើរការរដ្ឋបាលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា។

នៅក្នុងប្រទេសម៉ាឡេស៊ី គំនិតផ្តួចផ្តើមគួរឱ្យកត់សម្គាល់ រួមមានដូចជា ការអនុវត្តថ្នាលសិក្សាឌីជីថលគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍វគ្គសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត។ គំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាទំនើបចុងក្រោយដើម្បីបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំ និងលើកកម្ពស់បរិយាកាសសិក្សាបែបអន្តរកម្ម ដែលបំពេញតាមតម្រូវការ និងចំណូលចិត្តរបស់សិស្សផ្សេងៗគ្នា។ លើសពីនេះទៅទៀត ប្រទេសម៉ាឡេស៊ីបានបោះជំហានគួរឱ្យកត់សម្គាល់ក្នុងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា blockchain ដើម្បីដំណើរការបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ និងវិញ្ញាបនបត្រ ដោយធ្វើយ៉ាងធានាឱ្យបាននូវសុចរិតភាព និងភាពងាយស្រួលយកតាមខ្លួននូវលិខិតបញ្ជាក់កម្រិតសិក្សានៅក្នុងយុគសម័យឌីជីថល។

នៅប្រទេសកម្ពុជា និងឡាវ ទោះបីជាកំពុងប្រឈមនឹងបញ្ហាប្រឈមផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏នៅក្នុងប្រទេសទាំងពីរនេះ កំពុងខិតខំប្រឹងប្រែងដាក់បញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលទៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា។ គំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះ រួមមានដូចជា ឧបករណ៍វិភាគដំណើរការដោយ AI និងថ្នាក់រៀនតាមអនឡាញ ដែលមានគោលបំណងលើកកម្ពស់ការអនុវត្តគរុកោសល្យ និងពង្រីកឱកាសអប់រំ ជាពិសេស នៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាល ដែលអាចមានលទ្ធភាពទទួលបានធនធានអប់រំតាមបែបប្រពៃណីមានកម្រិត។ ទោះបីជាកិច្ចការនេះអាចមានវឌ្ឍនភាពបន្តិចម្តងៗ ប្រទេសទាំងពីរនេះបានប្តេជ្ញាចិត្តទាញយកសក្តានុពលនៃបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរជាវិជ្ជមាននៅក្នុងវិស័យអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅក្នុងប្រទេសរៀងៗខ្លួន។

5.3 បញ្ហាប្រឈម និងឱកាស

ទោះបីជាប្រទេសនីមួយៗប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាប្រឈមខុសប្លែកតាមកម្រិតផ្សេងៗក្នុងដំណើរនៃការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលក៏ដោយ ក៏ប្រទេសទាំងនេះមានឱកាសគួរឱ្យកត់សម្គាល់សម្រាប់កំណើន និងនវានុវត្តន៍ដែរ។ ប្រទេសកម្ពុជា និងឡាវប្រឈមមុខនឹងឧបសគ្គមួយចំនួន ដូចជា ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនៅមានកម្រិត កង្វះថវិកា និងកង្វះបុគ្គលិកជំនាញ ជាពិសេស នៅតាមសាកលវិទ្យាល័យនៅតាមខេត្តឆ្ងាយពីរាជធានី ដែលជាឧបសគ្គក្នុងការអនុវត្តគំនិតផ្តួចផ្តើមឌីជីថលឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បញ្ហាប្រឈមទាំងនេះក៏នាំមកជាមួយនូវឱកាសសម្រាប់កិច្ចសហការ និងការចែករំលែកចំណេះដឹង ក៏ដូចជា សក្តានុពលក្នុងការហក់លោតឱ្យផុតពីដំណាក់កាលនៃការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រពៃណី និងក្រសោបយកនូវការអនុវត្តបច្ចេកវិទ្យាទំនើបចុងក្រោយដើម្បីជំរុញឱ្យមានការរីកចំរើនយ៉ាងឆាប់រហ័សក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា (Sol, 2021)។

ទោះបីជាម៉ាឡេស៊ីមានភាពរីកចម្រើនច្រើនផ្នែកបរិវត្តកម្មឌីជីថលក៏ដោយ ក៏ប្រទេសនេះនៅមានបញ្ហាប្រឈមក្នុងការធានាឱ្យមានសិទ្ធិទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយសមធម៌ និងការដោះស្រាយបញ្ហាអភិបាលកិច្ច។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយសារតែប្រទេសម៉ាឡេស៊ីមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងក្របខណ្ឌអភិបាលកិច្ចរឹងមាំ ប្រទេសនេះមានមូលដ្ឋានគ្រឹះដ៏រឹងមាំក្នុងការសម្រេចការរីកចម្រើនផ្នែកឌីជីថលបន្ថែមទៀតនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា។ ម៉ាឡេស៊ីអាចប្រើប្រាស់ជំនាញ និងធនធានរបស់ខ្លួនដើម្បីគាំទ្រប្រទេសជិតខាងក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលរបស់ពួកគេ ដោយជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការថ្នាក់តំបន់ និងជំរុញការផ្លាស់ប្តូរជាវិជ្ជមាននៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅទូទាំងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ (Yoshino, 2021) (Sapuan & Roly, 2021)។

សរុបមក ខណៈពេលដែលប្រទេសឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ីប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាប្រឈម និងឱកាសតាមកម្រិតផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងដំណើរបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសរៀងៗខ្លួនក៏ដោយ

ប៉ុន្តែប្រទេសទាំងនេះមានទស្សនៈវិស័យរួមក្នុងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាដើម្បីលើកកម្ពស់លទ្ធផលអប់រំនៅថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា និងជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គមឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរ។ តាមរយៈការរួមគ្នាសហការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗ និងការចាប់យកឱកាសនវានុវត្តន៍ និងភាពជាដៃគូ ប្រទេសទាំងនេះអាចសម្រេចបាននូវសក្តានុពលពេញលេញនៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា និងត្រួសត្រាយផ្លូវដើម្បីអនាគតកាន់តែត្រចះត្រចង់សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋរបស់ពួកគេ។

6 ការវិភាគបែបប្រៀបធៀប

6.1 ការប្រៀបធៀបកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនៃការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល៖

នៅខែមករា ឆ្នាំ2023 អ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវមកពីសាកលវិទ្យាល័យ Universiti Teknologi Malaysia (UTM) បានធ្វើការវិភាគបែបប្រៀបធៀបទៅលើគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ី។ ការពិនិត្យមើលយ៉ាងលម្អិតទៅលើចំណុចខុសគ្នានេះបានបង្ហាញអំពីភាពស្រដៀងគ្នា និងភាពខុសគ្នាជាច្រើននៅក្នុងវិធីសាស្រ្ត និងកម្រិតនៃជោគជ័យរបស់ប្រទេសទាំងបីនេះ។

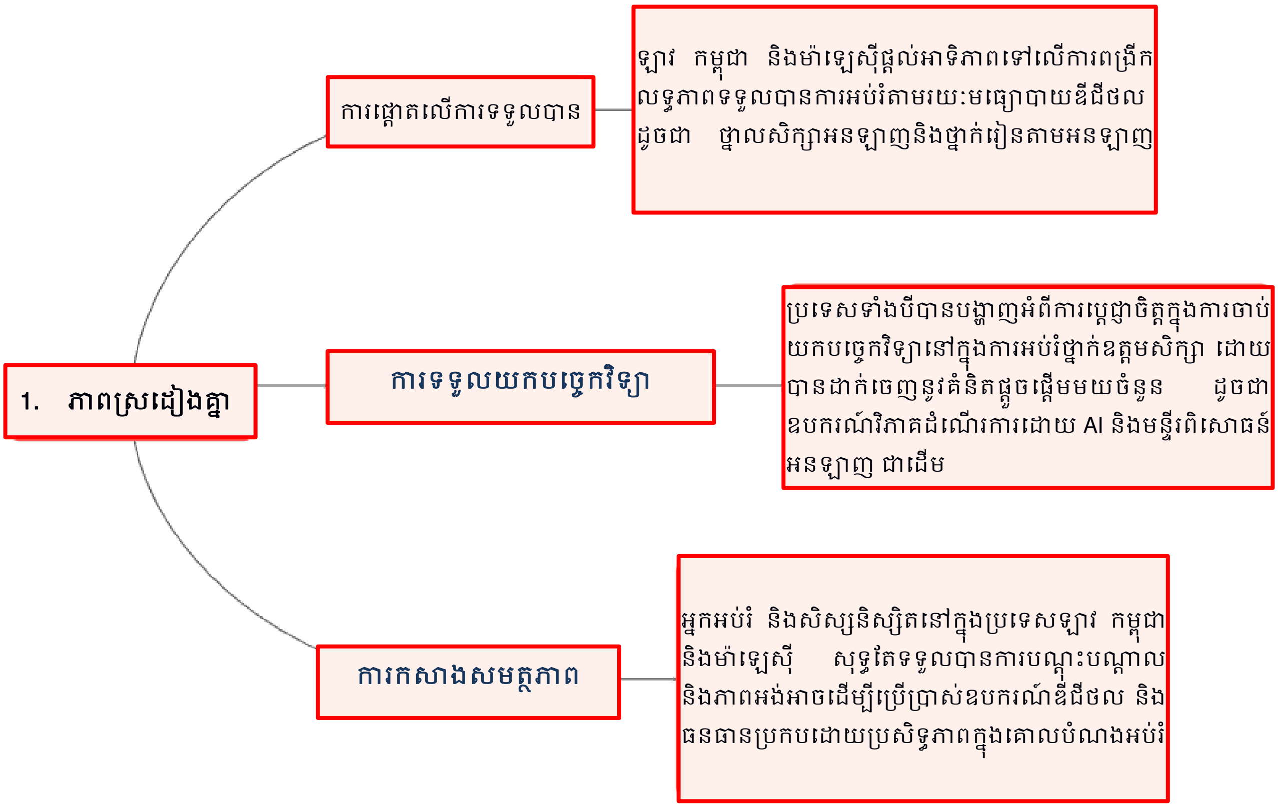

រូបភាពទី 2៖ ភាពស្រដៀងគ្នានៃការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ និងម៉ាឡេស៊ី

6.1.1 ភាពស្រដៀងគ្នា៖

i. **ការផ្ដោតលើការទទួលបាន៖** នៅទូទាំងប្រទេសឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ីមានគោលបំណងរួមក្នុងការពង្រីកលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំតាមរយៈមធ្យោបាយឌីជីថល។ ថ្នាលសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត ថ្នាក់រៀនអនឡាញ និងបណ្ណាល័យឌីជីថលគឺជាគំនិតផ្ដួចផ្ដើមមួយចំនួននៅក្នុងចំណោមនោះ ដែលបានអនុវត្តដើម្បីចម្លុះឧបសគ្គផ្នែកភូមិសាស្ត្រ និងធានាបាននូវបរិយាបន្នអប់រំ ជាពិសេស នៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាល និងតំបន់មានការខ្វះខាត។

ii. **ការទទួលយកបច្ចេកវិទ្យា៖** ទោះបីជាមានកម្រិតខុសគ្នាផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលក៏ដោយ ក៏ប្រទេសទាំងបីនេះបានបង្ហាញអំពីការប្ដេជ្ញាចិត្តក្នុងការទទួលយកបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន ការសិក្សា និងដំណើរការរដ្ឋបាលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា។ គំនិតផ្ដួចផ្ដើមគួរកត់សម្គាល់មួយចំនួន រួមមានដូចជា ឧបករណ៍វិភាគដំណើរការ AI មន្ទីរពិសោធន៍តាមអនឡាញ និងថ្នាលវាយតម្លៃឌីជីថល គឺបង្ហាញអំពីកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នារបស់ប្រទេសទាំងនេះក្នុងការស្វែងរកដំណោះស្រាយឌីជីថលដើម្បីឱ្យការអប់រំមានការរីកចម្រើន និងនវានុវត្តន៍។

iii. **ការកសាងសមត្ថភាព៖** ប្រទេសនីមួយៗទទួលស្គាល់ពីតួនាទីដ៏សំខាន់នៃអក្ខរកម្មឌីជីថល និងការអភិវឌ្ឍជំនាញក្នុងការជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថលដោយជោគជ័យ។ កម្មវិធីបណ្ដុះបណ្ដាលដ៏រឹងមាំ សិក្ខាសាលា និងឱកាសអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញវិជ្ជាជីវៈកំពុងត្រូវតែអនុវត្តដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពឌីជីថលរបស់អ្នកអប់រំ និងសិស្សនិស្សិត ដោយផ្ដល់ភាពអង់អាចឱ្យពួកគេប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ និងធនធានឌីជីថលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងគោលបំណងអប់រំ។

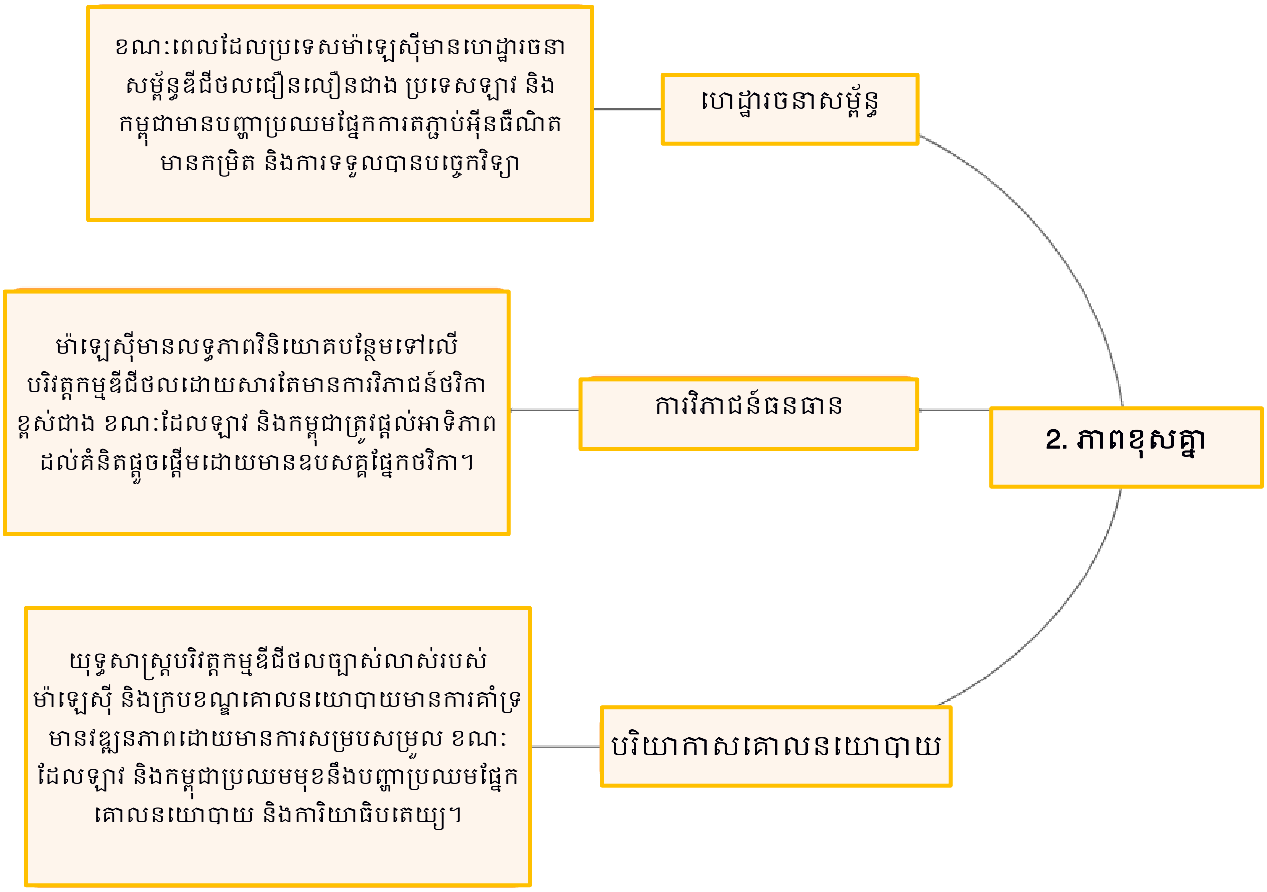

រូបភាពទី 3៖ ភាពខុសគ្នាផ្នែកបរិវត្តកម្មឌីជីថលរវាងកម្ពុជា ឡាវ និងម៉ាឡេស៊ី

6.1.2 ភាពខុសគ្នា៖

i. **ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ៖** ខណៈពេលដែលម៉ាឡេស៊ីមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលទំនើបជាងបើធៀបនឹងប្រទេសកម្ពុជា និងឡាវ ដែលសម្រួលដល់ការអនុវត្តកាន់តែរលូន និងការពង្រីកគំនិតផ្តួចផ្តើមឌីជីថលកាន់តែល្អប្រសើរ កម្ពុជា និងឡាវប្រឈមនឹងបញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗពាក់ព័ន្ធនឹងការតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតមានកម្រិត ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធមិនគ្រប់គ្រាន់ និងការទទួលបានបច្ចេកវិទ្យាក្នុងកម្រិតមិនស្មើគ្នានៅក្នុងប្រទេស។ ឧបសគ្គទាំងនេះអាចរាំងស្ទះដល់ប្រទេសទាំងនេះក្នុងការអនុវត្តកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបរិវត្តកម្មឌីជីថលឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងការស្វែងដំណោះស្រាយមាននវានុវត្តន៍ដែលកែតម្រូវទៅតាមបរិបទក្នុងប្រទេស។

ii. **ការវិភាជន៍ធនធាន៖** ភាពខុសគ្នានៅក្នុងការវិភាជន៍ធនធានមានឥទ្ធិពលទៅលើវិសាលភាព និងការពង្រីកផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅទូទាំងប្រទេសទាំងបីនេះ។ ដោយទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការវិភាជន៍ថវិកាខ្ពស់ជាងសម្រាប់វិស័យអប់រំ និងធនធានសេដ្ឋកិច្ចរឹងមាំជាង ម៉ាឡេស៊ីអាចវិនិយោគកាន់តែមាននិរន្តរភាពលើការទទួលយកបច្ចេកវិទ្យា ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងការកសាងសមត្ថភាព។ ផ្ទុយទៅវិញ ដោយសារតែមានបញ្ហារាំងស្ទះដោយសារតែធនធានមានកម្រិត និងមានអាទិភាពប្រកួតប្រជែងពីវិស័យផ្សេង ប្រទេសកម្ពុជា

និងឡាវ ត្រូវតែផ្តល់អាទិភាពលើគំនិតផ្តួចផ្តើមដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និងស្វែងរកវិធីសាស្ត្រដែលមានប្រសិទ្ធភាពថ្លៃចំណាយដើម្បីជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថលដោយមានឧបសគ្គផ្នែកថវិកា។

iii. **បរិយាកាសគោលនយោបាយ៖** ភាពខុសគ្នាផ្នែកបរិយាកាសគោលនយោបាយក៏ជះឥទ្ធិពលទៅលើដំណើរនៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបរិវត្តកម្មឌីជីថលផងដែរ។ យុទ្ធសាស្ត្របរិវត្តកម្មឌីជីថលច្បាស់លាស់របស់ម៉ាឡេស៊ី ក្របខណ្ឌគោលនយោបាយមានការគាំទ្រ និងវិធីសាស្ត្រមានការសម្របសម្រួលនៅទូទាំងក្រសួងស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល និងគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាបានជួយសម្រួលឱ្យប្រទេសនេះសម្រេចបាននូវវឌ្ឍនភាពគួរឱ្យកត់សម្គាល់ផ្នែកឌីជីថលនីយកម្ម។ ផ្ទុយមកវិញ ប្រទេសកម្ពុជា និងឡាវប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាប្រឈមនានាពាក់ព័ន្ធនឹងភាពស៊ីសង្វាក់ផ្នែកគោលនយោបាយ ក្របខណ្ឌបទប្បញ្ញត្តិ និងឧបសគ្គផ្នែកការិយាធិបតេយ្យ ដែលអាចរាំងស្ទះដល់ការបន្ស៊ីគំនិតផ្តួចផ្តើមឌីជីថលជាមួយនឹងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ជាតិកាន់តែទូលំទូលាយ។

6.2 មេរៀនពិសោធន៍ និងឧត្តមានុវត្តន៍៖

ដោយផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការវិភាគ របាយការណ៍នេះបង្ហាញអំពីមេរៀនពិសោធន៍ និងឧត្តមានុវត្តន៍ដ៏មានតម្លៃជាច្រើន ដែលផ្តល់ការណែនាំដ៏មានតម្លៃសម្រាប់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងឡាវ។

i. **ការចូលរួមរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ៖** ការចូលរួមរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធនៅគ្រប់កម្រិត រួមទាំងក្រសួងស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល គ្រឹះស្ថានអប់រំ ដៃគូឧស្សាហកម្ម និងសហគមន៍ គឺជាកត្តាដ៏សំខាន់បំផុតដើម្បីអនុវត្តគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលឱ្យបានជោគជ័យ។ ភាពជាដៃគូសហការក៏ជំរុញឱ្យមាននវានុវត្តន៍ ការចែករំលែកធនធាន និងការដោះស្រាយបញ្ហារួម ដោយលើកកម្ពស់លទ្ធផលកាន់តែមានឥទ្ធិពល និងប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

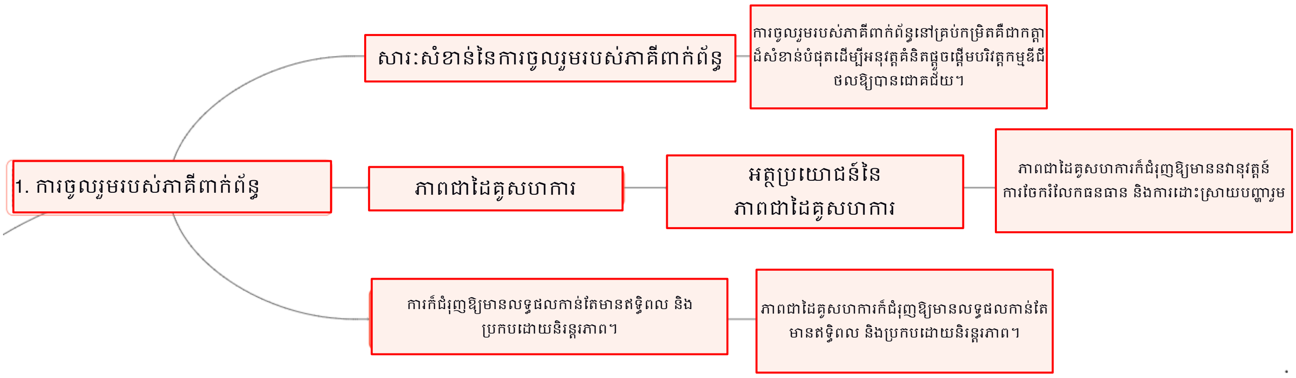

រូបភាពទី 4៖ ការចូលរួមរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ

ii. **ការសម្របខ្លួន និងភាពបត់បែន៖** ភាពបត់បែនក្នុងវិធីសាស្ត្រ និងការសម្របខ្លួនទៅតាមកាលៈទេសៈដែលកំពុងមានការប្រែប្រួល គឺសំខាន់ខ្លាំងណាស់សម្រាប់ដោះស្រាយជាមួយនឹងភាពស្មុគស្មាញនៃបរិវត្តកម្មឌីជីថល។ បណ្តាប្រទេសនានាត្រូវមានឆន្ទៈអនុវត្តឡើងវិញ ធ្វើពិសោធន៍ និងកែសម្រួលយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួនដោយផ្អែកលើតម្រូវការដែលកំពុងវិវត្តឥត

ឈប់ឈរ បច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗ និងមតិត្រលប់ពីភាគីពាក់ព័ន្ធ។ វប្បធម៌នវានុវត្តន៍ និងការកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់ ជំរុញឱ្យមានភាពធន់ និងការសម្រេចបាននូវវឌ្ឍនភាពនៅក្នុងយុគសម័យឌីជីថលនេះ។

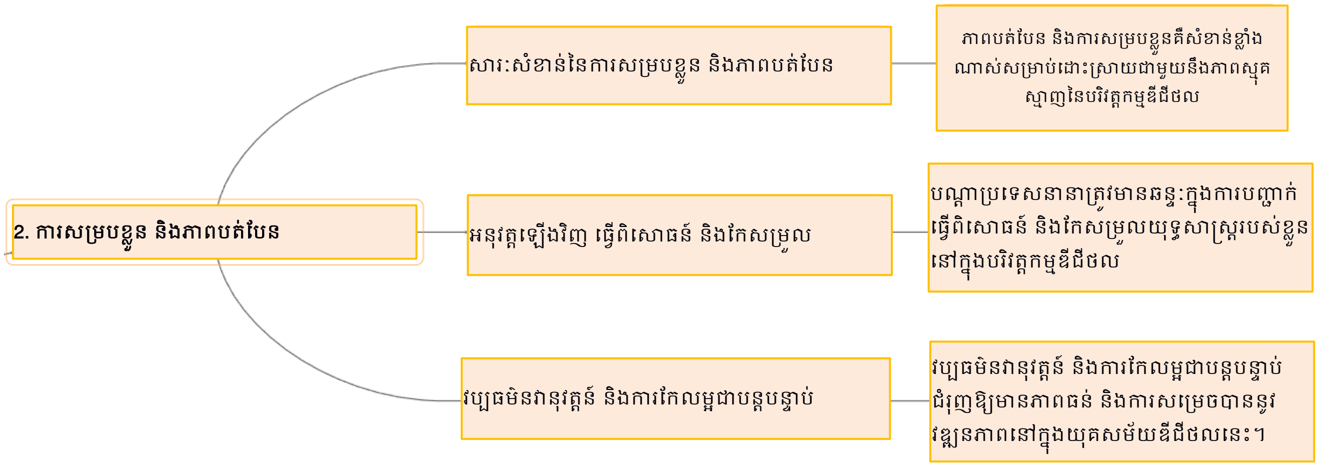

រូបភាពទី 5៖ ការសម្របខ្លួន និងភាពបត់បែន

iii. **ការកសាងសមត្ថភាព៖** ការវិនិយោគលើកម្មវិធីកសាងសមត្ថភាពដើម្បីពង្រឹងអក្ខរកម្ម និងជំនាញឌីជីថលដល់សាស្ត្រាចារ្យ និងសិស្សនិស្សិត គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលប្រកបដោយនិរន្តរភាព។ ការបណ្តុះបណ្តាលបន្ត និងឱកាសអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញវិជ្ជាជីវៈផ្តល់ភាពអង់អាចដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងការបន្តទទួលយកនូវការរីកចម្រើននៃបច្ចេកវិទ្យា កសាងទំនុកចិត្តក្នុងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ឌីជីថល និងសម្រេចបាននូវសក្តានុពលពេញលេញក្នុងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាក្នុងគោលបំណងអប់រំ។

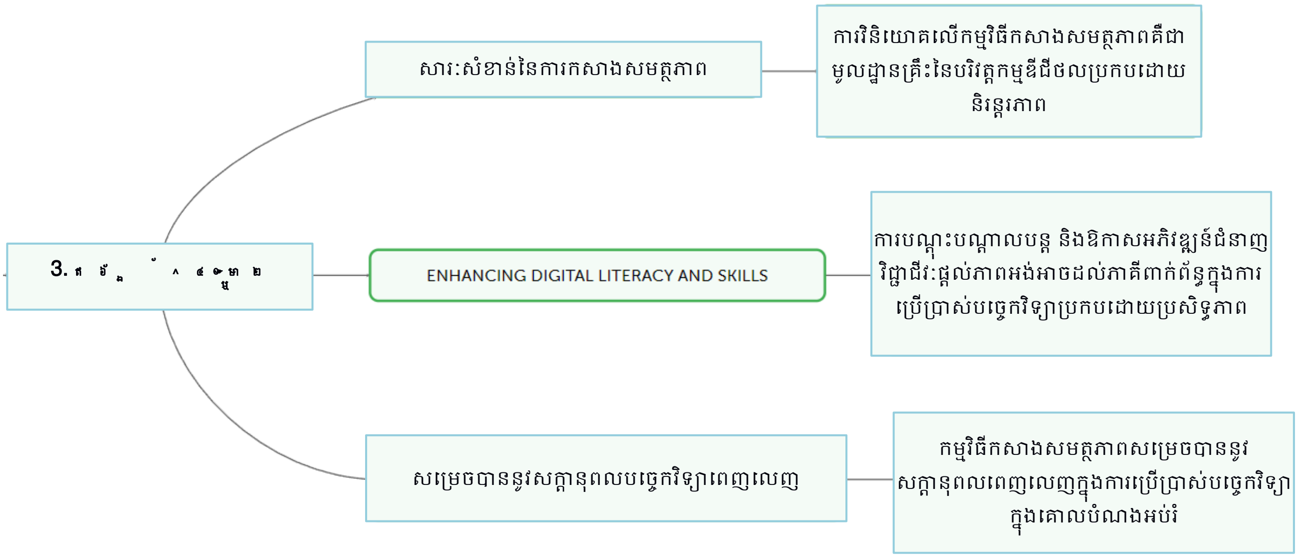

រូបភាពទី 6៖ ការកសាងសមត្ថភាព

iv. **ការបន្ស៊ីគោលនយោបាយ៖** ការបង្កើតក្របខណ្ឌគោលនយោបាយច្បាស់លាស់ និងគោលការណ៍ណែនាំផ្លូវច្បាប់ ដែលផ្តល់ការគាំទ្រដល់បរិវត្តកម្មឌីជីថលគឺជាកត្តាដ៏សំខាន់ដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសអំណោយផល។ គោលនយោបាយនានាគួរតែផ្តល់អាទិភាពដល់លទ្ធភាពទទួលបាន តម្លៃសមរម្យ ភាពឯកជន និងសន្តិសុខទិន្នន័យ ខណៈដែលជំរុញដល់នវានុវត្តន៍ ភាពប្រកួតប្រជែង និងការសហការគ្នានៅក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឌីជីថល។ ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា និងការបន្ស៊ីគោលនយោបាយឱ្យស្របតាមគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ជាតិដ៏ទូលំទូលាយ គឺជាកត្តាដ៏សំខាន់ជាសារវ័ន្តដើម្បីជំរុញវឌ្ឍនភាព និងបង្កើនឥទ្ធិពលជាអតិបរមានៃគំនិតផ្តួចផ្តើមឌីជីថល។

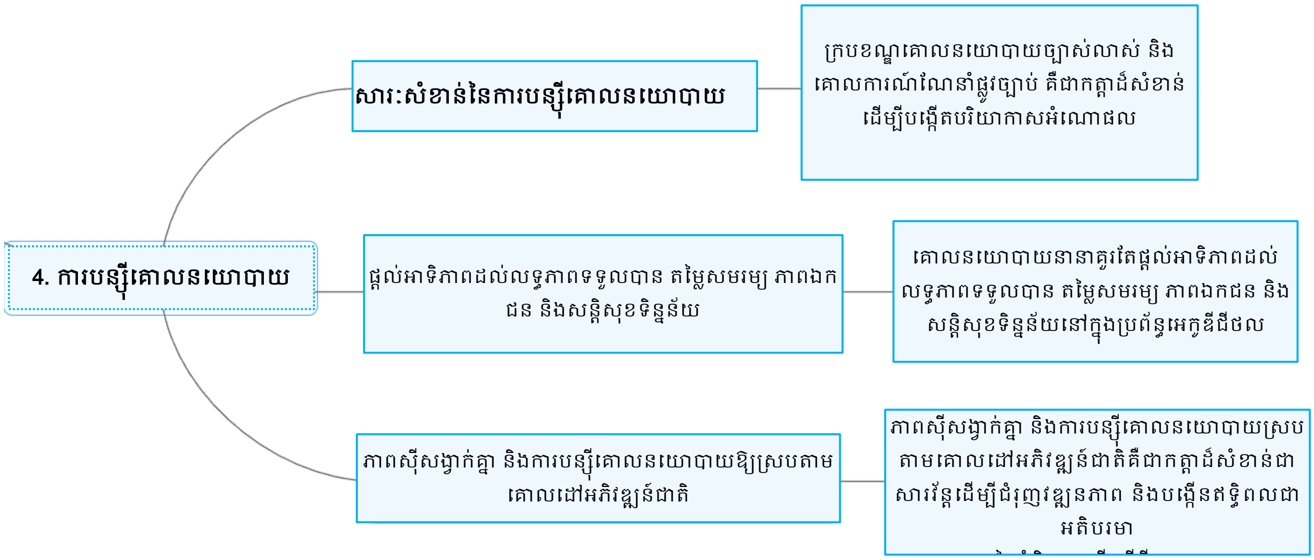

រូបភាពទី 7៖ ការបន្សុីគោលនយោបាយ

ការអនុវត្តទាំងនេះគឺពុំមានភាពចាំបាច់សម្រាប់ម៉ាឡេស៊ីនោះទេ ដោយសារតែប្រទេសនេះមានគោលនយោបាយពាក់ព័ន្ធរួចអស់ហើយ។ តាមរយៈការដកស្រង់មេរៀនពិសោធន៍ និងឧត្តមានុវត្តន៍ទាំងនេះ បណ្តាប្រទេសនៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍អាចពន្លឿនដំណើរបរិវត្តកម្មឌីជីថលបាន តភ្ជាប់គម្លាតឌីជីថល និងសម្រេចបាននូវសក្តានុពលពេញលេញរបស់បច្ចេកវិទ្យាដើម្បីបង្កើនលទ្ធផលសិក្សានៅថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា ជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងផ្តល់ភាពអង់អាចដល់បុគ្គល និងសហគមន៍នៅទូទាំងតំបន់។ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមក្នុងការអនុវត្តកិច្ចការទាំងនេះ និងការអនុវត្តគោលនយោបាយបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ប្រទេសនេះមានវិធានការមួយដូចខាងក្រោមសម្រាប់ប្រទេសផ្សេងៗយកទៅធ្វើការពិចារណា៖

i. **ការវិភាជន៍ធនធានឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់៖** ធានាថាមានការវិភាជន៍ថវិកាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព បុគ្គលិកជំនាញ និងបច្ចេកវិទ្យាសមស្របដើម្បីគាំទ្រដល់ការអនុវត្តគោលនយោបាយបរិវត្តកម្មឌីជីថល។

ii. **ការពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល៖** បន្តធ្វើការវិនិយោគទៅលើការកែលម្អប្រព័ន្ធហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគមន៍ (ICT) ដូចជា ការពង្រីកការតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតល្បឿនលឿន និងការអភិវឌ្ឍមជ្ឈមណ្ឌលទិន្នន័យ។

iii. **ការបណ្តុះបណ្តាល និងការអភិវឌ្ឍជំនាញ៖** អនុវត្តកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល និងអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញដើម្បីបំពាក់បំប៉នសមត្ថភាពដែលត្រូវការជាចាំបាច់ដល់ធនធានមនុស្សក្នុងការទទួលយក និងប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។

iv. **ការលើកកម្ពស់នវានុវត្តន៍ និងកិច្ចសហការ៖** លើកទឹកចិត្តដល់នវានុវត្តន៍ និងកិច្ចសហការរវាងវិស័យសាធារណៈ វិស័យឯកជន គ្រឹះស្ថានសិក្សា និងសង្គមស៊ីវិលដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍ និងការអនុវត្តដំណោះស្រាយឌីជីថលឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។

v. **ការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់៖** បង្កើតយន្តការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ ដើម្បីធ្វើការតាមដានវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថល កំណត់ផ្នែកត្រូវធ្វើការកែលម្អ និងកែសម្រួលយុទ្ធសាស្ត្រទៅតាមតម្រូវការជាក់ស្តែង។

vi. **ការចូលរួមរបស់ពហុភាគីពាក់ព័ន្ធ៖** ជំរុញឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងការចូលរួមរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ រួមទាំង ប្រជាពលរដ្ឋ ធុរកិច្ច និងគ្រឹះស្ថានសិក្សា ឱ្យចូលរួមនៅក្នុងដំណើរបរិវត្តកម្មឌីជីថលដើម្បីធានានូវការទទួលយកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលឱ្យបានទូលំទូលាយ និងប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

vii. **ការអនុម័តបទដ្ឋាន និងឧត្តមានុវត្តន៍អន្តរជាតិ៖** ប្រើប្រាស់បទដ្ឋាន និងឧត្តមានុវត្តន៍អន្តរជាតិនៅក្នុងបរិវត្តកម្មឌីជីថលដើម្បីជាឯកសារ និងការណែនាំសម្រាប់ការតាក់តែងគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ម៉ាឡេស៊ី។

viii. តាមរយៈការអនុវត្តវិធានការទាំងនេះ ម៉ាឡេស៊ី និងប្រទេសផ្សេងទៀត រួមមាន ឡាវ និង កម្ពុជា អាចដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងបង្កើនវឌ្ឍនភាពឆ្ពោះទៅរកបរិវត្តកម្មឌីជីថលប្រកបដោយជោគជ័យ ដោយអាចផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដល់សេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងរដ្ឋាភិបាលទាំងមូល។

7 បញ្ហាប្រឈមក្នុងការពន្លឿនការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល

7.1 រចនាសម្ព័ន្ធមានកម្រិត៖

បញ្ហាប្រឈមដោយសារតែហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធមានកម្រិតបង្កឱ្យមានឧបសគ្គជាច្រើន ដែលរាំងស្ទះដល់ការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលទៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា។ នៅក្នុងតំបន់ជាច្រើន ជាពិសេស នៅតាមតំបន់ជនបទ និងតំបន់ដាច់ស្រយាលតែម្តង ការទទួលបានការតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតដែលមានស្ថិរភាពនៅតែជាឧបសគ្គខ្លាំងនៅឡើយ។ ទំហំអ៊ីនធឺណិត (bandwidth) មានកម្រិត និងល្បឿនអ៊ីនធឺណិតយឺត និងការដាច់អ៊ីនធឺណិតជាញឹកញាប់ គឺជាកត្តារាំងស្ទះដល់ការផ្តល់ការអប់រំតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដែលបន្ថយបង្អាក់ដល់សមត្ថភាពរបស់សិស្សនិស្សិតក្នុងការចូលរួមនៅក្នុងថ្នាក់អនឡាញ ការចូលប្រើប្រាស់ធនធានឌីជីថល និងការចូលរួមនៅក្នុងសកម្មភាពសិក្សារួមគ្នា ជាដើម។ ជាងនេះទៅទៀត ការទទួលបានសេវាអគ្គិសនី និងឧបករណ៍ឌីជីថលមិនគ្រប់គ្រាន់បានធ្វើឱ្យបញ្ហាទាំងនេះកាន់តែមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរខ្លាំងឡើង ដោយបង្កជាការលំបាកកាន់តែខ្លាំងសម្រាប់សិស្សនិស្សិតណាដែលមានជីវភាពខ្វះខាត និងពុំមានឧបករណ៍ដែលត្រូវការចាំបាច់ដើម្បីចូលរួមនៅក្នុងការសិក្សាតាមអ៊ីនធឺណិតឱ្យដូចសិស្សផ្សេងទៀត។

ការដោះស្រាយបញ្ហាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធមានកម្រិត គឺទាមទារឱ្យមានវិធីសាស្ត្រពហុភាគី ដែលរាប់បញ្ចូលទាំងការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត និងឌីជីថល។ រដ្ឋាភិបាល គ្រឹះស្ថានអប់រំ និងភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងវិស័យឯកជនត្រូវតែសហការគ្នាដើម្បីពង្រីកបណ្តាញតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិត ធ្វើ

ឱ្យប្រសើរឡើងនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបណ្តាញអ៊ីនធឺណិត និងប្រើប្រាស់ដំណោះស្រាយមាននវានុវត្តន៍ ដូចជា បច្ចេកវិទ្យាអ៊ីនធឺណិតផ្កាយរណប ដើម្បីអាចគ្របដណ្តប់ដល់តំបន់ដាច់ស្រយាល និងតំបន់ដែលមានការខ្វះខាត។ លើសពីនេះ គំនិតផ្តួចផ្តើមក្នុងការផ្តល់នូវលទ្ធភាពទទួលបានឧបករណ៍ឌីជីថលក្នុងតម្លៃសមរម្យ និងបរិយាកាសសិក្សាតាមបច្ចេកវិទ្យា គឺជាកត្តាដ៏សំខាន់ជាសារវន្តដើម្បីធានានូវលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយសមធម៌សម្រាប់អ្នកសិក្សាទាំងអស់។ គម្រោងដឹកនាំដោយសហគមន៍ ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន និងការឧបត្ថម្ភធនរបស់រដ្ឋាភិបាល អាចជួយសម្រួលដល់ការបំពេញគម្លាតឌីជីថល និងបង្កើតប្រព័ន្ធអេកូអប់រំប្រកបដោយបរិយាបន្ន ដែលសិស្សគ្រប់រូបអាចមានការរីកចម្រើនបានគ្រប់គ្នា។

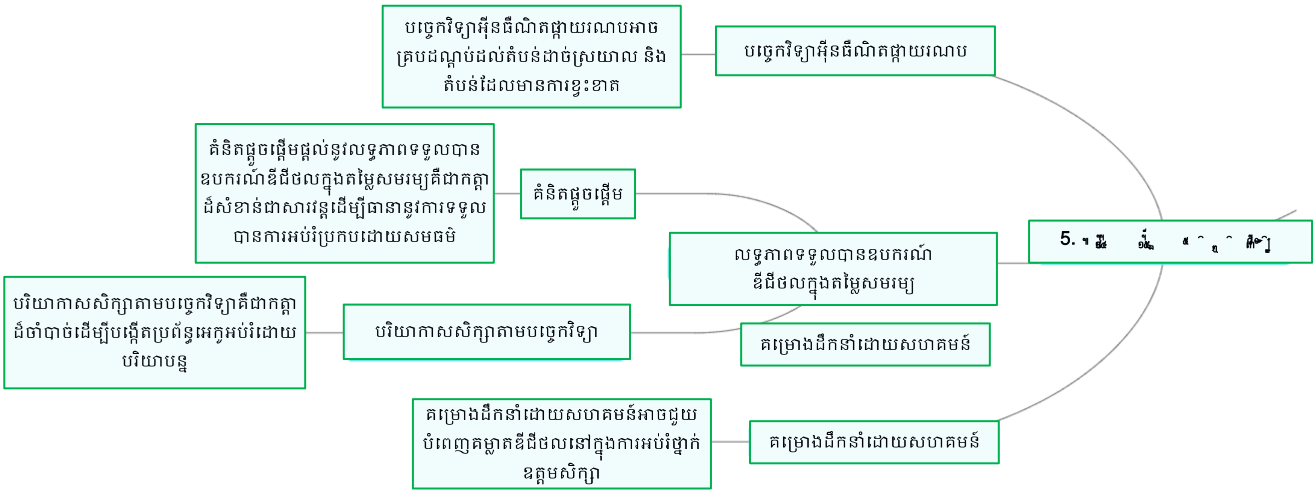

រូបភាពទី 8៖ ដំណោះស្រាយនវានុវត្តន៍

7.2 មូលនិធិ និងការវិនិយោគ៖

ការធានាឱ្យបាននូវការផ្តល់មូលនិធិ និងការវិនិយោគគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលគឺជាបញ្ហាប្រឈមដែលគ្រឹះស្ថានអប់រំនៅទូទាំងពិភពលោកបាន និងកំពុងជួបប្រទះអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។ ការវិភាជន៍ថវិកាមានកម្រិត អាទិភាពមូលនិធិមានការប្រកួតប្រជែងដោយវិស័យផ្សេង និងកង្វះខាតធនធានជាទូទៅគឺជាកត្តារាំងស្ទះដល់ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រឌីជីថលដ៏ទូលំទូលាយ និងការធ្វើឱ្យប្រសើរនូវប្រព័ន្ធហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ។ ការចំណាយជាមុនពាក់ព័ន្ធនឹងលទ្ធកម្មបច្ចេកវិទ្យា ការទិញអាជ្ញាបណ្ណកម្មវិធីសូហ្វវែរ ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកបន្ថែមទៀត គឺជាឧបសគ្គផ្នែកថវិការបស់គ្រឹះស្ថានអប់រំទាំងឡាយ ដែលធ្វើឱ្យមានការលំបាកក្នុងការទ្រទ្រង់ដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលរយៈពេលវែង។

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមផ្នែកថវិកា រដ្ឋាភិបាលនានាត្រូវតែផ្តល់អាទិភាពដល់ការចំណាយលើវិស័យអប់រំ និងវិភាជមូលនិធិបម្រុងសម្រាប់តែគម្រោងបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុង

ការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា។ អង្គការអន្តរជាតិ មូលនិធិសប្បុរសធម៌ និងដៃគូវិស័យឯកជនក៏អាចដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការកៀរគរធនធានហិរញ្ញវត្ថុ និងការផ្តល់ជំនួយឥតសំណងអាហារូបករណ៍ និងមូលនិធិស្រាវជ្រាវដើម្បីគាំទ្រនវានុវត្តន៍ឌីជីថល និងការកសាងសមត្ថភាពក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សាផងដែរ។ ជាងនេះទៅទៀត ការស្វែងរកយន្តការហិរញ្ញវត្ថុមាននវានុវត្តន៍ ដូចជា ការវិនិយោគមានឥទ្ធិពល ការវិនិយោគរួមទុន និងការរៃអង្គាសថវិកាក៏អាចប្រមូលប្រភពមូលនិធិបន្ថែមសម្រាប់ទ្រទ្រង់ដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលបានដែរ។ តាមរយៈការវិនិយោគជាយុទ្ធសាស្ត្រទៅលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ការបង្កើតកម្មវិធីកសាងសមត្ថភាព និងដំណោះស្រាយសិក្សាតាមបច្ចេកវិទ្យា បណ្តាប្រទេសនានាអាចធានាបានថាសិស្សនិស្សិតគ្រប់រូបអាចទទួលបានការអប់រំដែលមានគុណភាព និងឱកាសជោគជ័យក្នុងយុគសម័យឌីជីថលនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។

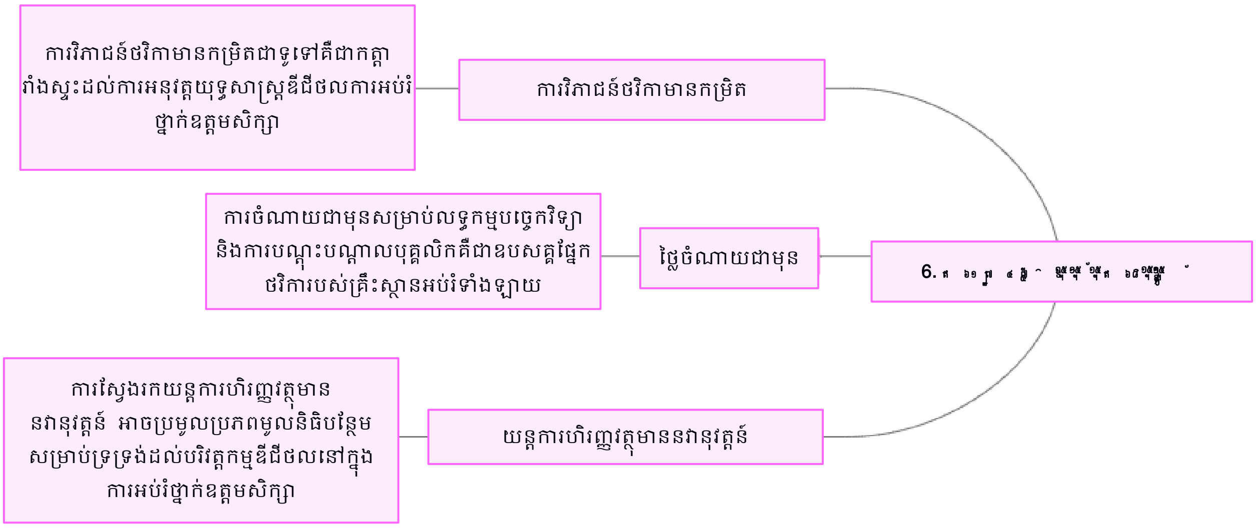

រូបភាពទី 9៖ ការផ្តល់មូលនិធិ និងការវិនិយោគ

7.3 **គម្លាតអក្ខរកម្ម និងជំនាញឌីជីថល៖**

គម្លាតអក្ខរកម្ម និងជំនាញឌីជីថលក្នុងចំណោមអ្នកអប់រំ សិស្សនិស្សិត និងបុគ្គលិករដ្ឋបាលបង្កឱ្យមានបញ្ហាប្រឈមយ៉ាងខ្លាំងដល់ការអនុវត្តគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា។ អ្នកអប់រំជាច្រើនពុំមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ដែលជាតម្រូវការចាំបាច់ក្នុងការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាឱ្យបានរលូននៅក្នុងការអនុវត្តការបង្រៀន ការរៀបចំឱ្យមានបទពិសោធន៍សិក្សាតាមអ៊ីនធឺណិតដែលមានការចូលរួមពីសិស្ស និងការប្រើប្រាស់ការវិភាគទិន្នន័យសម្រាប់ការសម្រេចចិត្ត ជាដើម។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ សិស្សនិស្សិតអាចមានឧបសគ្គជាមួយនឹងជំនាញអក្ខរកម្មឌីជីថលកម្រិតមូលដ្ឋាន ដូចជា ការរុករក

នៅលើថ្នាលអនឡាញ ការវាយតម្លៃមាតិកាឌីជីថលឱ្យបានស៊ីជម្រៅ និងការសហការដោយប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងបរិយាកាសសិក្សាតាមអនឡាញ។

ការបំពេញគម្លាតអក្ខរកម្ម និងជំនាញឌីជីថលតម្រូវឱ្យមានគំនិតផ្តួចផ្តើមកសាងសមត្ថភាពគោលដៅ ការរៀបចំបង្កើតកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងការបណ្តុះបណ្តាលជាបន្តបន្ទាប់ដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នៅក្នុងប្រព័ន្ធអេកូអប់រំ។ គ្រឹះស្ថានសិក្សានានាត្រូវតែវិនិយោគទៅលើការរៀបចំសិក្ខាសាលាអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពសាស្ត្រាចារ្យ វគ្គសិក្សាតាមអ៊ីនធឺណិត និងកម្មវិធីផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រ ដើម្បីបំពាក់បំប៉នដល់អ្នកអប់រំនូវចំណេះដឹងគរុកោសល្យ និងជំនាញបច្ចេកទេសដែលត្រូវការជាចាំបាច់ដើម្បីប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងការបង្រៀនសិស្ស។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ សិស្សនិស្សិតគួរតែទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកអក្ខរកម្មឌីជីថល ការត្រិះរិះពិចារណា និងអក្ខរកម្មព័ត៌មាន ដើម្បីបំពាក់បំប៉នពួកគេនូវជំនាញចាំបាច់ដើម្បីរីកចម្រើននៅក្នុងយុគសម័យឌីជីថល។ ជាងនេះទៅទៀត ការជំរុញវប្បធម៌នៃការសិក្សាពេញមួយជីវិត និងភាពស្ទាត់ជំនាញផ្នែកឌីជីថល គឺជាកត្តាដ៏ចាំបាច់ដើម្បីធានាថានិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សាត្រូវបានរៀបចំឱ្យមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបំពេញតម្រូវការកម្លាំងពលកម្មនៅសតវត្សរ៍ទី 21 ហើយអាចសម្របខ្លួនទៅនឹងការរីកចម្រើននៃបច្ចេកវិទ្យាយ៉ាងឆាប់រហ័ស។

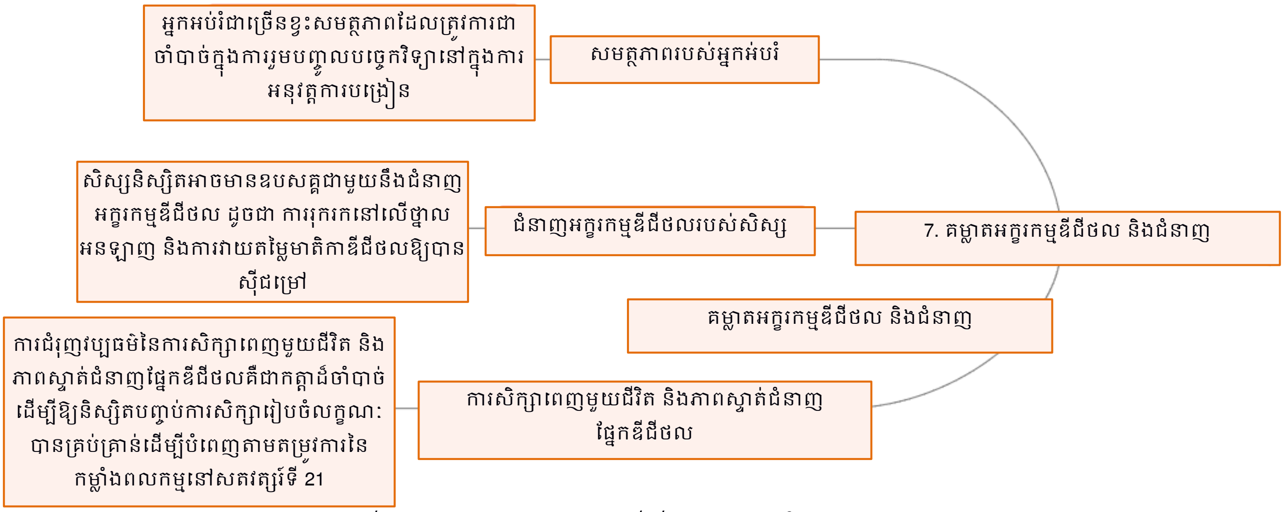

រូបភាពទី 10៖ គម្លាតអក្ខរកម្មឌីជីថល និងជំនាញ

7.4 បរិយាកាសគោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិ៖

បរិយាកាសគោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការរៀបចំដំណើរបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា។ ក្របខណ្ឌបទប្បញ្ញត្តិមានភាពស្មុគស្មាញ គោលនយោបាយមិនត្រូវនឹងសម័យកាល និងឧបសគ្គផ្នែកការិយាធិបតេយ្យអាចរាំងស្ទះដល់នវានុវត្តន៍ ការសហការ និងការធ្វើពិសោធន៍ជាមួយនឹងបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលថ្មីៗ និងវិធីសាស្ត្រ

គរុកោសល្យ។ គោលនយោបាយមិនស៊ីសង្វាក់គ្នានៅទូទាំងក្រសួងស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល និងយុត្តាធិការផ្សេងៗអាចបង្កើតភាពស្រពិចស្រពិល និងភាពមិនច្បាស់លាស់ ដែលរារាំងដល់ការវិនិយោគ និងក្លាយជាឧបសគ្គដល់វឌ្ឍនភាព។

ដើម្បីជំរុញបរិយាកាសអំណោយផលសម្រាប់បរិវត្តកម្មឌីជីថល អ្នករៀបចំគោលនយោបាយត្រូវតែអនុវត្តគោលនយោបាយច្បាស់លាស់ មានភាពបត់បែន និងសម្របខ្លួន ដែលលើកកម្ពស់ដល់នវានុវត្តន៍ ការពារឯកជនភាពទិន្នន័យ ធានានូវសិទ្ធិឌីជីថល និងជំរុញការវិនិយោគទៅលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និងការអប់រំ។ លើសពីនេះ ក្របខណ្ឌបទប្បញ្ញត្តិក៏គួរតែឆ្លើយតបទៅនឹងភាពជឿនលឿននៃបច្ចេកវិទ្យា និងនិន្នាការដែលកំពុងលេចចេញជារូបរាងនៅក្នុងការសិក្សាតាមប្រព័ន្ធឌីជីថល ដែលអាចឱ្យគ្រឹះស្ថានសិក្សាមានភាពបត់បែនក្នុងការធ្វើពិសោធន៍ជាមួយវិធីសាស្ត្របង្រៀនប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត យុទ្ធសាស្ត្រវាយតម្លៃ និងម៉ូដែលនៃការបញ្ជាក់គុណវុឌ្ឍិ។ អ្នករៀបចំគោលនយោបាយគួរតែចូលរួមជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធមកពីវិស័យអប់រំ ឧស្សាហកម្ម សង្គមស៊ីវិល និងគ្រឹះស្ថានសិក្សានានានៅក្នុងដំណើរការរៀបចំតាក់តែង គោលនយោបាយ ដើម្បីធានាថាគោលនយោបាយទាំងនោះឆ្លុះបញ្ចាំងពីតម្រូវការ និងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ព្រមទាំងលើកកម្ពស់ការទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព និងសមធម៌សម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។

ជាចុងក្រោយ ការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមកាន់តែទូលំទូលាយផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ មានកម្រិត កង្វះថវិកា គម្លាតអក្ខរកម្មឌីជីថល និងភាពស្មុគស្មាញនៃគោលនយោបាយ គឺជាកិច្ចការដ៏សំខាន់ដើម្បីពន្លឿនការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា។ តាមរយៈការទទួលយកវិធីសាស្ត្រគ្រប់ជ្រុងជ្រោយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគជាយុទ្ធសាស្ត្រទៅលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល គំនិតផ្តួចផ្តើមកសាងសមត្ថភាព និងកំណែទម្រង់គោលនយោបាយ ប្រទេសនានាអាចសម្រេចបាននូវសក្តានុពលនៃបរិវត្តកម្មន៍បច្ចេកវិទ្យា និងបង្កើតបាននូវប្រព័ន្ធអេកូអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សាប្រកបដោយបរិយាបន្ន សមធម៌ និងដំណើរការដោយប្រព័ន្ធឌីជីថល ដែលផ្តល់ផ្តល់លទ្ធភាពដល់អ្នកសិក្សាឱ្យរីកចម្រើននៅក្នុងយុគសម័យឌីជីថល។

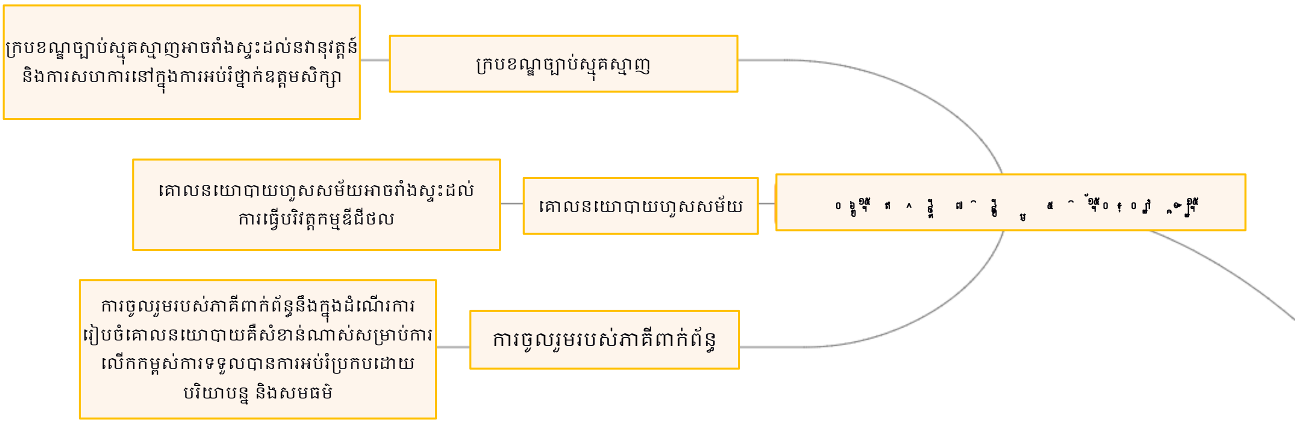

រូបភាពទី 11៖ បរិយាកាសគោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិ

8 យុទ្ធសាស្ត្រពន្លឿនការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល

ពិតប្រាកដណាស់ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវតែស្វែងយល់ឱ្យកាន់តែស៊ីជម្រៅអំពីវិធីសាស្ត្រដែលកែតម្រូវទៅតាមតម្រូវការដើម្បីពន្លឿនការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ឡាវ និងកម្ពុជា (Lee, 2007)។

8.1 ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី

ដោយសារតែមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលជឿនលឿន ប្រទេសម៉ាឡេស៊ីអាចផ្តោតសំខាន់លើការកែលម្អ និងបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមការអប់រំឌីជីថលដែលមានស្រាប់ ដែលកត្តានេះអាចរួមមាន ការបង្កើតកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលឌីជីថលដាច់ដោយឡែកដែលត្រូវបានរចនាឡើងជាពិសេសសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា។ កម្មវិធីនេះគួរតែរួមបញ្ចូលមិនត្រឹមតែការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា ដូចជា ការពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និងការផ្តល់នូវលទ្ធភាពក្នុងការទទួលបានបច្ចេកវិទ្យាអប់រំទំនើបប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងសម្រាប់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកសាងសមត្ថភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយផងដែរ។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងនេះគួរតែមានគោលបំណងលើកកម្ពស់អក្ខរកម្ម និងជំនាញឌីជីថលទាំងសម្រាប់សិស្សនិស្សិត និងសាស្ត្រាចារ្យ។ កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលអាចគ្របដណ្តប់លើប្រធានបទជាច្រើន រួមមានគរុកោសល្យឌីជីថល វិធីសាស្ត្របង្រៀនតាមអ៊ីនធឺណិត ឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យាអប់រំ និងការវិភាគទិន្នន័យសម្រាប់ការសម្រេចចិត្តអប់រំ ជាដើម។ លើសពីនេះ ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញអាចផ្តល់ជូនដល់អ្នកអប់រំដើម្បីបង្កើតបទពិសោធន៍សិក្សាឌីជីថលដែលទាក់ទាញ និងមានអន្តរកម្មទៅវិញទៅមក។ កិច្ចសហការជាមួយដៃគូឧស្សាហកម្មក៏អាចជួយសម្រួលដល់ការរួមបញ្ចូលជំនាញពាក់ព័ន្ធនឹងឧស្សាហកម្មនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សា ដោយធានាបានថានិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សាត្រូវបានបំពាក់បំប៉នដោយសមត្ថភាពដែលត្រូវការដើម្បីក្លាយជាធនធានជំនាញផ្នែកឌីជីថល។

8.2 ប្រទេសកម្ពុជា

នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដែលហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងធនធានឌីជីថលអាចមានកម្រិតជាងបើប្រៀបធៀបទៅនឹងប្រទេសម៉ាឡេស៊ី យុទ្ធសាស្ត្រគួរតែផ្តល់អាទិភាពដល់ការពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងការកែលម្អលទ្ធភាពទទួលបានធនធានឌីជីថល។ គំនិតផ្តួចផ្តើមអាច រួមមានការពង្រីកការតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិតទៅកាន់តំបន់ដែលមានការលំបាកខ្លាំង ការធ្វើទំនើបកម្មហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលនៅក្នុងបរិវេណសាកលវិទ្យាល័យ និងការលើកកម្ពស់លទ្ធភាពប្រើប្រាស់ឧបករណ៍សម្រាប់សិស្សនិស្សិត។ ជាងនេះទៅទៀត ការរួមបញ្ចូលអក្ខរកម្មឌីជីថលទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាចាប់តាំងពីដំណាក់កាលដំបូងអាចជួយសិស្សឱ្យអភិវឌ្ឍជំនាញសំខាន់ៗសម្រាប់

ក្នុងការស្វែងយល់នៅក្នុងពិភពឌីជីថល។ កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍មហាវិទ្យាល័យគួរតែត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីផ្តល់ជូនអ្នកអប់រំនូវជំនាញគរុកោសល្យ និងបច្ចេកវិទ្យាដែលត្រូវការជាចាំបាច់ដើម្បីដាក់បញ្ចូលឧបករណ៍ឌីជីថលដោយប្រសិទ្ធភាពទៅក្នុងការអនុវត្តការបង្រៀនរបស់ពួកគេ។ កម្មវិធីទាំងនេះអាចផ្តោតលើការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកអប់រំឱ្យចេះប្រើប្រាស់ថ្នាលសិក្សាឌីជីថល វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃតាមអ៊ីនធឺណិត និងការបង្កើតមាតិកាពហុបណ្តាញផ្សព្វផ្សាយ ជាដើម។ ភាពជាដៃគូជាមួយអង្គការអន្តរជាតិ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងក្រុមហ៊ុនវិស័យឯកជនក៏អាចផ្តល់នូវធនធាន និងជំនាញដ៏មានតម្លៃ ដើម្បីគាំទ្រដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមការអប់រំឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបានផងដែរ។

8.3 ប្រទេសឡាវ

ដូចគ្នាទៅនឹងប្រទេសកម្ពុជាដែរ ប្រទេសឡាវក៏អាចត្រូវការការវិនិយោគដ៏សំខាន់ទៅលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកសាងសមត្ថភាពដើម្បីពន្លឿនបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សាដែរ។ ការផ្តល់អាទិភាពដល់ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ដូចជា ការពង្រីកការតភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិត និងការធ្វើទំនើបកម្ម ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលនៅក្នុងបរិវេណសាកលវិទ្យាល័យ អាចជាការកសាង មូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់គំនិតផ្តួចផ្តើមការអប់រំឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសនេះ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ គួរមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីដាក់បញ្ចូលអក្ខរកម្មឌីជីថលទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សា និងផ្តល់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍មហាវិទ្យាល័យដើម្បីបង្កើនជំនាញបង្រៀនឌីជីថលរបស់អ្នកអប់រំ។ លើសពីនេះទៀត ការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលនវានុវត្តន៍ និងជំរុញកិច្ចសហការជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម និងភាគីពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងក្រសួងស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល អាចជំរុញនវានុវត្តន៍ឌីជីថល និងជំរុញវឌ្ឍនភាពនៅក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា។ មជ្ឈមណ្ឌលនវានុវត្តន៍ទាំងនេះអាចក្លាយជាមជ្ឈមណ្ឌលសម្រាប់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ការធ្វើពិសោធន៍ និងកិច្ចសហការ ដែលសិស្សនិស្សិត មហាវិទ្យាល័យ និងដៃគូឧស្សាហកម្មអាចធ្វើការរួមគ្នាទៅលើគម្រោងនវានុវត្តន៍ ដែលដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមនៅក្នុងមូលដ្ឋាន និងរួមចំណែកដល់គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។

សរុបមក វិធីសាស្ត្រកែសម្រួលទៅតាមតម្រូវការដើម្បីពន្លឿនការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលក្នុងការអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សានៅក្នុងប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ឡាវ និងកម្ពុជា គួរតែពិចារណាទៅលើពីបញ្ហាប្រឈម និងឱកាសពិសេសខុសប្លែកពីគ្នាដែលមាននៅក្នុងប្រទេសនីមួយៗ។ តាមរយៈការផ្តោតលើការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកសាងសមត្ថភាព និងកិច្ចសហការជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធនានា ប្រទេសទាំងបីនេះអាចបង្កើតប្រព័ន្ធអេកូអប់រំថ្នាក់ឧត្តមសិក្សាប្រកបដោយបរិយានបន្ទ នវានុវត្តន៍ និងដំណើរការដោយប្រព័ន្ធឌីជីថល ផ្តល់ផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍បន្ថែមទៀតដល់សិស្សនិស្សិត អ្នកអប់រំ និងសង្គមដូចដែលករណីសិក្សានេះបានលើកឡើង។

9 ករណីសិក្សា

ចំពោះ WPS2 យើងបានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសលើការប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យ ក្នុងគោលបំណងស្វែងរកព័ត៌មានលម្អិត និងស៊ីជម្រៅអំពីទិដ្ឋភាពផ្សេងៗគ្នានៃគម្រោង។ សំណុំទិន្នន័យគ្រប់ជ្រុងជ្រោយបានបង្កើតឡើង បែងចែកទៅតាមប្រទេស និងរវាងនិស្សិត និងបុគ្គលិក ដែលបានសម្របសម្រួលដល់ការវិភាគលម្អិតទៅលើលទ្ធផលដែលទទួលបាន។ ការវិភាគនេះបានបង្ហាញនូវទិន្នន័យដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ និងជារបកគំហើញថ្មី ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីវឌ្ឍនភាពគម្រោង ព្រមទាំងផ្តល់មូលដ្ឋានដ៏រឹងមាំសម្រាប់សកម្មភាព និងសេចក្តីសម្រេចចិត្តនាពេលអនាគតផងដែរ។

ក្នុងអំឡុងដំណើរការវិភាគនេះ យើងបានរកឃើញទាំងចំណុចខ្លាំង និងឱកាសដើម្បីធ្វើការកែលម្អ។ មានការគូសបញ្ជាក់ពីជោគជ័យដែលសម្រេចបានមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ន ក៏ដូចជាបញ្ហាប្រឈម និងឧបសគ្គនានាដែលចាំបាច់ត្រូវធ្វើការដោះស្រាយនៅក្នុងដំណាក់កាលបន្ទាប់នៃគម្រោងនេះ។ ជារួម វឌ្ឍនភាពដែលសម្រេចបានមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ គឺជាសក្ខីភាពបញ្ជាក់ពីការប្តេជ្ញាចិត្ត ការលះបង់ និងសមត្ថភាពរបស់ក្រុមការងារក្នុងការតទល់នឹងបញ្ហាប្រឈម និងជម្នះបញ្ហាលំបាក ឆ្ពោះទៅរកការសម្រេចបាននូវគោលដៅរួមរបស់គម្រោង។

ឆ្ពោះទៅមុខ ក្រុមការងារប្តេជ្ញាចិត្តបន្តបំពេញការងារដោយស្មារតីសហការ និងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ឆ្ពោះទៅរកការសម្រេចឱ្យបាននូវគោលបំណងរបស់គម្រោង។ សកម្មភាព និងយុទ្ធសាស្រ្តថ្មីបានរៀបចំឡើង ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមដែលនឹងកើតឡើង និងបង្កើនឥទ្ធិពលវិជ្ជមានរបស់គម្រោងនៅក្នុងផ្នែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ឱ្យដល់កម្រិតអតិបរិមា។ ជាចុងក្រោយ ជោគជ័យនៃគម្រោងនេះ ត្រូវពឹងផ្អែកទៅលើកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង និងការតាំងចិត្តរួមគ្នារបស់ក្រុមការងារក្នុងការសម្រេចឱ្យបាននូវលទ្ធផលដ៏ល្អបំផុត និងយូរអង្វែង។

ខាងក្រោមនេះ គឺជាឧទាហរណ៍តំណាងមួយចំនួនអំពីលទ្ធផលដែលទទួលបានតាមរយៈការស្ទង់មតិ។ ឧទាហរណ៍ទាំងនេះផ្តល់នូវទិដ្ឋភាពទូទៅអំពីការយល់ឃើញ និងមតិយោបល់ដែលប្រមូលបានក្នុងអំឡុងដំណើរការស្រាវជ្រាវ ដែលគ្របដណ្តប់លើប្រធានបទពាក់ព័ន្ធជាច្រើន ព្រមទាំងផ្តល់នូវព័ត៌មានដ៏មានតម្លៃអំពីទិដ្ឋភាពខុសៗគ្នានៃប្រធានបទដែលលើកយកមកសិក្សា។

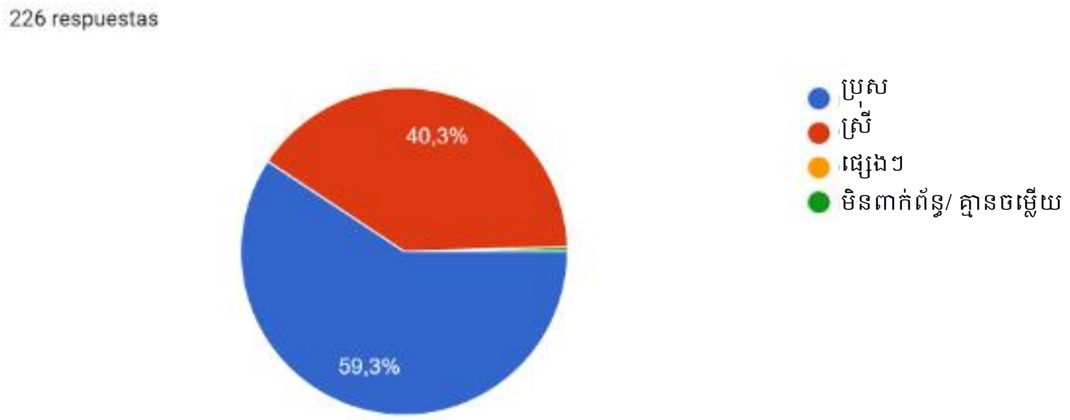

រូបភាព 12៖ ការតំណាងយេនឌ័រពីប្រទេសឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ី

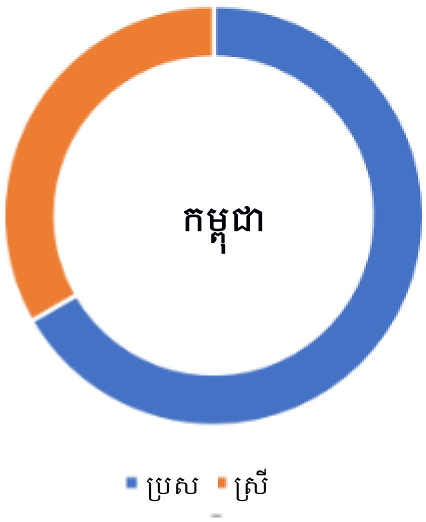

រូបភាព 13៖ ការតំណាងយេនឌ័រពីប្រទេសកម្ពុជា

រូបភាព 14៖ ការតំណាងយេនឌ័រពីប្រទេសឡាវ

រូបភាព 15៖ ការតំណាងយេនឌ័រពីប្រទេសម៉ាឡេស៊ី

ជាការចាំបាច់ណាស់ដែលត្រូវរួមបញ្ចូលយេនឌ័រជាអថេរមួយនៅក្នុងការស្ទង់មតិ ក្នុងគោលបំណងពន្លឿនការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលសម្រាប់ឧត្តមសិក្សានៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី កម្ពុជា និងឡាវនៅតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍។ ការស្ទង់មតិនេះជួយឱ្យយើងដឹងអំពីភាពខុសគ្នា និងភាពស្រដៀងគ្នានៃលទ្ធភាព ការចូលរួម និងលទ្ធផលអប់រំរវាងបុរស និងស្ត្រីនៅក្នុងបរិបទនៃបរិវត្តកម្មឌីជីថល។ តាមរយៈការប្រមូលទិន្នន័យបែងចែកតាមយេនឌ័រយើងអាចរកឃើញ និងដោះស្រាយគម្លាតយេនឌ័រនៅក្នុងលទ្ធភាពចូលប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ការចូលរួមនៅក្នុងសកម្មភាពឌីជីថល និងឱកាសសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអនឡាញបាន។ ចំណុចនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការធានាធ្វើយ៉ាងណាឱ្យគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលមានបរិយាប័ន្ន និងសមធម៌ ព្រមទាំងធានាថាអាចផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់អ្នកសិក្សាទាំងអស់ដោយមិនគិតអំពីយេនឌ័រ។

ការស្ទង់មតិនិស្សិត និងបុគ្គលិកសាកលវិទ្យាល័យនៅប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ និងម៉ាឡេស៊ី គឺជាឧបករណ៍ដ៏មានតម្លៃមួយដើម្បីស្វែងយល់អំពីភាពស្មុគស្មាញ និងតម្រូវការនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានអប់រំទាំងនេះ។ ការស្ទង់មតិនេះធ្វើឱ្យមានការស្វែងយល់ស៊ីជម្រៅអំពីមតិយោបល់ដាច់ដោយឡែក និងមតិយោបល់រួម ដែលផ្តល់នូវការយល់ឃើញគ្រប់ជ្រុងជ្រោយអំពីក្តីបារម្ភ បំណងប្រាថ្នា និងសំណូមពររបស់អ្នកដែលពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់នៅក្នុងបរិយាកាសសាកលវិទ្យាល័យ។

ទីមួយ ការស្ទង់មតិទាំងនេះផ្តល់នូវថ្នាលមួយដែលនិស្សិត និងបុគ្គលិកម្នាក់ៗ អាចបង្ហាញអំពីទស្សនៈរបស់ពួកគេដោយអនាមិក និងមិនភ័យខ្លាចរងការផ្ចាញ់ផ្ចាលឡើយ។ ការស្ទង់មតិបែបនេះ លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការប្រាស្រ័យទាក់ទងបើកចំហ និងស្មោះត្រង់ ដែលជាលទ្ធផលជួយសម្របសម្រួលដល់ការកំណត់រកបញ្ហាដែលអាចនឹងត្រូវបានមើលរំលង។ បន្ថែមពីនេះ

តាមរយៈការប្រមូលទិន្នន័យពីមនុស្សជាច្រើន យើងទទួលបាននូវការអះអាងអំពីមតិយោបល់ និងបទពិសោធន៍កាន់តែពេញលេញនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានសាកលវិទ្យាល័យ ដែលជំរុញឱ្យមានការយល់ដឹងកាន់តែសុក្រឹតអំពីតម្រូវការ និងបំណងប្រាថ្នាខុសៗគ្នា។

តាមរយៈការវិភាគទិន្នន័យដែលប្រមូលបាន យើងអាចកំណត់រកលំនាំ និងនិន្នាការសំខាន់ៗនៃមតិយោបល់ និងក្តីបារម្ភដែលបានបង្ហាញ។ ឧទាហរណ៍ យើងអាចរកឃើញថានិស្សិតជាច្រើននៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សានីមួយៗ មានការមិនពេញចិត្តចំពោះធនធានគាំទ្រដែលផ្តល់ជូន ស្របពេលដែលបុគ្គលិកផ្នែករដ្ឋបាលអាចនឹងមានក្តីបារម្ភអំពីបន្ទុកការងារ និងប្រសិទ្ធភាពនៃដំណើរការផ្ទៃក្នុង។ លំនាំទាំងនេះផ្តល់នូវព័ត៌មានដ៏មានតម្លៃអំពីផ្នែកដែលមានបញ្ហា ដែលទាមទារឱ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់ជាអាទិភាព។

លើសពីនេះទៅទៀត ការស្ទង់មតិក៏អាចជួយកំណត់អាទិភាពតម្រូវការដែលបានកំណត់រកឃើញផងដែរ។ តាមរយៈការយល់ដឹងអំពីទំហំ និងភាពបន្ទាន់នៃក្តីបារម្ភខុសៗគ្នានេះ អ្នកមានសិទ្ធិអំណាច និងអ្នកធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តនៅសាកលវិទ្យាល័យ អាចធ្វើការបែងចែកធនធានឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាដែលសំខាន់បំផុត។ ការធ្វើបែបនេះគឺដើម្បីធានាថាបានអនុវត្តវិធានការកែតម្រូវបានទាន់ពេលវេលា និងមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីបង្កើនឥទ្ធិពលវិជ្ជមានលើគ្រឹះស្ថានសាកលវិទ្យាល័យឱ្យដល់កម្រិតអតិបរិមា។

លទ្ធផលនៃការស្ទង់មតិនេះ ក៏ជាប្រភពព័ត៌មានដ៏មានតម្លៃមួយផងដែរសម្រាប់ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តនៅក្នុងស្ថាប័ន។ ទិន្នន័យដែលប្រមូលបាន អាចផ្តល់ជាព័ត៌មានដល់ការបង្កើតគោលនយោបាយ ការរៀបចំផែនការជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងការអនុវត្តគំនិតផ្តួចផ្តើមជាក់លាក់ដែលរៀបចំឡើងដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពរបស់សិស្ស និងបទពិសោធន៍ការងារនៅក្នុងសាកលវិទ្យាល័យផងដែរ។ ចាប់ពីការបែងចែកថវិកា ដល់ការកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ រហូតដល់ការអនុវត្តកម្មវិធីគាំទ្រនិស្សិត ការសម្រេចចិត្តនានាដែលផ្អែកលើទិន្នន័យដែលទុកចិត្តបាន មានសក្តានុពលក្នុងការបង្កើតបាននូវការផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំធេង និងជាវិជ្ជមាននៅទូទាំងគ្រឹះស្ថានសាកលវិទ្យាល័យ។

ជារួម ការស្ទង់មតិនិស្សិត និងបុគ្គលិកសាកលវិទ្យាល័យនៅប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ និងម៉ាឡេស៊ី ផ្តល់នូវការយល់ដឹងដ៏មានតម្លៃអំពីអំពីភាពស្មុគស្មាញ និងតម្រូវការនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានអប់រំទាំងនេះ។ តាមរយៈការទាញយកព័ត៌មាននេះមកប្រើប្រាស់ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព គេអាចដោះស្រាយក្តីបារម្ភដែលកំពុងមាន ធ្វើឱ្យបទពិសោធន៍នៅសាកលវិទ្យាល័យប្រសើរឡើង និងលើកកម្ពស់បរិយាកាសនៅសាកលវិទ្យាល័យឱ្យកាន់តែវិជ្ជមាន និងសម្បូរបែបសម្រាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។

9.1 ប្រទេសឡាវ

នៅប្រទេសឡាវ សាកលវិទ្យាល័យជាតិឡាវ (NUOL) និងសាកលវិទ្យាល័យ Savannakhet University (SKU) បានក្លាយជាសាលាវិទ្យាល័យឈានមុខគេក្នុងការជំរុញយុទ្ធសាស្ត្របរិវត្តកម្មឌីជីថលប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតនៅក្នុងការអប់រំកម្រិតឧត្តមសិក្សា។ តាមរយៈកិច្ចសហការជាយុទ្ធសាស្ត្រជាមួយក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យា និងការប្តេជ្ញាចិត្តដ៏មោះមុតក្នុងការទាញយកប្រយោជន៍ពីបច្ចេកវិទ្យាទំនើប គ្រឹះស្ថានអប់រំទាំងពីរនេះបានធ្វើបរិវត្តកម្មការបង្រៀន ការសិក្សា និងការអនុវត្តរដ្ឋបាល ដើម្បីបំពេញតាមតម្រូវការប្រែប្រួលឥតឈប់ឈររបស់សហគមន៍អប់រំរបស់ពួកគេ។

សាកលវិទ្យាល័យជាតិឡាវ ក្នុងនាមជាគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សាល្អវិសេសជាងគេនៅក្នុងប្រទេសឡាវ បាន និងកំពុងជាកម្លាំងចលករឈានមុខគេនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមអប់រំឌីជីថល។ គំនិតផ្តួចផ្តើមមួយក្នុងចំណោមគំនិតផ្តួចផ្តើមសំខាន់របស់គ្រឹះស្ថានអប់រំនេះ គឺជាការរួមបញ្ចូលការអប់រំដែលពង្រឹងដោយបច្ចេកវិទ្យា ដែលឧបករណ៍ និងថ្នាលឌីជីថល គឺត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងការបង្រៀនក្នុងថ្នាក់យ៉ាងរលូន ដើម្បីពង្រឹងការចូលរួមរបស់សិស្ស និងបណ្តុះនូវស្មារតីសិក្សារៀនសូត្រសកម្ម។ តាមរយៈការរួមបញ្ចូលធនធានពហុមេឌៀ លំហាត់ត្រាប់អន្តរកម្ម និងមន្ទីរពិសោធន៍សិប្បនិម្មិត សាកលវិទ្យាល័យជាតិឡាវ បានបង្កើតនូវបទពិសោធន៍សិក្សារៀនសូត្រដែលបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការចូលរួមរបស់និស្សិត ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្របតាមរបៀប និងចំណង់ចំណូលចិត្តសិក្សារៀនសូត្រ។ លើសពីនេះ សាកលវិទ្យាល័យជាតិឡាវបានសហការជាដៃគូជាមួយនឹងក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឈានមុខគេ ដើម្បីរៀបចំបង្កើតកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញឌីជីថល ដែលនឹងបំពាក់បំប៉ននិស្សិតនូវជំនាញបច្ចេកទេសដែលសំខាន់សម្រាប់ភាពជោគជ័យនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល។ តាមរយៈសិក្ខាសាលា កម្មវិធីហាត់ការ និងកម្មវិធីផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រដែលឧបត្ថម្ភដោយវិស័យនេះ សាកលវិទ្យាល័យជាតិឡាវធានាថានិស្សិតដែលបញ្ចប់ការសិក្សាពីសាកលវិទ្យាល័យរបស់ខ្លួនទៅ គឺត្រៀមខ្លួនបានយ៉ាងល្អប្រសើរនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍខ្លួននៅក្នុងទីផ្សារការងារដែលមានការវិវត្តយ៉ាងឆាប់រហ័សនេះ។

ស្រដៀងគ្នានេះដែរ សាកលវិទ្យាល័យ Savannakhet University បានចាប់យកនូវបរិវត្តកម្មឌីជីថល ដើម្បីពង្រឹងការបង្រៀន ការសិក្សា និងដំណើរការរដ្ឋបាលរបស់ខ្លួន។ តាមរយៈការចងសម្ព័ន្ធជាយុទ្ធសាស្ត្រជាមួយដៃគូផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា សាកលវិទ្យាល័យ SKU បានអនុវត្តគំនិតផ្តួចផ្តើមសិក្សាបែបឌីជីថលប្រកបដោយលក្ខណៈច្នៃប្រឌិត ក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យបទពិសោធន៍របស់និស្សិតកាន់តែសម្បូរបែប និងត្រៀមរៀបចំនិស្សិតសម្រាប់ឱកាសនាពេល

អនាគត។ តាមរយៈការទាញយកប្រយោជន៍ពីបច្ចេកវិទ្យាទំនើប សាកលវិទ្យាល័យ SKU បាន ដាក់ឱ្យដំណើរការថ្នាក់រៀនតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត ថ្នាលសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតលក្ខណៈ អន្តរកម្ម និងបណ្ណាល័យឌីជីថល ដើម្បីពង្រីកលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំដែលមានគុណភាព។ លើសពីនេះ សាកលវិទ្យាល័យ SKU ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធវិភាគទិន្នន័យខ្នាតធំ ដើម្បីពង្រឹងការ គ្រប់គ្រងការអប់រំ និងសេវាគាំទ្រនិស្សិត ដែលជំរុញឱ្យមានការរៀបចំបទពិសោធន៍សិក្សាតាម តម្រូវការ និងការអន្តរាគមន៍ចំគោលដៅក្នុងការលើកកម្ពស់លទ្ធផលសិក្សារបស់និស្សិត។

កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងត្រួសត្រាយផ្លូវទាំងនេះរបស់សាកលវិទ្យាល័យជាតិឡាវ និងសាកលវិទ្យាល័យ SKU បានបង្ហាញពីជំហររបស់សាកលវិទ្យាល័យទាំងពីរនេះជាអ្នកត្រួសត្រាយផ្លូវនៅក្នុងការ អប់រំឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសឡាវ ដែលកំណត់សាកលវិទ្យាល័យទាំងពីរនេះជាសាកលវិទ្យាល័យ នាំមុខគេនៅក្នុងការទាញយកប្រយោជន៍ពីបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីធ្វើបរិវត្តកម្មវិស័យអប់រំឧត្តម សិក្សា។ តាមរយៈការចាប់យកនវានុវត្តន៍ឌីជីថល និងការបណ្តុះភាពជាដៃគូយុទ្ធសាស្ត្រ គ្រឹះស្ថានអប់រំទាំងពីរនេះបន្តធ្វើឱ្យឧត្តមភាពអប់រំកាន់តែរីកចម្រើនទៅមុខ ដែលពង្រឹងសមត្ថភាព និស្សិតឱ្យរីកចម្រើននៅក្នុងយុគសម័យឌីជីថល និងរួមចំណែកយ៉ាងមានអត្ថន័យនៅក្នុងការ អភិវឌ្ឍរបស់ប្រទេសឡាវ។

9.2 ប្រទេសកម្ពុជា

នៅកម្ពុជា វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជា (ITC) និងសាកលវិទ្យាល័យ ហេង សំរិន ត្បូងឃ្មុំ (UHS) បានក្លាយជាសាកលវិទ្យាល័យឈានមុខគេ ក្នុងការជំរុញយុទ្ធសាស្ត្របរិវត្តកម្មឌីជីថល សម្រាប់ការអប់រំឧត្តមសិក្សាប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត។ តាមរយៈកិច្ចសហការជាយុទ្ធសាស្ត្រ ជាមួយក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យា និងការប្តេជ្ញាចិត្តដ៏មោះមុតក្នុងការទាញយកប្រយោជន៍ពីបច្ចេក វិទ្យាទំនើប គ្រឹះស្ថានអប់រំទាំងពីរនេះបានធ្វើបរិវត្តកម្មការបង្រៀន ការសិក្សា និងការអនុវត្ត រដ្ឋបាល ដើម្បីបំពេញតាមតម្រូវការប្រែប្រួលឥតឈប់ឈររបស់សហគមន៍អប់រំរបស់ខ្លួន។

គំនិតផ្តួចផ្តើមដ៏សំខាន់មួយរបស់វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជា គឺជាការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ លើការអប់រំពង្រឹងដោយបច្ចេកវិទ្យា ដែលឧបករណ៍ និងថ្នាលឌីជីថល គឺត្រូវបានបញ្ចូលទៅ ក្នុងការបង្រៀនក្នុងថ្នាក់យ៉ាងរលូន ដើម្បីពង្រឹងការចូលរួមរបស់សិស្ស និងបណ្តុះនូវស្មារតី សិក្សារៀនសូត្រសកម្ម។ តាមរយៈការរួមបញ្ចូលធនធានពហុមេឌៀ លំហាត់គ្រាប់អន្តរកម្ម និង មន្ទីរពិសោធន៍សិប្បនិម្មិត វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជា បានបង្កើតនូវបទពិសោធន៍សិក្សារៀន សូត្រដែលបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការចូលរួមរបស់និស្សិត ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើង

ស្របតាមរបៀប និងចំណង់ចំណូលចិត្តសិក្សារៀនសូត្រ។ លើសពីនេះ វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជាបានសហការជាដៃគូជាមួយនឹងក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាឈានមុខគេ ដើម្បីរៀបចំបង្កើតកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញឌីជីថល ដែលនឹងបំពាក់បំប៉ននិស្សិតនូវជំនាញបច្ចេកទេសដែលសំខាន់ចាំបាច់ ដើម្បីភាពជោគជ័យនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល។ តាមរយៈសិក្ខាសាលា កម្មវិធីហាត់ការ និងកម្មវិធីផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រដែលឧបត្ថម្ភដោយវិស័យនេះ វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជាធានាថានិស្សិតដែលបញ្ចប់ការសិក្សាពីសាកលវិទ្យាល័យរបស់ខ្លួនទៅ បានត្រៀមខ្លួនបានយ៉ាងល្អប្រសើរនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍខ្លួននៅក្នុងទីផ្សារការងារដែលមានការវិវត្តយ៉ាងឆាប់រហ័សនេះ។

ស្រដៀងគ្នានេះដែរ សាកលវិទ្យាល័យ ហេង សំរិន ត្បូងឃ្មុំ បានចាប់យកនូវបរិវត្តកម្មឌីជីថលដើម្បីពង្រឹងការបង្រៀន ការសិក្សា និងដំណើរការរដ្ឋបាល។ តាមរយៈការចងសម្ព័ន្ធជាយុទ្ធសាស្ត្រជាមួយដៃគូផ្នែកបច្ចេកវិទ្យា សាកលវិទ្យាល័យ ហេង សំរិន ត្បូងឃ្មុំ បានចាប់យកគំនិតផ្តួចផ្តើមសិក្សាបែបឌីជីថលប្រកបដោយលក្ខណៈច្នៃប្រឌិត ក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យបទពិសោធន៍របស់និស្សិតកាន់តែសម្បូរបែប និងត្រៀមរៀបចំនិស្សិតសម្រាប់ឱកាសនាពេលអនាគត។ តាមរយៈការទាញយកប្រយោជន៍ពីបច្ចេកវិទ្យាទំនើប សាកលវិទ្យាល័យ ហេង សំរិន ត្បូងឃ្មុំ បានដាក់ឱ្យដំណើរការថ្នាក់រៀនតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត ថ្នាលសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតលក្ខណៈអន្តរកម្ម និងបណ្ណាល័យឌីជីថល ដើម្បីពង្រីកលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំដែលមានគុណភាព។ លើសពីនេះ សាកលវិទ្យាល័យ ហេង សំរិន ត្បូងឃ្មុំ ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធវិភាគទិន្នន័យខ្នាតធំ ដើម្បីពង្រឹងការគ្រប់គ្រងការអប់រំ និងសេវាគាំទ្រនិស្សិត ដែលជំរុញឱ្យមានការរៀបចំបទពិសោធន៍សិក្សាតាមតម្រូវការ និងការអន្តរាគមន៍ចំគោលដៅក្នុងការលើកកម្ពស់លទ្ធផលសិក្សារបស់និស្សិត។

កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងត្រួសត្រាយផ្លូវទាំងនេះ ដែលអនុវត្តដោយ វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជា និង សាកលវិទ្យាល័យ ហេង សំរិន ត្បូងឃ្មុំ បានបង្ហាញជំហររបស់សាកលវិទ្យាល័យទាំងពីរនេះជាអ្នកត្រួសត្រាយផ្លូវនៅក្នុងការអប់រំឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដែលកំណត់សាកលវិទ្យាល័យទាំងពីរនេះជាសាកលវិទ្យាល័យនាំមុខគេនៅក្នុងការទាញយកប្រយោជន៍ពីបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីធ្វើបរិវត្តកម្មវិស័យអប់រំឧត្តមសិក្សា។ តាមរយៈការអនុវត្តនវានុវត្តន៍ឌីជីថល និងការបណ្តុះភាពជាដៃគូយុទ្ធសាស្ត្រ គ្រឹះស្ថានអប់រំទាំងពីរនេះបន្តធ្វើឱ្យឧត្តមភាពអប់រំកាន់តែរីកចម្រើនទៅមុខ ដែលពង្រឹងសមត្ថភាពនិស្សិតឱ្យរីកចម្រើននៅក្នុងយុគសម័យឌីជីថល និងរួមចំណែកយ៉ាងមានអត្ថន័យនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍសង្គម។

9.3 ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី

សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យាម៉ាឡេស៊ី (UTM) និងសាកលវិទ្យាល័យ University Malaysia Sabah (UMS) បានកសាងខ្លួនជាអ្នកត្រួសត្រាយផ្លូវនៅក្នុងការដាក់បញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំឧត្តមសិក្សានៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ដែលជាអ្នកនាំមុខគេក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើមប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតដើម្បីពង្រឹងការបង្រៀន ការសិក្សា និងសមត្ថភាពស្រាវជ្រាវ។ នៅជួរមុខនៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលរបស់សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យាម៉ាឡេស៊ី និងសាកលវិទ្យាល័យ UTM គឺជាគំនិតផ្តួចផ្តើមសាលារៀនឆ្លាត ដែលទាញយកប្រយោជន៍ពីបច្ចេកវិទ្យាអ៊ីនធឺណិតនៃវត្ថុ (IoT) បច្ចេកវិទ្យាវិភាគទិន្នន័យ និងបញ្ញាសិប្បនិម្មិត ដើម្បីបង្កើតនូវបរិយាកាសសិក្សាឆ្លាតវៃ និងមានអន្តរទំនាក់ទំនង។ តាមរយៈការដាក់ឱ្យដំណើរការសិនស័រឆ្លាតវៃ ឧបករណ៍ IoT និងប្រព័ន្ធវិភាគទំនើប គំនិតផ្តួចផ្តើមសាលាឆ្លាតវៃរបស់សាកលវិទ្យាល័យ UMS និង UTM ជំរុញឱ្យសាលាអាចធ្វើការតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងគ្រប់គ្រងមូលដ្ឋាន ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងធនធានរបស់សាកលវិទ្យាល័យបានភ្លាមៗទាន់ពេលវេលា។ ប្រព័ន្ធទាំងនេះរួមមានថ្នាក់រៀនឆ្លាតវៃ ដែលបំពាក់នូវក្តារខៀនអន្តរកម្ម ឧបករណ៍បញ្ចាំងស្លាយដ៏ឌីជីថល និងឧបករណ៍សិក្សាបែបសហការ ដែលបង្កើនការចូលរួមរបស់និស្សិត និងសម្របសម្រួលបទពិសោធន៍សិក្សាសកម្ម។ លើសពីនេះ សាកលវិទ្យាល័យ UTM និង UMS បានបង្កើតមន្ទីរពិសោធន៍នវានុវត្តន៍ឌីជីថល និងកន្លែងធ្វើការរួមគ្នា (maker spaces) នៅក្នុងបរិវេណសាកលវិទ្យាល័យ ដែលផ្តល់ឱកាសដល់និស្សិតក្នុងការសិក្សាស្វែងយល់អំពីបច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗដូចជា ការបោះពុម្ពបីវិមាត្រ (3D) មនុស្សយន្ត (robotics) និងបច្ចេកវិទ្យាពិភពនិម្មិត (virtual reality)។ មជ្ឈមណ្ឌលនវានុវត្តន៍ទាំងនេះ ដើរតួនាទីជាថ្នាលបណ្តុះសម្រាប់ភាពច្នៃប្រឌិត ការពិសោធន៍ និងសហាគ្រិនភាព ដែលពង្រឹងនិស្សិតឱ្យរៀនបង្កើតដំណោះស្រាយប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតចំពោះបញ្ហាជាក់ស្តែង និងបណ្តុះនូវវប្បធម៌នវានុវត្តន៍នៅក្នុងសហគមន៍សាកលវិទ្យាល័យ។ លើសពីនេះ សាកលវិទ្យាល័យ UTM និង UMS បានបង្កើតកិច្ចសហការជាយុទ្ធសាស្ត្រជាមួយដៃគូក្នុងវិស័យ ដើម្បីពង្រឹងជំនាញឌីជីថល និងសហគ្រិនភាពក្នុងចំណោមនិស្សិត។ តាមរយៈគម្រោង ការហាត់ការ និងកម្មវិធីហ្វឹកហាត់ដែលឧបត្ថម្ភដោយវិស័យនេះ និស្សិតទទួលបាននូវបទពិសោធន៍ជាក់ស្តែងដ៏មានតម្លៃ ការយល់ដឹងអំពីវិស័យ និងឱកាសបង្កើតបណ្តាញដែលត្រៀមរៀបចំនិស្សិតសម្រាប់អាជីពការងារដែលជោគជ័យនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល។ តាមរយៈការប្រកាន់យកនូវនវានុវត្តន៍ឌីជីថល និងការបណ្តុះវប្បធម៌សហគ្រិនភាព សាកលវិទ្យាល័យ UTM និង UMS បានកំណត់ជំហរខ្លួនឯងជាសាកលវិទ្យាល័យឈានមុខគេនៅក្នុងវិស័យអប់រំឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសម៉ាឡេស៊ី។ តាមរយៈគំនិតផ្តួចផ្តើមសាលាឆ្លាតវៃ មន្ទីរពិសោធន៍

នវានុវត្តន៍ឌីជីថល និងកិច្ចសហការជាមួយវិស័យ សាកលវិទ្យាល័យ UTM និង UMS បន្ត ជំរុញវិសាលភាពនៃនវានុវត្តន៍បច្ចេកវិទ្យាឱ្យដល់វិស័យអប់រំឧត្តមសិក្សា ដែលពង្រឹងនិស្សិតឱ្យក្លាយជាអ្នកដឹកនាំ និងអ្នកបង្កើតថ្មីដែលត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចសម្រាប់អនាគតនៅក្នុងយុគសម័យឌីជីថលនេះ។

នៅប្រទេសឡាវ សាកលវិទ្យាល័យជាតិឡាវ (NUOL) និងសាកលវិទ្យាល័យ Savannakhet University (SKU) បានសម្រេចនូវដំណើរអភិវឌ្ឍន៍គួរឱ្យគត់សម្គាល់ក្នុងការជំរុញយុទ្ធសាស្ត្របរិវត្តកម្មឌីជីថលប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតនៅក្នុងការអប់រំឧត្តមសិក្សា។ សាកលវិទ្យាល័យជាតិឡាវ ក្នុងនាមជាគ្រឹះស្ថានអប់រំឈានមុខគេ បាន និងកំពុងបំពេញការងារយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាទៅក្នុងការអនុវត្តការបង្រៀន និងការសិក្សា។ ប៉ុន្តែ ទោះបីជាមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបែបនេះក្តី ក៏អាចនៅមានបញ្ហាប្រឈមនៅក្នុងការសម្រេចឱ្យបាននូវការប្រកាន់យកឱ្យបានទូលំទូលាយ និងប្រកបដោយឯកសណ្ឋានភាពនៅក្នុងការបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យានៅគ្រប់មុខវិជ្ជា និងដេប៉ាតឺម៉ង់ទាំងអស់។ ទោះបីជាមហាវិទ្យាល័យមួយចំនួននៅសាកលវិទ្យាល័យជាតិឡាវ បង្ហាញឱ្យឃើញអំពីការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាទំនើបក្តី ក៏មានមហាវិទ្យាល័យផ្សេងទៀតអាចនឹងមានការយឺតយ៉ាវ ដោយសារតែកង្វះធនធាន ឬហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថលមានកម្រិតខុសគ្នា។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ គំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលរបស់សាកលវិទ្យាល័យ SKU បាន និងកំពុងមានការសាទរផងដែរ ប៉ុន្តែការប្រកាន់យកបច្ចេកវិទ្យាអាចមានភាពមិនស៊ីគ្នាក្នុងចំណោមកម្មវិធីសិក្សាខុសៗគ្នា។ ការដោះស្រាយភាពមិនស៊ីគ្នាទាំងនេះ និងការធានាបាននូវលទ្ធភាពទទួលបានឱកាសសិក្សាជំរុញដោយបច្ចេកវិទ្យា គួរតែជាអាទិភាពសម្រាប់ទាំងសាកលវិទ្យាល័យជាតិឡាវ និងសាកលវិទ្យាល័យ SKU ដើម្បីអាចពង្រីកអត្ថប្រយោជន៍នៃការអប់រំឌីជីថល និងលើកកម្ពស់កំណើនប្រកបដោយបរិយាប័ន្នពិតប្រាកដឱ្យដល់កម្រិតអតិបរិមា។ នៅកម្ពុជា វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជា (ITC) និងសាកលវិទ្យាល័យហេង សំរិន ត្បូងឃ្មុំ (UHS) បានក្លាយជាសាកលវិទ្យាល័យឈានមុខគេក្នុងការជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថលសម្រាប់ការអប់រំកម្រិតឧត្តមសិក្សា។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ខណៈពេលដែលគ្រឹះស្ថានអប់រំទាំងពីរបានធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាទៅក្នុងការបង្រៀន ការសិក្សា និងការអនុវត្តរដ្ឋបាលនេះ ក៏អាចមានផ្នែកខ្លះដែលត្រូវការកែលម្អបន្ថែមទៀត ដើម្បីពង្រីកវិសាលភាពការអនុវត្ត និងចីរភាពនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមឌីជីថល។ ឧទាហរណ៍ ទោះបីជាការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជាលើការសិក្សាជំរុញដោយបច្ចេកវិទ្យាទទួលបានការសាទរក្តី ក៏ការធានាក្នុងការពង្រីកគំនិតផ្តួចផ្តើមនេះ និងផ្តល់លទ្ធភាពដល់និស្សិតទាំងអស់ ដោយមិនគិតអំពីប្រវត្តិការសិក្សា ឬជំនាញបច្ចេកវិទ្យារបស់

និស្សិត មានសារៈសំខាន់ខ្លាំងដើម្បីទទួលបានលទ្ធផលអប់រំប្រកបដោយសមធម៌។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ ការប្រកាន់យកបរិវត្តកម្មឌីជីថលរបស់សាកលវិទ្យាល័យ ហោង សំរិន ត្បូងឃ្មុំ គួរតែកំណត់អាទិភាពទៅលើការដោះស្រាយគន្លាតឌីជីថលណាមួយដែលអាចកើតមានក្នុងចំណោមនិស្សិត និងបុគ្គលិកអប់រំ ដោយធានាថាភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់មានសិទ្ធិស្មើគ្នាក្នុងការចូលទៅប្រើប្រាស់ធនធានសិក្សាជំរុញដោយបច្ចេកវិទ្យា និងសេវាគាំទ្រនានា។ នៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកវិទ្យាម៉ាឡេស៊ី (UTM) និងសាកលវិទ្យាល័យ University Malaysia Sabah (UMS) បានបង្ហាញភាពជាអ្នកនាំមុខក្នុងការបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលទៅក្នុងការអប់រំកម្រិតឧត្តមសិក្សា។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ដូចគ្នាទៅនឹងគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលទ្រង់ទ្រាយធំដែរ វាអាចនឹងមានការលំបាកក្នុងការធានាឱ្យបាននូវការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងចីរភាពនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមឌីជីថលនៅទូទាំងគ្រឹះស្ថានអប់រំទាំងមូល។ ស្របពេលដែលសាកលវិទ្យាល័យ UTM និង UMS បានធ្វើការវិនិយោគយ៉ាងច្រើនលើគំនិតផ្តួចផ្តើមសាលាឆ្លាតវៃ និងមន្ទីរពិសោធន៍នវានុវត្តន៍ឌីជីថល ការវាយតម្លៃ និងការកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់លើគំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមណាមួយដែលកើតមានឡើង និងទាញយកប្រយោជន៍ពីឱកាសថ្មីៗនៅក្នុងវិស័យឌីជីថលដែលមានការវិវត្តន៍យ៉ាងឆាប់រហ័សនេះ។ លើសពីនេះទៅទៀត គ្រឹះស្ថានអប់រំទាំងពីរគួរតែបន្តផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការបណ្តុះវប្បធម៌នវានុវត្តន៍ និងសហគ្រិនភាពឌីជីថលក្នុងចំណោមនិស្សិត និងមហាវិទ្យាល័យ ដើម្បីជំរុញឱ្យមានការរីកចម្រើនប្រកប ដោយចីរភាព និងពេញលេញនៅក្នុងយុគសម័យឌីជីថលនេះ។

9.1 គម្លាតបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសនីមួយៗ

9.1.1 ប្រទេសឡាវ

សាកលវិទ្យាល័យជាតិឡាវ (NOL) សាកលវិទ្យាល័យ Savannakhet University (SKU) មានភាពលេចធ្លោក្នុងនាមជាសាកលវិទ្យាល័យឈានមុខគេ នៅក្នុងការធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសឡាវ ដោយមាននូវថ្នាក់រៀនឌីជីថលទំនើប ថ្នាលសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ និងវិធីសាស្ត្រគ្រប់ជ្រុងជ្រោយក្នុងការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាទៅក្នុងការបង្រៀន និងការសិក្សា។ ប៉ុន្តែ ជោគជ័យរបស់សាកលវិទ្យាល័យ SKU និង NOL ក៏បានគូសបញ្ជាក់ឱ្យឃើញអំពីគម្លាតបរិវត្តកម្មឌីជីថលយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលធ្វើការប្រៀបធៀបជាមួយនឹងបណ្តាសាកលវិទ្យាល័យផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងប្រទេសឡាវ ដែលអាចជួបប្រទះនឹងបញ្ហាប្រឈមដូចជា ធនធាន ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

ឬជំនាញមានកម្រិតលើផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល។ ទោះបីជាសាកលវិទ្យាល័យ SKU និង NOL មានលទ្ធភាពវិនិយោគលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដ៏ទំនើប និងផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលទូលំទូលាយដល់សាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិកអំពីសមាហរណកម្មបច្ចេកវិទ្យាក៏ដោយ ក៏បណ្តាសាកលវិទ្យាល័យផ្សេងៗទៀតជាច្រើននៅក្នុងប្រទេសឡាវជួបប្រទះការលំបាកក្នុងការតាមឱ្យទាន់ដំណើរវិវត្តន៍នេះ ដោយសារតែកង្វះធនធាន។ សាកលវិទ្យាល័យទាំងនេះជារឿយៗខ្វះខាតនូវធនធានហិរញ្ញវត្ថុក្នុងការវិនិយោគលើបច្ចេកវិទ្យាទំនើប ដំឡើងសមត្ថភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ឬផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដល់សាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិក។ លើសពីនេះទៅទៀត លទ្ធភាពតភ្ជាប់ទៅនឹងអ៊ីនធឺណិតល្បឿនលឿននិងឧបករណ៍ឌីជីថលនៅមានកម្រិតបន្តធ្វើឱ្យមានគម្លាតឌីជីថលកាន់តែខ្លាំង ដែលរារាំងដល់សមត្ថភាពរបស់និស្សិតក្នុងការចូលរួមឱ្យបានពេញលេញនៅក្នុងបទពិសោធន៍សិក្សាឌីជីថល។ កត្តារួមចំណែកដល់ភាពមិនស៊ីគ្នានេះមានជាច្រើនទិដ្ឋភាព រួមទាំងមូលនិធិរដ្ឋាភិបាលមានកម្រិតសម្រាប់ការអប់រំឧត្តមសិក្សា កង្វះអ្នកជំនាញផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានដែលមានជំនាញ និងកង្វះការយល់ដឹងអំពីសារៈសំខាន់នៃបរិវត្តកម្មឌីជីថលក្នុងចំណោមថ្នាក់ដឹកនាំសាកលវិទ្យាល័យ។ ជាលទ្ធផល សាកលវិទ្យាល័យទាំងនេះអាចមានការលំបាកក្នុងការរក្សាគុណភាព និងលទ្ធភាពក្នុងការទទួលបានការអប់រំដែលនាំឱ្យមានភាពមិនស៊ីគ្នាលើលទ្ធផលសិក្សា និងឱកាសរបស់និស្សិត។

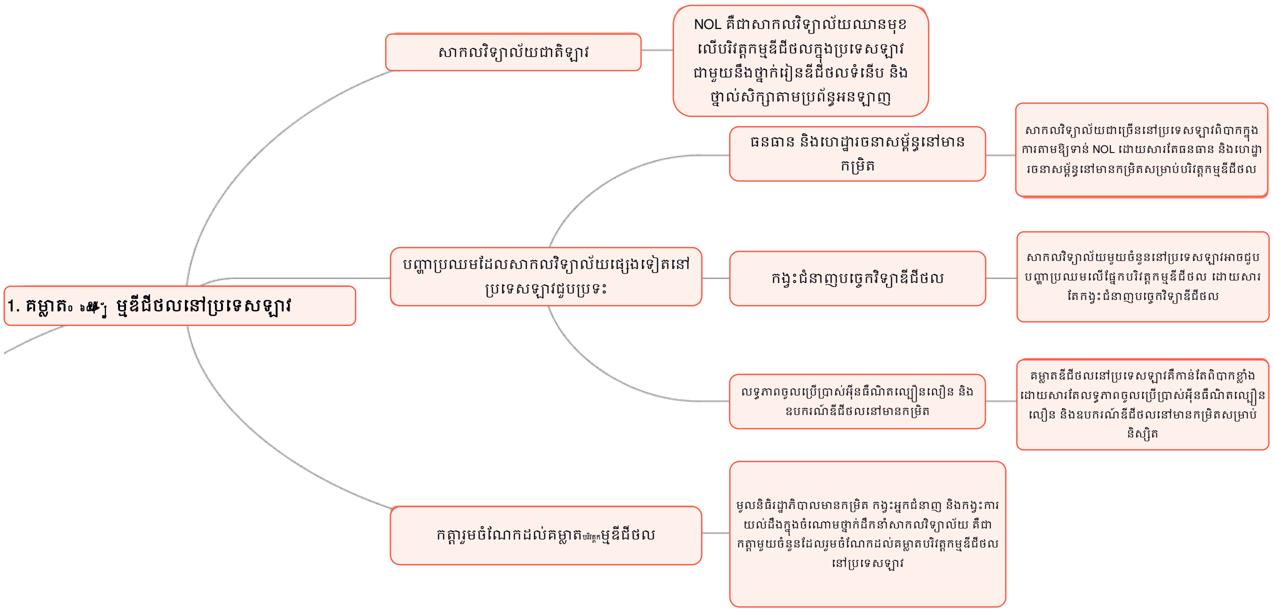

រូបភាព 16៖ គម្លាតបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅប្រទេសឡាវ

ការដោះស្រាយគម្លាតបរិវត្តកម្មឌីជីថលរវាងសាកលវិទ្យាល័យ SKU និង NOL និងបណ្ដាសាកលវិទ្យាល័យផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងប្រទេសឡាវ ទាមទារឱ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងពីស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល គ្រឹះស្ថានអប់រំ និងដៃគូវិស័យឯកជន។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនេះអាចរួមមានការផ្តល់មូលនិធិ និងការគាំទ្រចំគោលដៅសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ការផ្តល់កម្មវិធីកសាងសមត្ថភាព និងជំនួយបច្ចេកទេសដល់សាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិក ព្រមទាំងការបណ្តុះឱ្យមានកិច្ចសហការ និងចែករំលែកចំណេះដឹងក្នុងចំណោមសាកលវិទ្យាល័យនានា ដើម្បីប្រើប្រាស់ធនធាន និងជំនាញឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។ តាមរយៈការការផ្តោតអាទិភាពលើគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថល និងការធានាឱ្យបាននូវសិទ្ធិស្មើគ្នាក្នុងការទទួលបានបច្ចេកវិទ្យា និងឱកាសបណ្តុះបណ្តាលប្រទេសឡាវអាចធ្វើការឆ្ពោះទៅរកការលុបបំបាត់គម្លាតនេះ និងលើកកម្ពស់ការអប់រំប្រកបដោយបរិយាប័ន្ន និងគុណភាពខ្ពស់សម្រាប់និស្សិតគ្រប់រូប។

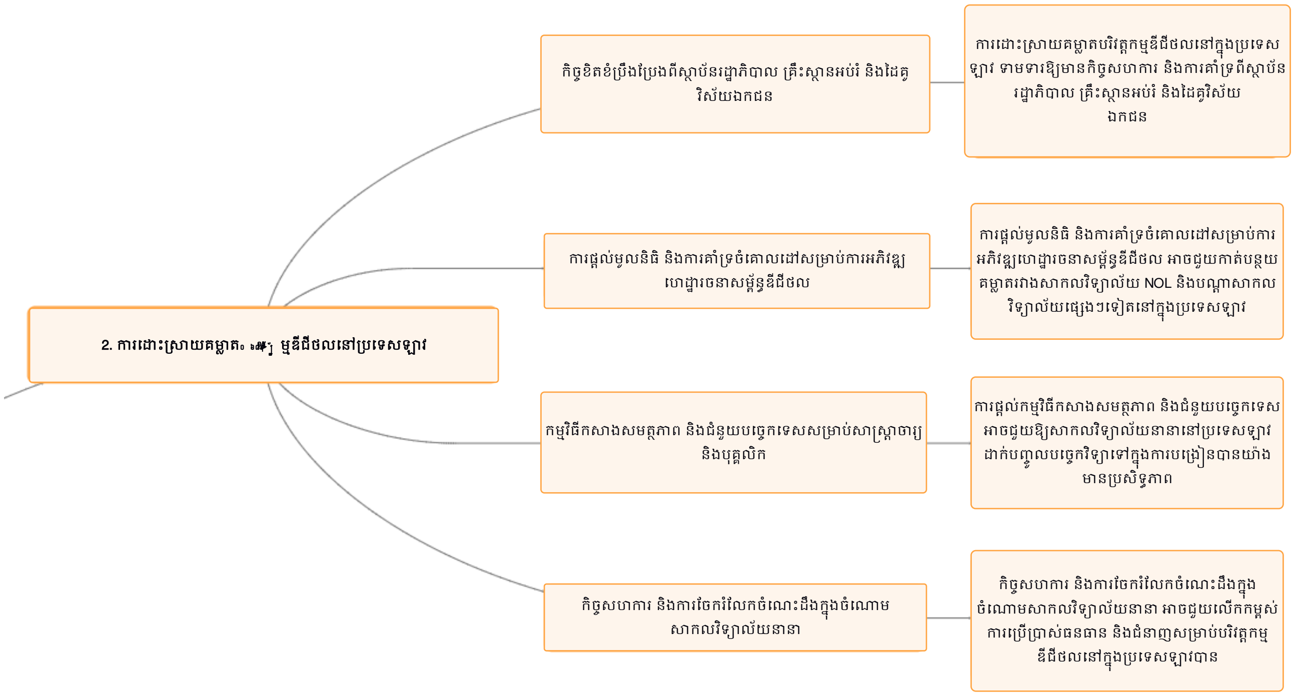

រូបភាព 17៖ ការដោះស្រាយគម្លាតបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅប្រទេសឡាវ

9.2.2 ប្រទេសកម្ពុជា

នៅកម្ពុជា ទិដ្ឋភាពបរិវត្តកម្មឌីជីថលសម្រាប់ការអប់រំឧត្តមសិក្សាមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំងក្នុងចំណោមសាកលវិទ្យាល័យនានា ដោយគ្រឹះស្ថានអប់រំខ្លះឈានមុខគេនៅក្នុងការប្រកាន់យកបច្ចេកវិទ្យា និងការអនុវត្តឌីជីថលប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត ស្របពេលដែលសាកលវិទ្យាល័យ

ខ្លះទៀតនៅមានការខ្វះខាតនៅឡើយ។ សាកលវិទ្យាល័យឈានមុខគេលើផ្នែកបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា សម្រេចបាននូវវឌ្ឍនភាពគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងការដំឡើងសមត្ថភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ការផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់សាស្ត្រាចារ្យ និងការពង្រឹងលទ្ធភាពរបស់និស្សិតក្នុងការចូលប្រើប្រាស់ធនធានឌីជីថល។ សាកលវិទ្យាល័យឈានមុខគេនេះ អាចនឹងវិនិយោគលើការធ្វើទំនើបកម្មហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាកលវិទ្យាល័យរបស់ខ្លួន ដោយអនុវត្តថ្នាក់រៀនឌីជីថលទំនើប និងការអភិវឌ្ឍផ្លាលសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអនឡាញយ៉ាងរឹងមាំ ដើម្បីជួយគាំទ្រដល់ការសិក្សា និងការសហការពីចម្ងាយ។ លើសពីនេះទៅទៀត សាកលវិទ្យាល័យនេះអាចមានការសហការជាមួយអ្នកឈានមុខគេនៅក្នុងវិស័យ និងក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីផ្តល់ជូននិស្សិតនូវបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ជាក់ស្តែង និងអាចមានឱកាសប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាទំនើបៗ។

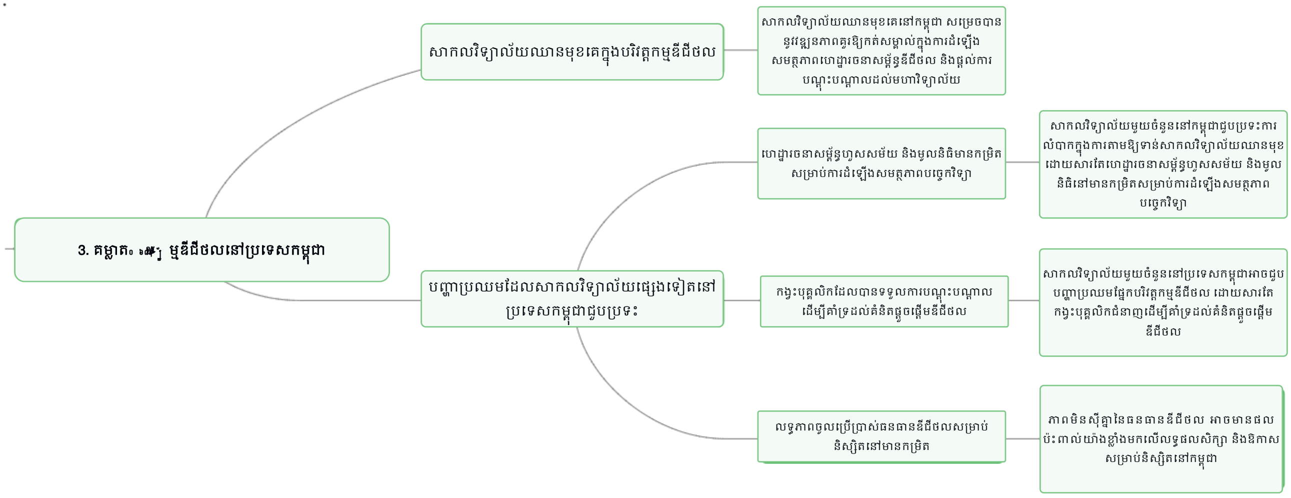

រូបភាព 18៖ គម្លាតបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅប្រទេសឡាវ

ផ្ទុយមកវិញ សាកលវិទ្យាល័យកម្ពុជាផ្សេងៗទៀត អាចជួបប្រទះនឹងបញ្ហាប្រឈមដូចជាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធហួសសម័យ ថវិកាសម្រាប់ការដំឡើងសមត្ថភាពបច្ចេកវិទ្យាមានកម្រិត និងកង្វះបុគ្គលិកដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល ដើម្បីគាំទ្រដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមឌីជីថល។ សាកលវិទ្យាល័យទាំងនេះ អាចមានការលំបាកក្នុងការផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងធនធានដល់សាស្ត្រាចារ្យ ដើម្បីបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាទៅក្នុងការអនុវត្តការបង្រៀនរបស់ខ្លួនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។ លើសពីនេះ និស្សិតនៅតាមសាកលវិទ្យាល័យទាំងនេះអាចមានលទ្ធភាពមានកម្រិតក្នុងការចូលប្រើប្រាស់ធនធានឌីជីថល រួមទាំងបណ្ណាល័យអនឡាញ មូលដ្ឋានទិន្នន័យស្រាវជ្រាវ និងកម្មវិធីសូហ្វវែរអប់រំ។ ភាពមិនស៊ីគ្នាលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ការបណ្តុះបណ្តាលសាស្ត្រាចារ្យ និងលទ្ធភាពរបស់សិស្សក្នុងការចូលប្រើប្រាស់ធនធានឌីជីថល អាចមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងលើលទ្ធផលសិក្សា និងឱកាសនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ និស្សិតនៅតាមសាកលវិទ្យាល័យ

ដែលមានគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលទំនើប អាចទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីបទពិសោធន៍សិក្សាល្អប្រសើរ មានលទ្ធភាពចូលប្រើប្រាស់ធនធានអប់រំកាន់តែទូលំទូលាយ និងមានឱកាសកាន់តែច្រើនសម្រាប់ការសហការ និងនវានុវត្តន៍។ ម្យ៉ាងវិញទៀត និស្សិតនៅតាមសាកលវិទ្យាល័យដែលមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និងធនធានមានកម្រិត អាចជួបប្រទះបញ្ហាប្រឈមនៅក្នុងការទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព និងទទួលបានជំនាញឌីជីថលដែលចាំបាច់ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យនៅក្នុងកម្លាំងពលកម្មនៅសតវត្សទី21 នេះ។ ដើម្បីដោះស្រាយភាពមិនស៊ីគ្នាទាំងនេះ កម្ពុជាចាំបាច់ត្រូវផ្តោតអាទិភាពការវិនិយោគលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល ផ្តល់ការគាំទ្រសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល និងការអភិវឌ្ឍន៍សាស្ត្រាចារ្យ ព្រមទាំងលើកកម្ពស់កិច្ចសហការ និងការចែករំលែកចំណេះដឹងក្នុងចំណោមសាកលវិទ្យាល័យនានា។ តាមរយៈការបណ្តុះវប្បធម៌នវានុវត្តន៍ និងឧត្តមភាពឌីជីថលនៅទូទាំងវិស័យអប់រំ កម្ពុជាអាចធានាបានថានិស្សិតទាំងអស់មានលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំមានគុណភាព និងឱកាសទទួលបានជោគជ័យនៅក្នុងយុគសម័យឌីជីថល។

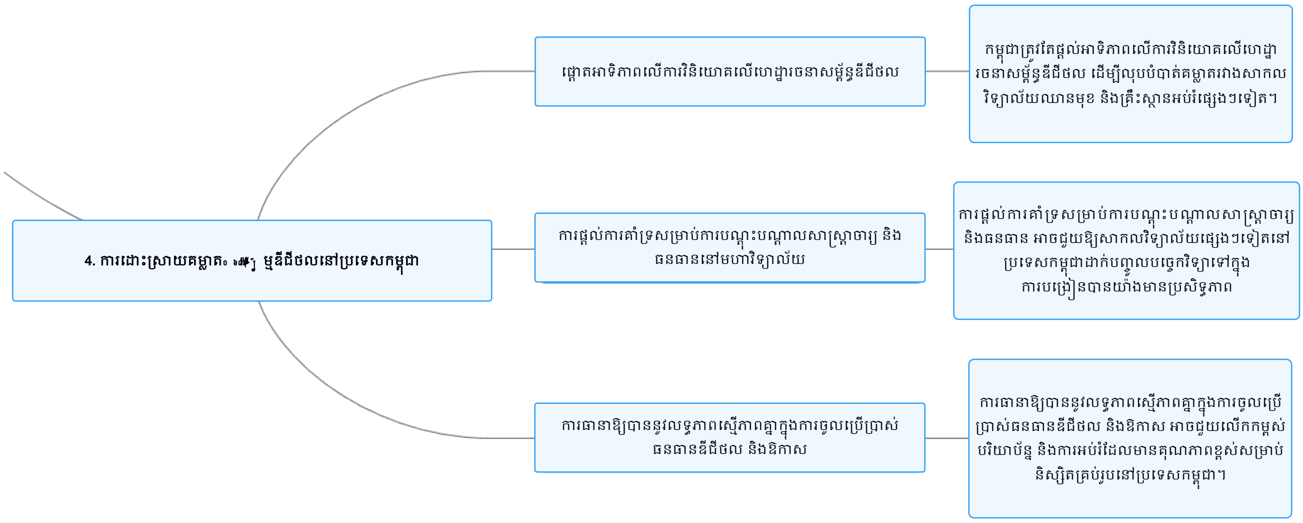

រូបភាព 19៖ ការដោះស្រាយគម្លាតបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅប្រទេសកម្ពុជា

9.2.3 ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី

សាកលវិទ្យាល័យ Universiti Teknologi Malaysia (UTM) មានភាពលេចធ្លោរជាងគេលើគំនិតផ្តួចផ្តើមបដិវត្តន៍ឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ដោយទាញយកប្រយោជន៍ពីបច្ចេកវិទ្យាទំនើប ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពបង្រៀន សិក្សា និងស្រាវជ្រាវ។ គំនិតផ្តួចផ្តើមសាលាឆ្លាតវៃ មន្ទីរពិសោធន៍នវានុវត្តន៍ឌីជីថល និងកិច្ចសហការនៅក្នុងវិស័យរបស់សាកលវិទ្យាល័យ UTM បានកំណត់ជំហរសាកលវិទ្យាល័យនេះជាសាកលវិទ្យាល័យឈានមុខគេ នៅក្នុងការបញ្ចូល

បច្ចេកវិទ្យាទៅក្នុងការអប់រំឧត្តមសិក្សា។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី គំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលទំនើប បានគូសបញ្ជាក់ពីគម្លាតដ៏ធំ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងសាកលវិទ្យាល័យម៉ាឡេស៊ីផ្សេងៗទៀត ដែលអាចនឹងខ្វះការខិតខំប្រឹងប្រែងផ្នែកឌីជីថល។ គ្រឹះស្ថានអប់រំទាំងនេះ អាចជួបប្រទះនឹងបញ្ហាប្រឈមដូចជា មូលនិធិមានកម្រិតសម្រាប់ការដំឡើងសមត្ថភាពបច្ចេកវិទ្យា ថ្នាក់ដឹកនាំខ្វះចក្ខុវិស័យដើម្បីធ្វើបរិវត្តកម្មឌីជីថល និងភាពជាដៃគូមានកម្រិតជាមួយនឹងភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងវិស័យ និងរដ្ឋាភិបាល។

ភាពជោគជ័យរបស់សាកលវិទ្យាល័យ UTM គឺជាសមិទ្ធផលមកពីវិធីសាស្ត្របុរេសកម្មរបស់ខ្លួនចំពោះបរិវត្តកម្មឌីជីថល ថ្នាក់ដឹកនាំប្រកបដោយចក្ខុវិស័យ និងភាពជាដៃគូយុទ្ធសាស្ត្រជាមួយក្រុមហ៊ុនឈានមុខគេក្នុងវិស័យ និងក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យា។ តាមរយៈការវិនិយោគលើបច្ចេកវិទ្យាទំនើប ការផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងការគាំទ្រដល់សាស្ត្រាចារ្យ និងការដាក់បញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យា និងការបណ្តុះវប្បធម៌នវានុវត្តន៍ និងសហគ្រិនភាព សាកលវិទ្យាល័យ UTM អាចមានលទ្ធភាពឈានមុខគេជានិច្ចនៅក្នុងការអប់រំឌីជីថល។

10 អនុសាសន៍

អនុសាសន៍ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ សង្កត់ធ្ងន់អំពីសារៈសំខាន់នៃយុទ្ធសាស្ត្រសម្របសម្រួលតាមស្ថានភាព និងតម្រូវការពិសេសៗរបស់ប្រទេសនីមួយៗ ដោយធានាបានថាកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបរិវត្តកម្មឌីជីថលមានប្រសិទ្ធភាព និងមានចីរភាព។ ខាងក្រោមនេះ គឺជារបៀប សម្រួលអនុសាសន៍សម្រាប់ក្រុមភាគីពាក់ព័ន្ធនីមួយៗនៅក្នុងប្រទេសឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ី៖

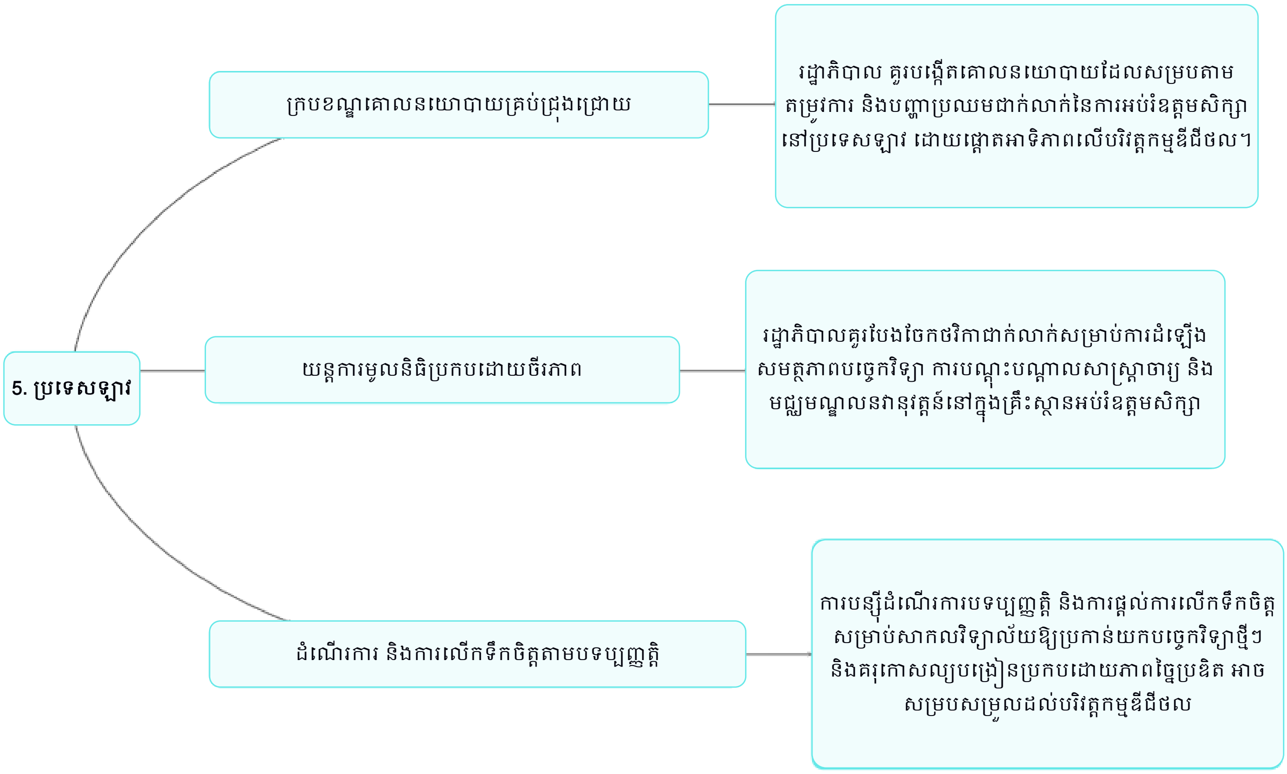

រូបភាព 20៖ ប្រទេសឡាវ

10.1 សម្រាប់រដ្ឋាភិបាល

ដើម្បីគាំទ្រដល់បរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំឧត្តមសិក្សា រដ្ឋាភិបាលត្រូវអនុវត្តគោលនយោ បាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រផ្តល់មូលនិធិដែលសម្របតាមតម្រូវការពិសេសរបស់វិស័យ៖

10.1.1 ប្រទេសឡាវ

i. បង្កើតក្របខណ្ឌគោលនយោបាយគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដែលសម្របតាមតម្រូវការ និងបញ្ហាប្រឈមជាក់លាក់នៃការអប់រំឧត្តមសិក្សានៅប្រទេសឡាវ ដោយផ្តល់អាទិភាពលើបរិវត្តកម្មឌីជីថល។

ii. បង្កើតយន្តការផ្តល់មូលនិធិប្រកបដោយចីរភាព ជាពិសេសសម្រាប់ការដំឡើងសមត្ថភាពបច្ចេកវិទ្យា ការបណ្តុះបណ្តាលសាស្ត្រាចារ្យ និងមជ្ឈមណ្ឌលនវានុវត្តន៍នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សា។

iii. បន្ទឺដំណើរការបទប្បញ្ញត្តិ និងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់សាកលវិទ្យាល័យនានាឱ្យប្រកាន់យកបច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗ និងគរុកោសល្យបង្រៀនប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត។

iv. បណ្តុះភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន ដើម្បីទាញយកប្រយោជន៍ពីជំនាញ និងធនធាន សម្រាប់គំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលប្រកបដោយភាពជោគជ័យ។

v. អនុវត្តគំនិតផ្តួចផ្តើមអក្ខរកម្មឌីជីថលជាតិ ដើម្បីធានាថានិស្សិត សាស្ត្រាចារ្យ និង បុគ្គលិករដ្ឋបាលទទួលបានការបំពាក់បំប៉នជំនាញចាំបាច់នានា ដើម្បីប្រឡូកក្នុងវិស័យ ឌីជីថលប្រកប ដោយប្រសិទ្ធភាព។

10.1.2ប្រទេសកម្ពុជា

i. អនុវត្តគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រផ្តល់មូលនិធិដែលដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈម និងឱកាសពិសេសនៅក្នុងការអប់រំឧត្តមសិក្សា ជាពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹងបរិវត្តកម្មឌីជីថល។

ii. ធានាឱ្យមានយន្តការផ្តល់មូលនិធិប្រកបដោយចីរភាព ដើម្បីគាំទ្រដល់ការបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យា ការអភិវឌ្ឍសាស្ត្រាចារ្យ និងនវានុវត្តន៍នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សា។

iii. បន្ស៊ីដំណើរការបទប្បញ្ញត្តិ ដើម្បីសម្របសម្រួលដល់នវានុវត្តន៍ និងកិច្ចសហការរវាង សាកលវិទ្យាល័យនានា និងដៃគូក្នុងវិស័យ។

iv. ជំរុញភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន ដើម្បីជំរុញគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថល និងលើក កម្ពស់ការចែករំលែកចំណេះដឹង និងកិច្ចសហការ។

v. វិនិយោគលើគំនិតផ្តួចផ្តើមអក្ខរកម្មឌីជីថលជាតិ ដើម្បីបំពាក់បំប៉នភាគីពាក់ព័ន្ធនូវជំនាញ ឌីជីថល ដែលចាំបាច់ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល។

ប្រទេសម៉ាឡេស៊ីៈ

vi. បន្តគាំទ្រគ្រឹះស្ថានអប់រំជាន់ខ្ពស់ នៅក្នុងការបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាទៅក្នុងការបង្រៀន ការសិក្សា និងដំណើរការរដ្ឋបាលតាមរយៈក្របខណ្ឌគោលនយោបាយគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។

vii. ធានាឱ្យបាននូវយន្តការផ្តល់មូលនិធិប្រកបដោយចីរភាពសម្រាប់ការដំឡើងសមត្ថភាពបច្ចេកវិទ្យា ការអភិវឌ្ឍសាស្ត្រាចារ្យ និងមជ្ឈមណ្ឌលនវានុវត្តន៍ ដើម្បីជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថល។

viii. បន្តបន្ស៊ីដំណើរការបទប្បញ្ញត្តិ និងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់សាកលវិទ្យាល័យនានា ដើម្បីនវានុវត្តន៍ និងសហការជាមួយដៃគូក្នុងវិស័យ។

ix. ពង្រឹងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន ដើម្បីទាញយកប្រយោជន៍ពីធនធាន និងជំនាញសម្រាប់គំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលប្រកបដោយភាពជោគជ័យ។

x. ពង្រីកគំនិតផ្តួចផ្តើមអក្ខរកម្មឌីជីថលជាតិ ដើម្បីធានាថានិស្សិត សាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិករដ្ឋបាលទទួលបានការបំពាក់បំប៉នជំនាញឌីជីថលចាំបាច់នានា ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យក្នុងវិស័យឌីជីថល។

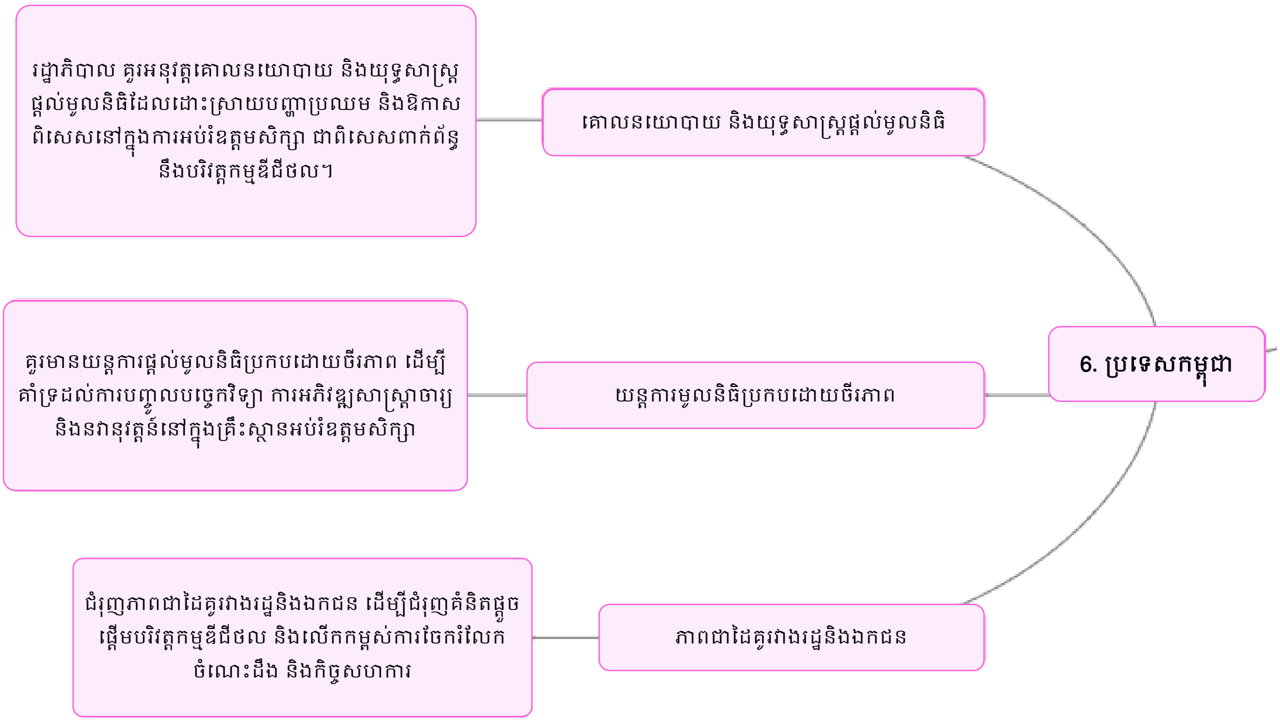

រូបភាព 20៖ ប្រទេសកម្ពុជា

10.2 សម្រាប់គ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សា៖

គ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សា ដើរតួនាទីដ៏សំខាន់នៅក្នុងការជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថល។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាអនុសាសន៍មួយចំនួនសម្រាប់ការអនុវត្តយកបច្ចេកវិទ្យា គរុកោសល្យបង្រៀន និងដំណើរការរដ្ឋបាលថ្មីៗ៖

10.2.1 ប្រទេសឡាវ

i. បណ្តុះវប្បធម៌នវានុវត្តន៍ និងការពិសោធន៍នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សា ដើម្បីជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថល។

ii. វិនិយោគលើកម្មវិធីអភិវឌ្ឍសាស្ត្រាចារ្យ ដើម្បីកសាងសមត្ថភាពឌីជីថលក្នុងចំណោមអ្នកអប់រំ និងលើកកម្ពស់ការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងការបង្រៀន និងការសិក្សា។

iii. កែសម្រួលកម្មវិធីសិក្សា ដើម្បីបញ្ចូលជំនាញឌីជីថល និងសមត្ថភាពឌីជីថល ដោយត្រៀមរៀបចំនិស្សិតសម្រាប់កម្លាំងពលកម្មឌីជីថល។

iv. បែងចែកធនធានសម្រាប់ការជំឡើងសមត្ថភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និងពង្រឹងសេវាគាំទ្រសម្រាប់អ្នកសិក្សាឌីជីថល។

v. ជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរវិស័យ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមស្មុគស្មាញ និងលើកកម្ពស់ដំណោះស្រាយប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត។

10.2.2 ប្រទេសកម្ពុជា

i. ជំរុញវប្បធម៌នវានុវត្តន៍ និងការស្វែងយល់បច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សា។

ii. វិនិយោគលើកម្មវិធីអភិវឌ្ឍសាស្ត្រាចារ្យ ដើម្បីកសាងសមត្ថភាពឌីជីថលក្នុងចំណោមអ្នកអប់រំ និងលើកកម្ពស់ការសិក្សាពង្រឹងដោយបច្ចេកវិទ្យា។

iii. កែលម្អកម្មវិធីសិក្សា ដើម្បីដាក់បញ្ចូលជំនាញឌីជីថល និងការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៃបច្ចេកវិទ្យា ដោយត្រៀមលក្ខណៈនិស្សិតសម្រាប់ឱកាសអនាគត។

iv. ផ្តល់អាទិភាពការវិនិយោគលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និងសេវាគាំទ្រ ដើម្បីថានិស្សិតគ្រប់រូបអាចចូលទៅប្រើប្រាស់ធនធានបានដោយរលូន។

v. បង្កើតបរិយាកាសសិក្សាដែលមានការគាំទ្រ ដែលបណ្តុះនូវកិច្ចសហការ ការចូលរួម និងសុខុមាលភាពក្នុងចំណោមនិស្សិត និងសាស្ត្រាចារ្យ។

10.2.3 ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី

i. បន្តលើកកម្ពស់វប្បធម៌នវានុវត្តន៍ និងសហគ្រិនភាពនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សា ដើម្បីជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថល។

ii. វិនិយោគលើកម្មវិធីអភិវឌ្ឍសាស្ត្រាចារ្យ ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពឌីជីថល និងលើកកម្ពស់ការបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងការបង្រៀន និងការសិក្សា។

iii. ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពកម្មវិធីសិក្សា ដើម្បីរួមបញ្ចូលជំនាញ និងសមត្ថភាពឌីជីថល ដោយធានាថានិស្សិតបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់សេដ្ឋកិច្ចឌីជីថល។

iv. បែងចែកធនធានសម្រាប់ការដំឡើងសមត្ថភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និងពង្រីកសេវាគាំទ្រសម្រាប់អ្នកសិក្សាឌីជីថល។

v. ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរវិស័យ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមដែលកើតមានឡើងថ្មីៗ និងលើកកម្ពស់ដំណោះស្រាយប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត។

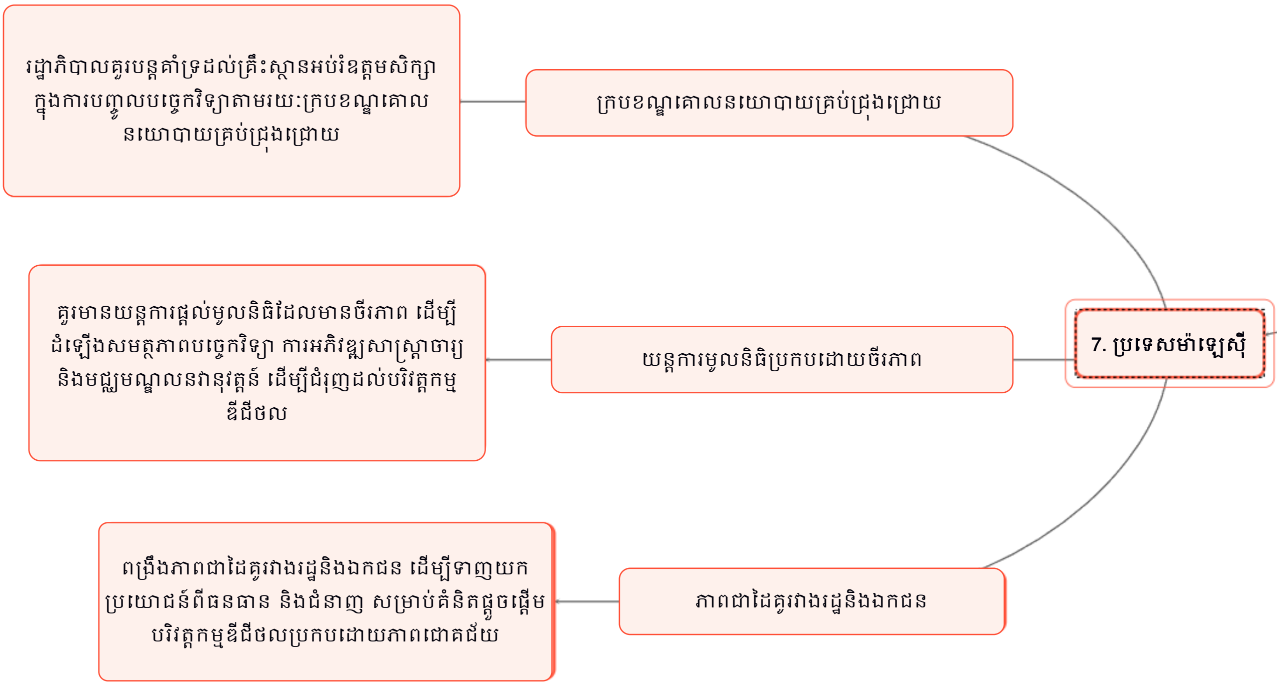

រូបភាព 21៖ ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី

10.3 សម្រាប់ដៃគូអន្តរជាតិ និងម្ចាស់ជំនួយ

អង្គការអន្តរជាតិ និងម្ចាស់ជំនួយមានតួនាទីដ៏សំខាន់នៅក្នុងការគាំទ្រដល់បរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងតំបន់។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាអនុសាសន៍មួយចំនួនសម្រាប់ការចូលរួមរបស់ដៃគូទាំងអស់៖

10.3.1 ប្រទេសឡាវ

i. ផ្តល់មូលនិធិ ជំនួយបច្ចេកទេស និងជំនាញ ដើម្បីគាំទ្រដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថល នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សា។

ii. សម្របសម្រួលការចែករំលែកចំណេះដឹង និងកិច្ចសហការរវាងដៃគូអន្តរជាតិ ម្ចាស់ជំនួយ និងភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងស្រុក ដើម្បីជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសឡាវ។

iii. កៀរគរធនធាន និងជំរុញកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដែលមានការសម្របសម្រួល ដើម្បីពង្រីកឥទ្ធិពល និងចីរភាពនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសឡាវឱ្យដល់កម្រិតអតិបរិមា។

iv. គាំទ្រដល់ការស្រាវជ្រាវ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមនវានុវត្តន៍ដែលទាញយកប្រយោជន៍ពីបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗនៅក្នុងការអប់រំឧត្តមសិក្សានៅក្នុងប្រទេសឡាវ។

v. បង្កើតក្របខណ្ឌតាមដាន និងវាយតម្លៃ ដើម្បីតាមដានឥទ្ធិពលនៃការវិនិយោគលើបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសឡាវ និងផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តផ្អែកលើភស្តុតាង។

10.3.2 ប្រទេសកម្ពុជា

i. ផ្តល់មូលនិធិ ជំនួយបច្ចេកទេស និងជំនាញ ដើម្បីគាំទ្រដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថល នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សានៅកម្ពុជា។

ii. សម្របសម្រួលការចែករំលែកចំណេះដឹង និងកិច្ចសហការរវាងដៃគូអន្តរជាតិ ម្ចាស់ជំនួយ និងភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងស្រុក ដើម្បីជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

iii. កៀរគរធនធាន និងជំរុញកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដែលមានការសម្របសម្រួល ដើម្បីពង្រីកឥទ្ធិពល និងចីរភាពនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាឱ្យដល់កម្រិតអតិបរិមា។

iv. គាំទ្រដល់ការស្រាវជ្រាវ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមនវានុវត្តន៍ដែលទាញយកប្រយោជន៍ពីបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗនៅក្នុងការអប់រំឧត្តមសិក្សានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

v. បង្កើតក្របខណ្ឌតាមដាន និងវាយតម្លៃ ដើម្បីតាមដានឥទ្ធិពលនៃការវិនិយោគលើបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តផ្អែកលើភស្តុតាង។

10.3.3 ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី

i. ផ្តល់មូលនិធិ ជំនួយបច្ចេកទេស និងជំនាញ ដើម្បីគាំទ្រដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថល នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សានៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី។

ii. សម្របសម្រួលការចែករំលែកចំណេះដឹង និងកិច្ចសហការរវាងដៃគូអន្តរជាតិ ម្ចាស់ជំនួយ និងភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងស្រុក ដើម្បីជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសម៉ាឡេស៊ី។

iii. កៀរគរធនធាន និងជំរុញកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដែលមានការសម្របសម្រួល ដើម្បីពង្រីកឥទ្ធិពល និងចីរភាពនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសម៉ាឡេស៊ីឱ្យដល់កម្រិតអតិបរិមា។

iv. គាំទ្រដល់ការស្រាវជ្រាវ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមនវានុវត្តន៍ដែលទាញយកប្រយោជន៍ពីបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថល ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗនៅក្នុងការអប់រំឧត្តមសិក្សានៅក្នុងប្រទេសម៉ាឡេស៊ី។

v. បង្កើតក្របខណ្ឌតាមដាន និងវាយតម្លៃ ដើម្បីតាមដានឥទ្ធិពលនៃការវិនិយោគលើបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសម៉ាឡេស៊ី និងផ្តល់ព័ត៌មានពីការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តផ្អែកលើភស្តុតាង។

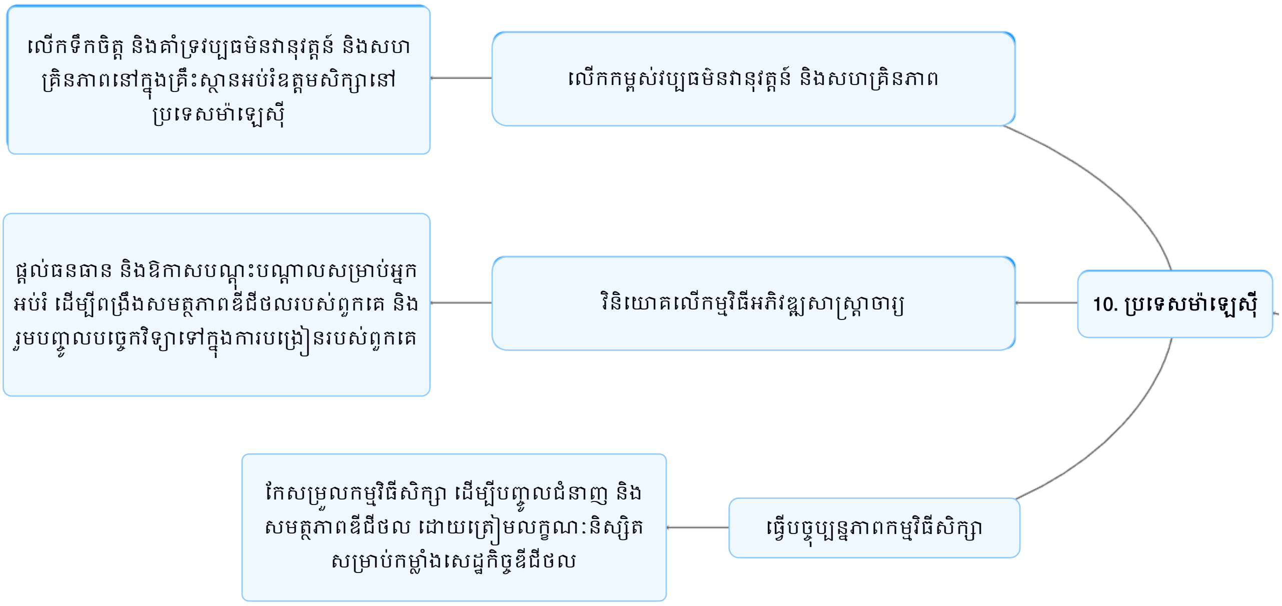

រូបភាព 22៖ ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី

11 ការចូលរួម និងការរំពឹងទុក

សាកលវិទ្យាល័យ University of Granada អាចដើរតួនាទីនាំមុខ និងប្រកបឥទ្ធិពលនៅក្នុងការពន្លឿនបរិវត្តកម្មឌីជីថលសម្រាប់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សានៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍។ ដើម្បីកិច្ចការនេះបាន សាកលវិទ្យាល័យអាចប្រើប្រាស់ទិន្នន័យដែលប្រមូលបានពីការស្ទង់មតិនិស្សិត និងបុគ្គលិកនៅតាមបណ្តាសាកលវិទ្យាល័យនៅតាមប្រទេសដូចជា កម្ពុជា ឡាវ និងម៉ាឡេស៊ី ដើម្បីជាព័ត៌មាន និងសម្របជាយុទ្ធសាស្ត្រទៅនឹងគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់សាកលវិទ្យាល័យ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាវិធីសាស្ត្រ ជាក់លាក់ដែលសាកលវិទ្យាល័យ University of Granada អាចពិចារណាពីការពង្រីកឥទ្ធិពលរបស់ខ្លួននៅក្នុងផ្នែកនេះបាន៖

ការស្រាវជ្រាវលម្អិត និងការវិភាគទិន្នន័យ៖ មុនពេលរៀបចំបង្កើតគំនិតផ្តួចផ្តើមជាក់លាក់ណាមួយ ជាការសំខាន់ណាស់ដែលសាកលវិទ្យាល័យ University of Granada ត្រូវអនុវត្តការវិភាគលម្អិតលើទិន្នន័យដែលប្រមូលបានពីការស្ទង់មតិ។ កិច្ចការនេះរួមបញ្ចូលមិនត្រឹមតែការត្រួតពិនិត្យលទ្ធផលបូកសរុបប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងការបើកកកាយលម្អិតទៅលើលំនាំ និងបម្រែបម្រួលដែលមានស្រាប់តាមប្រទេស គ្រឹះស្ថាន និងក្រុមប្រជាសាស្ត្រ។ តាមរយៈការយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់អំពីតម្រូវការ និងបញ្ហាប្រឈមជាក់លាក់ដែលបានកំណត់រកឃើញនៅ

ក្នុងបរិបទនីមួយៗ សាកលវិទ្យាល័យ University of Granada នឹងមានជំហរកាន់តែរឹងមាំក្នុងការរៀបចំកិច្ចអន្តរាគមន៍ដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងស្របតាមបរិបទ។

ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសាកល្បងសម្របតាមតម្រូវការ៖ ជាជាងការអនុវត្តយកវិធីសាស្ត្រមួយត្រូវទាំងអស់សម្រាប់តំបន់ទាំងមូល សាកលវិទ្យាល័យ University of Granada អាចពិចារណាអនុវត្តកម្មវិធីសាកល្បងដែលសម្របតាមតម្រូវការ និងបរិបទពិសេសតាមប្រទេស និងសាកលវិទ្យាល័យនីមួយៗនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍។ កម្មវិធីសាកល្បងទាំងនេះអាចផ្តោតលើផ្នែកនានាដែលបានកំណត់រកឃើញជាអាទិភាពនៅក្នុងការស្ទង់មតិ ដូចជាការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនអំពីបច្ចេកវិទ្យាអប់រំ ការបង្កើតមាតិកាឌីជីថល និងការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យានៅក្នុងសាកលវិទ្យាល័យ។

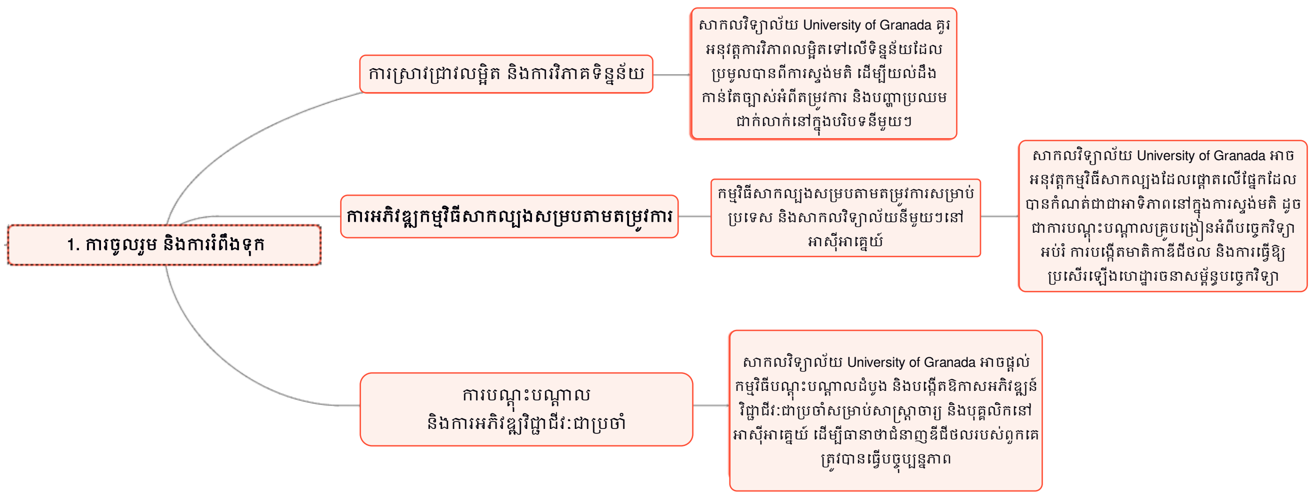

រូបភាព 23៖ ការចូលរួម និងការរំពឹងទុក

ការបណ្តុះបណ្តាល និងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ បន្ថែមពីលើការផ្តល់ជូនកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដំបូង សាកលវិទ្យាល័យ University of Granada អាចបង្កើតកម្មវិធីអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំសម្រាប់សាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលិករដ្ឋបាលនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍។ ការអភិវឌ្ឍនេះអាចរួមមានឱកាសសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ សិក្ខាសាលាផ្ទាល់ និងការហាត់ការនៅសាកលវិទ្យាល័យ University of Granada ឬគ្រឹះស្ថានអប់រំឌីជីថលអឺរ៉ុបឈានមុខគេផ្សេងៗទៀត។ តាមរយៈការបង្កើតវិធីសាស្ត្រសិក្សាពេញមួយជីវិត វិធីសាស្ត្រនេះធានាថាជំនាញឌីជីថល និងសមត្ថភាពរបស់អ្នកអប់រំ គឺមានបច្ចុប្បន្នភាពជានិច្ច និងស្របតាមឧត្តមានុវត្តន៍អន្តរជាតិ។

ការបណ្តុះកិច្ចសហការ និងការចែករំលែកចំណេះដឹង៖ សាកលវិទ្យាល័យ University of Granada អាចដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងការសម្របសម្រួលកិច្ចសហការ និងការផ្លាស់ប្តូរចំណេះដឹងទៅវិញទៅមករវាងគ្រឹះស្ថានអប់រំនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ និងអឺរ៉ុប។ តួនាទីនេះអាចរួមមានការបង្កើតភាពជាដៃគូផ្លាស់ប្តូរនិស្សិត និងការសិក្សាផ្លូវការ ការរៀបចំសិក្ខាសាលា និង

សន្និសីទអន្តរជាតិ ព្រមទាំងការបង្កើតបណ្តាញអ្នកជំនាញដែលផ្តោតលើការអប់រំឌីជីថល។ តាមរយៈការលើកកម្ពស់កិច្ចសន្ទនា និងកិច្ចសហការរវាងភាគីពាក់ព័ន្ធខុសៗគ្នា ល្បឿនបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងតំបន់អាចពន្លឿនទៅបាន។

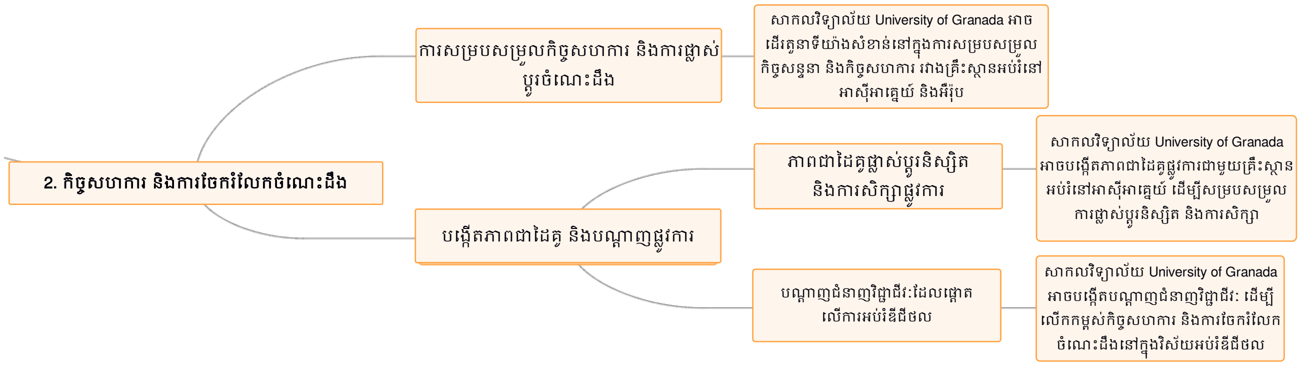

រូបភាព 24៖ កិច្ចសហការ និងការចែករំលែកចំណេះដឹង

ការវាយតម្លៃ និងមតិត្រលប់ជាប្រចាំ៖ ជាចុងក្រោយ ជាការសំខាន់ណាស់ដែលសាកលវិទ្យាល័យ University of Granada បង្កើតយន្តការវាយតម្លៃ និងមតិត្រលប់រឹងមាំ ដើម្បីតាមដានត្រួតពិនិត្យវឌ្ឍនភាព និងសម្របសម្រួលយុទ្ធសាស្ត្រតាមការចាំបាច់។ យន្តការនេះរួមបញ្ចូលមិនត្រឹមតែការអនុវត្តការវាយតម្លៃឥទ្ធិពលតាមពេលកំណត់ក្នុងន័យលទ្ធផលសិក្សា និងការពេញចិត្តរបស់និស្សិតប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងការប្រមូលមតិត្រលប់ និងសំណូមពរជាប់ជាប្រចាំពីសំណាក់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដែលចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការនេះ។ តាមរយៈការអនុវត្តយកវិធីសាស្ត្រស្ទួន និងផ្តោតលើអ្នកប្រើប្រាស់ សាកលវិទ្យាល័យ University of Granada អាចធានាបានថាគំនិតផ្តួចផ្តើមបរិវត្តកម្មឌីជីថល គឺមានប្រសិទ្ធភាព មានចីរភាព និងមានការផ្លាស់ប្តូរពិតប្រាកដ។

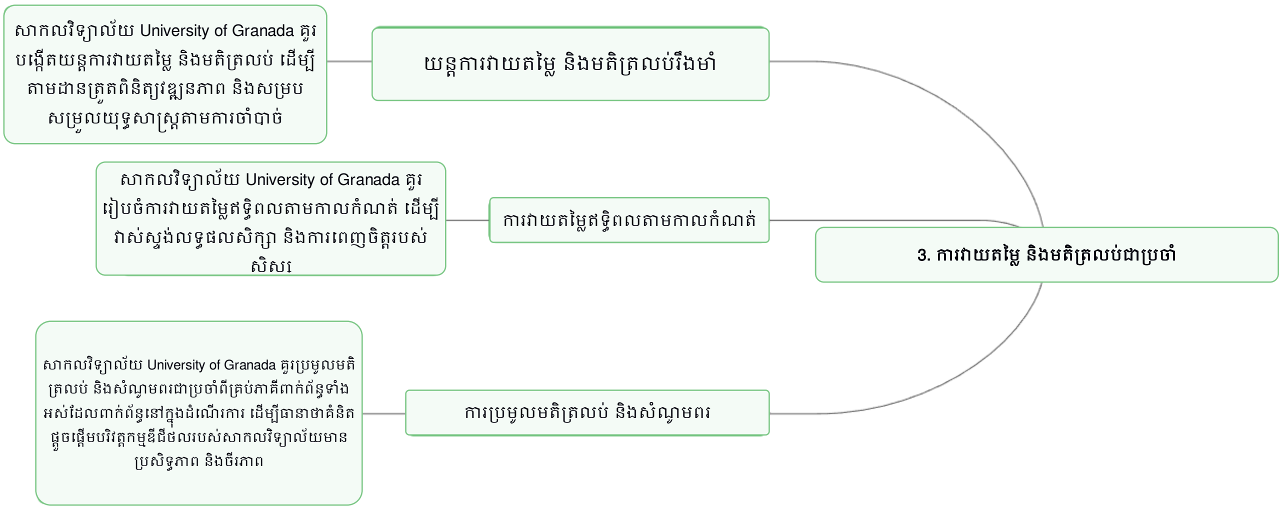

*រូបភាព 25៖ **ការវាយតម្លៃ និងមតិត្រលប់ជាប្រចាំ***

តាមរយៈការប្រមូលព័ត៌មាននេះ សាកលវិទ្យាល័យ University of Granada មានសមត្ថភាព និងធនធានក្នុងការបំពេញតួនាទីនាំមុខគេនៅក្នុងការពន្លឿនបរិវត្តកម្មឌីជីថលសម្រាប់ការអប់រំឧត្តមសិក្សានៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍។ តាមរយៈការទាញប្រយោជន៍ពីទិន្នន័យដែលប្រមូលបានពីការស្ទង់មតិ និងការអនុវត្តយកវិធីសាស្ត្រប្រកបដោយយុទ្ធសាស្ត្រ និងតាមបរិបទ សាកលវិទ្យាល័យ University of Granada អាចរួមចំណែកបានយ៉ាងធំធេងលើការអភិវឌ្ឍការអប់រំឌីជីថលឱ្យកាន់តែទំនើបនៅក្នុងតំបន់ ដែលការអភិវឌ្ឍនេះជួយលើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំ និងលទ្ធភាពចូលសិក្សានៅឧត្តមសិក្សាសម្រាប់មនុស្សជំនាន់ក្រោយនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍។

12 សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

អាស៊ីអាគ្នេយ៍ មានភាពលេចធ្លោរលើបដិវត្តយ៉ាងរហ័សនៅក្នុងវិស័យអប់រំឧត្តមសិក្សា ដែលជំរុញដោយទំនើបកម្មឌីជីថលលឿន។ នៅពេលដែលបណ្តាប្រទេសនៅទូទាំងតំបន់ចាប់យកឱកាសពីនវានុវត្តន៍បច្ចេកវិទ្យា អនាគតនៃការអប់រំឧត្តមសិក្សា គឺជាអនាគតមួយដែលកំណត់ដោយកម្រិតនៃភាពងាយស្រួល បត់បែន និងនវានុវត្តន៍ដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក។

ទិសដៅបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំឧត្តមសិក្សា នាំមកនូវយុគសម័យថ្មីនៃការសិក្សា ជាយុគសម័យមួយដែលការដាក់កំហិតប្រពៃណីត្រូវបានលុបបំបាត់ចោល ហើយឱកាសសម្រាប់ការរីកចម្រើន និងការអភិវឌ្ឍគឺមានកាន់តែច្រើន។ បច្ចេកវិទ្យាបង្កើតឡើងថ្មីៗ ដូចជាបញ្ញាសិប្បនិម្មិត ពិភពនិម្មិត និងប្លុកឆេន (blockchain) គឺជំរុញដល់ការអភិវឌ្ឍវិធីសាស្ត្រគរុកោសល្យ ដែលអាចសម្រេចទៅបានបទពិសោធន៍សិក្សាតាមតម្រូវការ ដែលសម្របតាមតម្រូវការ និងចំណូលចិត្តរបស់និស្សិតម្នាក់ៗ។ លើសពីនេះ បច្ចេកវិទ្យាទាំងនេះផ្តល់នូវវេទិកាថ្មីសម្រាប់កិច្ចសហការ ការស្រាវជ្រាវ និងការតភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាសកល ដោយបង្កើតបានជាប្រព័ន្ធសិក្សាចម្រុះ ដែលលុបបំបាត់ឧបសគ្គភូមិសាស្ត្រលែងមានតទៅទៀត។

ជាការពិតណាស់ យើងបន្ថែមសេចក្តីសន្និដ្ឋានដើម្បីផ្តល់នូវទិដ្ឋភាពកាន់តែគ្រប់ជ្រុងជ្រោយអំពីរបកគំហើញ និងអនុសាសន៍៖

ជារួម ការវាយតម្លៃតម្រូវការ និងការវិភាគប្រៀបធៀប បានផ្តល់នូវទស្សនៈដ៏មានតម្លៃអំពីទិដ្ឋភាពបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងប្រទេសឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ី ដោយគូសបញ្ជាក់អំពីទាំងបញ្ហាប្រឈមទូទៅ និងឱកាសពិសេសដែលគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សាជួបប្រទះនៅក្នុងប្រទេសនីមួយៗ។ តាមរយៈការសំយោគចំណុចសំខាន់ៗដែលបានលើកឡើងនៅទូទាំងការវិភាគនេះ ប្រធានបទ និងអនុសាសន៍លេចធ្លោរមួយចំនួនបានបង្ហាញឡើង ដោយសង្កត់ធ្ងន់

អំពីសារៈសំខាន់នៃយុទ្ធសាស្ត្រសម្របសម្រួល ភាពជាដៃគូសហការ និងការប្តេជ្ញាចិត្តជាប្រចាំចំពោះបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅក្នុងការអប់រំឧត្តមសិក្សា។

ទីមួយ ការវិភាគនេះបញ្ជាក់ឱ្យឃើញអំពីតួនាទីដ៏សំខាន់របស់រដ្ឋាភិបាលក្នុងនាមជាអ្នកជំរុញសំខាន់នៃបរិវត្តកម្មឌីជីថល។ នៅទូទាំងប្រទេសឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ី រដ្ឋាភិបាលដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងការកំណត់គោលនយោបាយបរិស្ថាន ការបែងចែកធនធាន និងការផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកបទប្បញ្ញត្តិដែលចាំបាច់សម្រាប់ការពន្លឿនគំនិតផ្តួចផ្តើមឌីជីថលលនៅក្នុងការអប់រំឧត្តមសិក្សា។ របកគំហើញលើកឡើងថា ក្របខណ្ឌគោលនយោបាយគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ យន្តការមូលនិធិប្រកបដោយចីរភាព កំណែទម្រង់បទប្បញ្ញត្តិ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមអន្តរកម្មឌីជីថល គឺសុទ្ធតែជាសមាសធាតុដ៏សំខាន់នៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដឹកនាំដោយរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវនវានុវត្តន៍ឌីជីថល និងការរីកចម្រើនលើវិស័យអប់រំឧត្តមសិក្សា។ តាមរយៈការកំណត់អាទិភាពលើផ្នែកទាំងនេះ និងការបន្សុីគោលនយោបាយជាមួយតម្រូវការ និងបរិបទជាក់លាក់របស់ប្រទេសនីមយួៗ រដ្ឋាភិបាលអាចបង្កើតបានជាបរិយាកាសអំណោយផលដល់បរិវត្តកម្មឌីជីថល។

ទីពីរ ការវាយតម្លៃតម្រូវការគូសបញ្ជាក់អំពីតួនាទីដ៏សំខាន់របស់គ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សាក្នុងនាមជាអ្នកជំរុញបរិវត្តកម្មឌីជីថល និងជាភ្នាក់ងារនាំមកនូវការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំរបស់គ្រឹះស្ថាននីមួយៗ។ គ្រឹះស្ថានអប់រំត្រូវតែរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ វិនិយោគលើកម្មវិធីអភិវឌ្ឍសាស្ត្រាចារ្យ ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពកម្មវិធីសិក្សា ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីសមត្ថភាពឌីជីថល ដំឡើងសមត្ថភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឌីជីថល និងពង្រឹងសេវាគាំទ្រនិស្សិត ដើម្បីបណ្តុះវប្បធម៌នៃការសិក្សាឌីជីថល និងនវានុវត្តន៍។ លើសពីនេះទៅទៀត ការវិភាគនេះគូសបញ្ជាក់អំពីសារៈសំខាន់នៃការបន្សុីយុទ្ធសាស្ត្ររបស់គ្រឹះស្ថានអប់រំជាមួយនឹងអាទិភាពជាតិ និងការលើកកម្ពស់ភាពជាដៃគូជាមួយវិស័យ រដ្ឋាភិបាល និងអង្គការអន្តរជាតិ ដើម្បីពង្រីកឥទ្ធិពល និងចីរភាពឱ្យដល់កម្រិតអតិបរិមា។

ជាងនេះទៅទៀត សេចក្តីសន្និដ្ឋាននេះសង្កត់ធ្ងន់អំពីសារៈសំខាន់នៃភាពជាដៃគូអន្តរជាតិ និងការគាំទ្ររបស់ម្ចាស់ជំនួយនៅក្នុងការពន្លឿនកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបរិវត្តកម្មឌីជីថល។ គំនិតផ្តួចផ្តើមសហការជាមួយដៃគូអន្តរជាតិ និងភាគីពាក់ព័ន្ធមូលដ្ឋាន អាចសម្របសម្រួលដល់ការកៀរគរធនធាន ការចែករំលែកចំណេះដឹង ការកសាងសមត្ថភាព និងការសហការស្រាវជ្រាវ ដែលតាមរយៈការសហការនេះជួយពង្រីកឥទ្ធិពលនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមឌីជីថលសម្រាប់ការអប់រំឧត្តមសិក្សា។ តាមរយៈការលើកកម្ពស់ជំនាញ ធនធាន និងបណ្តាញដៃគូអន្តរជាតិ ប្រទេសឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ី អាចជម្នះបញ្ហាប្រឈមកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព និងសម្រេចបាននូវវឌ្ឍនភាព

កាន់តែធំធេងឆ្ពោះទៅរកការកសាងប្រព័ន្ធអប់រំឧត្តមសិក្សាកាន់តែមានបរិយាប័ន្ន នវានុវត្តន៍ និងឌីជីថល។

ជាការសំខាន់ណាស់ សេចក្តីសន្និដ្ឋាននេះអះអាងជាថ្មីម្តងទៀតអំពីសារៈសំខាន់នៃការអនុវត្តយកវិធីសាស្ត្រចម្រុះ និងជាក់លាក់តាមបរិបទចំពោះបរិវត្តកម្មឌីជីថល ដោយទទួលស្គាល់អំពីតម្រូវការ បញ្ហាប្រឈម និងឱកាសចម្រុះគ្នាដែលមាននៅក្នុងប្រទេសឡាវ កម្ពុជា និងម៉ាឡេស៊ី។ តាមរយៈការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រសម្របតាមតម្រូវការ ការបណ្តុះភាពជាដៃគូសហការ និងការរក្សាការប្តេជ្ញាចិត្តរយៈពេលយូរចំពោះនវានុវត្តឌីជីថល ភាគីពាក់ព័ន្ធនានាអាចចូលរួមពន្លឿនគោលបំណងរួមនៃការបង្កើតវិស័យអប់រំឧត្តមសិក្សាដែលត្រៀមរួចរាល់សម្រាប់អនាគត ដែលជំរុញដល់អ្នកសិក្សា ជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ច និងបណ្តុះឱ្យមានការអភិវឌ្ឍសង្គមនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍។

13 សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដ៏ស្មោះអស់ពីចិត្តចំពោះក្រុមការងារគម្រោងបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (DX.SEA) ចំពោះការគាំទ្រ និងកិច្ចសហការដ៏មានតម្លៃនៅក្នុងការសម្រេចបាននូវរបាយការណ៍។ ការរួមចំណែករបស់ក្រុមការងារ ពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់នៅក្នុងការអភិវឌ្ឍ និងការបញ្ចប់គម្រោងនេះដោយជោគជ័យ។ យើងខ្ញុំសូមផ្តល់នូវការទទួលស្គាល់ជាពិសេសដល់អ្នករៀបចំគម្រោងបរិវត្តកម្មឌីជីថលនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (DX.SEA) ចំពោះការលះបង់ និងការដឹកនាំរបស់ពួកគេនៅក្នុងការសម្របសម្រួលដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នានេះ។ ចក្ខុវិស័យ និងការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ពួកគេ គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដ៏សំខាន់នៃការងារនេះ ហើយយើងខ្ញុំពិតជាអរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង និងការលះបង់មិននឿយហត់របស់ក្រុមការងារ។ យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់សមាជិកក្រុមការងារ DX.SEA ទាំងអស់ចំពោះការខិតខំប្រឹងប្រែងបំពេញការងារ ការសហការ និងការគាំទ្រនៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃដំណើរការនេះ។ វិជ្ជាជីវៈ និងការលះបង់របស់ក្រុមការងារ គឺពិតជាសំខាន់ណាស់ ហើយយើងខ្ញុំពិតជាអរគុណចំពោះឱកាសក្នុងការធ្វើការងាររួមគ្នាលើគម្រោងដ៏សំខាន់នេះ។ យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់អ្នកគ្រប់គ្នាដែលបានចូលរួមចំណែកតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗគ្នាដល់ការរៀបចំរបាយការណ៍នេះ។ ការប្តេជ្ញាចិត្ត និងការលះបង់របស់ក្រុមការងារ បានធ្វើឱ្យរបាយការណ៍នេះអាចរៀបចំឡើងបាន ហើយយើងខ្ញុំទន្ទឹងរង់ចាំបន្តកិច្ចសហការនេះចំពោះគម្រោងនាពេលអនាគត ដើម្បីជំរុញបរិវត្តិកម្មឌីជីថលនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ និងតំបន់ផ្សេងៗ។

14 ឯកសារយោង

Subramaniam, G. (ឆ្នាំ2008)។ ការជម្នះក្តីបារម្ភនៅអាស៊ីនៅក្នុងការឱ្យអ្នកសិក្សាចូលរួមនៅក្នុងការអប់រំតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ។ ការសិក្សាអំពីការអប់រំអន្តរជាតិ 1(4), 10-18។

Ahmad, T. (ឆ្នាំ2020)។ វិធីសាស្រ្តផ្អែកលើសេណារីយ៉ូដើម្បីកំណត់ចក្ខុវិស័យអនាគតឡើងវិញនៃការអប់រំជាន់ខ្ពស់ ដែលត្រៀមរៀបចំនិស្សិតសម្រាប់អនាគតការងារ។ ការអប់រំជាន់ខ្ពស់ ជំនាញ និងការសិក្សាផ្អែកលើការងារ 10(1), 217-238។

Hanna, N. K. (ឆ្នាំ2010)។ ការធ្វើបរិវត្តកម្មរដ្ឋាភិបាល និងការកសាងសង្គមព័ត៌មាន៖ បញ្ហាប្រឈម និងឱកាសសម្រាប់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍។

Sharma, A. V. N. S., Jayalakshmi, S., Tripathy, A., Katekhaye, D., & Sharma, A. (ឆ្នាំ2024)។ ការស្វែងរកវិធីសាស្រ្តគរុកោសល្យប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតសម្រាប់ពង្រឹងការចូលរួមរបស់និស្សិត។ ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត៖ ការអនុវត្តការគ្រប់គ្រង និងវិស្វកម្ម 8(1), 175-188។

Boca, G. D. (ខែមីនា ឆ្នាំ2013)។ គំរូ ADKAR ធៀបនឹងការផ្លាស់ប្តូរការគ្រប់គ្រងគុណភាព។ នៅក្នុងសន្និសិទអន្តរជាតិហានិភ័យនៃសេដ្ឋកិច្ចសហសម័យ មហាវិទ្យាល័យសេដ្ឋកិច្ច និងគ្រប់គ្រងធុរកិច្ច សាកលវិទ្យាល័យ Dunarea de Jos University of Galati៖ Galati រូម៉ានី។

Singh, A. (ឆ្នាំ2013)។ ការសិក្សាអំពីតួនាទីនៃក្របខណ្ឌ 7S របស់ McKinsey នៅក្នុងការសម្រេចបាននូវឧត្តមភាពស្ថាប័ន។ ទិន្នានុប្បវត្តិអភិវឌ្ឍស្ថាប័ន 31(3), 39។

Romrell, D., Kidder, L., & Wood, E. (ឆ្នាំ2014)។ គំរូ SAMR ជាក្របខណ្ឌសម្រាប់ការវាយតម្លៃ mLearning។ ទិន្នានុប្បវត្តិសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ 18(2), 39។

Chaphichith, X. (ឆ្នាំ2014)។ ការប្រែប្រួលលើអភិបាលកិច្ច និងការគ្រប់គ្រងគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សានៅប្រទេសឡាវ៖ សាកលវិទ្យាល័យជាតិឡាវ (និក្ខេបបទបណ្ឌិត Universidade do Minho (ព័រទុយហ្គាល់))។

សែន វិចិត្រ និង រស់ សុវាចា។ "រចនាសម្ព័ន្ធអភិបាលកិច្ចអប់រំឧត្តមសិក្សានៅកម្ពុជា"។ (ឆ្នាំ2013)។

Madhur, S. (ឆ្នាំ2014)។ គម្លាតជំនាញនៅកម្ពុជា៖ លក្ខណៈនៃបញ្ហា និងជម្រើសគោលនយោបាយ។ វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា។

Hashim, A., & Leitner, G. (ឆ្នាំ2014)។ អង់គ្លេសជាភាសាគោលនៅក្នុងការអប់រំឧត្តមសិក្សានៅម៉ាឡេស៊ី។ ទិន្នានុប្បវត្តិអាស៊ីស្តីពីភាសាសាស្រ្តអនុវត្ត 1(1), 16-27។

Lee, M. N. (ឆ្នាំ2007)។ ការអប់រំឧត្តមសិក្សានៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍នៅយុគសម័យសាកលភាវូបនីយកម្ម។ នៅក្នុងសៀវភៅណែនាំអន្តរជាតិស្តីពីការអប់រំឧត្តមសិក្សា (ទំព័រ. 539-555)។ Dordrecht៖ Springer ហូឡង់។

Un, L., & Sok, S. (ឆ្នាំ2018)។ ប្រព័ន្ធ និងគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សានៅកម្ពុជា។ ការអប់រំឧត្តមសិក្សា 70, 80។

Ariffin, A. S., & Mahdzir, A. M. (ឆ្នាំ2021)។ ការអភិវឌ្ឍ និងសមិទ្ធផលនៃគោលនយោបាយវិទ្យាសាស្រ្ត បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍នៅបណ្តាប្រទេសនៅអាស៊ាន៖ ការវិភាគប្រៀបធៀបនៃប្រទេសម៉ាឡេស៊ីក្នុងដំណាក់កាលអន្តរកាលធៀបជាមួយនឹងប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា កម្ពុជា និងឡាវនៅក្នុងដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍។ ទិន្នានុប្បវត្តិគោលនយោបាយវិទ្យាសាស្រ្ត បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ 7(1), 56-61។

Inui, M. (ឆ្នាំ 2020)។ ការលើកកម្ពស់លទ្ធភាព និងគុណភាពអប់រំនៅសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតឡាវ ផ្អែកលើគោលការណ៍ទាំងប្រាំពីរនៃសេចក្តីប្រកាសស្តីពីកុមារបោះបង់ការសិក្សានៅអាស៊ាន។ ទិន្នានុប្បវត្តិស្តីពីការសិក្សានៅឡាវ 1(1), 75-98។

Sa-ngiamwibool, A., & Wisaeng, K. (ឆ្នាំ2022)។ ឥទ្ធិពលនៃសហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ានលើធុរកិច្ចអប់រំនៅបណ្តាប្រទេសនៅអាស៊ាន៖ ការវិភាគប្រៀបធៀបឆ្លងប្រទេស (សារណាបណ្ឌិតសាកលវិទ្យាល័យ Mahasarakham University)។

Sol, K. (ឆ្នាំ2021)។ ការគិតគូរឡើងវិញអំពីការអប់រំឧត្តមសិក្សានៅកម្ពុជា។ បញ្ហាប្រឈម និងឱកាសសហសម័យក្រោយសម័យកូវីដ-19។ ទិន្នានុប្បវត្តិស្តីពីការអប់រំអន្តរជាតិ 27, 46-60។

Apriliyanti, I. D., Kusumasari, B., Pramusinto, A., & Setianto, W. A. (ឆ្នាំ2021)។ គម្លាតឌីជីថលនៅប្រទេសជាសមាជិកអាស៊ី៖ ការវិភាគកត្តាសំខាន់ៗសម្រាប់កម្មវិធីរដ្ឋាភិបាលអេឡិចត្រូនិកប្រកបដោយជោគជ័យ។ ការពិនិត្យឡើងវិញលើព័ត៌មានអនឡាញ 45(2), 440-460។

Aung, S. W., & Aye, T. T. (ឆ្នាំ2024)។ ការអនុវត្ត និងភាពផ្ទុយគ្នានៃគោលនយោបាយអប់រំ និងការអនុវត្តនៃគ្រឹះស្ថានអប់រំឧត្តមសិក្សានៅតំបន់ត្រីកោណមាស (អាស៊ីអាគ្នេយ៍)៖ ការជាប់ទាក់ទិនសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍអន្តរជាតិ។ អនាគតគោលនយោបាយក្នុងវិស័យអប់រំ 14782103241229520។

Yoshino, F. (ឆ្នាំ2021)។ បរិវត្តកម្មធុរកិច្ចអាស៊ី៖ ពីឧស្សាហូបនីយកម្មដល់បរិវត្តកម្មឌីជីថល។ ការគ្រប់គ្រងសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព និងបរិយាប័ន្ននៅក្នុងការធ្វើបរិវត្តកម្មអាស៊ី 1-23។

Rana, P. B., Ji, X., Rana, P. B., & Ji, X. (ឆ្នាំ2020)។ BRI និងអាស៊ីអាគ្នេយ៍។ គំនិតផ្តួចផ្តើមខ្សែក្រវាត់ និងផ្លូវរបស់ចិន៖ ឥទ្ធិពលលើអាស៊ី និងរបៀបវារៈគោលនយោបាយ 93-111។

Sapuan, N. M., & Roly, M. R. (ឆ្នាំ2021)។ ឥទ្ធិពលនៃបច្ចេកវិទ្យាគមនាគមន៍ និងព័ត៌មាន និងការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស ជាកត្តាជំរុញដល់កំណើនសេដ្ឋកិច្ចនៅប្រទេសអាស៊ានបូក 8៖ ការវិភាគអំពី panel regression៖ ទិន្នានុប្បវត្តិអន្តរជាតិស្តីពីការគ្រប់គ្រងឧស្សាហាកម្ម 9, 91-98។

Voinea, I. (ឆ្នាំ2020)។ ប្រព័ន្ធសេវាធនាគារនៃសេដ្ឋកិច្ចកើតឡើងថ្មីនៅអាស៊ីធៀបទៅនឹងប្រវត្តិនៃជំងឺកូវីដ-19។ ករណីសិក្សា៖ តំបន់អាស៊ាន។ ទិន្នានុប្បវត្តិស្តីពីការសិក្សាហិរញ្ញវត្ថុ 5(9), 134-146។